БІБЛІОТЕКА
НАУКОВОГО ТОВ. ІМ. ШЕВЧЕНКА
у Львові.

IV
ЭС-17182/1938-1-51

БІБЛІОТЕКА
НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА
ІМЕНИ
ШЕВЧЕНКА
У ЛЬВОВІ.
Ч. 64005/1938

44-2пр
IV
dc17:182
1938-1-51

07 6 400
ul. Czarneckoho 24.
Бібл. НТШ. ім. Шевченка

Оплату pocztową uiszczone gotówką

УВАГА! Не розтинайте часопису, бо в середині є календар! Ціна цього побільшеного числа 10 сотиків.

Ч. 1 (167) Львів, дня 7. січня 1938. Рік VI.

Наша Мати Христос Рождається

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК
присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

БІБЛІОТЕКА НАУКОВ. Т-ВА ім. ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ
ЛБ АН УРСР Ж. № 5926

МИТРОПОЛИТ АНДРЕЙ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Всім читачам католицьких газет і часописів найщиріші побажання всего найкращого, а з побажаннями кілька слів, винятих з Божого св. Письма, бо без сумніву зі всіх найкращих і найліпших Божих дарів найважніший та для нас найцінніший—це св. Письмо, яке разом зі св. Переданням є підставою віри, а через те й підставою всіх Божих дарів та всіх Божих ласк. Якщоб так було можливе, кожному з тих, зглядом яких маю обовязки Душпастиря, передать цілу Божу науку, то це уважав би я за найбільше щастя, бо це було б сповненням найвищого ідеалу, щастя й спасення Вашого, Дорогі Браття й Сестри. Чиїми ж словами стану вам Божу правду голосити, як не словами св. Апостола Павла, Великого Учителя народів, як сам себе називає, себто учителя й проповідника для тих людей, що тоді про Бога і обіцяне спасення цілком нічого не знали.

Св. Павло у письмі до Галатів, що то його читають по наших церквах на саме Різдво на Службі Божій, говорить про цю „повноту часу", в якій зачалося діло людського спасення. „У тій повноті часу, каже Апостол, післав Бог Свого Сина, зродженого з Невісти, поставленого під законом, щоб викупити тих, котрі були під законом, щоб ми приняли усиновлення". (До Галатів 5, 5).

Дивне таїнство виджу і преславне, як співаємо в каноні на Утрені. Небо і вертеп, убогі ясла і велич Божої слави. Матір і Дівицю, Пред вічного Бога і малу Дитину. Це все дійсно тайна над тайнами, що може величю, красою захопити людський ум. З високого неба сходить Божий Посланник, Бог зсилає на землю Свого Посла, щоб Він прийшов до упавших, слабих, малих, терплячих, бідних людей і приніс їм з неба Божу благодать. Чи ж це не предивний образ, не предивна подія, чудо чудес і радість над усі радости? Нам бідним грішникам у нашій темниці чи вязниці, серед наших злиднів, болів, терпінь, серед невисказаних нераз страждань, приходиться витати Чоловіка, посланого Самим Богом з неба. Велика це річ для нас витати чоловіка посланого приміром від Христового Намісника Папи Римського, а тут приймаємо Того, що Його Бог Отець, Сотворитель неба і землі післав та безнастанно посилає до нас. Тим дивніша , тим більш чудесна ця подія, що той Чоловік, посланий Богом, є Божим Сином, Божим Предвічним Словом, Божою Премудрістю, Особою Божої Премудрости.

Зразу людям нелегко зрозуміти, як може Бог посилати Бога, а ці оба не два Боги, а один Бог у трьох Особах. Бо тайна Пресвятої Тройці закрита перед людським умом, як довго той ум не просвічений і не скріплений Божою благодаттю св. віри. Щоб нас до тої віри допровадити, щоб наші слабі уми могли зрозуміти Того, що є Богом від Бога, Світло від Світла, і Богом істинним від Бога істинного, Божий Посланець Ісус Христос приносить нам у першому ряді, перший зі всіх Його дарів, дар у с и н о в л е н н я. „Щоб ми, каже Апостол, прийняли усиновлення". Приходить з неба на землю, щоб нас Божими синами зробити, щоб нам передати достоїнство, якому на світі рівного нема — Божих синів. І так — тайну над тайнами, якою є Христове Різдво, прийдеться нам описувати, як приняття Богом за сина бідного, нещасного, упавшого грішника. Приходиться нам говорити про непоняту честь, до якої нас запрошує і кличе Божий Син — Ісус Христос. Ми через Нього, ми в Ньому — Божими синами, а Божий син — це достоїнство перед небом вище від усяких достоїнств землі. Бліднуть монархи, зникають царські престоли, всяку вартість тратить людська слава, з болотом рівнається усяке людське багатство, коли порівнаємо усю ту марноту з величю, зі славою Божого синівства.

Святий Павло дальше так оповідає: „А що ви є синами, післав Бог Духа Свого Сина у ваші серця, котрий кличе — Авва Отче" (До Галатів 4, 6). Сьогодні посилає Бог Сина, а на Празник Пятьдесятниці посилає Св. Духа. Сходять до нас Божі Особи, сходять в наші душі Божі Єства, що є одним з Отцем Небесним — Єговою. І ось маєте перед собою ціле діло спасення, що його Божа Церква представляє у ряді Празників від Різдва до Зелених Свят. Сходять до нас одна по другій Божі Особи, щоб нас з Богом примирити, щоб нас з Богом злучити і щоб у порівнанні з Ними ми зрозуміли вкінці, до якого степеня ми є нічим, щоб ми перед Божеством предвічним упокорилися, як це від нас належиться і достойно приняли цих Божих Посланців Сина й Духа, щоб ми з тими Посланцями і через них ставали синами, повними Божого Духа. Ось діло спасення, ось християнство, ось правда Богом обявлена, предмет усякої проповіді, ось святочні бажання, ось моя до Вас, Дорогі Браття, коляда!

ЄВАНГЕЛІЯ

РОЖДЕСТВО ХРИСТОВЕ

А коли Ісус народився у Вифлеємі Юдейськім, за днів царя Ірода, то мудрці зі Сходу прийшли в Єрусалим, кажучи: Де є Цар жидівський, що народився, бо ми бачили Його звізду на сході і прийшли Йому поклонитися. Почувши це Ірод занепокоївся і весь Єрусалим з ним. І зібрав усіх первосвящеників та книжників народу і допитувався їх: Де Христос мав народитися? А вони сказали йому: У Вифлеємі Юдейськім, бо так написано пророком:

І ти Вифлеєме, земле Юдова,
ніяк не єси найменшим між
княжими
містами Юди;
бо з тебе вийде Вожд,
що правитиме моїм народом
Ізраїля.

Тоді Ірод тайком призвав мудрців і випитував їх пильно про час, коли їм явилася звізда; і післав їх у Вифлеєм, кажучи: Ідіть і пильно розвідуйте про Дитя; а коли знайдете, сповістіть мене, щоби і я пішов та поклонився Йому. А вони вислухали царя і пішли. І це звізда, котру побачили на Сході, ішла перед ними, аж прийшла і станула зверху, де було Дитя. А побачивши звізду, зраділи дуже великою радістю. І як увійшли в дім, побачили Дитя з Його Матірю Марією і впали і поклонилися Йому; відкрили свої скарби і принесли Йому дари: золото, ливан і смирну. А отримавши в сні осторогу не повертати до Ірода, іншим шляхом вернули до своєї країни.

(Матей, гл. 2, ст. 1—12).

СОБОР ПР. БОГОРОДИЦІ

Коли вони відійшли, то Ангел Господній являється у сні Йосифові, кажучи: Встань і візьми Дитя та Його Матір і втікай у Єгипет і будь там, аж тобі скажу; бо Ірод хоче шукати Дитя, щоби Його погубити. Він встав, взяв Дитя і Його Матір ніччю і пішов у Єгипет; і був там аж до смерти Ірода, щоб сповнилося сказане Господом через пророка, котрий говорить:

З Єгипту покликав Я Сина Мого.

Тоді Ірод побачивши, що мудрці наглумилися з нього, розгнівався дуже, післав та повбивав усі діти у Вифлеємі і в усіх його околицях, від двох літ нижче, згідно з часом, про котрий точно випитався у мудрців. Тоді сповнилося, що сказав пророк Єремія, кажучи:

Було чути голос у Рамі,
плач і голосне ридання;
Рахиля оплакує свої діти
і не далася потішити, бо їх нема.

А коли помер Ірод, то Ангел Господній являється в сні Йосифові в Єгипті, кажучи: Встань, візьми Дитя і Його Матір, та йди в землю Ізраїлеву, бо померли ті, що наставали на душу Дитяти. Він встав, взяв Дитя і Його Матір і прийшов у землю Ізраїлеву. А скоро довідався, що Архелай царює в Юдеї після свого батька Ірода, боявся ту-

ди йти; а остережений у сні, удався в сторони Галилейські. І пішов та поселився в місті, називаним Назарет, щоб сповнилося сказане пророками що:

Назорей назветься.

(Матей, гл. 2, ст. 13 — 23).

ДУХОВНА НАУКА

Гордість і прагнення стати цілковито незалежними від Бога довели наших прародичів до первородного гріха і вслід за ним до жахливих наслідків. Та Боже милосердя дало людям спосіб винагороди, пославши нам Спасителя Бого - чоловіка. „Бо такі повинні бути у вас думки, як і в Христі Ісусі, Котрий будучи в образі Божім, не уважав посяганням бути рівним Богу, але умалив Себе, принявши вид слуги, ставши подібним людям і уподобившися чоловікові, понизив Себе". (Фил. II., 5). Син Божий прибирає природу чоловіка, щоб чоловік відзискав повноту прав і привілеїв та став дитиною Божою. Бо і справді ціллю воплочення Сина Божого не було що інше як те, про що говорить Апостол: „Щоб як гріх царював у смерти, так і ласка царюватиме через праведність, на вічне життя Ісусом Христом Господом нашим". (Рим., V., 21) і на іншому місці: „Бог послав Сина Свого... щоб ми приняли усиновлення". (Гал. 4. 5). Отже вже тепер усунене клеймо упадку і бунт прощений так, що люди на зовсім слушно радіти може з ділг спасення. І той чоловік, перемінений в дитя Боже, може як хоче, зблизитис до Нього, а знайде правду і спокій. Хо неміч і рана бунту людської природи то варишить нам ціле життя і схиляє дс злого, проте та свідомість, що Божий Лікар чекає нас з неминучою поміччю додає нам сил і певної надії. Якраз у таїнстві воплочення в чудесний спосіб Бог наближується до нас і заохочує, на близитися до Нього. Ісус Христос, як Дитина заохочує і притягає до Себе без боязни. І того наближення і здійснення апостольського клича: „Живу вже не я а живе в мені Христос" — шукаймо ці ле наше життя. Любов Божа в Особі Дитятка Божого кличе і приманює нас до того!

З НАГОДИ ПРАЗНИКА РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО БАЖАЄМО ВСІМ НАШИМ ЧИТАЧАМ, ПЕРЕДПЛАТНИКАМ І ПРИХИЛЬНИКАМ ВЕСЕЛИХ СВЯТ. ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Редакція й Адміністрація.

Під ялинку.

Оце вже пятий раз посилаємо Вам, дорогі читачі, святочне, Різдвяне число часопису „Христос Наша Сила". Пятий раз зустрічаємо Великий Празник Рождества Христового не лише кожний у тісному гурті своєї власної родини — але й усі разом, як члени одної великої, стотисячної родини читачів і прихильників нашої реліґійно-національної ґазетки. Напевно стотисячної родини — бо ж часопис, який має двадцятькілька тисяч передплатників і правильних покупців, має напевно бодай 100 тисяч читачів; майже в кожній хаті його читає кілька осіб, і так круг нашої великої родини все далі поширюється.

З Божою поміччю дійшли ми від скромненьких початків — до становища найбільш поширеного українського часопису. Це своє становище стараємося використати на добро, і лише на добро всіх наших читачів і приятелів. Передусім на добро їх душ. Якнайпильніше вистерігаємося в змісті нашого часопису всього того, що могло б пошкодити моральному здоровлю наших читачів. Якнайпильніше перестерігаємо їх перед усіми тими небезпеками, що чигають на душі українського народу: перед комунізмом, безбожництвом, радикалізмом, сектанством, масонством, лібералізмом і всякими іншими язвами. Якнайревніше стараємося вщіплювати в душі високі ідеї любови Бога й Батьківшини, стараємося виховувати добрих синів і дочок греко-католицької Церкви і української нації.

І видно, що наша тяжка праця не йде на марне, коли Бог її благословить, коли вона поширюється на щораз ширші кола української суспільности. Маємо повну надію, що наше діло не спиниться в своєму розмаху й поширіться що раз більше. А завдаток того майбутнього нашого розвитку для добра українського народу — це дотеперішня наша праця з Богом і для Бога.

Є у християнських народів звичай, що на Свят-Вечір члени найближчої родини взаїмно обдаровують себе, кладучи під ялинку дарунки одні для других. Заведім цим разом цей звичай і в нашій великій родині, згуртованій кругом часопису „Христос Наша Сила", і покладім собі під ялинку скромні дарунки. Наш Різдвяний дар для всіх наших читачів і прихильників — це побільшення і уліпшення нашого часопису; відтепер він буде виглядати так, як нинішнє число. А у Вас, усі члени стотисячної нашої родини, просимо на дарунок під ялинку лише одного: повного довіря до нас, зичливости і однодушної підтримки. Отак сполучені в одну могутню сімю — поборемо зло і поведемо наш нарід на вершини реліґійно - національного життя.

І ще один дарунок знайдете, любі читачі, в нинішньому числі Вашого часопису: великий стінний календар, що весь рік буде прикрашувати Вашу хату і пригадуватиме Вам найбільшу подію з історії українського народу: охрещення його 950 літ тому, завдяки Великому Князеві Володимирові. Хай жеж образ, поміщений на нашому календарі, весь рік стоїть Вам перед очима і хай спонукає Вас усіх до гідного відсвяткування великого тьогорічного ювилею охрещення України. Ця річниця хай буде на цей рік провідним кличем для цілого нашого народу, а передусім для найактивніших його одиниць, згуртованих довкола часопису „Христос Наша Сила". Ця річниця хай також нам усім пригадає, що на землях, які кн. Волидимир Великий просвітив світлом Христової віри, — тепер знова запанувала тьма большевицького поганства. Туди, над Дніпро, линьмо своєю думкою підчас Різдвяних свят і гаряче молімся за наших нещасних братів, що стогнуть під большевицьким ярмом. Нехай ця наша молитва буде нашим найліпшим дарунком для найнещасніших — під ялинку.

Масову ощадність та масову освіту проводить

ПРОМ-БАНК

Львів, Ґродзіцьких 1. І. п.

ВІДДІЛ ДЛЯ ХОРИХ

Письмо до хорих на Різдво Христове 1938. р.

З нагоди світлого Празника Христового Рождества пересилаю всім недужим найщиріші побажання усякого добра дочасного і вічного, бажаю Вам Дорогі Мої Браття і Сестри хвилі щирої і прав дивої радости у ті ясні, соняшні дні. Нехай Вам не здається, що це бажання чогось неможливого, якогось ідеалу, якого не діждетеся. Так може подумають тяжко хорі, що не мають великої надії на повне подужання. Їм особливим способом бажаю цієї радости Христового Різдва і в них особливим способом думаю, що вона можлива, що вона дійсно прийде на Вас, якщо лише схочете серце отворити перед нею.

Та радість не у здоровлю тіла. Очевидно і здоровля тіла Вам бажаю. Але хочаб як здійснялися мої ці побажання щодо здоровля тіла, не випросять Вам увільнення від того важкого закону смерти, що над нами усіми висить. Бо ми усі і недужі й здорові і молоді й старі, усі йдемо дорогами, що ведуть у смерть тіла, ведуть згори вдолину і хочаб як бажали та як молилися, не переробимо цього закону, бо закон смерти — це кара за гріхи.

Але тілом ідучи вдолину — ми духом за Божою благодатю ідемо вгору і не у смерть, а у життя, і кожна днина пережита по християнськи зближує нас до того життя, і не тільки до життя, але до джерела всякого життя, до джерела всякого здоровля, до того джерела, що з нього трискає жива вода, що пливе на вічне радісне життя.

Коли в Празник Христового Різдва ми подумаємо про те, що з високого неба сходить до нас Божий Післанець, Сам Божий Син, то не можемо не звернутися до Нього з почуванням якоїсь радости. Предвічний Бог, наш Отець, наш Сотворитель, бачучи нашу нужду, нашу біду, наші недуги, і слабости наших душ, зсилає нам з неба Спасителя, Лікаря, Відновителя нашої природи, Дателя безконечних духовних дібр, Приятеля, що як рідний брат про нас дбає і бажає нашого добра.

Ми ж у це віримо, ми християни, що за головну правду віри признаємо, що друга Особа Божа, Син Божий, посланий до нас Отцем, зійшов з неба на землю і стався чоловіком для нашого спасення. Зійшов з неба на землю і що-днини сходить, зійшов з неба на землю в пресвяте пречисте лоно Пресвятої Богородиці і сходить кожної днини до нас і на нас, щоб нас двигнути, утішити, скріпити, вилічити, очистити з всякого гріха, поставити на ноги і прикрасити наші душі усіми прикрасами неба, — чеснотами.

Наш теперішній стан, нас недужих, такий, що не відчуваємо того добра, того щастя; ми засліплені, видимо лише те, що близько, що під змисли підпадає, а до того маємо горячку, наші пристрасти ведуть нас, тягнуть нас у гріх і не дають відчувати краси й доброти Божої правди. Але через чесноту віри ми можемо взнестися понад наші недуги, бо можемо слабими нашими силами, скріпленими Божою благодатю, за правду признати всьо, що Бог обявив, а св. Церква подає до вірування. Тому віримо і в те, що Христос до нас приходить.

Віримо, Христе, що прийдеш до нас Своєю благодатю, прийдеш у св. Причастю до тих з нас, що по добрій Сповіді приймуть Пресвяте Твоє Тіло, але прийдеш до нас благодатю Твоєю і до тих, що не будуть могти причащатися, прийдеш, щоб чувствами покаяння приготовити до доброї Сповіді й до доброго св. Причастя, прийдеш, щоб навчити терпеливо зносити усі терпіння тіла, щоб потішити в них і скріпити в них, щоб просвітити затемнений гріхами ум, щоб скріпити і піднести волю, що через пристрасти ослабла.

Тож приходи до нас Христе, ми Твої діти, Твої слуги, хоч невірні і непослушні в многих річах, на Тебе одначе надіємося, від Тебе очікуємо благодати, від Тебе очікуємо спасення, того Твого спасення бажаємо — бо до кого ж підемо, як не до Тебе, хто ж може спасти як не Ти один — Спаситель? Чия ж влада сягає й поза гріб, чия ж сила панує над вічністю? Ми на Тебе надіємося і знаємо, що не завстидаємося, що надія не заведе. Ми надіємося, що йдемо до здоровля, коли ідемо до Тебе, ми переконані, що в Тобі знайдемо і здоровля і життя й вічне спасення.

Митрополит.
— Амінь **АНДРЕЙ**

*

ДОРОГІ СПІВСТРАДАЛЬНИКИ ХРИСТОВІ!

Наш Архипастир, Кир Андрей, знайшов час передати привіт і для Вас, членів Апостольства Хорих. -- Христос нехай нагородить Його за те Своїм миром, який приніс у день приходу у яслах Вифлеємських.

А Ви від себе занесіть Маленькому Дитятку Свої страждання в наміренні Батька української гр.-кат. Церкви, нехай скріплений благодатю і благословенням Божої Дитини веде нас до перемоги над гріхом і смертю. По можності старайтеся приняти Евхаристійного Христа, уділіть Йому захисту у своїх серцях. Покріплені манною життя відчуєте і зрозумієте ясно, що

ХРИСТОС НАША СИЛА!

*

Чергова Служба Божа в наміренні Апостольства Хорих у понеділок 7. лютого 1938.

У ВИФЛЕЄМСЬКУ НІЧ

Над Вифлеємом тиха нічка
І все заснуло сном твердим.
Надходить північ... і над вертепом
Засяла зірка світлом дивним.

А у вертепі лежить на сіні
В бидлячих яслах - Христос Месія
Нагий і змерзлий, а біля Нього
Стоїть, схилившись, Діва Марія.

Хори Ангельські з неба злетілись,
Христу Цареві Славу голосять...
Пастушки з поля ідуть до шопки
Й Нарожденому дари приносять.

Прийшли, упали до стіп Христових
І на колінах стали благати,
Щоб Батьківщині привернув волю
І захистив їх від супостата...

А. Г.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ.
СВ. ОТЕЦЬ ПРОСИТЬ АПОСТОЛЬСТВО ПРО ПОМІЧ.

Не без зворушення читаємо листа св. Катерини з Сієни, де вона заохочує недбайливих синів духовних, щоб у тодішніх важких часах ішли з поміччу св. Отцю. Вихиліть — писала св. Катерина з Сієни — голову з укриття і вийдіть у поле, щоб сміливо боротися за Правду. Оком ума побачите переслідування заподілні Христовій Крові і затрату душ. Прийдіть, прийдіть — заохочувала свята, — не зволікайте чекаючи часу, бо час не жде...

Оці слова Святої можна і треба повторити, бо сам Намісник Христовий у сьогоднішніх неімовірно важких і загрозливих часах висказує побажання, щоб християни, головнож члени Апостольства Молитви, спомагали Його своїми молитвами у кермі Христової Церкви. Серце християнина мусить відчути потреби і бажання Христової Церкви, спомогти Її своїми молитвами і ділами, гідними християн, людей молитви і посвяти.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Родиться Бог, родиться Правда й Добро для всіх нас!

До українських хат по містах і під сільську стріху злине враз із блиском Свят-Вечірньої зірки радість і мир.

ВСІ СВЯТКУЙМО БЕЗ АЛЬКОГОЛЮ!

На місце поганої, панщизняної звички введемо нову українську здорову традицію Свят без алькоголю, створимо новий здоровий народній побут во імя добра й росту Української Нації!

ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ!

Головна Рада
Українського Протиалькогольного й Протинікотинного Товариства
„ВІДРОДЖЕННЯ“:
Мґр. Микола Ценко Ярослав Дзиндра

Безплатний додаток до Різдвяного числа часопису „ХРИСТОС НАША СИЛА“ Ч. 1. (167). 1938. року

Різдвяні звичаї

Різдво — найбільш поетичне свято нашого народу й здається ніде нема стільки дійсного чуття серця та справжньої радости душі, як у прадавніх різдвяних звичаях.

Загляньмо лиш до хати нашого українського селянина у Свят-Вечір. У чисто прибраній хатині готовляться до Святої вечері. Старі образи на стінах у рушниках та в квітах, як у віночку. На покутті стоїть великий сніп із жита та пшениці, а біля нього лежить чималий оберемок найкращого сіна, на якому господиня щойно поставила горщок із кутею, приговорюючи тричі: „Квок, квок, кутя на покуття“. — Інакше, кажуть, не буде курчат весною.

Господар, заклавши на ніч худобі паші й переодягнений у святочну одіж, поважно впорядковує „різдвяного“ стола. Застелює його дрібним сіном, кладе посередині два житні колоски навхрест, а тоді вже покриває скатертю, ставить свічку й спокійно сідає на лазу. — Колоски поставлені й усе добре: „Бог уже не забуде наділити добрим урожаєм“...

Аж ось сама Свята вечеря. На столі повно всяких страв. Перша — кутя з маком, заправлена медовою ситою. Встають, хрестяться, моляться й тоді лише беруться за ложки, бо — „так не можна до святої страви братися“. Господар хати, батько родини, перший набирає повну ложку куті й розмірено підкидає її до стелі. Родина напружено стежить, бо тут також „примі та“: якщо кутя прилипла, будуть рої роїтися, а якщо ні, так вигинуть навіть ті, що є. Це звичай давній, з тих часів, коли кожний господар мав свою пасіку. По куті смачний борщ із рибою й грибами, далі смажена „свіжа“ й „солона“ риба, за рибою — голубці, за голубцями — пироги, або вареники з родзинками та сливками, а вже аж під самий кінець вар (сушеня). Заки устануть з-за стола, батько родини наділяє дітей дрібними гріш ми, — „щоб краще коляда велася“.

Тоді мати забирає зі столу посуду, при чому миску з недоїдженою кутею ставить окремо і кладе до неї ложки всіх членів родини, щоб „в ночі могли померші душеч ки повечеряти“. Якщо вранці якась ложка буде перевернена, то це знак, що „хтось мертвий з родини кличе до себе когось живого“. Одначе, над цим ніхто тоді не думає, бо діти вже давно аж пищать, так спішаться йти з „вечерою“ до своїх хресних батьків. Мати кладе в миску трохи куті, на верх миски пару книшів і „вечеря“ готова.

За якийсь час на селі тільки сніжок рипить під дрібними дитячими ногами, які спішаться виконати належне по звичаю, наче ті „тріє царі со дари“. Радісно стрічають своїх похресників хресні батьки та матері, від щирого серця частують їх і наділяють дрібними грішми, щоб цілий рік „коляда згадувалася“...

У хатах цілу ніч ясне світло й лагідний гомін, в якому затаїлося напружене чекання третіх півнів, коли задзвонять на Всеношне, а тоді й зачнеться колядування:

„Бог ся раждає“...

Перший день — сторінка чудової поеми. Тепло, чи зимно, а славословні пісні аж під небеса лунають.

„Води в морі вигравають,
В небі ангели співають —
Слава Богу Вишньому!“...

І дивуються в хатах господарі:

— Невже ж так наші парубки колядують?!...

Але в тойже час під вікном чується якийсь притишений сміх і веселий дівочий голос срібним дзвінком заливається:

„Ой, у Львові, Львові,
Тай на торгові —
Святий вечір!“...

— Чи чуєш, старий, таж це нам колядують! — схоплюється господиня.

— Хе-хе... — задоволено всміхається господар. — Готуй, стара, книша!

Не встигли ще дівки відійти, як за вікном тремтить від морозу дитячий голос привіту:

„Я маленький хлопчик,
Виліз на стовпчик,
У дудочку граю,
Христа прославляю!“...

Ген-ген по півночі затихає радісний гомін села і тільки денеде заблисне ще між хатами колірова звізда старших колядників і почується невтомиме славлення велико го свята:

„Небо і земля, небо і земля
Нині торжествують:
Ангели й люди, ангели й люди
Весело празнують“:...

Це ті, що „на церкву“ або „на Рідну Школу“ колядують... Вони будуть колядувати не тільки ще до самого ранку, але й завтра і післязавтра, заки не обійдуть кож ної хати...

Інші ж уже солодко сплять і снять про завтрішній „Вертеп“ з „Іродом преокаянним“, що його мають представити сільські аматори, або мріють про Маланку, Щедрівку та про довгі „святвечорі“, ко ли буде ще досить часу для того, щоб наколядуватися до схочу десь на вечерницях, заки то прийде Йор дан і „вбє коляду на льоду“...

Тоді Різдвяний сніп із покуття піде в піч, а сіно зі стола худібка зїсть, щоб і вона знала, „що коля да була“...

о. Ст. Ковалів.

МЕТРИКА ХРИСТА

Римський цісар, Август, зарядив спис населення своєї величезної держави. В Палестині спис мали переводити в місцях, звідки походили поодинокі покоління. Тому по оголошенні речинця списку мусів Йосиф з Марією удатися до Назарету, звідки походив цар Давид і його покоління. Через те Ісус Христос, уроджений у днях римського списку населення, був втягнений до урядового документу римської держави. Цей документ, переписний аркуш, урядово потверджений, з іменем Ісуса, Йоси фа і Марії, відіслали до Риму. В четвертім столітті по Христі св. Іван Золотоустий пише, що цей документ з іменем Ісуса показували в Римі і кожний міг його оглядати і читати. Пізніше підчас воєн ця Христова метрика на жаль пропала.

РІЗДВЯНІ ВІРУВАННЯ в РІЖНИХ НАРОДІВ

Різдвяні звичаї, вірування та обряди збереглися досі від непамятних часів. Вони лучать давні часи з теперішніми і будучими. Буйна народня уява, збагачена оповіданнями старих людей, творить на цій підставі прегарні звичаї, та обряди. На Україні люди вірять, що в Різдвяну Ніч вода в деяких джерелах і потоках переміняється на вино, мід і навіть золото. Хто з чистим і невинним сер цем набере збанок цієї води, буде щасливий і багатий ціле життя.

В північній Франції говорять, що у Свят-Вечір під снігом зацвитають квіти, з яких найкраща — папороть. Тоді розмовляють звірята мовою, тільки їм доступною.

ЖОВТЕНЬ

Дні		греко-кат	римо-кат.
1	С	*Вересе.* Емеліа	*Жовт.* Remilia
2	Н	**16. по С.** Трофим	17. по С. Леоп.
3	П	Евстахій, Tatiana	Каяцая
4	В	Кондрата ап.	Фрацца Сер.
5	С	Фоки свящ.	Пляцида
6	Ч	† Зач. Іоана Хр.	Бруноиа
7	П	Текші прмч.	Остіпи дІви
8	С	Єфросіни прп.	Бригіди
9	Н	**17 по С.** Св. ап. І.	**18. по** С.Діонизи
10	П	Каліетрата	Фрацціщка
11	В	Харитона	Пляцида М.
12	С	Кирїка прп.	Максимілиана
13	Ч	Гприорія свящ.	Едварда кор.
14	П	*Жовт.* Покр.	Калякста
15	С	Кипріана, Ост.	Терези д.
16	Н	**18. по С.** Діоніс.	19. по С.Гаяда
17	П	Єфоєея	Гедвіги
18	В	Харитини мч.	Луки ев.
19	С	† Тоиа ап.	Петра з Ал.
20	Ч	Серпа і Вак. мч.	Фелиціана
21	П	Неаркії прп.	Урсули д. і м.
22	С	† Якова ап.	Кордули д. і м.
23	Н	**19. по С.** Евтим.	**20. по С.** Іоана К.
24	П	Фінна, Теоф.	Рафаїла
25	В	Проеа Тараха	Іоана Кант.
26	С	Карпа м., Косми	Евариста
27	Ч	Параскеви прп.	Сабини муч.
28	П	Евфимія прп.	Симона Юди
29	С	Льонгина сот.	Наркіза еп.
30	Н	20 по С. Луки	21 по С. Кл.
31	П.	Луки ап.	Вольфганга

ЛИСТОПАД

Дні		греко-кат.	римо-кат.
1	В	*Жовт.* Поіна пр.	Всіх Святих
2	С	Артемія мч.	*День Зад.*
3	Ч	Іларіона Вел.	Губерта
4	П	Гликерії Вевр.	Кароля
5	С	† Якова ап.	Захарії і Єлис.
6	Н	21. по С. Арети	22. по С. Леонар.
7	П	Маркіана	Теогата
8	В	**Дмитра вмч.**	4 Коронат. Сів.
9	С	Нестора мч.	Теодора м.
10	Ч	† Параскеві	Нарія з Нвел.
11	П	Нестагій	Мартина еп.
12	С	Зиновія і Зиновії	Мартина папи
13	Н	**22 по С.** Стахія	**23. по С.** Евгенія
14	П	Лист. Косми і Д.	Сарафима
15	В	Кипріяна мч.	Леонтьєва
16	С	Аїтала, Досифа	Отмара
17	Ч	Неаніки	Сальоме!
18	П	Гавакіона мч.	Отгона
19	С	Павла еп. Кива.	Елисавети
20	Н	23. по С. Єфона	24 по С. Фелікса
21	П	**Соб. св. Духа**	**Введ. в хр. ПБ.**
22	В	Онисифора мч.	Кекилії д. і м.
23	С	Єфеста і Ін. ап.	Климента папи
24	Ч	Мін., Віит. ин. мч.	Іоана віл. Хр.
25	П	† *Іосафата сцим.*	Катерини д.
26	С	† Іоана Золот.	Корнєлія
27	Н	24 по С.† Фил.	1. Авв. Варер
28	П	Гурія Самона	Кресценція
29	В	Ап Матея ев.	Сатурнина
30	С	Гпрорія нек.	Андрея ап.

ГРУДЕНЬ

Дні		греко-кат.	римо кат.
1	Ч	*Лист.* Платон.	Еліпія еп.
2	П	Авдія Вар.	Віліяни д.
3	С	Гпрор. і Пророка	Франца Ксав.
4	Н	25. по С. Вевед.	2. Авв. Варвари
5	П	Филимона	Сави еп.
6	В	Амфілохія і Гпт	Миколая еп.
7	С	Катерини вмч.	Амвросія еп.
8	Ч	Климента п.	Нен. Зач. Дм.
9	П	Аммія Стовн.	Леонтії д.
10	С	Якова. Персян.	*МБ. Лворет.*
11	Н	26. по С. Стефан.	3. Авв. Даманія
12	П	Парамона	Олександра
13	В	† Аврія ап.	Луки д. і м.
14	С	*Груд.* Наум. пр.	Спиридіона еп.
15	Ч	Авакума пр.	Фортун. Макс.
16	П	Софронія пр.	Евгенїди
17	С	Варвари і Ів. Д.	Лазаря еп.
18	Н	27. по С. Сави	4. Авв. Гра''
19	П	**Миколая Чуд.**	Немезія
20	В	Амвросія еп.	Теодіна м.
21	С	Патапія еп.	Томи ап.
22	Ч	**Нен. Зач. Дм.**	Зенона м.
23	П	Минн і Еморен.	Виктогії д. і м.
24	С	Даниіла прп.	*Нав.* Адама і Єви
25	Н	Прагопія. Спір.	Різдво Христ.
26	П	Евстратія, Евг.	по Р. Стефана
27	В	Тирса і Лев. мч.	Іоана ап. і ев.
28	С	Єлевтерія свмч.	Діонїй уб. у В.
29	Ч	Аггея пр.	Томи еп.
30	П	Даниіла пр.	Євгенія еп.
31	С	Севастіана мч.	Сильвестра п.

Журнал „Христос наша Слава!"

Дві книги

Рано вийшов Володимир зі священик
і зійшлося людей без числа; і влізл
інші по груди, молодь при березі, а д
на березі й молилися. І була радість
душ спасається. А діявол стогнав і мо
няють!... І коли люди охрестилися, ко
радий, що Бога пізнав він сам і л
„Боже Великий Творче неба і землі!
Господи, увидіти Тебе, Правдивого
й нез
(Слова найстаршого у

ЛИПЕНЬ

Дні		греко-кат.	римо-кат.
1	П	*Черв. Пр. С. Ісус.*	*Лип.* Теоб.
2	С	† Юди ап. Зос.	*Посищ. ПДМ.*
3	Н	**3 по С.**	4. по С. Гел.
4	П	Юліяна Методія	Йосифа Кал.
5	В	Евсевія сщм.	Фільомени
6	С	Агриліни мч.	Ісасії прор.
7	Ч	**Різдво Івана Хр.**	Пульхерії
8	П	Февронії мч.	Єлисавети
9	С	Давида	Кирила еп.
10	Н	**4 по С.** Самсона	**5 по С.** Амалії
11	П	Кира і Івана	Пелагії
12	В	**Петра і Павла**	Генр. і Гвал.
13	С	Собор 12 Апост	Маргарети
14	Ч	*Лип.* Косми і Д.	Бонавентури
15	П	† Пол. Ризи ПБ.	Розісл. Апост.
16	С	Анатол. і Мокія	Пр. Д. М. Шк.
17	Н	**5 по С.** Андрея	**6. по С.** Алек.
18	П	Кирила і Методія	Симеона
19	В	Атанасія	Вінкентія
20	С	Томи прп.	Іллі, Чеслава
21	Ч	Прокопія мч.	Пракседи діви
22	П	Панкратія сщм.	Марії Магеал.
23	С	† Антонія Печ.	Аполінарія
24	Н	**6 по С.** Ольги	**7. по** С. Хрис.
25	П	Прокла і Ілярія	Якова ап.
26	В	Собор Арх. Гавр.	Анни м. Пр. д.
27	С	Онисима	Наталії діви
28	Ч	†Волод Вел. кн.	Інокентія папи
29	П	Атиногена сщм.	Марти діви
30	С	Маріни вмч.	Авдона і Сен.
31	Н	**7. по С.** Якинта	**8 по** С. Ігнатія

СЕРПЕНЬ

Дні		греко-кат.	римо-кат.
1	П	*Лип.* Мокрини	Петра
2	В	*† Ілії пророка*	*МБ. Ангел.*
3	С	Симеона і Івана	Най. св. Стефана
4	Ч	Марії Магдал.	Домініка
5	П	Трофима мч.	*МБ. Сніжної*
6	С	† Бориса і Гліба	† *Преоб. Госп.*
7	Н	**8 по С** †Усп.Ан.	**9 по** С.Кает.
8	П	Єрмолая, Парас.	Кирияка
9	В	† Пантелеймона	Романа
10	С	Прохора і ін. ан.	Лаврентія м.
11	Ч	Калиніка мч.	Зузанни д.
12	П	Сили і ін. ап.	Кляри
13	С	Євдокими прав	Гіполита
14	Н	*Серп.* **9 по С.** Мак.	**10. по С.** Евзевія
15	П	Перен. мощ. Ст.	**Усп. П. Б.**
16	В	Ісаака і ін. прп.	Роха Виз.
17	С	7 Мол. в Ефезі мч.	Ліберта
18	Ч	Евсигнія мч.	Єлени кор.
19	П	**Преобр Госп.**	Бенігни
20	С	Дометія і Пасива	Стефана кор.
21	Н	**10 поС.** Еміліяна	**11 по С.** Іванни
22	П	Маттея ап.	Філіберта
23	В	Лаврентія мч.	Филипа Бен.
24	С	Евпла мч.	Вартоломея ап.
25	Ч	Фотія і Анікити	Людвика кор.
26	П	Максима ісп.	Зефірина п.
27	С	Михея пр.	Йосифа Каляс.
28	Н	**11 по С. Усп. ПБ.**	**12 по С.** Август.
29	П	Пер. Обр. Госп.	Усік. Ів.
30	В	Мирона мч.	Рожі Лім.
31	С	Фльора і Лавра	Раймунда Нон.

ВЕРЕСЕНЬ

Дні		греко-кат.	римо-кат.
1	Ч	*Серп.* Андрея	*Верес.* Егідія
2	П	Самуїла пр.	Юста
3	С	Тадея ап.	Ізабелі, Брон.
4	Н	**12. по С.** Агатон	**13. по** С. Розалії
5	П	Лупна, Іринея	Лаврентія
6	В	Евтиха самч.	Захарії пр.
7	С	Вартол. і Тита ап.	Регіни діви
8	Ч	Адріяна і Нат. мч.	*Різдво ПДМ.*
9	П	Пімена прп.	Горгонія
10	С	Августина	Николая з Тол.
11	Н	**13. по** С.† У. г. І.Х.	**14. по С.** Прота
12	П	Олександра	Гвідона
13	В	Пол. Пояса ПБ.	Товії
14	С	*Верес.* Симеона	Воздв. Ч. Хр.
15	Ч	Маманта мч.	Нікодима
16	П	Антима сщм.	Людмили діви
17	С	Вавила свмч.	Лямберта
18	Н	**14. по С.** Захарії	**15. по.** С. Томи
19	П	Чудо Арх. Мих.	Януарія
20	В	**Созонта мч.**	Евстахія
21	С	**Різдво Пр. Бог.**	Матея ап.
22	Ч	Йоакима і Анни	Маврикія
23	П	Минодори і Мит.	Теклі діви
24	С	Теодори прп.	Герарда
25	Н	**15. по** С. Автон.	**16 по** С. Клеофа
26	П	Корнилія	Кипріяна
27	В	**Воздв. Ч. Хр.**	Косми і Дам.
28	С	Никити вмч.	Вячеслава кор.
29	Ч	Евфимії вмч.	**Михаїла Арх.**
30	П	Софії, В. Н. і Л.	Єроніма

„ДЗВОНИ"

◆ ◆

Український католицький літературно-науковий місячник, містить останні новини з українського літературн й науки, особливе всі вопрос напрями, які стараються розкрадати наше культурне життя. Ціна 1·80 зл., піврічно 8 зл., річно в передплаті 15 зл., в пісправлаті 18 зл.

вин, для жіноцтва, молоді і дітей, вісти з життя Українців на цілому світі, господарські та всякі практичні поради. Боронить український нарід перед явними і скритими ворогами Церкви й нації, та вказує найпевніший шлях до кращої долі. Ціна 1 числа 5 сот., місячно 20 сот., чвертьрічно 60 сот., піврічно 1·20 зол., річно 2·40 зол. Цілорічні передплатники одержать що 2 місяці безплатну книжечку лише за надісланням 60 сот. почтової оплати

Читайте і передплачуйте ча

СТОРІНКА ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА

Різдво Христове і жінка

Довго очікувало людство з тугою на прихід Христа Спасителя. Та найбільше очікували Його і тужили за Ним жінки, які жили в страшнім пониженні і поневоленні в поганськім світі, що уважав жінку за істоту без душі й поводився з нею як з худобиною.

Христос, що приніс на світ любов, мир і справедливість, перший проголосив рівноправність жінки з дотеперішнього поневолення. Він голосить світу велику правду, що Царство Боже отверте для кожного так для мужчини як і для жінки, якщо тільки зберігають заповіди Божі, бо „в справах спасення нема мужчини і жінки, тому, що ви всі одно в Ісусі Христі".

Християнство отворило світові очі, що жінка є теж людиною, яка має душу, права і свою гідність.

Католицька Церква піднесла високо гідність жінки — у всіх станах — а саме: жінки дівиці, подруги, матери й вдови. Католицька Церква вчить, що мораль є одна, так для мужчини як і для жінки. Подружа вірність обовязує обоїх подругів у рівній мірі, й зрада мужчини заслугує на таке саме осудження, як зрада жінки.

А тим усім заслугам католицької Церкви для піднесення гідности жінки додає блеску чудесний факт народження Бога-Спасителя з Матери-Діви.

Розвиток культу Богородиці, почитання Її образів у всіх церквах установлення численних свят у Її честь, Богослуження, акафісти, молебні і пісні свідчать про велику пошану для Матери Божої.

О, як же надзвичайно багато завдячують жінки і ціле людство оцим словам, що тому 1.900 літ в убогій кімнатці в Назареті устами Архангела віщували світу прихід Спасителя: — „Благословенна Ти між невістами!"

Е. Тишинська.

О. СЕМКІВ.

У СВЯТ-ВЕЧІР

Сядем до вечері тільки я і мати,
І з матірю тільки розділю просфору,
Самі, лиш обоє будем зустрічати
Цьогорічну ясну, вифлеємську зорю.

Самі, лиш обоє... А як колись було
Весело й гамірно у вечір різдвяний —
Зїздилися сестри, брат і я зі школи,
Зустрічав нас батько і тішився нами.

А як колись було гарно в нашій хаті —
Горіла ялинка яркими світлами,
Сходилися люди колядок співати
І радісно кивав дідух колосками.

А тепер розбрились вже сестри по світі,
Відійшли далеко від нас батько з братом,
Осталися тільки ми двоє самітні,
З цілої родини тільки я і мати.

Та хотяй нас двоє, то накрить чотири
Поставлять на скатерть мамині долоні,
Бо прийдуть сьогодні до нас із могили
Мій батько і брат мій, хорунжий з Ли-[соні.

І буде весело і знову таксамо
Дзвенітимуть вікна від коляд різдвяних,
І „Бог предвічний" заспівають з нами
Батько і брат мій, як колись співали.

І буде весело і знову таксамо
У серцях різдвяні дзвонитимуть дзвони,
Радітиме батько, а брат мій коханий
Буде говорити про бій на Лисоні...

О. ГОДУНЬКО.

В ОБОВЯЗКУ

Маруся захоріла, так сказати б, через дурничку: дома було прання і вона з закоченими рукавами в легкій блюзці, задихана - розігріта побігла на склад по вугля.

Це так їй зашкодило, що всю силу відібрало, що вже й прання не докінчила. Ціле щастя, що в доброї пані служила. До хати прикликали лікаря з Обезпечальні і він казав завезти її до лічниці, бо дістала запалення легких.

Зразу нічого не помагало, навіть баньки не дали полекші. Гарячка підходила висока, і Маруся червона і розпалена як грань, попадала в безтяму. То ніби були сни — не сни, ніби маячення.

На очі насувалися образи за образами, події за подіями. Вона бачила свою бідну хату на селі і чула нарікання батька, що негодні вижити на тім півтораморґовім „господарстві".

Тому вона пішла до Львова шукати служби. Довго стояла на ринку, напроти ратуша. Підходили до неї якісь жиди, посередники, якісь старі баби, але вона з ними не говорила, тільки голову відвертала, а серце тріпалося, як у наляканої пташки.

Але перед полуднем надійшла якась пані Українка і завела її до товариства дівчат, до „Будучности" на вулиці Собіського; там дали їй адресу і навіть завели до пані, що якраз шукала дівчини, бо попередня вийшла заміж за столяра Українця.

Ой то зпочатку дуже тяжко було, бо не знала, як тріпати дивани, як воскувати підлогу, як стелити, як варити. Навіть палець собі раз скалічила, як ножі порошком чистила. А потім навчилася, навіть на „пляц" сама ходила на купно. Доволі за день намучилася. Вечір, то так хіба „Отче наш" і „Богородице Діво" зговорила, бо спати хотіла в таку пізну годину. А в неділю раненько зривалася, йшла на шесту годину до церкви і верталася скоренько.

А пополудні і в неділю і свято мала вихід. А то було приємно! Йшла на вечірню, співала, слухала гарної проповіди; часом з тацою ходила. По відправі купувала при дверях ґазетку „Христос Наша Сила" і прочитувала її до чиста.

Пізніше вписалася до церковного братства, до Марійського Товариства, а потім до „Будучности" і що неділі ходила до своєї домівки. Там їй було наймиліше, бо були самі свої. Деколи навіть і забаву уладжували. Але наймиліше, то було на Святий Вечір. Дівчата сходилися до домівки на спільну святу вечеру. Здавалося, що є в рідній хаті. На столі світили радісним світлом білі свічки, а з кута сміявся до всіх грубий дідух. Залунала різдвяна коляда:„Бог Предвічний народився..." І плила свята пісня щирих дівчат, здавалося, ген у далекий вифлеємський вертеп. Та не чути тут голосів старенької доброї мами і тата. Дівчатам робиться сумно на серці. Та в той мент встає отець провідник. В руках держить тарільчик з просфорою і зачинає говорити про Новонароджене Дитятко, Котре приносить людям радість і потіху. А говорить отець так любо, так зі серця, що дівчатам кануть з очей сльози зворушення і радости.

І Марусі теж пустилися сльози з очей і вона — відкрила повіки. Над нею стояв лікар, тримав за її пульс і вдоволено промовив: Дякуйте Богу, Марусю, що ось вам гарячка тепер впала. Вже хутко прийдете до здоровля.

Маруся підсміхнулася врадована, а пані, що лежали на салі, говорили: Дай їй, Боже, якнайскорше виздоровіти. Бо як не як, але ті наші дівчата вірно тримаються Церкви й народу, а навіть тяжко запрацьованого гроша не жалують ні на Боже, ні на народні збірки.

Маруся почула ті гарні слова, але завстиджена сховала голову під ковдру і тихо молилася за всіх своїх товаришок і подруг.

Сторінка для українських дітей

СЛАВІТЕ ЙОГО!

Ясне світло з небес сходить
Спас-Христос на світ приходить,
Грають пісні Ангелята,
Вістка йде до всіх крилата...
Знад Йордану, з гір Ливану
Несуть дари свому Пану
Верховинці — пастушки:
Синогорлиці, ягнята,
Чим їх хата є багата.
І ми, діти, поклонімся
Христу - Богу помолімся!

О. Годунько.

ЛИСТ до МАМИ

КОХАНА МАМО!

Тільки що я вернувся з захоронки і бачив, як маленькі дітоньки радісно гомоніли і тулилися до своїх мамів, що поприходили забрати їх на обід. Ще здалека долітав до мене їх срібний голосочок, а потім... потім я залишився сам.

А так хотів би тепер бути біля Тебе, Мамо. І хотів би, щоб Ти погладила мене мягенько, як колись, коли був я маленький. І хотів би, щоб на бідну мою голову, повну журби і турботи, Ти поклала свою теплу руку, як колись клала і відгортала білі кучерики з моїх розсміяних-дитячих очей, щоб я завжди ясно і зичливо дивився на людей.

А як був я недавно тяжко хорий, то тільки Бога кликав, і Тебе, Мамо. А в тяжких снах і високій гарячці ген з далекої віддалі Ти приходила до мене і сміялася до мене крізь сльози. Ти завжди була вибачлива для мене і милосердна, і добра... Бо кожна Мама добра, правда, моя Найліпша Мамо?! Тай бачу Тебе здалека, Мамо. Чому Ти така похилена ще й тепер, Мамо? **Чи то кожна Мама, похилена журливо** над колискою дитини, вже ніколи не випростується безтурботно?

Хто посріблив срібними нитками Твоє гарне чорне волосся, Мамо? Тільки той погляд Твій коханий, такий самий, як був колись. Я буду завсіди добрий і чесний, Мамо, щоб очі Твої не почорніли болем і смутком.

Мамо! Чи є де на Божому світі нелюди-діти, що не кохали б і не шанували б своєї Мами? Я не повірив би в це. Бо мені так добре на душі, коли тільки згадаю Тебе... І чую серцем, як палко бє і ніжно Твоє материне серце. І прошу Тебе, нехай те Твоє кохане мамине серце бється для мене, Твоєї дитини, яка в день Різдва Божого Дитяти згадує своє дитинство і Тебе, кохана, рідна Мамо...

УКРАЇНСЬКА ДИТИНА.

У Вифлеємську ніч

Хто бачив — не знаю, це старі люди повідають, що в густих лісах і таємних пралісах живуть такі бородаті карлики маленькі, добродушки сивенькі. Під грубим корінням старезних дубів, в дупла винах дерев, а часом і під грибком є палатки їх красненькі, з жемчугів синеньких.

А як свят-Іванівські хробачки наче маленькі ліхтарочки розсвітять нетрі лісові, добродушки виходять зі своїх палаток на тінисту поляну, вистелену срібними промінням місяця, беруться за дрібні ручки і танцюють свої чародійні танці, герці лісові.

А інші наче вивірки вилазять високо на дерева й гойдаються на пушистих галузках сосон. Є і такі, що одинцем ходять і цілують щонайкращі головки сплячих квіток.

Шкода тільки, що ніодин з них не говорить, словечком не промовить. От тому ніщо їх не тішить, ніщо не розвеселює їх маленького серденька.

І хто чув — не знаю, — старі люди повідають, — що як приходить Свята Різдвяна нічка, коли то навіть німа тварина бесіду має, між собою розмовляє, от тоді дивна сила добродушкам мову привертає, радість насилає.

З палаток красненьких, з помешкань гарненьких добродушки на двір вибігають, на схід поглядають.

А там ясна зірка вогнем палає, Різдво Христове возвіщає.

От тоді добродушки, радощами сіяють, між собою розмовляють, Христа Бога прославляють.

А коляда їх пливе спокійно-гармонійно у вифлиємську колибу і вколисує до спокійного сну Дитятко Боже.

О. Г.

Раз у рік припадає Різдво й раз у рік складаємо дар Рідній Школі на коляду. Даймож його щирем серцем усі: мужчини, жінки, діти, товариства й установи!

янський Календар 1938

1938

БЕРЕЗЕНЬ			
Дні		греко-кат.	римо-кат.
1	В	Лют. Памфіла	Альбіна
2	С	Теодора Тир.	† Попелец
3	Ч	Льва папи	Кунегунди
4	П	Архіпа ап.	Казимира кор.
5	С	Льва еп.Агатона	Евзебія, Фрид.
6	Н	Памфила Тимотея	1. пос. Колєти
7	П	*т.*Ага Атанас.	Томи з Аквіну
8	В	Полікарпа свмч.	Івана Божого
9	С	†1і 2 найд.гол.І.Х.	Франціски
10	Ч	Тарасія св.	40 мученик.
11	П	Порфірія св.	Константина
12	С	Прокопія прп.	Григорія В.
13	Н	**1. посту.** Власія	2 пос. Роз.
14	П	*Бер.* Евдокії	Матильди
15	В	Теодота свмч. ч.	Льонгіна
16	С	Евтропія і ин. м	Любина
17	Ч	Гарасима прп.	Гертруди
18	П	Конона мч.	Едварда
19	С	42 муч. в Аморії	Иосифа обр
20	Н	2 посту. Єфрема	3. пос Евф.
21	П	Теофілякта	Венедикта
22	В	† 40 Муч. в Севас.	7 бол Пр. Д.
23	С	Кондрата і ин. мч.	Віктора
24	Ч	Софронія пат.	Гавриїла Арх.
25	П	Теофана ісп.	Благ. П. Д. М
26	С	Пер. м. св. Никиф.	Теодосія
27	Н	3. пост. Хр. Вен	4. пос. Руп.
28	П	Агапія	Сикста
29	В	Савина папи	Кирила
30	С	Алексія прп.	Квірина
31	Ч	Кирила Єрус.	Бальбініївд и

ЧЕРВЕНЬ			
Дні		греко-кат.	римо-кат.
1	С	*Трав.* Патрикія	Бл. Якова
2	Ч	**Вознесен Госп.**	Еразма
3	П	† Конст. і Олени	Кльотильди
4	С	Василиска мч.	Квірина
5	Н	**6. Отців** Мих.	Сошеств. св. Д
6	П	Симеона	Пресв. Тройці
7	В	† 3-те н. Г. І. Хр.	Роберта еп.
8	С	Карпа ап.	Медарда еп.
9	Ч	Терапонта сщм.	Феліціяна мч.
10	П	Никити	Маргарети кор.
11	С	Теодосії прмч.	Варвари ап.

ТРАВЕНЬ			
Дні		греко-кат.	римо-кат.
1	Н	*Квіт.* 1. Том.	2. по В. Флиппа
2	П	Івана Вогхон.	Жигмонта
3	В	Теодора прп.	*Зн. св. Хр.*
4	С	Нунарія	Флоріяна
5	Ч	Теодора еп. Лукп	Пія V. папи
6	П	† Юрія Великом.	Івана в оліо
7	С	Сави	Домінеі
8	Н	2. Мир. † Єв. М.	3. по В. Стан.
9	П	Василія Свм.	Гпгорія
10	В	Симеона свм.	Іларора
11	С	Василія Вел.	Ігнатія Б.
12	Ч	Пахомія	Епіфанія
13	П	Іоанна Богосл.	Мартина
14	С	Матфея ап.	Сильвестра
15	Н	3. по В. Ант.	4. по В. Ант.
16	П	Аверкія	Гаврила
17	В	Ап. Ераста	Григорія
18	С	Ап. Юста	Іоанна
19	Ч	Ап. Ермпла	Іоанна
20	П	Ап. Кварта	Іоанна
21	С	Ап. Тимофія	Іоанна
22	Н	4. по В. Ант.	5. по В. Ант.
23	П	Ап. Трохима	Іоанна
24	В	Ап. Ерастія	Іоанна
25	С	Ап. Ерастія	Іоанна
26	Ч	Ап. Ерастія	Іоанна
27	П	Ап. Ерастія	Іоанна
28	С	Ап. Ерастія	Іоанна
29	Н	5. по В. Ант.	6. по В. Ант.
30	П	Ап. Ерастія	Іоанна
31	В	Ап. Ерастія	Іоанна

КВІТЕНЬ			
Дні		греко-кат.	римо-кат.
1	П	*Берез.* Хризанта	Гугона
2	С	Івана муч., Сергія	Франциз Павлі
3	Н	4. посту. Якова	5. пост. чорна
4	П	Василія свмч.	Ізидора
5	В	Нікона мч.	Вінкентія
6	С	Поклони Захарії	Келестина
7	Н	**Благов. Пр. Б.**	Германа
8	П	Соб. Арх. Гавр.	Діонізія
9	С	Матрони мч.	Марії Єгип.
10	Ч	5 пост. Іляріона	6 п, Цвіт. Єзик.
11	П	Марка, Кирила	Льва пап.
12	В	Івана Ліств. прп.	Юлія пап.
13	С	Іпатія пр.	Юстини
14	Ч	*Квітень.* Марії	В. чет. Валеріяни
15	П	Тита прп.	В. пят. Людвика
16	С	Лазарева суб.	В. суб. Лямберта
17	Н	6. Квітна Йосифа	**Великдень**
18	П	Теодула	**Світл. П. Ап.**
19	В	Евтихія св.	Емми вдови
20	С	Георгія св.	Агнети
21	Ч	*Вел. Четв.* Агаф.	Анзельма еп.
22	П	**Вел. П'ятниця**	Сотера і Кая
23	С	Вел. Суб., Терент.	Войтіха еп.
24	Н	**Воскрес. Хр.**	1. по В. Георгія
25	П	**Світл. Понед.**	Марка ев
26	В	**Світл. Втор.**	Клита і Марка
27	С	Мартина папи	Перегріна
28	Ч	Трофима	Віталіса
29	П	Агафії	Петра муч.
30	С	Симеона	Катерини Сен.

„Мета"

український католицький тижневик для інтелігенції та освіченого міщанства, робітництва й селянства. Ціна 1 числа 20 сот. місячно 80 сот., чвертьрічно 2·30 зл., піврічно 4·60 зл., річно 9 зл.

„Христос наша сила"

найдешевший і найцікавіший український ілюстрований часопис побільшив свій формат та урізнородниа багатий зміст. Він міститъ духовні науки, статті про всі важніші справи на часі, дає окремі сторінки політичних но-

СІЧЕНЬ			
Дні		греко-кат.	римо-кат.
1	С	*Груд 1936.* Боніф	Нов. Рік 1938
2	Н	Св. ОО. Ігнатія	Н. 2 по Р. Мак.
3	П	Іоаннн	Генофефи
4	В	Настасії вмч.	Тита Ізабелі
5	С	10 м. на Юрті	Еміліі, Тенеєфора
6	Ч	*Нав. Різдва.* Евг.	Тр. Корогів
7	П	**Різдво Христ.**	Валентина
8	С	Соб. Пр. Бог	Севернна
9	Н	Стеф. прмч.	Н. 1 по З К. Юл.
10	П	Муч. в Нік.	Агатона
11	В	Дит. уб. у Вифл.	Гонорати
12	С	Анісії мч.	Св. Дівн
13	Ч	Мелапії прп.	Іларія
14	П	**Нов. Рік. Вас. В.**	Фелікса з Нолі
15	С	Сильвестра п.	Маври
16	Н	**Н. пер. Пр.** Мал.	2 по З Кор.
17	П	Собор 70 ап.	Антонія
18	В	Нав. Бог. Теоп.	Прескн д.
19	С	**Богонвл. Госп.**	Фабіяна і Сев.
20	Ч	Собор Ів. Хрест.	Арнеин
21	П	Юрія, Емілнна	Вінкентія і Ан.
22	С	Полієвкта мч.	
23	Н	**Н. по Пр.** Гр.	**Н 3 по 3 Кор.**
24	П	† Теодосія В.	Тимотея
25	В	Татіани мч., Евр.	Нав. ап. Павла
26	С	Ермила мч.	Полікарпа
27	Ч	ОО. в С. і Р. убит	Іоана Золотоуст
28	П	Павла з Тивайди	Корола В., Вал.
29	С	Покпін ок. Ап. Л.	Франца Салез.
30	Н	**31 по Пр.** †Ант. В	**Н.4 по З Кор.**
31	П	Анастасія і Кирил	Петра з Нолі

1938

Український Христ

988

СВЯТ-ВЕЧІР НА ЛЕМКІВЩИНІ

Святий Вечір на Лемківщині — це ціла вязанка преріжних звичаїв, які ще досі залишилися з далекої давнини, і певно надальше переходитимуть на нащадків.

Ранок Свят-Вечора дуже гамірний: всі встають якнайскорше, щоб їм цілий рік добре велося. Ніхто не снідає і взагалі нічого не їсть, хіба малі діти і то „бандурку“ — „ґрулю“ (бульбу), бо, як кажуть, „від вареного викине струпи та чиряки на шкірі“. А щоб на весну добре птахи „імалися“ (ловилися), діти запихають солому в „керпець“ (шкіряний ходак). Якщо дерево зле родило минулого року, хлопці йдуть до саду; один наміряється сокирою до деревини, другий його відтручує і тоді дерево на другий рік добре зародить.

Жіноцтву не вільно цілий день ні прясти, ні шити, вони спішаться попрятати в хаті, вибілити, вимести та прикрасити. Ґазди зносять до „хижі“ (хати) та кладуть під стіл всяке залізо, як сокири, лопати, мотики, леміш, та ланцюхом обвязують стіл, щоб усе цілий рік трималися купи. Також посипають здовж шнура зерно для курей. Часом можна бачити застромлені на плоті кужілі та веретена. Це для яструба, щоб цілий рік пряв, і не мав коли курей вибирати. В якій хаті найперше дим із комина вийде, той ґазда перший із поля збере. Тому то всі спішаться якнайскорше в печі запалити.

Ґаздині варять та печуть „страву“: вона мусить складатися з 12 потрав на памятку 12 апостолів. Коли ґаздині вже зготовили страву, челядь і всі домашні, крім неї, ідуть до потока вимитися, щоб „усі хороби пішли з водою зі села“. Вертаючи з потока вітають ґаздиню словами: „Христос Раждається!“ — Потім ідуть самі ґаздині зі скіпцями (дійниками) до потока, подорозі відмовляючи молитви. Вмившись, вертають з водою домів, кладуть скопець з водою на стіл, та перепоясують перевеслом. Ґазда вкидає до скіпця по три ложки кожної страви та вимішує, „щоб щось невідоме не наникало страву“. Оповідають старі люди, що одного разу, коли всі з хати пішли до потока, залишилася в хаті тільки мала дитина. Вона побачила „щось невідоме“, що заворожило так страву, що всі від неї повмирали.

Тепер усі клякають і моляться; по молитві ґазда натирає чісником хліб, мачає його в солі та несе худобі. Коли вона це зїсть, дає їй найкраще сіно. Потім розкидають на долівки і лавки вівсяну солому, часом і овес, на стіл під обрус кладуть сіно, а в кут хати ставлять „діда“, сніп вівса. Часом під столом кладуть столярське приладдя, на памятку того, що св. Йосиф був теслею. На стіл кладуть книші та свічку, встромлену в горнятку, повному зерна.

Коли це все приготоване, їдять страву: перше (не всюди) їдять хліб з чісником та сіллю, потому ґуби(гриби), „бобальки“ (галушки), „киселицю“ (з капусти) з горохом і „ґрулями“ (бульбою), біб, а багатші пироги з капустою. На столі стоїть капуста, але її не їдять, тільки її порушають, щоб був добрий урожай.

По вечері гасять свічку: коли дим із неї піде у двері — це нещастя, може смерть; коли дим розстелиться по хаті — буде весілля. Хлопці звязують соломою ложки, щоб худоба не губилася на пасовиську. Обходиться три рази хату довкруги, щоб не трапилося яке не щастя.

Відтак усі колядують у хатах. Колядники ходять з вертепом або звіздою. В Дуклянщині, Сяніччині та Горличчині улюбленою колядою є „Вселенная веселися“. Північна Лемківщина співає „Дивная новина“, інші околиці „Бог предвічний“. Колядники колядують за гроші, які дають на церкву або на національні ціли, або за горіхи. По селі чути тріскіт товчених горіхів. Лемківське село колядує до пізної ночі. Відтак збираються всі до церкви на Полуношницю.

Лемко.

о. Ст. КОВАЛІВ.

Воєнні спомини

На італійськім фронті правив я Службу Божу для якоїсь частини війська, кожної неділі на іншому місці. І скільки то разів траплялося, що зараз таки другого дня впав ґранат на місце, на якім ще попереднього дня правив я Службу Божу.

—

Один жовнір, біжучи до наступу по багнистім ґрунті, запався нагло в багні. Надармо добував усі сили, щоб видістатися з багна. Він западався щораз глибше. Утратив вже всяку надію на життя і зачав гарячо молитися. Нагло недалеко перед ним ударив ґранат тяжкого калібру. Наслідок був такий, що напір стрільна випхав жовніра з багна й перекинув на поблизьку долинку. Там знайшли його зімлілого і перевезли до полевого шпиталя.

—

Один чеський офіцир 55. полку піхоти, перед відїздом на італійський фронт, одержав від своєї матери медалик зі св. Антонієм.

— Не здіймати його ніколи зі шиї — казала йому мати — цей медалик буде тебе хоронити!

Син послушний цьому приказові не розставався ніколи з медаликом і — хоч брав нераз участь у кривавих боях, то і з найбільших небезпек і зпід граду куль виходив завсіди ціло.

Раз якось у часі італійської офензиви на Ґоріцію мав він із другим офіциром завезти важний приказ до команди острілюваного міста. Офіцири поїхали бричкою, запряженою в два гарні коні.

День був незвичайно гарячий. Гостинець в соняшнім блеску аж осліпляв своєю білістю.

Нагло коні, котрі дотепер йшли рівно й спокійно, кинулися в бік сполошені, так що мало не перевернули брички.

Показалося, що коні налякалися рухомих тіней, що падали на білий пісок дороги від кольорових шиб придорожньої каплички, на яку падали проміння сонця. Мимо заохоти коні ані руш не хотіли йти далі. Треба було підождати. Офіцири були цією проволокою дуже невдоволені і з причини невиносимої спеки ввійшли оба до середини каплиці. Тут з чималим здивуванням розпізнав один з них на престолі таку ікону св. Антонія, яка була на його медалику та оповів про цей дарунок товаришеві.

Але цей почав сумніватися в успіх цієї оборони.

Коли вийшли з каплиці, сонце пересунулося вже далі. Тіни на дорозі щезли. Коні рушили далі. Незабаром опинилися в острілюванім місті.

Одначе заки доїхали до будинку команди, італійський ґранат ударив в будинок, гребаючи під звалищами тих, що там знаходилися.

— Великий Ти Боже, і чудні є Твої діла! — закликав візник. — Якби ми мінуту вчасніше приїхали, було би вже по нас!

Так то Господь Бог зовсім простим спосообм оборонив цих двох молодих офіцирів від неминучої смерти. Коли біда найбільша, тоді Божа поміч найближча.

ЗА ВІРУ І ОТЧИЗНУ

Сторінка української шляхти

З минулого нашої шляхти

Недавно знов у кількох польських ґазетах пописувались сусідські „специ“ від справ української шляхти. Вони обурювалися на те, що ми сміємо зачисляти нашу шляхту до українського народу, вважати її з рода в рід українською шляхтою яка зберігає вірність українській національній ідеї. Шовіністична заїлість так їх осліпила і затемнила їх розум, що вони не всилі побачити і зрозуміти об'єктивну правду. Ви можете їм виказувати найріжнішими історичними доказами, що наша шляхта є українська і завжди такою була, вони мимо того торочать своє і як маняки вмовляють в себе і в других, що та шляхта є польська, а її предки були навіть великими польськими патріотами. Горбатого і могила не випростує. Так і тих шовіністичних спеців ніякий доказ не переконає. Наші завваги пишемо не на те, щоб їх переконувати. Пишемо, щоб наша шляхта мала кілька історичних доказів на те, що її національний світогляд правильний; щоб вона знала, що коли вона зберігає вірність українській національній ідеї і їй служить, то продовжує діло своїх предків і прапредків.

По упадку української Галицько-Волинської Держави в княжій добі (в р. 1340) починається довга боротьба за Галичину. Найсильніше відчули на своїх плечах тягар тієї боротьби вищі верстви українського народу, українська аристократія. Багато зпоміж княжих, боярських та взагалі знатніших родів українських зовсім вигинуло в тій боротьбі, бо боротьба була дуже жорстока і довготривала. Багатьом зпоміж них нова влада поконфіскувала маєтки, інші знов до щенту витратились на воєнні видатки; поконфіскувані маєтки надавано новим людям, що приходили з заходу; тим же людям з заходу нова влада почала надавати всі уряди, відсуваючи від них місцеву українську аристократію.

В висліді того всього українські роди, які ще залишились, дуже зубожіли і під матеріяльним оглядом впали дуже низько. В XVI. столітті вже нема в Галичині можних родів українських. Одні зійшли до рівня дрібної загонової шляхти, деякі знов перейшли до чужого табору, щоб зберегти маєтности і мати право до урядів Дуже численна за княжих часів боярська верства на Галицькій Землі була зіпхнута новими політичними обставинами вниз і вже в XVI. столітті вона під економічним оглядом зрівнялась з багатшими селянам. І на тім рівні вона жила цілі століття аж до наших днів. Старі історичні документи вичисляють такі роди української шляхти в Галичині в XVII. столітті:

В околицях Галича: Березовські, Хотимирські, Дрогомирецькі, Грабовецькі Голинські, Княгинницькі, Креховецькі, Мединські, Свистельницькі, Сулятицькі, Струтинські, Татомири, Угерницькі, Волковицькі, Желиборські, Жураківські.

В Львівщині: Балицькі, Чолгановські, Дубровські, Гошовські, Купецькі, Лозинські, Підляшецькі, Плетеницькі, Погорецькі, Попелі, Свірські, Семигиновські, Сроковські, Винницькі, Витвицькі.

В Перемишині: Бачинські, Бережницькі, Білинські, Боярські, Братковські, Гординські, Городиські, Ільницькі, Яминські, Ясенишкі, Яворські, Кобилянські, Комарницькі, Копистенські, Корчинські, Кринницькі, Крушельницькі, Матковські, Паславські, Підгородецькі, Радиловські, Ритаровські, Селецькі, Созанські, Смеречанські, Ступницькі, Терлецькі, Турецькі, Турянські, Тустановські, Унятицькі, Винницькі, Височанські.

В Сяніччині: Добрянські, Лозинські.

Багато з тих назвищ стрічається і серед Поляків. Але коли там вони виступають одинично, то по стороні українській виступають вони м а с о в о, заселюючи цілі села а нераз і околиці. І це найбільш переконуючий доказ, що вся та шляхта є здавен давна походження українського. Тільки одиниці час від часу переходили в чужий табор, але шляхоцький з а г а л завжди кріпко держався української народности.

Своє привязання до українства виявляла ота шляхта при кожній відповідній нагоді. Коли при кінці XV. ст. в Галичині на Покуттю вибухло селянське повстання під проводом Мухи, то багато галицької шляхти пристало до повстання. В XVI. ст. кількакратно пробували молдавські господарі заволодіти Галичиною і робили збройні наскоки на Галичину. Кожну з тих нагод використовувала галицька шляхта, щоб визволити Галичину і масово приставала до Молдаван. А з вибухом повстання Богдана Хмельницького вся прилюдна опінія тодішньої Польщі одноголосно обвинувачує нашу галицьку шляхту в симпатіях до гетьмана Хмельницького. Багато зпоміж тої шляхти пристало до війська Хмельницького, а шляхтич Семен Височанський зорґанізував на Покуттю навіть окремий загін для Хмельницького. Про політичну і національну орієнтацію тодішньої нашої шляхти свідчить проречисто факт, що в армії Великого Гетьмана було около сім тисяч української шляхти, між нею багато знатних аристократичних родів. Вся ота шляхта, ставши на службу Гетьмана, дала йому військових старшин, полководців, політиків, дипльоматів, одним словом дала Великому Богданові орґанізаторів і будівничих Української Козацької Держави.

В пізніших, ближчих до нас часах, з рядів галицької шляхти рекрутувалось дуже багато нашого духовенства. Майже половина тих шляхоцьких родів стала священичими родами. А все наше національне й культурне відродження в минулому столітті це діло тих священичих родів, а тимсамим і діло української шляхти.

Вже з тих кількох історичних уваг можна ясно бачити, що вся наша галицька шляхта від найдавніших часів до нинішніх днів була українською. Такою хоче вона бути й на будуче.

До Львова не мусите їхати, щоб купити на сплати добірний Радіоприймач, бо його привезе Вам і випробує на місці україн. фірма

„Е-КОМП“

Львів, Сикстуська ч. 29.

Проспекти і цінники даром

Кожний може обезпечитись на життя!

бо навіть за невисоку складку нецілого 1 зол. місячно можна мати життєву обезпеку в Т-ві Взаїмних Обезпечень на життя:

„КАРПАТІЯ“

Львів, Ринок 38. Тел. 158 43.

Пишіть за інформаціями.

Ц І К А В І Д Р І Б Н И Ц І

„ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ“!

Поздоровляємо всіх і бажаємо Веселих Свят.

Фабрика свічок „КЕРОС“.

Правдива подія

Наша передплатниця, п. Ст. Б. оповіла нам таку правдиву історію:

Мій батько простудився і тяжко занедужав. Коли батько лежав хорий, і мене також зачинала розбирати якась недуга; сили опустили мене, голова дуже боліла, не помагали ніякі ліки. Одного дня я так ослабла, що 7 разів мліла. А нас було тільки двоє на цілу хату.

Батько зачав маячити, горячка зростала, а тут я чую, що скоро зімлію і від нікого нема помочи. Зібрала я останні сили, клякнула коло ліжка хорого батька і зачала з плачем взивати помочи Самбірської Матери Божої. Молилася щиро, голосно, тримаючи вервицю в руці:

„Матінко Божа Самбірська, даруй мені життя. Не прошу життя для мене, але для мого хорого батька, бо хтож його буде обходити, як я вмру?“ — І так я молилася та взивала помочи Матінки Божої, і вже зачинала тратити свідомість з болю голови.

Втім чую кроки, хтось іде до хати по сходах. Отвираються двері і входить дівчина Параня. Прошу її, щоб принесла термометр до міряння горячки. Вона побігла і скоро принесла термометр. Міряю батькові горячку, яка доходить до 40 степенів. Знов прошу дівчину: „Параню, біжи до лікаря, бо тато дуже хорий!“

Пішла Параня по лікаря, ледви знайшла його і привела до нас. Та заки ще прийшов лікар, мене нагло перестала боліти голова, сили прибули, я прийшла до себе.

Лікар оглянув батька, і каже: „Якби я прийшов був чверть години пізніше, вже було б усе пропало, а так можна ще врятувати його!“

Мій батько, 86-літній старушок, виздоровів, тішиться здоровлям і я також. А те все завдячуємо Самбірській Божій Матері, Яка прислала нам дівчину, що спровадила на час лікаря.

РІЗДВЯНІ ПРЕДСКАЗУВАННЯ

В давних часах у Свят-Вечір предсказували будучність. Дещо з того предсказування збереглося й досі.

І так, хто рано встає, той цілий рік буде здоровий. Хто буде лінивий і сварливий того дня, буде лінюхувати і сваритися цілий рік. Кажуть, що скільки хто святочних страв не їстиме, омине його стільки ріжних радощів. Молодь предсказує собі зі соломок, трав, сіна і квітів, витягнених зпід обруса. Підчас Святої Вечері підкидають горох до стелі, щоб усе множилося здорово. Непаристе число осіб при столі це злий знак. При столі сідають по старшині, щоб умирати в тім самім порядку.

ІЗ НАРОДНІХ ПРИПОВІДОК

Вчені люди пишуть грубі книжки про Бога, світ і людей та про те, як усім людям треба жити на землі. А нарід свої думки про всі ті справи складає у короткі вискази, що їх називаємо приповідками чи приказками. Наш український нарід має велике багатство приповідок. А як мудро вони зложені, як влучно в них нераз сказано! Так неначеб тобі з серця винято. На жаль тепер ті гарні, мудрі приповідки чомусь забуваються. Це велика шкода для нашого народу, бо в цих коротких висказах багато прав ди та добрих вказівок та рад для нього в теперішніх часах. Ось так для прикладу возьмім кілька приповідок про гріх і грішника:

„Гріх по людьох ходить“. Самі бачимо, як тут правдиво сказано, — бо тепер на жаль чимало таких, що „їм грішити, як хліба вкусити“. Неначе забули вони, що „гріх, то не сміх“, що „ гріх не личком звязати та під лаву сховати“, що „гріха перед Богом не сховаєш“, і, що „все мине, а гріхи лишаться“. Совість їх гризти буде до смерти, бо „сам від смерти не втечеш“. Ті злі люди неначе не знали б, що „чоловік грішить, а біда ся тішить“, що „ перед Богом гріх, а перед людьми сміх“. І їх остерігає приповідка: „Нема гріха без покути!“ — „Терпить Бог нашим гріхам, доки терпить“, але „як є гріхи, то мусить бути й покута“. „За наші гріхи Господь нас карає“, — бо всі ті нещастя й горя чи ж це не кари для нас? І було би „грішно на Бога нарікати“ за те, бо світ терпить справедливо: „Хто грішив, най покутує“! — присуджує наша приповідка, а разом із тим кожному бажає: „Дай, Господи, за життя гріхи спокутувати“, — бо „нема каяння по смерти“, а тільки вічна кара Вмерти кожний мусить, одначе „смерти не бійся, але гріхів“, бо як страшно покидати цей світ із нечистою совістю! — Є ще багато інших мудрих приповідок про гріх та грішника і їх певно знають старші люди в селі. Ми всіх їх вивчуймо й памятаймо ті прості, а такі влучні й доцільні правила наших предків, переказані з батька на сина, з внуків на правнуків для перестороги й поучення. Тоді й не будуть мати такого доступу до нас ті ріжні нові кличі, що їх злобні, злі люди кидають між нас, щоб лекше нас розбити й погубити.

(Ю. Я. Бабій).

Січень — місяць доброї преси. Шукайте в наступному числі статтей на цю тему!

12 ВИНАХОДІВ

які змінили вигляд світа

В Америці видали книжку, в якій описано 12 винаходів, що мали найбільше значіння в житті Америки та змінили вигляд світа. Це телєфон Белля, телеґраф Морзого, електрика Едісона, кіно, ґрамофон Едісона, пароплав Фультона, літак Райта, гальма Вестінґгавза, лінотип (машина до складання букв у друкарні) Мерґенталєра, машина до шиття Гова, машина до перерібки бавовни Уітнея, косарка Корміка.

ЦІКАВА НАГОРОДА

Французка Ґізман визначила 100.000 франків нагороди для того, хто перший порозуміється радіем з іншими планетами.

Не господарте одинцем!

Молочарна господарка дохідна, якщо вести її будете обєднані

В РАЙОНОВІЙ МОЛОЧАРНІ

під проводом і за вказівками тільки централі

„Маслосоюзу“

НА СВЯТА І НА НОВИЙ РІК

вина меди шампани

Г. МАКОВСЬКОГО

Крушвиця

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

Радісне торжество. У Митрополичій Палаті зібралися 19. м. м. студенти Богословської Академії у Львові під проводом свого Ректора о. мітрата дра Й. Сліпого, щоб побажати ВПреосв. Митрополитові Кир Андрееві з нагоди Його іменин. Прибули теж Преосв. Кир Никита, ОО крилошани і професори Богосл. Академії. Після концерту о. мітрат др. Й. Сліпий промовляв, складаючи привіт і подяку ВПреосв. Митрополитові за Його опіку над Богословською Академією. ВПреосв. Митрополит виголосив глибоку промову до зібраних, повну надії на краще завтра.

Княжий дар Митрополита. ВПреосв. Митрополит Кир Андрей з нагоди 25-ліття смерти Лисенка відкупив від дотеперішнього власника всі авторські права на видання музичних творів Лисенка, а разом з тим і других визначних наших композиторів. Завдяки княжій жертвенності Митрополита маємо вже у Львові завязок українського музичного музею, який буде міститись при бібліотеці Студіону.

Нашим П. Т. Відборцям і Споживачам бажаємо Веселих Свят „Суспільний Промисл".

Ювилейний концерт з нагоди 70-ліття „Просвіти" відбувся в читальні „Просвіти" у Львові на Замарстинові заходом усіх українських місцевих установ.

Геть з большевизмом! Під таким наголовком появився у Львові місячник, присвячений боротьбі з большевизмом і для узгіднення спільного фронту всіх народів поневолених московською червоною імперією.

Великий концерт в 25-ліття смерти Лисенка відбувся у Львові. В концерті взяли участь найкращі наші музики, співаки і хори, тому він випав дуже гарно і репрезентативно. Концерт свідчив про високий рівень української музичної і співацької культури. Дир. Барвінський представив у вступнім слові виїмкове значіння Лисенка як свідомого пропагатора української національної ідеї в ділянці музичної творчости.

Кооператива „Самопоміч". Бувші члени Української Галицької Армії та УССтрільців заснували у Львові кооперативу „Самопоміч", яка має зачятись продукційною господарською працею та в той спосіб дати заняття і хліб бувшим українським стрільцям, серед яких є багато безробітніх. Кооператива заслугує на підтримку цілого громадянства.

ДЗВОНИ, ЧАШІ, ПАВУКИ й інші церковні речі, церковні брокати, полотна до вишивання й нитки Д. М. Ц. фелони, стихарі, суконки, хоругви, фани, образи, образці, євангелія та інші церковні книги, світло й кадило. — Металеві відзнаки й прапори для Товариств

поручає дім торгов.-пром.

ДОСТАВА

ЛЬВІВ, РИНОК 43.

Власні склепи: Львів, Руська 20.
Перемишль, вул. Косцюшка 5.

На снідання!
філіжанка кави
„ПРАЖІНЬ"
буде доказом Вашої свідомости бо це виріб української фабрики
„Суспільний Промисл"
Львів 24, Жовківська 188.

КОЛЯДУЙМО НА РІДНУ ШКОЛУ!

Рік річно з усіх усюдів пливуть дари на коляду РІДНІЙ ШКОЛІ, щоб було за що вчити й виховувати українську дитину. Нехай же заздалегідь ладиться кожний Українець, кожна Українка, кожне товариство, організація й установа гідно стрінути Рідну Школу з великим Празником. Аж до кінця січня нехай неситься в кожному селі й місті, між старшими й молодими одне гасло:

ДАЙМО РІДНІЙ ШКОЛІ ГІДНИЙ ДАР НА КОЛЯДУ!

Діти — дітям. Учениці в гімназії СС. Василіянок під проводом учительки А. Струтинської ревно займаються допомогою найбіднішим дітям. Вже два роки вони виготовляють ріжні кравецькі вироби та прикраси на ялинку для бідних дітей. В 1937. р. приготовили вони 250 ріжних частей одягу і 116 прикрас на ялинку. За гарним прикладом учениць цеї гімназії піде певно теж і молодь других шкіл.

Учитель зневажає гр.-кат. священика. У селі Вишенка на присілку Вальддорф учитель приневолює українських дітей молитись і поздоровляти по польськи. Коли місцевий сотрудник о. Поточняк ставав в обороні дітей, які хотіли молитись в рідній мові, учитель Казімеж Патер накинувся на о. Поточняка грубою лайкою і усунув його зі школи за двері. За зневагу католицького священика учитель-шовініст відповість перед судом.

Хочуть спольщити Волинь. Польські ендеки на Волині почали в останнім часі скажений наступ на Українців. На своїх вічах і рефератах голосять вони, що українство на Волині насаджене штучно, а назва „Українці" є назвою тільки політичної партії, бо українського народу нема, є тільки русини як назва етнографічної маси. Як видно, від шовіністичної дурійки тратять ендеки розум.

Не забудьмо місяць січень — місяць доброї преси — використати на приєднання передплатників доброго і дешевого часопису „Христос Наша Сила"!

ЩО ДІЄТЬСЯ В СВІТІ.

ЗАВЗЯТІ БОЇ В ЕСПАНІЇ.

Перед самим латинським Різдвом червоні війська в силі 60.000 напали з двох сторін на місто Теруель. Національні війська, яких позиції в цьому місті втискалися клином між червоних, бороняться по геройськи. Червоні мали великі втрати, 10.000 вбитих, багато їхніх танків і літаків знищених. На поміч обороцям Теруелю ген. Франко вислав сильні відділи, які взяли червоних у перехресний огонь. Тепер під Теруелем обі сторони зібрали великі сили. Від висліду того бою залежатиме дальший розвиток подій у Еспанії.

СТРАЙКИ У ФРАНЦІЇ.

Комуністи зорганізували в цілій Франції страйки робітників транспортових і постачання харчів якраз перед самим латинським Різдвом. Військо мусіло заступати робітників.

ВИБОРИ В РУМУНІЇ.

Румунські вибори принесли велику несподіванку, а саме програну урядової партії, яка дістала тільки 37 проц. голосів, національно - селянська (ліва) партія дістала 19 проц., фашистівська партія „все для держави" 16 проц., нац.-християнська 9 проц., решта дрібніші партії. На всіх 387 мандатів урядовий блок дістане 145 мандатів, нац.-селянська партія 77, „все для держави" 65, нац.-христ. партія 35 мандатів. Українці з Буковини мабуть не увійдуть до румунського сойму, хоч вони голосували на урядовий блок.

КІЛЬКО ГОЛОСУВАЛО ПРОТИ СТАЛІНА?

Проти кандидатів „блоку компартії і безпартійних" голосувало в совітах 3,118.866, отже дещо більше, як 3% всіх виборців. Одні вичеркали урядових кандидатів, інші писали своїх. Отже на близько 100 міліонів виборців тільки 3% з них не боялися Сталіна.

КОГО РОЗСТРІЛЯЛИ В „РАЮ".

В СССР розстріляли знов кількадесять визначних комуністів, між ними совітського посла в Китаю Карахана, високих урядовців Цукермана, Штайгера та ін. ГПУ закидало їм державну зраду, шпигунство і терор. Розстріляні совітські посли і дипльомати хотіли виконати накази Сталіна, але вони виявилися безглуздими. За неможливі до виконання накази поніс кару не Сталін, але його слухняні раби.

ТРИДНЕВНА БИТВА В ПАЛЕСТИНІ.

В північній Палестині, над Йорданом, відбулася тридневна битва англійських військ з сильним відділом Арабів, які хотіли передістатися з Сирії до Палестини. Англійці при помочі літаків і гармат відперли Арабів. Тайна арабська національна рада переслідує всіх угодових Арабів. Наперед приписує їм грошеву кару, відтак нищить їхнє майно, а коли це не помагає, видає присуди смерти на угодових Арабів.

БОЇ НА ДАЛЕКІМ СХОДІ.

Японські війська дальше наступають у напрямі на Ганґчов, стару столицю Китаю. Рівночасно з моря і з воздуха Японці атакують Кантон, велику пристань. Китайці будують великий шлях до совітської границі, щоб якнайскорше могли одержувати зброю від совітів.

„Р і й"
купує: мед, віск,
продає:
штучну вощину
Л Ь В І В,
Руська ч. 20 і Городецька ч. 14.
Тел. 279-45.

З життя „Орлів"

Служба Божа в таборі „Орлів"

Товариство „Орли" КАУМ повстало в памятних днях свята „УМХ" в 193 . р., коли то непроглядні маси української молоді злож ли прилюдне приречення вірности Христові й Україні. Спершу називалося воно „Католицька Акція Української Молоді". Весною 1937 р дістало во о затвердження нових статутів від Церковної й адміністраційної влади й прибрало символічну назву „Орли", Католицька Асоціяція Української Молоді. Ця назва „Орли" має пригадувати символ св. Євангелиста Йоана, що найвище взносився своєю думкою до Бога. Заразом для членів цієї організації всі гарні прикмети короля птахів орла — сила, високий лет, бистрий зір, відвага, витривалість — мають бути предметом до наслідування. Статут цього нового товариства дає дуже великі можливости праці Члени можуть не тільки спільно вчитися, влаштовувати ріжні сходини з рефератами, виставами, забавами й т п, але також можуть вправляти спорт, робити руханку, закладати табори, а навіть вести садки для дітей. При цьому дуже важне, що в цій організації не може поширитися ніяка зла ідеольогія чи деморалізація, бо Т-во „Орли" стоїть під опікою Церкви.

Всі наші Передплатники, що на передплату нашого часопису на 1938. рік вже прислали 2.40 зл., а хотіли би що два місяці одержувати д а р о м книжечки, нехай пришлють 60 гр. на кошти пересилки й на переказі нехай зазначать, що це гроші на поштову оплату книжечок.

ВЕСЕЛИЙ КУТИК

ПЕРЕД СВЯТАМИ.

Жінка до чоловіка:

— Купи мені, моє серце, якийсь гарний Різдвяний подарунок!

— Бійся Бога, жінко — каже чоловік, — та ж я ще не сплатив всіх рат за минулорічний Різдвяний подарунок!

В УРЯДІ.

Громадянин не може потрапити до пана начальника. Ввічливий возний так пояснює:

— Ввійдіть на перший поверх до кімнати з написом: „Вхід заборонений", потім на коридор з написом „Нема переходу", а потім увійдіть до кімнати з написом „Без замельдування не входити", ідіть до другої кімнати, там де буде напис: „Зберігати тишину" і прошу голосно закликати возного, який заведе вас до пана начальника.

НАШІ ДІТИ.

Мати каже до свого малого синка:

— Дивися, Петрусю, який то чемний хлопчик! Він не довбає пальчиками в носі!

— Овва, то не його заслуга — відповідає Петрусь, — він має замалий ніс!

У ТІМ СУК!

— Скільки літ маєте, старушку?

— Рівно 105!

— А що треба робити, щоб дожити такого віку?

— Нічого, тільки жити....

ДИТЯЧА „ФІЛЬОСОФІЯ".

— Чи ти вдоволений, що маєш тепер малого братчика?

— Навіть дуже! Будемо тепер діставати в скіру до спілки!

В ГОСТИНІ.

— Знаєте, що ті запрошення на великі приняття, то зовсім непотрібні. От приміром я приходжу завсіди непрошений і ніхто ніколи ще цього не завважив.

— Так? Зрештою я теж незапрошений.

— Не може бути! То ви таксамо „перешварцувалися" тутечки?

— Ні, тільки я є господарем цього дому.

ЗІ СПОРТУ

УКРАЇНА — ПОГОНЬ 0:0.

Перші змагання в гаківці цієї зими між Україною і Погонею покінчилися нерозіграною. Україна виступила у складі: Скрипій (воротар), Ліщинський, Бубела, Юрчик, Маринець, Бучацький, Людко, Макогін і Цьорох.

В днях 1. і 2. ц. м Україна має розіграти у Ворохті змагання з румунськими і польськими дружинами.

ДОПИСИ

Читальня „Просвіти" в Корчині шляхотському пов. Сколе, уладила в навечеря св. Андрея уперве Свято-Андріївський вечір. Читальняну домівку прибрало на цей вечір шляхотське жіноцтво направду з мистецьким змислом, і це зробило на всіх дуже миле враження. Свято-Андріївський вечір відкрив місц. парох Всч. о. Гр. Воскрес гарною промовою про національно виховне значіння таких сходин. В своїому слові вказав він на декілька світлих постатей з нашої історії, звязаних я імям Андрея.

Дальше вказав о. парох на нашого Митрополита Кир Андрея, що хоч походить з високого шляхотського роду, однак не відцурався свого українського народу, але як біблійний Мойсей веде вже повних 37 літ український народ до кращого завтра. Тому, що це теж навечеря Його Іменин, встали всі приявні з місць і відспівали ВПреосв. Митрополитові Кир Андреєві грімке многоліття.

По спільній молитві засіли всі до перекуски і чаю, що їх зі смаком приладили наші шляхтянки. Підчас перекуски поплила жива гутірка на всякі теми, переплітана колядками і народніми та стрілецькими піснями. ГІСТЬ.

ЖЕРТВИ.

ЕВГЕНІЯ ПРИСТАШ жертвувала 5 зл. на церкву в Вирові і 5 зл. на церкву СС. Василіянок у Львові.

Дачишин М., Хішевичі, пов. Рудки зложив 1 зл. на українських інвалідів і 0.50 зл. на політичних вязнів.

На українських інвалідів зібрано на весіллі у Гриця Фаркуш у Лисовичах 2.27 зл.

ВІДПОВІДІ АДМІНІСТРАЦІЇ:

Адреса о. ред. О. Годунька є тепер така: Львів, вул. Личаківська ч. 82, м. 1.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення Редакція не відповідає:

При закупах просимо покликуватися на наші оголошення.

ДЯК іспитований, покірновзірцевий, пощукує посади. Ласкаві завідомлення слати до Адміністрації „Христос Наша Сила" під „дяк".

Популярні видання Видавництва ЧСВВ. в Жовкві.

МІСІОНАР ПРЕСВ. ІСУСОВОГО СЕРЦЯ, місячник; 41 рік існування; поодин. число 15 грошів, цілорічно зл. 1.50.

КАТОЛИЦЬКІ ЧИТАННЯ, серія протисектярських брошурок.

БІБЛІОТЕКА РЕЛІГІЙНОЇ ОСВІТИ, апольоґетично - популярний двомісячник.

БІБЛІОТЕКА РЕЛІГІЙНОЇ ДРАМИ, досі вийшло 13 популярних пєс релігійного, історичного та побутового змісту; ціна від 40 — 60 гр.

УКРАЇНСЬКА КНИЖКА, квартальник; бібліотека української катол. белетристики.

Купуйце ОЦЕТ першої української концесіонованої фабрики „ВИННИЦЯ", Львів, пл. Бема 1. — Тел. 288-92. Інж. ЧИЖОВИЧ ОЛЕКСАНДРА.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1·20 зол., РІЧНО 2·40 зол, за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації; Львів Японська 7. II. пов Тел. 294-56. — Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує. Колєгія. Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово", Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.

ЛБ АН УРСР

Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Ч. 2 (168) Львів, дня 16. січня 1938. Рік VI.

Наш Рідний Край

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК
присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин
ціна 5 сот.

Libl.. Czarneckoho 24.
Бібл.НТШ.ім.Шевченка

ХРЕЩЕННЯ ГОСПОДНЄ
(Богоявлення)

В околицях ріки Йордану жив св. Іван Хреститель, син Захарії та Єлисавети. Він ще перед своїм народженням був вибраний Богом на Христового Предтечу, що мав приготовити людей на прихід Спасителя. Іван Хреститель вів життя пустинника і проповідав: „Покайтеся, бо приблизилося небесне Царство". До нього приходило багато людей, визнавали свої гріхи, а Іван хрестив їх у ріці Йордані. І говорив до людей: „Я хрещу вас водою, та прийде Сильніший від мене, що буде вас хрестити Святим Духом і огнем". Коли Ісусові Христові було тридцять років, прийшов і Він до Івана, щоб хрестив Його. Іван зборонявся, кажучи: „Мені треба в тебе хреститися, а Ти приходиш до мене?" Христос у відповідь сказав йому: „Лиши се тепер, бо так треба нам сповнити кожну правду". Тоді Іван охрестив Його. І відчинилося небо і дався чути голос Його Отця: „Се Син Мій улюблений, Котрого Я Собі сподобав".

Хрещення св. Івана було прообразом Христового, новозавітнього хрещення.

„Надармо будуєте церкви, організуєте місії і товариства, все впаде, якщо не матимете сильної католицької преси". (Папа Пій X).

Слово ВПреосв. Митрополита Андрея

На Празник Рождества Христового 1938. р.

В Празник Рождества Христового, дня 7. січня 1938. р., ВПреосв. Митрополит Кир Андрей виголосив до львівського радія святочне слово. В ньому пригадує, що Бог Предвічний прийшов з неба на землю до людей, щоб наново навязати давно вже перервану звязь між Богом і людьми. Бог приносить людям правду і благодать, одначе світ Його не пізнав. Дорога до Бога — це чеснота християнської покори. Убогі пастирі перші найшли Марію і Йосифа та мале Дитя в яслах. Їм першим дає Боже Дитя „власть ставати Божими дітьми". І ось нагороджена простота, щирість, бажання пізнати Бога та служити Йому. І нам усім треба йти цею дорогою, шукати Христа і Матери Його.

Хоч Богоявленням називаємо празник Христового хрещення, одначе в дійсності Різдво є першим Богоявленням, обявленням Бога людству, воно є першим кроком на дорозі пізнання Бога. Перший Христос приходить до нас, витягає руку і кличе нас, щоб ми пізнавали в Ньому правдивого Бога. А що пізнання Бога є найбільшим добром і найбільшою радістю для людини, тому Різдво зі всіх Празників дає може найбільшу радість.

Дальше ВПреосв. Митрополит побажав для всіх найбільшого і найцінніщого дару небес, — Божої благодати, що є нашим життям, нашою надією, будуччиною, силою та нашим щастям; тієї благодати, що затирає ріжниці, залагоджує спори, вирівнує пропасти, які ділять людей; тієї благодати во Христі, що нас усіх робить взаїмно для себе братьми і сестрами, дітьми одної родини — Божими дітьми.

Навязуючи до слів св. Апостола Йоана: „Не маю більшої радости, ніж оли чую, що мої діти ходять у правді", ВПреосв. Митрополит візвав усіх, і молодь, і батьків і християнських матерей ходити у Христовій правді, Божій благодаті, що кожному дає преріжні гарні, добрі прикмети й сили. Молодь, що ходить у правді, що живе Божою благодатю, приносить родичам і Батьківщині безмірну потіху і радість. Батьки повинні світити прикладом християнського життя, святістю й чистотою подружого життя, давати мудрий провід і раду у всіх потребах. Християнські матері родин повинні ходити у Христовій правді, зберігаючи святощі родинного життя, передання батьків, для дітей і внуків. Зі школи мудрої матери виходять герої та мученики.

Вкінці ВПреосв. Митрополит звернувся до нещасних братів за Збручем, на широких степах України, що терплять люте переслідування за передання батьків, візвав їх ходити у правді Христа, зберігати святі передання, бо вже може недалека хвиля, коли прийдеться знов навязувати перерване переслідуваннями пасмо традиції. Віра в Бога і любов до ближніх во Христі Ісусі спасе наших братів за Збручем і цілий наш нарід, бо во Христі і правда і благодать.

РІЗДВЯНІ СВЯТА Св. ОТЦЯ

День Різдва Христового перебув Св. Отець між своїми найближчими. Того дня Св. Отець відправив як звичайно, три Служби Божі, одну опівночі, дві рано. В полудне Папа виїхав на довшу прогульку самоходом по ватиканських огородах. Послухань того дня не було; Св. Отець приймав тільки телефонічні побажання від своєї рідні. Надійшло дуже багато побажань від голов держав і від високих церковних і світських достойників. Вечором відбувся у Ватикані Різдвяний концерт, який надавала ватиканська радіостація, а за нею кількадесять радіостацій Европи й Америки.

ЛБ АН УРСР
Ж. № 5926

Чому Данці мають свою державу, а ми ні?

Нині життя не таке просте, як тому хоч би й 10 літ назад. Минули ті часи, що як чоловік мав кілька кавалків поля, або знав яке ремесло, чи яку іншу науку, то вже певний був, що не бідуватиме. Не вистарчає вже нині ні саме майно, ні ремесло, чи інша наука, а мусимо жити з духом часу, ширшим життям, орієнтуючися в житті цілого світу, своїх сусідів, у їхній політиці. Мусимо мати постійно дорадника, що повчивби нас, як маємо до нинішнього життя застосуватися, щоби й чесним бути і не бідувати.

Одинцем не можна жити життям що пристоїть людині, хиба тільки животіти. Мусимо тому всі обєднатися в одну цілість, міцну національну громаду, що непоборно прямувала б до кращого.

І саме цим найуспішнішим дорадником, що орієнтує нас у світовій політиці, в життю рідного народу, вчить як поставитися до невідрадних обставин, щоби вийти переможцем, — є друковане слово, добрий часопис, преса. Преса є немов тим нерозривним ланцюхом, що лучить нарід в одне велике хотіння, в одну волю, перед якою нічо не є неможливе.

Значіння і сила преси неоцінена, як у житті одиниці, так і цілого народу. Добра преса є важним чиником виховання народу. А недержавній нації добра преса бодай частинно заступає рідні школи й університети.

Не виручать преси в її роботі ні віча, ні реферати, ні концерти й представлення. Преса творить світогляди, думки, а за думками йдуть діла.

І тому зрозуміле, що з таким захопленням висловлювалися визначні мужі про значіння преси. Новітня преса є дитиною кінця вісімнадцятого століття, і вже тоді французький цісар Наполеон І. сказав, що преса це найбільша потуга світу.

А Папа Пій Х. так представив вагу преси: „Шкода будувати церкви, каплиці, робити добрі діла милосердя, якщо не будемо мати сильної католицької преси". Диктатор Італії Мусоліні недавно при посвяченні пресової аґенції сказав коротко: Преса надія Італії!

Жиди, вірні завітові одного їх рабіна, що сказав: „Запануймо над пресою, а всім будемо володіти" — не жаліють ні гроша ні труду, щоб стати панами преси. І справді — як загально твердять — жиди мають у своїх руках дві третини всеї світової преси.

А як у нас — Українців — маеться справа преси - часописів? Цікава відповідь, але й невесела! Українці під оглядом преси займають одно з останніх місць зі всіх народів. Багато менші й бідніші народи мають вдесятеро більшу й кращу пресу ніж ми. Напр. Данців є всього три і пів міліона, а там щодня друкується 1,200.000 примірників часописів. Ясно, що там кожна доросла особа купує найменше один щоденник, а в нас тяжко, щоб що десятий купив один тижневик. У Данії той чоловік, що не передплачує і не читає часопису, в очах загалу є якоюсь дивовижею. Данці не повірили б, що в нас є цілі села, в яких можна знайти напр. лише пять примірників тижневика. Зате їх тільки 3 і пів міліона, а мають вони сильну державу, красно живуть...

Те саме теж у інших народів: всі купують, читають часописи, бо свідомі того, що преса є передумовою кращого життя, релігійного, національного і господарського

Не диво, що стільки Українців зачинає кожний день наріканням на долю, на злі часи; вони не жили і не живуть з духом часу, вони байдужі на найважніші прояви життя, а вже особливо байдужі на пресу.

Тому в цьому місяці січні — **місяці доброї преси** — покінчім з тою нашою вбивчою байдужістю до друкованого слова! Передплачуймо добрі часописи, читаймо їх! Пригляньмося, як там з пресою в рідному селі чи місті кожного з нас і переконуймо всіх про потребу поширення доброї, християнсько-національної преси. Не відмовляймося, що ми бідні, бо коли маємо річно 72 міліони зл. на тютюн, — то може вистати ще й на добру пресу, — яка є передумовою кращого життя.

Преса і Католицька Акція

Архиепископ Відня, Кард. Інніцер, так пише про значіння преси:

„Католицька преса — це один з найбільш необхідних засобів до вдержання і поширення в народі християнського духа. Без католицької преси Католицька Акція не зможе успішно працювати. Тому підтримка католицької преси — це клич Католицької Акції. Це моє рішуче бажання, щоб не тільки пізнано і признано вартість катол. преси, але також, щоб вона знайшла доступ до всіх католицьких родин. Не може і не повинно бути католицького дому, де не читали би католицького часопису. Я бажав би з праці для катол. преси зробити святий і сердечний обовязок для всіх душпастирів і для всіх співпрацівників Католицької Акції"

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ ПЕРЕД ПРОСВІЩЕННЯМ.

Початок Євангелія Ісуса Христа, Сина Божого.

Як написано у пророка Ісаії:

Се Я посилаю Мого ангела перед Твоїм лицем, котрий приготовить Твою дорогу, голос поклнкуючого в пустині, приготуйте дорогу Господню, простуйте Його стежки, виступив Йоан, що хрестив у пустині і проповідав хрещення покаяння на відпущення гріхів. І виходила до нього вся Юдейська країна, і всі Єрусалимляне і хрестилися від нього в ріці Йордані, визнаючи свої гріхи. А був Йоан одягнений у верблюжий волос і ремінний пояс на його бедрах, і їв шаранчу та дикий мід. І проповідав, кажучи: Іде за мною сильніший за мене, Котрому я недостойний склонити і розвязати ремінь Його обуви. Я хрестив вас водою, а Той хрестигиме вас Духом Святим.

(Марко, гл. 1, ст. 1—9).

БОГОЯВЛЕННЯ ГОСПОДНЄ.

Тоді являється Ісус у Галилеї над Йорданом у Йоана, щоб від нього хреститися. Та Йоан збороняв Йому, кажучи: Мені треба у Тебе хреститися, а Ти, приходиш до мене? А Ісус у відповідь сказав йому: Лиши це тепер, бо так треба нам сповнити кожну правду. Тоді допустив Його. І Ісус охрещений вийшов зараз з води; і це отворилися Йому небеса і Він побачив Духа Божого, що злітав мов голуб і сходив на Нього. І це голос з неба промовляє: Це Мій Син улюблений, у Котрім Я уподобав Собі.

(Матей, гл. 3, ст. 13 — 17).

ДУХОВНА НАУКА

В урочисте свято Богоявлення Господнього святкуємо памятку хрещення Ісуса Христа над рікою Йорданом і водночас дякуємо Всевишньому, що дав нам тоді пізнати Себе як одного Бога у трьох Особах. Свято Богоявлення належить до найстарших свят у Христовій Церкві і обходиться дуже врочисто. До найзамітніших обрядів того урочистого свята належить торжественне водосвяття, чи як деінде кажуть: водохрищі. З тим святом є злучений обхід священика з йорданською водою. Отсі відвідини приписані св. Церквою і освячені старинною традиціею, повинні бути для вірних доброю нагодою до ще більшого навязання взаємин між Церквою і її дітьми, між душпастирем і вірними. Тоді є найкраща нагода може скинути з серця ріжні сумніви, усунути непорозуміння — одним словом, знайти спільну мову. Нехай Благодать Господа нашого Ісуса Христа, і любов Бога Отця і Причастя Св Духа в день Богоявлення полонить серця всіх вірних на добро душ наших, на славу і єдність Христової Церкви і спільну національну справу. До того підготовляймося, того просім і того дбайливо шукаймо.

Ювилей хрещення України. В справі урочистого обходу 950-літнього ювилею хрещення України відбули у Львові представники всіх наших центральних католицьких установ спільну нараду і вибрали діловий Комітет під проводом др-а М. Дзеровича. Комітет має заняти підготовкою обходів.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

У празник Рождества Христового Преосв. Кир Никита відправив у Львові в Архикатедральнім храмі св. Юра Архіерейську Службу Божу в сослуженні о. кан. д-ра В. Лаби, о. прал. Л. Куницького, о. др О. Стасюка та о. М. Лади. Діяконував о. сов. Д. Семчишин і о. І. Клюс. Після св. Євангелія о. прал. Л. Куницький відчитав Слово ВПреосв. Митрополита Кир Андрея, а після Служби Божої промовив до вірних Преосв. Кир Никита. — В церкві Успення Пр. Д. М. відправив Архієрейську Службу Божу Преосв. Кир Іван у сослуженні о. кан. Л. Лужницького, о. кан. Д. Лопатинського, о. проф. С. Дурбака, о. Б. Липського; діяконував о. сов. О. Горчинський. Службу Божу з Успенської церкви передавало львівське радіо враз з Різдвяним Словом Ексц. Митрополита.

Заборонили коляду для „Рідної Школи". Мимо усильних заходів у влади Т-во „Рідна Школа" не дістало цього року дозволу на прилюдну збірку на потреби українського шкільництва. Сподіємося, що всі свідомі Українці сповнять свій національний обовязок супроти „Рідної Школи". Ніхто не може нікому заборонити вислати „Рідній Школі" (Львів, Сикстуська 46) свій щедрий даток на українські школи. Памятаймо, що в рідній школі наша будучність.

Товариство „Українська Школа" в Чернівцях обходить 50-ліття істнування. Перед війною мали буковинські Українці 216 українських народних шкіл, 4 середні школи, український відділ при учительській державній семинарії, кілька фахових шкіл та 2 катедри на черновецькім університеті. Румуни зни щили все українське шкільництво на Буковині.

Дивні відносини на Волині. Городський суд в Рівнім засудив Ярмолюка на 3 місяці арешту за те, що кольпортував книжечку пос. Барана „За рідну землю". Ця брошурка вийшла зовсім леґально у Львові і цензура її пропустила в світ. Пізніше староство в Рівнім її сконфіскувало, а суд потягнув до відповідальности Ярмолюка за те, що поширював ту книжечку, заки ще староство її сконфіскувало. Апеляційний суд затвердив присуд городського суду. Проти того присуду внесено касацію. Дивні діла діються на нашій Волині.

Помер др. Мохнацький, лікар і народній діяч Теребовельщини. Його побили негідні авантурники на політичній нараді в Теребовлі, в наслідок того Мохнацький дістав сильного нервового потрясення, що спричинило смерть.

Два політичні процеси в Золочеві відбудуться в січні і березні ц. р. В першім процесі судитимуть 55 молодих Українців з радехівського повіту. Їм закидують, що вони палили стирти збіжжа, ставили демонстраційно українські хрести на полях і вели протидержавну пропаґанду. Другий процес буде проти тих, яким закидують убивство дідичів Ясіньських з Белзця і приналежність до УОН.

Інструкторський курс У. К. Союзу. В останніх днях грудня м. р. уладила Головна Рада Українського Католицького Союзу підготовчий курс для абсольвентів Богословської Академії. Курс тревав три дні, на ньому виголосили католицькі діячі ряд викладів про ор ґанізацію католицького руху і працю в католицьких громадських установах.

Ще про напад учителя на священика. Ось яку засаду застосував шкільний інспектор в відношенню до о. Поточняка, якого напав в школі і чинно зневажив Поляк учитель Патер у Вальдорфі: інспектор не розглянув досі жалоби, яку місцеві громадяни внесли проти рознузданого шовініста Патера, ані не перепровадив слідства в справі нападу на о. Поточняка. Зате інспектор заборонив о. Поточнякові вчити релігії в школі. Таке нечуване зарядження шкільного інспекто ра викликало в українськім громадянстві зрозуміле обурення.

Українці в Параґваю. Побіч Бразилії й Аргентини став Параґвай одним з головних осередків української еміґрації у Полудневій Америці. Українців у Параґваю є тепер 15 тисяч. Їх доля була в початках еміґраційного життя страшенно тяжка, дошкулював інший клімат, тяжко було привикнути до нових життєвих обставин, праця на прожиток була незвичайно утяжлива. Крім цього треба було вести вперту боротьбу в обороні національного імени і своїх прав. Бо знайшлись в Параґваю зажерті московські шовіністи, що дірвавшись до влади над переселенцями, всіми засобами нищили національну працю українських переселенців і забороняли їм всякі національні уста нови. Довга боротьба з засліпленими русотяпами увінчалась побідою Українців. Тепер українські переселенці вже сильно зорґанізувались, позасновували свої читальні і кооперативи. Через те вони стали значною силою.

50-ліття Архипенка. Українські молоді мистці зорґанізовані в Кракові в товаристві „Зарево", обходили 50-літні роковини найбільшого українського різьбаря — Архипенка. Архипенко живе тепер в Америці. В цілому світі його цінять як одного з найбільших сучасних мистців-різьбарів.

Не дозволяють на заснування крамниць. Командант прикордонної сторожі в Токах заборонив тамошній кооперативі заснувати два філіяльні склепи в великім селі Токи. В дільницях, де кооператива хотіла заложити свої склепи, істнує крамниця „Кулка Рольнічего" і жидівська. Комендант видно побоявся конкуренції українських кооперативних склепів.

Українці на Закарпаттю вшанували 20. роковини смерти Лисенка гарним концертом в Ужгороді.

Зїзд діячів „Сільського Господаря". У Львові відбувся IV. Зїзд голов і секретарів філій Т-ва „Сільський Господар". Зїзд мав поважний характер. Його завданням було узгіднити і скріпити працю над піднесенням сільського господарства. Крім цього зїзд застановлявся над перепонами і труднощами, які щораз більше стрічає в своїй праці „Сільський Господар".

ДИРИҐЕНТСЬКИЙ КУРС для кандидатів церковних і просвітянських хорів при Вищім Музичнім Інституті ім. Лисенка у Львові відбудеться від 15. І. до 31. ІІІ. ц. р. Кожний учасник мусить предложити особисті документи а по змозі шкільні свідоцтва. Оплата за науку 50 зл. за цілий курс. Кандидати мусять подбати про приміщення і прохарчування. Вписи і проба слуху в канцелярії Вищого Муз. Інституту у Львові, вул. Шашкевича 5, ІІІ. пов., тел. 32715.

Хто прислав запізно замовлення, не одержав святочного числа нашого часопису. — Адміністрація.

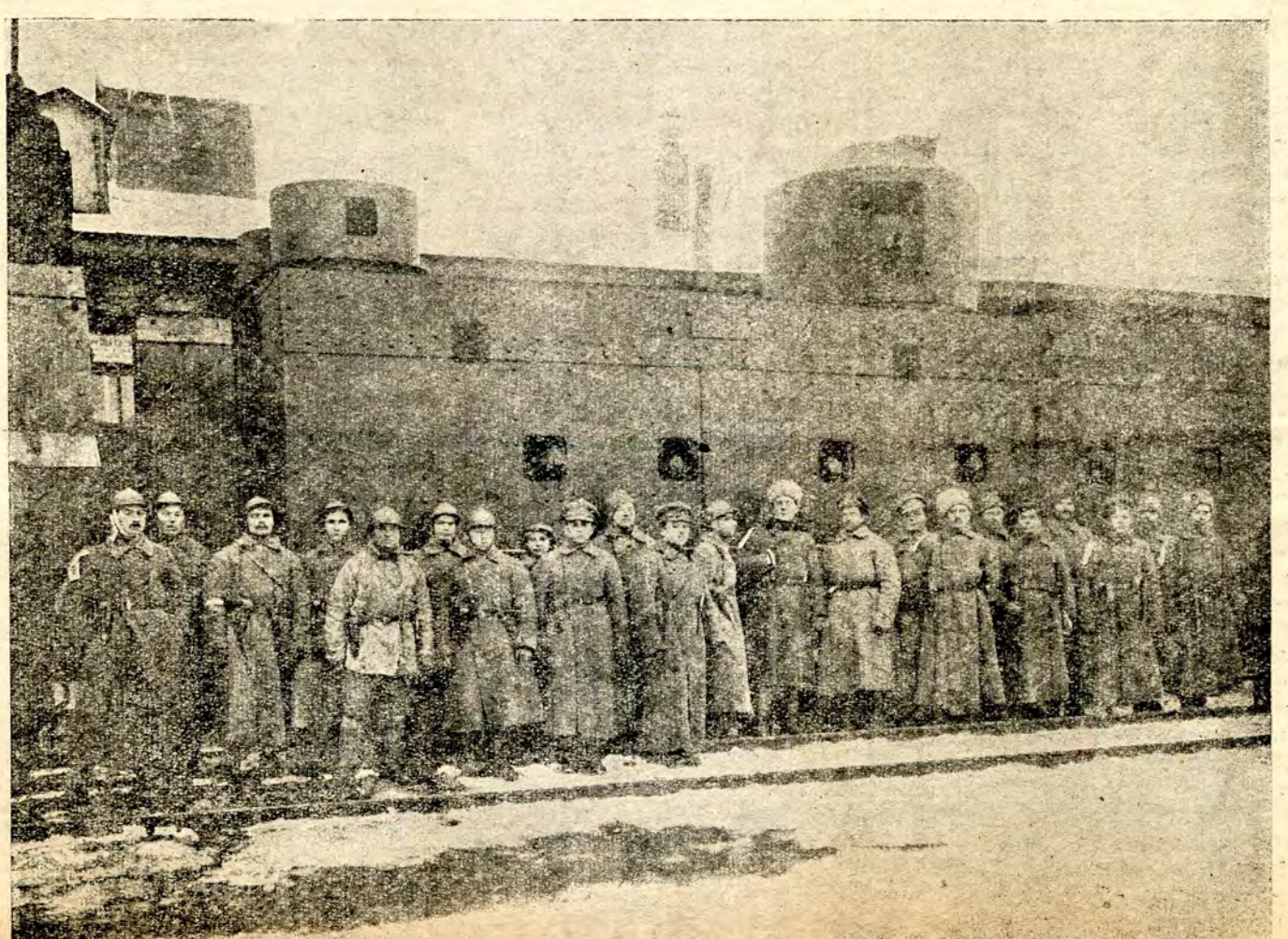
Золоті ВОРОТА

„Золоті Ворота“ — так називається велика монументальна книга про Січових Стрільців. Ця книга, розкішно видана, появилась у видавництві „Червона Калина“. Те видавництво, що так дуже заслужилось своїми книжками для плекання традиції наших визвольних змагань, дало українському громадянству знов незвичайно цінний твір.

„Золоті Ворота“ стануть напевно настільного книгою в кожній українській родині. Їх повинна мати в своїй бібліотеці кожна читальня і кожна українська кооператива. Бо ця книга пригадує нам славні часи наших визвольних змагань і відсвіжує в нашій памяті світлі картини боротьби українського народу за власну державність. Вона описує подвиги українського стрілецтва, яке захоплене великими думами українського ґенія Тараса Шевченка, взялось ділом своїм здійснювати заповіт великого провідника народу. Тому книжка про Січових Стрільців займе почесне місце поруч Шевченкового „Кобзаря“

Читаючи цю прекрасну книгу і карткуючи гарні ілюстрації, якими видавництво обильно прикрасило книжку і її оживило, ви линете думкою і звертаєтесь серцем до тих недавних років, коли український нарід на руїнах московської імперії творив свою власну долю. Тому кожна стрічка тієї золотої книги врізується вам глубоко в память; тому цей твір про Січових

Стрільців стає для вас таким дуже дорогим, цінним і близьким. Та велика книга коштує 15 зл. Коли зважити, що книжка „Золоті Ворота" видана дуже гарно, має дуже багато ілюстрацій і стратегічних плянів, то така ціна навіть на наші відносини не є завелика.

Книга „Золоті Ворота" містить дві обширні історичні праці про Січових Стрільців. Першу написав Василь Кучабський, колись сотник СС і співтворець січового стрілецтва, а тепер визначний учений історик. Друга походить від ґенерала Марка Безручка, одного з найвизначніших наших військових. Це свідчить про велику історичну вартість книжки. Без неї не обійдеться ніхто, що схоче познайомитись з організацією Січових Стрільців.

Січові Стрільці це, побіч УСС, другий відлам стрілецького руху, який оформився на Наддніпрянщині. З українського леґіону „Українські Січові Стрільці", який утворився в Галичині в перших місяцях світової війни, багато згинуло в боях з Москалями, а багато знов дісталось до московського полону. По розвалі царської Росії, коли настала революція, найбільшою мрією тих бувших УСС-ів, розміщених по ріжних таборах полонених в далекій Московщині, було дістатись до Києва, де вже почала творитись українська держава. Всі вони рвались до чинної служби своїй батьківщині.

Так зібрався в Києві гурток старшин УСС і більший гурт стрільців; вони в короткім часі оформились в окремий військовий відділ, який дістав назву „Січові Стрільці". СС віддали себе до розпоряди мости українській владі в Києві і скоро стали ядром української армії та найкращою її частиною. В історії боротьби за українську державність на Наддніпрянщині відіграли вони дуже важну ролю. Велика віра в Україну, бажання жертви і посвяти за українську справу були джерелом їх сильного національного духа. А їх залізна дисципліна і військова карність були запорукою їх великої боєздатности. Зорганізовані на західноєвропейський військовий лад, були СС найсильнішою остоєю і ядром української збройної сили на Великій Україні в часі революційної хуртовини.

СС мають за собою світлу історію. До найбільш блискучих воєнних подвигів Січових Стрільців належить оборона Києва перед большевицькою навалою і бій під Мотовилівкою. Ці бої принесли українському імені в історії добру славу.

Хто хоче докладніше познайомитись з історією СС, нехай читає „Золоті Ворота". А познайомитись з нею схоче напевно кожний правдивий український патріот. За дозволом „Ч. Калини" подаємо кілька ілюстрацій з „Золотих Воріт".

ІЛЮСТРАЦІЇ:

В горі: Присяга новобранців Січових Стрільців у Вишколі СС в присутности Головного Отамана Симона Петлюри і Команди Корпусу в Староконстантинові (літо 1919). В низу: Сотник Федір Черник, творець і душа Січових Стрільців, згинув геройською смертю в бою під Мотовилівкою. В горі на ліво: Гарматчики Січових Стрільців коло гармати. В долі на ліво: Частина панцирного поїзду „Січовий Стрілець" по заняттю Київа 1918-го року. Перед поїздом команда броневика і її залога.

Ц І К А В І Д Р І Б Н И Ц І

ВОВКИ ЗІЛИ ШКОЛЯРА

На Виленщині знайшли в лісі голову хлопця і решткн одягу, шапку і книжки. Як виявилося — це були останки 10-літнього школяра Антона Кисолойця з Гіванців. Учитель залишив його за кару в школі на кілька годин, потім забув про те і щойно вечором звільнив його зі „шкільного арешту“ Підчас повороту до дому хлопця напали вовки і розшарпали.

НАЙБІЛЬША ЯЛИНКА

Америка — це край рекордів. Своєрідний рекорд підчас цьогорічного Різдва побило американське міліонове місто Сан Франціско, де повстав окремий комітет для уладження найбільшої в світі ялинки. В каліфорнійських лісах знайшли ялицю високу на 70 метрів. Достава до Сан Франціска й уставлення її було получене з великими труднощами. Щоб при доставі не знищити галузей, дерево розрізали на половині і так доставили поїздом до міста. Великанську ялинку поставили на площі на острові напроти Сан Франціска. Муспли поставити рушгування з бетону і заліза, щоб уставити цю ялинку та її піддержувати. Гарно прибрану та освітлену ялинку видно було в Різдвяну Ніч багато миль довкруги. Мешканці Сан Франціска дуже вдоволені цим світовим рекордом.

НОВОРІЧНІ ЗВИЧАЇ

У всіх народів є ріжні новорічні звичаї. У нас ходять раненько хлопці засівати. В інших краях циган водить „медведя“, який гуляє при грі на скрипці, робить ріжні жарти. Хлопці та дівчата роблять собі взаїмно ріжні пакости, як замазують шиби, закладають двері колодою, домагаючись окупу за її усунення, беруть ріжні речі і за викуп справляють спільну забаву. Давніше ловили молодого медведя, вовка чи іншу дику звірину і ходили з ними по домах. Пізніше зачали перебиратися за медведя.

НОВИЙ РІК у ЯПОНІЇ

Японці зберігають стародавні звичаї, обходять багато ріжних свят. На першому місці японських свят є Новий Рік. Обходять його найвеселіше, разом з багатьома звичаями. Новорічні торжества й забави тривають три дні, одначе приготування до них і „попразен‘ тривають разом цілий місяць. Вже від половини грудня можна завважити в домах і крамницях великий рух. Купці уладжують новорічні ярмарки, торгують день і ніч. Найбільший попит є на забавки, подарунки і новорічні картки. На кілька днів перед Новим Роком у кожному домі приготовляють ріжні присмаки. Бідаки й жебраки обходять домн, бажаючи „щасливої праці“, щоб запросили їх на Новий Рік. На дверях багачів прибивають таблички з написом, що бідні одержують того дня новорічні дарунки. Новий Рік обвіщають народові 108 ударами ґонґу (клепала) в святинях. Наступає „Сін-Нен“, день веселости й радощів. Всі образи і сварки забуваються. На привитання „щасливого нового року“ відповідає навіть найзавзятіший особистий ворог. Так витаються всі Японці до 20. січня. Домн прибрані зеленю, лямпіонами і хоругвками викликують святочне враження. Вечором вулиці переповнені співами і веселим гамором мешканців міст і сіл, які окружають весельчаків у дивовижних одягах. Щойно після 20. січня кінчаться ріжні військові паради, народні забави, пописи змагунів і т. д. і Японія вертає до звичайного працьовитого життя.

До Львова не мусите їхати, щоб купити на сплати добірний радіоприймач, бо його привезе Вам і випробує на місці українська фірма

„Е-КОМП“

Львів, Сикстуська ч. 29.

Проспекти й цінники даром.

Масові процеси проти українських священиків почалися в останнім часі Прокуратори потягають наших священиків до судової відповідальности за „не докладности й помилки“ при уладжуванню статистичних даних відносно населення парохій. Діло в тому, що на весні 1937. р. адміністраційна влада зажадала від парохіяльних урядів ріжних списів населення. Парохи мусіли в короткім часі видати найменше по 2.000 метрик. Виписуючи назвища, писали їх українським правописом. Це вважає влада помилками і тягне парохів перед суд.

О. ГОРИЦВІТ.

Як книжка на столі

— Мамо, дайте на книжку! — лебедів малий Грицько.

— Та чого вчепився мене! — розлостилася Софійка. — Маєш там борщ у ринці, тай сиди тихо!

— Та щось він якоїсь книжки хоче! — каже сусід Дмитро до Софійки.

— Ая, книжки! Вже є тих книжок ціла купа. Ще кілько їх? Нема грошей! — відтяла Софійка.

— Але релігії я не маю! В третій клясі усі мусять мати, а ви ще ніколи мені не купили! — скривився Грицько.

— Ая! Ще релігії! Не завертай мені голови!

— О, то у вас таке виховання? — каже Дмитро. Або релігія вже гірша від других книжок, що не хочете дитині купити?

— Ая, добре вам казати, як нема грошей!

— Аво інших книжок накупили! Бо, якби дитина до школи прийшла без книжки, то учитель нажене до дому. А катехит з релігії не може дитини нагнати, тай вже й не купите. Але слухайте, Софійко! Добре, що дитина хоче релігії! Колись ви б хотіли, щоб хлопець був побожний і читав релігійну книжку, але тоді уже він не схоче. Чи ж не бачите, які наші парібки? Котрий з них читає релігійну книжку? Котрий з них емолиться з молитовника?

— Ет! — замнялася Софійка, а по хвилі каже: „Та у вас ходили діти до школи! Може де є яка стара біблія, то я відкупила би для Грицька“.

— Та чому? У мене є усі книжки, але я своїм дітям заборонив відпродувати релігійні книжки Я покупив своїм гарні молитовники, і кажу: „На! Це будеш уже мати на ціле життя!“ А шкільні релігійні книжки нехай усе мені лежать на столі. Їх може читати і мале і старе. Бо в них є Божі правди, які кожний чоловік повинен до смерти читаи, їх усе собі нагадувати, і після них жити. Релігія повинна займати дитину не тільки в шкільному віці, але до самої смерти. Ось дивіться, євангеліє уже читають девятьнадцять соток літ, і ще будуть читати аж до кінця світа! Бо в цій святій книзі містяться вічні правди, які все для нас будуть цікаві, нові, аж заки самі не перейдемо до вічности. Ото ж, Софійко, не сваріть на дитину за невинно! Купіть, купіть йому книжку до релігії, тай дитина і читати по українськи навчиться, і скорше навчиться Божої науки, і відразу заправиться до побожного, христіянського життя. Але як буде книжка на столі, то й ви нераз прочитаєте для себе щось нового! Я напевно знаю, що ви багато ре-

ГОСПОДАРСЬКА СТОРІНКА

ЧИ ЛИШАТИ ТЕЛИЧКИ НА ХОВ ВІД ПЕРВІСТОК?

Часто багато спорять господарі, а то і добрі годівельники про те, чи лишати на хов телички від первісток, чи від старих корів. Дуже поширена є думка, щоб не лишати теличок від первісток, бо вони слабі по уродженню і зле розвиваються. Згоджуються всі, щоб лишати радше телички від старих корів.

Твердження такі є зовсім неправдиві. — Бо коли ялівка була сильна, добре розвинена і була в свій час становлена, то напевно уродить теля сильне та добре. А стара корова знищена через стале родження телят, доброго телятн не вродить.

Треба одначе тямити, щоб первістка була становлена не скорше як по укінченню 18—20 місяців життя, бо нічого так не псує будучої корови, як скоре становлення її як ялівки. Практичний висновок з цього є такий: Можемо лишати на хов телички від первісток, коли первістка була становлена в 18—20 місяці життя, та була добре розвинена.

Що до старих корів то треба памятати, щоб не лишати телят на хов від корів, котрі покінчили 9—10 років життя.

Не можна стисло означувати границі віку. Бо прим. корова дуже високо молочна скорше старіється і нищить свій організм, як корова, що дає мало молока. Так само корова раси низинної скорше старіється, як корова раси червоної. Однак треба тямити, щоб від коров старих по можности не брати телят на хов, бо вони є за слабі.

„Р І Й“
купує: мед, віск,
продає:
штучну вощину
ЛЬВІВ,
Руська ч. 20. і Городецька ч. 14.
Тел. 279-45.

ЯКІ ПЛЕКАТИ КРІЛИКИ

Хочемо вказати, нащо повинні звернути увагу ті, що хочуть плекати крілики. Крілики можемо поділити на дві ґрупи. До першої зачислимо виключно мясні, а до другої, які дають нам шкірку і мясо, або вовну і мясо. Тепер коли нам прийдеться вибирати, то певно виберемо до плекання ту другу, бо ж річ ясна, що маючи і мясо і шкірку чи вовну будемо мати більшу користь. Мясо зїмо самі, а шкірку і вовну продамо.

Зі шкірково-мясних найбільше поширеними є бобри гаванські і чінчілі. Бобри гаванські це невеликі крілики, футерко їх краски темно-гнідої, дуже подібне до футерок шляхотних звіряток, як норки, бобри, тому на ті шкірки є попит. Чінчілі зростом рівні бобрам, але футерко їх дуже мягоньке, гарної краски сріблисто-попелятої. Ціна шкірок чінчілів висока і збут запевнений.

Вовняно-мясної ужитковости маємо одну расу: анґорську. Крілики ці чисто білої барви, очі червоні, вовна довга дуже тоненька і дорога, бо 1 кґ. коштує від 30—60 зл.

Тепер знаючи про раси найбільш поплатні, не шукаймо за якимись баранами французькими або фляндрськими, які дорого коштують, а пожиток малий, але плекаймо найбільш у нас поширені і поплатні.

Крілики анґори і чінчілі можна дістати в філіях „Сільського Господаря“ в Городенці і Зборові, а бобри і анґори в філії „С. Г.“ в Перемишлі. Книжочки про плекання кріликів можна купити в філіях місцевих, або впрост в Централі Т-ва „Сільський Господар“ у Львові.

КОЛИ НЕСУТЬСЯ ГУСИ

Гуси починають нестися в лютім. Коли гуска має зачати нестись, пізнаємо по тім, що в дзьобі носить пір'я, солому, та вистелює гніздо. Тоді треба зробити для гусей гніздо в відповіднім місці й положити там штучне яйце. Знесені яйця переховувати в сухім, недоступнім для морозу місці, найліпше в трачинню, аж доки дамо їх до вилягу.

ДЛЯ ТИХ, ЩО МАЮТЬ ВІВЦІ

Кожна навіть найчистіша солома має трохи поживніших частин: колосся, хопта, листки. Вівці вміють це дуже докладно з соломи вибрати. Тому солому, призначену на підстілку, добре є дати наперед вівцям, щоб собі її перебрали. Тільки не вільно давати гречаної соломи, бо вона спричинює в овець так зв. гречану хоробу.

ЯК ЛОВИТИ ЩУРІВ

Один з дуже практичних способів є такий: на дно звичайної бочки покласти 2 цегли плоско а одну або 2 на шторц. В бочку налляти стільки води, щоб горішна цегла виставала 1 цм. понад водою. З верху бочки прикріпити штивний папір, протятий ножем навхрест, посипати його мукою і цукром, на край бочки приставити дошку, щоб щурі могли входити на верх бочки, теж посипану мукою і цукром. Щур, вилізши на верх бочки, падає до середини, бо папір протятий, а коли хоче видістатись з води, мусить боротись за сухе місце з другими щурами, які впали в воду. В наслідок боротьби повстає між щурами великий вереск, котрий притягає інших щурів до бочки, де їх чекає та сама доля.

КАЛЄНДАР

Стиль н.	Стиль ст.	Дні тиж.	СВЯТА греко-катол.
16	3	Н	Н. Пер. Пр. Мал.
17	4	П	Соб. 70. Апост.
18	5	В	Нав. Богоявл. Геомет.
19	6	С	Богоявлен. Господ.
20	7	Ч	Собор Ів Хр.
21	8	П	Юрія, Еміліяна
22	9	С	Полієвкта

СОНЦЕ сходить 16. ц м. в год. 7.17, заходить в год. 15.51.

МІСЯЦЬ сходить 16. ц м. в год. 11.37, заходить в год. 6.55. Повня 16. ц. м. в год. 6.53.

Масову ощадність на масову освіту проводить
ПРОМ-БАНК
Львів, Ґродзіцьких 1. і. п.

ліґійних правд не знаєте, бо вже позабували. Направду, неодна мала шкільна дитина більше реліґію розуміє, як її батько, мати.

Софійка роздумала собі усе те, і таки на другий день пішла до міста, тай купила своєму Грицькові біблію.

Ой, що це втіхи було для дитини. Оглядав образки, тішився, читав, розказував. Часами вечорами і Семко брав книжку до рук, а Софійка таки що неділі по полудні прочитала собі один уступець. Так розохотилася до читання, що для Грицька навіть передплатила дитячий журналик „Нашого Приятеля“. Ото було радости в хаті! Усі сусідські дітиська збігалися послухати, як Грицько читав.

І Грицько читав, тай мудрішав. І такий добренький ставав, як янгол. Усі люди хвалили його. А Софійка все тепер носилася з думкою: „Ой, щоб мені Господь допоміг, та до ґімназії його післати!“

ЩО ДІЄТЬСЯ В СВІТІ

Що сталося в 1937-му році

Минулий 1937-ий рік пройшов під знаком двох воєн: в Еспанії та Китаю. В Еспанії національні війська крок за кроком поступаючи вперед заняли цілу Баскію та Астурію, здобули Малягу та загрозили поважно новій червоній столиці, Валенсії, звідки червоний уряд утік до Барсельони. Національні війська здобули більше як ¾ Еспанії, завели лад і забезпечили мирне життя і добробут. Натомість під червоним володінням панує страшний терор, анаріхія та голод, зовсім як у совітах. Війна в Еспанії мало що не довела до німецько-совітської та італійсько-англійської війни.

Нова війна в Китаю відвернула дещо увагу світа від Еспанії. Японці за пів року заволоділи величезними просторами Китаю, заняли Пекін, Шанггай і Нанкін, найбільші міста Китаю. Вони скрізь заводять нову владу, прихильну для них. Японці поступають у Китаю, як у власному краю; вони хочуть позбутися своїх конкурентів у Китаю, Америки й Англії, тому не рахуються з їхніми кораблями ні військами. Нічого не помагають англійські та американські протести проти японських насильств, бо Японці чують за собою піддержку Німеччини й Італії та при їхній допомозі хочуть заволодіти не тільки цілим Китаєм, але й цілою Азією.

В совітському „раю", зокрема на совітській Україні в цілому 1937. р. шалів сталінський терор, який винищував безпощадно комуністичну верхівку. Один преміер сов. України, Любченко, сам застрілився, другого, Бондаренка застрілили чекісти, а тепер заступає преміера сов. України жид Сруль Леплевський! Недавно мали розстріляти Юрка Коцюбинського, що йшов на Київ на чолі червоних банд в 1918. р. і причинився чимало до збаламучення значної частини Українців.

В Европі повстали в 1937. р. два сильні бльоки держав: Німеччина, Італія та їх союзники, з другої сторони Франція, Англія і совіти. Тепер йде боротьба за приєднання собі якнайбільше союзників. До першого протибольшевицького бльоку приступила Японія, з другим, „демократичним" співчувають Злучені Держави Півн. Америки. Світ стоїть перед загрозою смертельної війни між цими двома бльоками держав, яка вирішить на довгі літа будучність людства. Розуміється, якщо протибольшевицький бльок стане щиро на християнському становищі, тоді його побіда запевнена.

Найліпше, найвидатніше та найдешевше тільки **МИЛО**
ЦЕНТРОСОЮЗА тому всі перуть, миються та голяться тільки **милом**
з одинокої української кооперативної фабрики **Центросоюза** у Львові

Як зачався 1938 рік

ВЕЛИКА БИТВА В ЕСПАНІЇ.

Новий рік 1938 стрічав гук соток гармат під Теруелем в Еспанії, де відбулася найбільша досі битва в цій братовбивчій війні. В ній брало участь понад пів міліона вояків по обох сторонах. Полягло 60.000, більше як половина вояків відморозила собі руки й ноги. Обі сторони мали величезні втрати та кожна хвалиться, що перемогла.

РІЗДВО В СОВІТАХ.

Цьогорічне Різдво святкували торжественно в совітах, не зважаючи на важкі переслідування. Всі церкви, які ще не знищено, були переповнені вірними. Голова безбожників, жид Ярославський, ствердив прилюдно, що релігії не далося викорінити, і що не тільки старші, але й молодь, головно комсомольці, ходять масово до церков.

ВІЙСЬКОВИЙ ЗАГОВІР ПРОТИ СТАЛІНА.

В Москві викрили великий заговір старшин проти Сталіна. Увязнено багато старшин з московських полків, які мали виконати замах на Сталіна підчас військової паради з нагоди роковин червоної армії.

ЯКА ПРОГРАМА ПОЛЬСЬКОГО УРЯДУ

На запит у варшавському соймі, яка програма польського уряду, відповів прем'єр ген. Складковський, що його уряд передовсім дбає про оборону держави. змагає до економічної розбудови, до самостійної закорд. політики і до суспільної справедливости.

Кожний уряд кожної держави має такі завдання, тільки йде про те, в який спосіб — це все виконати. Цікаво, що премієр ані словечком не згадав про українську справу, без полагоди якої не може бути упорядкованих відносин у польській державі.

ФРАНЦІЯ НАД ПРОПАСТЮ.

Ціла Франція підмінована комуністами, які підготовляють переворот. Щоб відвернути увагу від себе, комуністи цькують на всі праві партії, домагаючись їх розвязання. Останніми часами вибухли у Франції масові страйки, без жадної економічної причини, тільки щоб викликати в краю замішання. Французький уряд бореться зі страйковим рухом, одначе не знати, чи він задержить Францію на цій похилій площі, по якій вона котиться у червону пропасть.

НОВА ДЕРЖАВА В ЕВРОПІ.

В Ірляндії проголошено нову конституцію. Нова ірляндська держава називається „Ейре". В новій ірляндській конституції нема згадки про англійського короля. хоч Ірляндія ще дальше належить до британської імперії

КОРОЛІВСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ В ГРЕЦІЇ.

В Атенах, столиці Греції, відбувся 9. І величавий шлюб престолонаслідника кн. Павла з німецькою княжною Фридерикою. На це королівське весілля прибуло понад 40 членів пануючих родів з цілої Европи.

РУМУНІЯ ДЛЯ РУМУНІВ.

Під таким кличем приступив до праці новий голова румунського уряду Гога. Своє урядування зачав він від видання законів, які обмежують права жидів, подібно як це завів Гітлєр тому 5 літ. Около 40.000 жидів, які втікли з земель б. Росії до Румунії, мусітиме покинути Румунію. Жидам заборонено мати шинки і продавати алькоголь. Замкнено жидівські часописи в румунській і російській мові (в Бесарабії). Мають сконфіскувати ті жидівські маєтки, які повстали нечесними способами. Розуміється, що жиди підняли великий „ґевалт". Англія і Франція, де жиди мають великий голос перестерегли Румунію перед протижидівськими законами.

Натомість німецькі та італійські часописи хвалять румунський уряд. Так отже Румунія прихилилася до протикомуністичного й протижидівського бльоку держав.

Всеч. о. Думанський М., Добростани, зложив на українських безробітних 2.20 зл. Хто черговий?

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення Редакція не відповідає:

ПРИЗНАННЯ УКРАЇНСЬКОМУ РІЗЬБАРЕВІ.

До Вп. Пана арт.-різьбара Ярослава Мужика, замешкалого в Дідилові, п. в місці, пов. Камінка Струмілова.

Пане Мужик!

За виконані різьбарські роботи до парохіяльної церкви в Конюшкові, а саме: кивот, престіл, „горне сідалище" враз з запрестольним вівтаром, дві лавки в призвитерії, проповідальницю і тетрапод, висказуємо для Вас признання.

Робота всім загально подобається, а що й ціна приступна, можемо Вашу робітню поручити і іншим церковним Братствам.

Конюшків, деканат Бродн.

о. Микола Кулицький, парох.
Церковні провізори: Стадник Михайло, Воляник Микола, Мазурок Іван.

ПЯТЬ МІЛІОНІВ акційного капіталу і ПІВ МІЛІОНА резервових фондів
таку запоруку дає своїм вкладчикам
ЗЕМЕЛЬНИЙ БАНК ГІПОТЕЧНИЙ С. А. у Львові, ул. Словацького 14.
Філія: Станиславів, ул. Собіского 11.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1·20 зол., РІЧНО 2·40 зол, за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів Японська 7. II. пов. Тел. 294-56. — Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує. Колегія. Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово", Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.

Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Ч. 3 (169) Львів, дня 23. січня 1938. Рік VI.

Христос Наша Сила

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК
присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин
ціна 5 сот.

Бібл. Czarneckoho 24.
Бібл. НТШ. ім. Шевченка

22 січня

В дні 22. січня 1918 Українська Центральна Рада в Києві проголосила самостійність Української Народньої Республики, а рівно за рік, 22. І. 1919. року на цій же Софійській площі в Києві проголошено соборність усіх українських земель. Коли ми рік - річно з г а д у є м о ці події з новітньої історії України, тоді думками все линемо до нашого золотоверхого Києва, над Дніпро, де український народ стогне у най страшнішій неволі червоного ката. Рівночасно мусимо усвідомити собі ясно, що тільки згуртовані всі як один під Христовим прапором можемо перемогти червоне царство сатани і занести Христові і національні прапори до Володимирової столиці — Києва, бо — Христос наша Сила!

В І Д І Р В І Т Е В С І З А Л Е Г Л О С Т И З А Н А Ш Ч А С О П И С !

В г о р і: Після проголошення самостійности України в Києві на Софійській площі під памятником Гетьмана Б. Хмельницького відбулася величава маніфестація з прапорами і написами. — В д о л и н і: Дефіляда українського війська у Києві (Синьої дивізії).

Допоможім докінчити

БУДОВУ ЦЕРКВИ СВ. ІВАНА БОГОСЛОВА

У Львові при монастирі СС Василіянок (вул. Потоцького 95) будується величава церква св. Івана Богослова. Літом 1937. р. витягнено мури під дах. З весною цього року зачнуться дальші роботи. Нова церква має бути викінчена до осені. Одначе Комітет будови цієї церкви має в касі 5.453 зл., а на докінчення церкви треба ще найменше 100.000 зл. Комітет звернувся з закликом до всього українського громадянства, всіх товариств і установ, щоб своїми жертвами помогли докінчити будову нової релігійної та національної твердині у Львові. Крім цього видано 10-сотикові цеголки та приготовано низку імпрез, з яких дохід призначений на докінчення церкви. Хто зложить 500 зл. одноразово або ратами, стане ктитором церкви Всі львівські і підльвівські Українці повинні всіми силами допомогти до якнайскоршого докінчення цього Божого храму.

Не міняйте віри!

Катехизм нас учить, що віра, це надприродний Божий дар, що його дав Господь чоловікові для спасення його душі. Тому кожний чоловік повинен дорожити цим Божим даром, його цінити і берегти. Бо, якщо чоловік злегковажить цей Божий дар, дуже легко може його втратити. Особливо ми бачимо, що багато людей тратить цю віру, або може вже стратили її й перекинулися в невірство, ба навіть у страшне безбожництво.

Різні причини складаються на те, що люди хитаються у вірі, або тратять віру. Але частенько буває, і то між висококученими людьми, що скоро пізнають свій блуд, вертають назад до своєї віри, і вже до кінця життя стають ревними визнавцями своєї віру й обряду. Зате далеко гірша справа, як люди зачнуть інтерес робити на вірі, себто як хтось міняє свою віру, або обряд, для якоїсь користи, для інтересу. Звичайно міняють віру й обряд або для обіцяної посади, або для людських оглядів, для зарібку, або на те, щоб доконати якогось вчинку, на який віра не дозволяла б, приміром розводи. Ніхто так сам зі себе, оттак собі, не міняє віри й обряду. Хіба що хтось направду був у фальшивій вірі, пізнав правдиву католицьку віру, і перейшов на її лоно. Але як хтось цілими літами жив у правдивій вірі, і від давніх родів держався свого обряду, аж нараз покинув це все, або змінив, то тільки для інтересу.

Одначе хто хоче на вірі зробити інтерес, цей дуже помиляється. Він нічого не заробить, противно стратить усе, навіть внутрішній спокій, і цілковито віру стратить, а в слід за цим і вічність свою. Бо віра це надприродний Божий дар, і не можна вірою торгувати. Не можна віри й обряду міняти, як рукавицю.

Погляньмо, які наслідки бувають. От пообіцяє хтось чоловікові пару долярів, або хоче він покинути свою законну жінку, і переходить на сектантство. Але видить, що в цій „новій вірі" є багато блудів, недоречностей і смішних обрядів, тому зачинає помалу загалом з усякої віри покпивати собі, аж стане явним безвірником. Деякі знову скорше опамятуються, хотіли би назад вернути до своєї давньої католицької віри, але або з гордости, або зо встиду, не годні цього зробити, переживають страшну, внутрішню боротьбу, аж відступлять від розуму, і кінчать життя божевіллям.

Подібно теж буває з цими, що змінюють свій обряд. Приміром перейде хтось з греко-католицького обряду на римо-католицький, тоді теж з ним діються дивні речі. Такий чоловік уже „ні пес, ні баран". До церкви він не ходить, бо вже її покинув, відрікся, а до костела теж не ходить, бо якось не вміє, і не розуміє Богослужень та обряду. Тоді звичайно каже, що Богові можна і в хаті помолитися, і доходить поволі до релігійної байдужости, а далі до безвірства. О, нещасні ці люди! Хотіли на вірі заробити, тай стратили все.

То ж бережіть цей Божий дар, яким для вас є ваша віра! Не міняйте своєї віри й рідного обряду і не йдіть за підшептами злих людей, що вам золоті гори обіцяють, бо стратите свою душу. Не робіть на вірі інтересів, бо це Божий дар, і за нього колись понесете відповідальність перед Божим Судом!

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ ПО ПРОСВІЩЕННІ.

А Ісус, коли почув, що Йоана видано, відійшов у Галилею. І покинув Назарет і прийшов та поселився в Капернаумі над морем, на границях Завулону й Нефталіму, щоби сповнилося сказане пророком Ісаієм:

Земля Завулонова і земля Нефталімова, шлях морський, за Йорданом, Галилея поган; нарід, що сидів у темряві, побачив велике світло і тим, що сиділи в країні тіни смерти, зійшло світло.

Від тоді почав Ісус проповідати й говорити: Покайтеся, бо наблизилося Царство Небесне.

(Матей, гл. 4, ст. 12—17).

Духовна Наука

Ісус Христос в основі Своєї Божественної науки поклав покаяння. Слова заохоти та наказу покаяння повторяються невпинно на сторінках св. Євангелія. Це умовина стати учнем Христовим. „Хто не носить хреста свойого, не може бути Моїм учнем". Зрозуміли це як слід св. Отці, укладаючи наші церковні відправи і книги, в яких основу лягло покаяння. Покаянні молитви „Господи помилуй", чудова молитва св. Єфрема і багато-багато інших є цього найкращим доказом. Чому якраз покаяння, чи, інакше скажім, умертвлення, відречення від злих нахилів і покус — боротьба зо „старим чоловіком", як це влучно каже св. Апостол, стає першою умовиною стати учнем Христа?

Бо виконання Божої волі є підставою християнського життя і святости.

Але ж Божа воля нераз противиться намірам людини, бо наша природа зранена гріхом має свої нахили і пориви, які треба або усувати або принайменше розумно керувати. Ті то нахили і налоги заслонюють нам духовний обрій, затемнюють справу спасіння, як чорні хмари заслонюють ясне сонце. Отже усунення тих перепон у поступі духовному вимагає боротьби, відречення. У тій боротьбі спомагає нас ласка Ісуса Христа. Вона дає нам силу, мужність, а то і радість у терпінні, бо Бог наш, як каже св. Павло, є Богом усякої потіхи. Він нас у тій борні споможе, Він потішить, Він буде нашою заплатою у вічному царстві щастя — до якого якраз ідемо дорогою християнського самовідречення, виконуючи у всьому Божу волю аж до смерти, яка є найбільшим терпінням, але одночасно народинами до небесної слави.

Добра охота й воля не знає перешкод

Місяць січень — це місяць доброї преси й книжки. В цьому місяці є святим обовязком кожного свідомого католика докинути і свою цеголку до розбудови української католицької преси. В попередньому числі писали ми про велике значіння друкованого слова — преси. Ми порівнували сім міліонів галицьких і волинських Українців з три і пів міліонами Данців, що мають свою сильну державу і живуть у добробуті. Вони розуміють вагу доброї преси: в кожній данській хаті є добрий часопис.

Подаємо кілька порад, як можемо причинитися до поширення української католицької преси. У кожній місцевості закладаємо тепер апостольства або братства доброї преси. Гурт активних людей візьме провід у праці над поширенням доброї преси. Виготовить пляни такої праці і послідовно виконуватиме їх.

Таке апостольство доброї преси працює прекрасно в селі Добрян коло Стрия. Там розходиться що-тижня понад 300 добрих часописів (часопису „Христос Наша Сила" понад 200 прим.).

Добре теж у селі чи в містечку заложити комітет розпродажі доброї преси. Його члени розпродували би у своїй місцевості добрі часописи та при цьому освідомлювали би наш загал про вагу доброї преси. Крім великої і не галасливої ідейної праці вони мали би і деякий заробіток (20% провізії дає кожна адміністрація).

Якщо де тяжче заложити апостольство чи комітети доброї преси, то треба підібрати одного чи двох здібних кольпортерів, а ці хата-в-хату розносили би часописи і переконували би кожного, що треба купити й читати добрий часопис. Взір такого доброго кольпортера має містечко Розділ коло Миколаєва, який розпродує коло 300 примірників нашого часопису

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

Честь і слава меценатам! Михайло Грицак з Перемишля, емеритований шкільний радник зложив на Український Шпиталь ім. Митроп. Шептицького у Львові десять тисяч зл. Д-р В. Гуркевич, адвокат в Самборі, умираючи записав своє майно вартости 10 тисяч золотих для Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові.

Курс Передовиків хліборобського вишколу молоді відбувся в Сокалі заходом сокальської філії „Сільського Господаря". Цей курс підготовив двацятькілька сільських хлопців і дівчат до праці серед сільської молоді над двигненням хліборобської культури в нашім селі. Такі курси повинні відбутися в кожнім повіті.

Заборонили релігійну виставу. Львівське повітове староство відмовило кружкові „Рідної Школи" в Поршні дозволу на релігійну виставу „Марія в храмі".

Нова рептилька почала виходити у Львові під заголовком „Львівські Вісти". Ту газетку, яка хоче дурманити голови нашим несвідомим людям, видає якась „польсько-русько-жидівсько-українська" спілка. Шкода грошей, панове! Ті часи, коли можна було „йти на село людей дурити" вже давно минули, таки справді вже минули.

Маячить.. Львівський „Дзєннік Польскі" має якогось хоробливого кореспондента в Жовкві. Той нещасний чоловік „пізнав" на образі в церкві ОО. Василіян в Жовкві в обличчі одного святого лице якогось діяча ОУН і ламентує, щоб усунути з церкви „образ святого з обличчям злочинця". До таких хворобливих привидів може довести чоловіка шовіністичне засліплення.

Радикальна дурійка. В Яблонові рогатинського повіту хтось постійно нищив хрести на могилах. Недавно виявилось, що того святотатства допустились молодці задурманені дурійкою радикальної агітації. На гарячім вчинку зловлено кількох членів радикального товариства „Каменярі". Ось до яких ганебних діл може допровадити рознуздана агітація безбожників з радикальної партії.

Підпалили кооперативну складницю. Станиславівський ПСК відчинив 3. ц. м. складницю в Делятині. Зараз в ночі з 3. на 4. ц. м. хтось підпалив будинок, в якому містилась гуртівня. Складницю вдалось охоронити перед пожаром. Все українське громадянство в околиці сильно обурене там злочинним

305 літ тюрми. Процес ОУН в Рівнім закінчився важким засудом 52 молодих Українців, обвинуваченних в приналежності до ОУН засудили на тяжку кару від 12 до 2 і пів літ вязниці, а це дає разом 305 літ тюрми.

Успіх українського маляря. В Познані відбувається вистава образів нашого маляря Ляшенка Вистава має великий успіх, тому її навіть двічи продовжено.

За що вже карають. Староство в Долині покарало 16 осіб за те, що в часі Зелених Свят підчас походу на могили несли вінки. Всі покарані зробили відклик до окружного суду в Стрию.

Забороняють говорити по українськи. В Галичині істнує так званий „Звйонзек земян", в якому зорганізовані галицькі дідичі-Поляки. Недавно розіслав Звйонзек до своїх членів письма в справі української мови. Він ганить тих дідичів, що в розмові з українськими селянами і робітниками вживають української мови. Рівночасно домагається, щоб польські дідичі говорили з місцевим населенням тільки по польськи і пропагували вживання польської мови. Відповіджмо на те так, що збільшимо нашу любов і пошану до рідної української мови, що не тільки до Українців, але й до чужих говоритимемо всюди, дома, на вулиці, в урядах тільки по українськи.

Українці в Ужгороді перемогли. В столиці Закарпатської України в ужгородській горожанській (народній) школі на зборах батьків переводили кількакратно голосування в справі шкільних підручників. Батьки за кожним разом заявлялись величезною більшістю за українськими книжками. Шкільний інспектор не був з того задоволений і зарядив ще одно голосування, але і тим разом родичі голосували за українською мовою. Так побідила національна свідомість і слушна справа.

Музей в Мукачеві на Закарпатській Україні розвивається дуже гарно і з успіхом сповняє свою культурну місію. До розвитку музею багато причиняються свідомі Українці Закарпаття.

Українські офіцири в англійській маринарці. Газети повідомляють, що до Льондону приїхали два Українці, що є старшинами в англійській маринарці. Їх призначено до торговельної маринарки як старшин радіотелеґрафістів. Оба вони походять з Канади.

щотижня. Адміністрація приймає звороти з нерозпроданих часописів.

Крім цього дуже добре є теж що-неділі і свята уладити столики доброї преси під церквою. Такий столик треба гарно вбрати, ріжними афішами, щоб скоріше приманював до себе. В той спосіб розпродують при церкві св. Петра і Павла на Личакові (250 примірників часопису „Христос Наша Сила").

Вкінці треба визначити ще один тиждень — найкраще у місяці січні, або в першій половині лютого — тиждень ударної пропаґанди за католицькою пресою. Зачати цей тиждень Службою Божою в неділю уладити виставу доброї преси, кілька рефератів про пресу, розліпити афішки за доброю пресою, робити збірки на передплати для вбогих, орґанізувати збірні передплати (кількох складається на одну передплату), взагалі кожний крок використати, щоб щось доброго зробити для преси. Такий „тиждень преси" закінчити знову молебном чи акафістом у церкві.

Способів поширення доброї преси є багато, треба тільки доброї волі та охоти в наших людей. Легковажити собі такої преважної справи для нашого народу, якою є добра прёса, не можемо, бо ми одні з найбідніших у друкованому слові.

Тому всі як один на фронт доброї преси з гаслом: у кожній українській хаті — добрий християнський часопис „Христос Наша Сила!"

ЩО ДІЄТЬСЯ В СВІТІ

В ОБОРОНІ ПРАВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

В варшавському соймі промовляли українські посли Мудрий, Целевич, Пеленський і Великанович. Посол Мудрий запротестував перед цілим світом проти нелюдського винищування українського народу московськими большевиками. Посол Целевич домагався признання інвалідських рент українським інвалідам.

СОВІТСЬКИЙ „ПАРЛЯМЕНТ"

Найвища Рада СССР і Рада Національностей (совітський сенат і сойм) відбули спільне засідання. Премієр Молотов виголосив промову, в якій домагався признання великих сум на зброєння на суші, морі та у воздусі. Совітський парлямент зложив поклін ГПУ і його начальникові, Єжову, за винищування „ворогів народу". Всі внесення уряду ухвалювано одноголосно як на команду. (Нехай би котрий совітський „посол" відважився голосувати проти!). На кожну згадку про Сталіна вся саля вставала і плескала. Такого „сойму" ще не було.

НОВИЙ УРЯД у ФРАНЦІЇ

Тому, що поміркований уряд Шотана виступив досить остро проти страйків, а міністр закордонних справ Дельбо значно охолов у приязні до червоної Москви, французькі комуністи на приказ комінтерну повалили його. Новий уряд має створити жид Блюм, голова партії соціялістів. Французький франк захитався, бо через часті страйки фабрики не працюють якслід, занепадає промисл, торговля та вивіз товарів закордон.

ЩО ДІЄТЬСЯ В ЕСПАНІЇ?

Після незвичайно кривавих боїв під Теруелем настав наразі спокій на всіх еспанських фронтах. Обі сторони відпочивають по тяжких боях і доповнюють свої втрати. В ріжних більших містах червоної частини Еспанії викрили великі змови націоналістів проти червоних. Арештовано багато націоналістів. В Мадриті вибухла в підземній залізниці бомба, коли надїхав поїзд з червоними діячами. Погибло понад 100 осіб.

РУМУНСЬКІ ЖИДИ ВИХРЕЩУЮТЬСЯ

Часописи повідомляють, що внаслідок протижидівського курсу нового румунського уряду жиди в Румунії масово вихрещуються. В той спосіб жиди хочуть забезпечитися перед виселенням з Румунії.

ЖИДИ ВНЕСЛИ СКАРГУ ДО СОЮЗУ НАРОДІВ

Головна Жидівська Рада внесла скаргу до Союзу Народів, домагаючись оборони жидівських прав у Румунії. Як Союз Народів так „поможе" жидам, як абісинському негусові, то Румуни можуть бути спокійні. Цікаво, що Анґлія, Франція та Америка виступили тепер в обороні румунських жидів, коли їм обмежили дещо „ґешефт", (головно мати коршми). А чому ті „дуже милосердні" держави не виступили ні разу в обороні українського народу на совітській Україні, де Москалі разом з жидами голодом, Соловками і кулями чекістів винищили міліони найкращих синів України?

БОЛЬШЕВИКИ ВМІШУЮТЬСЯ до ВІЙНИ в КИТАЮ

Війська червоної Зовнішньої Монґолії, яка є під впливом Москви, напали на Внутрішню Монґолію, що є під опікою Японії. В цей спосіб большевики посередно вмішалися вже до війни в Китаю. Армія Зовнішньої Монґолії зорґанізована під проводом большевицьких старшин, має большевицькі гармати, танки й літаки. В Східньому Сибірі проголошено мобілізацію. Японські війська вирушили проти армії червоних Монґолів.

НАЙБІЛЬШИЙ ЛЕТУНСЬКИЙ НАПАД

166 японських літаків обкидало бомбами околиці Кантону в полудневому Китаю, де тепер Японці підготовляють великий наступ. Тисячі великих бомб спричинили тяжкі втрати.

КИТАЙЦІ ПІДГОТОВЛЯЮТЬ ПРОТИНАСТУП

Начальний вождь китайських військ, ґенерал Чанґ-Кай-Шек виїхав на фронт, щоб підготовити загальний наступ своєї 400-тисячної армії. В Китаю проголошено мобілізацію всіх мужчин від 18 до 40 літ. До помічної і санітарної служби змобілізовано жінок.

До Львова не мусите їхати, щоб купити на сплати добірний радіоприймач, бо його привезе Вам і випробує на місці українська фірма

„Е-КОМП"

Львів, Сикстуська ч. 29.

Проспекти й цінники даром.

ПРЕВАЖНА СПРАВА

Всі друкарні в цілім краю піднесли ціни на 60—80% внаслідок підвишки платень друкарів. Тому кошти друку зросли незвичайно багато. Ми не підвищуємо ціни нашого часопису, тільки звертаємо увагу наших Вп. Передплатників і Кольпортерів, щоб негайно надсилали всі залеглости і передплату за 1938. рік. Наш часопис удержується з передплат і кольпортажі. Про це повинні памятати всі наші довжники і не причиняти нам труднощів. В січні, місяці католицької преси, сповнім наші зобовязання супроти нашого часопису, щоб причинитися до його кращого розвитку!

КОРОТКІ ВІСТКИ

„Провокацийне написи". Читальня „Просвіти" в Бірчі дістала письмо від староства в Добромилі, щоб негайно зняти і доставити до староства „провокацийне написи" зі стін читальні. Прийшов поліцай і забрав з читальні такі написи, як: „Наша дума, наша пісня не вмре, не загине!"

Змінили вивіски в школах Новосандеччини. Досі були на тих школах вивіски в мовах українській і польській. Тепер усунули ці двомовні таблиці, а дали тільки польські. Не подобались видно українські написи.

З пустоти чи може для „пшиємносці" стріляли вечором до телеґрафічних дротів два „стшельци" в однім селі Бережанщини. Від стрілів дроти повривались а стшельци дали ногам знати. Але це завважило кількох наших селян; вони повідомили поліцію, але розбавленим „дзялачам" ні волос з голови не впав. Щастя, що свідки завважили, а то була б для цілого села немала халепа.

УВАГА — МОЛОДІ!

Сторінка молоді буде в найближчому числі нашого часопису. Вона буде присвячена геройському боєві української молоді під Крутами.

КРІМ ВІДСОТКІВ ПРЕМІЮ ЗА ОЩАДНІСТЬ

дає Вам Кооперативний Банк „ДНІСТЕР" у Львові, вул. Руська 20

ЗА ВКЛАДКИ НА ПРЕМІЙНІ КНИЖЕЧКИ

Складаючи щомісячно впродовж року що найменше зол. 5·— на премійну книжечку, можете одержати крім відсотків ще й нагороду на ощадність у висоті 25 до 100 зол.

ЦІКАВІ ДРІБНИЦІ

ЧУДЕСНЕ ОЗДОРОВЛЕННЯ в ЦЕРКВІ

Льондонський часопис „Католік Геральд“ повідомляє про чудесне оздоровлення, яке сталося підчас Різдвяної Утрені в церкві у Прествіч (Англія). Один молодий отемнілий пяніст і композитор, Ерік Мальон, просив свого приятеля, щоб завів його до церкви на Різдвяну Утреню. Підчас піднесення Найсв. Дарів, темний нагло прозрів. Це чудесне оздоровлення викликало цілковиту переміну його поглядів. Він став побожним християнином-католиком.

ЩО ЇДЯТЬ в ПАРИЖІ.

Коли в Парижі підете до ресторану на вечеру, одержите обід. Бо там водиться таке: Снідання є як у нас, в полудне дають сказати б перекуску, а тільки вечір можна по-людськи пообідати. Хліба я там не бачив. Є тільки свіженькі булки, тонкі і довгі як палиці — і дуже смачні. До стола подають невеликі порції, а за те багато овочів, м. ін. також банани і виноград. Ну, але як подали якийсь товстий сир, а до нього як додаток ще другий сир, то таки не годен був їсти. Що до пита, то хоча там багато вина, то проте не бачив я ніразу пяної людини. Хто не пив, а не годен був їсти французьких страв, якихось дивних стручкових фасоль, печених платків бульби і т. п., то мусів купувати собі „людську“ їду на місті. Що до того, то вигода там велика. Що крок, то ресторан. Можна там дістати, що хто хоче. В кожній порі дня і ночі вони повні. Йдеш рано до бюра, вступиш там, і пити дістанеш що хочеш: каву, чай, чи що. Те все можеш випити настоячки. Як поїш, або їси настоячки — то дешевше. Одна тільки річ там страшенно дається відчути. За найменшу прислугу — плати! Отже не лише беруть добрі гроші за харч чи напиток, але окремо треба платити хлопцеві, що подав заплачену шкляночку кави. В театрі платиш не лише за білет, але й портієрові за те, що показав місце. Це діється на кожному кроці і на кожному місці. Чужинець, що не визнається на тамошніх цінах, є направду у великому клопоті, бо обскублять як гуску. Якже ж інакше в Берліні. Тут всюди штучні прилади „автомати“. Зайдеш до ресторану — кинеш дрібний гріш, і „вискочить“ що хочеш: кусник теплої ковбаси з капустою, хліб з шинкою і т. д. Якщо хочеш пити, то так само: підставиш шклянку під один курок, а налле тобі рівненько кави, під іншим молока, чи чого там. От таке то в „голодній“ — фашистівській Німеччині... Ясна річ, що з таких автоматів користають бідніші люди і чужинці, ну і це для них велика догода, але таких дешевих і вигідних уладжень у Парижі я не бачив. **О. Г.**

ДІТИ ЗЛОВИЛИ БІЛОГО ОРЛА

Шкільні діти з надграничного, села Колки на Виленщині на полі біля самих кільчастих дротів, на границі з совітами, зловили величезного білого орла. Ширина його крил виносить 3 м. Орел перелетів рештками сил пограничні дроти і сів на снігу на польській стороні. Він був такий виголоджений, що дався без труду зловити. Діти принесли виголодженого і втомленого орла до школи, де його нагодували мясом. Орел по кількох днях доброї годівлі набрав сил і зачав бути небезпечний. Тому відіслали його зі школи в сильній скрині до звіринця у Вильні.

ОСЕЛ НА „ЕМЕРИТУРІ“

Осел „Джек“ в Америці скінчив 28 літ. Він 27 літ служив при американськім війську. Військова влада рішила нагородити осла і з військовою парадою перенести його на добре заслужену емеритуру. 27 літ вірної і чесної служби це для осла шмат часу. Тому полковник Беннет видав такий наказ: „Цілий час своєї 27-літньої служби в американській армії „Джек“ був знаменитим прикладом вірности й послуху. Свої обовязки сповняв зразково. Кожний, хто з ним працю-

---

о. В. Попадюк.

Тринацятка

Омелян вірив, що кожний тринадцятий день місяця приносить нещастя. Скільки то вже разів жінка йому говорила, що це забобон, та де там! Прийде той день, то не дай Господи! Неможливим ставав чоловік.

І сьогодні, заледви Омелян отворив тяжкі ще від сну повіки, очі його спочили на стіннім календарі. А на нім побачив — 13.

— „Може би то так навіть і не вставати, бо напевно стріне мене якесь нещастя“, — сказав до своєї жінки Одарки.

— „І знов зачинаєш зі самого ранку з тим твоїм забобоном!“ — відізвалася вона.

— „То не є, Дарко, ніякий забобон, то правда! Зрештою я не перший і не останній, що маю упередження до тринадцятки!“

— „Але ж, Омельку, тринадцятка таке саме число, як і кожне інше! Це тільки зобобонні люди видять у тринадцятці нещасливе число!“

Омелян піднісся з ліжка і почав одягатися. Ані словом не відзивався до жінки, лихий на неї, що йому не вірить.

— „Чи ти може зле чуєшся?“ — спитала його.

Нічого не відповів.

У тій хвилині Варка внесла почту, а з нею і лист від їх сина Влодка. Син писав, що лежить тяжко хорий.

Омелян зірвався з крісла: „А ви диш, маєш тринадцятого, чи ж я не говорив?“

— „Та що тобі в голові уроїлося, чоловіче? Така воля Божа, що захорував, але не тому, що сьогодні тринадцятого!“ — успокоювала його жінка.

Чоловік зачав бігати по кімнаті і все: „Ото нещастя! Я тобі кажу, що та проклята тринадцятка готова дитину мою до гробу загнати! Їду, зараз таки їду до нього!“

Скоренько зібрався, вибіг з хати і бігцем пігнав на стацію. За кілька хвилин заняв уже місце в поїзді.

Їзда віками йому здавалася.. Вкінці приїхав і побіг до сина.

Влодко лежав хорий. Вже третій день у гарячці. Тато почав гарячо молитися перед святим образом, щоб Бог поміг його синові пережити цей нещасливий тринадцятий день місяця. З його очей спливали тихі сльози.

А коли на другий день вернувся до дому, ще ніколи не бачила його жінка таким вдоволеним і веселим.

— „Я так, Дарко, щиро-гарячо молився“ — говорив — „щоб якнайскорше дочекати нинішнього дня. І Бог мене вислухав. Так, як вчорашній день тринадцятого навістив мене так великим нещастям, то за це нинішній день винагородив мені, бо наш Влодко сьогодні рано встав уже з ліжка здоровим. Гарячка минула і чується вже зовсім добре. Отже бачиш, а ти все своє: що тринадцятка — то таке саме число, як і кожне інше! Ні, небого! Сама тепер переконуешся,

вав, висловлювався про нього з найбільшим признанням. І тому наказую, щоб ним опікувалися з найбільшою дбайливістю аж до кінця життя і щоб ніхто не змушував його до ніяких робіт". — Цей наказ відчитали перед дефілядою. „Джек" вислухав його з повагою, помахуючи в задумі хвостом. Відтак цілий полк з музикою передефілював перед заслуженим ослом.

ЧИСЛО ЛЮДЕЙ у СВІТІ

За часів Римської Імперії нараховували в цілому світі приблизно 250 міліонів людей. За 1500 років потім — вже було 500 міліонів. Перед сотнею років від нас було в світі людей один міліярд. І з того часу число людей на світі почало швидко зростати, а саме: року 1830 — один міліярд — тобто 1000 міліонів, 1870 — 1350 міл., 1900 — 1600 міл., 1914 — 1810 міл., 1925 — 1890 міл., 1935 — 2089 міл. і, нарешті, року 1937 — два міліярди 126 міліонів.

Якщо ніхто не вигадає якогось діявольського способу нищити в одну мить сотки тисяч чи міліони людей, то за 100 дальших літ буде на світі 4 міліярди, а за 200 літ вже 8 міліярдів. Коли дійде до того числа, то як гадають сьогоднішні економісти, світ перетвориться на коєць із скаженими псами, бо ж вся наша планета ніби то може виживити тільки сім міліярдів люда.

Але не хвилюймося, поперше, що ми до того часу не доживемо, подруге, що навіть і вчені економісти помиляються, а потретє і головне: коли Господь дозволить людям і далі множитися, то не залишить їх і без поживи.

ЧУЖЕ НЕ ГРІЄ

В місті Липську закликали якогось муляра справити на домі цегляний щит. Коли той муляр почав вибірати старі цегли, побачив під ними біля ринви гарненьке пуделко. Відчинив і здивувався: майже повне було воно ріжних дорогоцін ностей. Переглянув перстені, годинники, бранзолєти, брошки, що так і грали дорогоцінними самоцвіти тами, й, хоч мало на тім розумівся, та здогадався, що та біжутерія коштує немалі тисячі. Тоді оглячувся сюди-туди, й усміхнувся: — „Хіба що лиш Бог мене бачить з неба, а люде — ні", бо ж і справді: над ним було високе небо, а місто лежало глибоко під ним. Усміхнувся ще раз щасливий муляр і додав сам до себе: — „Але ж Бог має свої справи й людям про мою знахідку не скаже!"

Закінчивши працьовитий день, сховав знахідку в брудну робочу одіж, вдома закопав на час в садочку, а в зимі витяг зі схованки й поніс продавати частину річей до золотаря в тому ж таки Липську. Та золотник як глянув на дорогоцінности, зараз пізнав дещо з того, що перед двома роками пограбували злочинці в іншого золотника, котрого ті грабіжники вбили. Не довго міркував золотник, попрохав продавця-муляра хвильку почекати, поки він звірить, чи є то правдиві дорогоцінности, — а тим часом післав по поліцію.

Очевидно, що муляр ніяким чином не міг доказати, що він ту шабатурку знайшов та ще в такому місці. І тоді того муляра, присудили за грабіж і вбивство... А тим часом, коли б він поводився чесно й про знахідку вчас но повідомив поліцію, то дістав би належну частку знайденого, що дало б йому та його родині змогу прожити у великому багатстві до самої смерти. Бо ж — „щастя ходить дорогою чесною!"

ВЕСІЛЬНИЙ ПИР у ЕСКІМОСІВ

Один англійський подорожник описує весільний пир у Ескімосів, народу, що мешкає на далекій півночі. Молодий був багачем, бо мав аж 27 гачків на риби. Родичі молодої виступили з величавим пиром. Як першу страву подали замерзлі сирі риби, свіжо витягнені з води. На другу — незжований мох, витягнений зі свіжо-вбитого рена (північного оленя, який заступає там коня). Цей мох особливо смакував жінкам, які цілими жменями впихали його до уст разом зі солониною з кита. Третя страва складалася з болота, як городовини, і мяса з морського пса й коня, твердого як підошва. Потім подавали заграничні страви: свічки і мило. На пяту страву було знов щось твердого, покраяного в кістки; при ближчім досліді показалося, що це була скіра з кита. Вкінці подали мясо рена та піднебіння кита, що в Ескімосів заступає тісточка.

що не ти, але я мав слушність!"

— „Але ж, Омельку!", — відізвалася Одарка — „та ж власне сьогодні маємо тринадцятого, а вчора було дванадцятого!"

— „Що...?" — здивувався Омелян і кинув оком на стінний календар. А там справді побачив те саме число 13, що і вчора рано.

— „Це так було" — пояснила Одарка — „що я вчора через помилку здерла з календаря замість одної, відразу дві картки: 11 і 12, і я цю помилку запримітила зараз таки, як ти лиш поїхав до Влодка. Отже вчора було дванадцятого, а сьогодні тринадцятого і як сам тепер видиш, що власне сьогоднішня тринадцятка принесла тобі щастя, а не нещастя. І чи ж я тобі не говорила завсіди, що це тільки забобонні люди видять у тринадцятці нещасливе число. 13-ка це таке саме число, як і всі інші!"

Завстиджений і збентежений Омелян не мав уже що на це відповісти, пізнав свій дотеперішній блуд і ніколи вже більше не мав упередження до числа 13.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!!!

Гарний приклад
для дорасту

Якось так водиться по наших селах, що дівчата і хлопці, як тільки скінчать двацять літ, зачинають відсуватися від національно-громадянської праці. Менше їх уже видно в читальні, менше в їх руках книжка чи часопис, зате більше часу гайнують на пустих балачках. Вони зачинають бездільно приглядатись ріжним імпрезам, а як тягнути їх до праці, то відмовляються ріжними викрутами...

Гарний приклад національної праці дає молодь Дашави коло Стрия.

По середині села пишається гарно відновлена церква, а близько поверховий Народній Дім. У неділю під-вечір заходимо в читальню, бо заповіджено театральну виставку. В читальні небуденний рух. Тут учаться колядувати, там уставляють декорації, на горі характеризуються, а ті докінчують сходини якоїсь секції. Та коли їм приглянутися, то видно, що ані один з цих працівників не осягнув ще двацятого року життя. Це доріст при „Сільському Господарі".

Виставу „Отаман Чуприна" на-причуд гарно відограли ці пятнацять-літні актори. Серце раділо, коли на закінчення вистави, поплила з їхніх грудей щира пісня „Боже вислухай благання".

Довідуємось, що цей самий доріст є першими пробоєвиками дріб ної ощадности в Дашаві, а в своєму кружку всесторонно вже заздалегідь заправляються на чесних громадян-працівників. Отець парох теж не жаліє похвали для тих молоденьких працівників на народній ниві, бо всі вони що-неділі і свята завжди гуртом у церкві та совісно сповняють релігійні практики.

Справді це гарний приклад для дорасту всіх інших сіл! В них росте надія нашої світлої майбутности!

Гість.

ГОСПОДАРСЬКА СТОРІНКА

ЩО ТАКЕ ПРИЩИЦЯ?

В західній частині польської держави багато коров хорує на прищицю. Ця недуга дісталась туди з Німеччини. Є отже небезпека, що може дійти й до нас. Тому добре буде, коли знатимемо, що це за хороба і як перед нею хоронити худобу. Прищиця це заразлива хороба рота і ратиць. Хорують на неї корови, кози, вівці, свині, а навіть теж і люди. Хора на прищицю худоба перестає їсти, з рота тече їй слина, в роті й на язику творяться міхурчики, вони пукають і спричинюють болючі ранки. Горячка худоби підходить до 40°. Слина, що стікає з рота, паде на ноги і переносить хоробу на ратиці, де таксамо творяться міхурі і рани. Через те худоба не може ходити. Рани можуть занечиститись і тоді худоба гине на закаження.

Люди теж можуть заразитись прищицею через сире молоко від хорих коров. Телята кормлені таким молоком теж дістають цю хоробу. Тому не можна їсти сирого молока, коли в чиїмсь господарстві є ця заразлива хороба.

Заразки хороби дістаються до тварини з кормом, водою, або навіть через порох на дорозі. Коли хора корова йшла дорогою і впала їй слина з рота, то друга корова може заразитись, якщо піде тою самою дорогою. Легко може заразитись на торговицях, переносять прищицю на своїй обуві торговці худобою. Щоб не допустити до зараження, треба як найбільше оминати зближення худоби з чужими коровами, не пускати до своєї стайні і на своє подвіря чужих людей. Треба дбати про якнайбільшу чистоту в стайні і в обійсті, зокрема треба вибілити стайню. Коли вже є хора корова, то щоб не поширилась хороба на другі, треба випарити кипячою водою цебри, що ними поїмо худобу, або даємо в них їсти, випарити жолоби, викинути гній а стайню злити розчином карболю. Якщо тварина згинула б, зіляти її нафтою і закопати глибоко (2 і пів метра) в землю.

Хору корову можна лічити розчином креоліни. На одну літру води дати пять столових ложок креоліни і тим розчином смарувати (намочивши в нім вату) міхурці в роті, на варґах, в носі і між ратицями. Добре теж смарувати йодиною. Дехто радить такий спосіб лічення: переполокувати рот при помочи ґумової грушки розчином піоктанини (1 ґрам піоктанини на 1 літру перевареної води). Рани між ратицями змити спершу розпущеною креоліною, а потім розчином піоктанини. Засипати порошком з крохмалю і піоктанини та завязати чистою шматою. Якщо хороба перейшла і на вимя, треба смарувати його ґліцериною і йодиною (мішаниною з 10 частей ґліцерини і 1 части йодини).

Хорої тварини не випроваджувати поза подвіря, дбати про чисту коло неї і суху підстілку, кормити не сухою пашею ані ситною, тільки давати напій з ґрисом, з розвареною бульбою, клеїк з льняного сімени, можна теж давати трохи змоченого сіна.

Всіх тих порад треба точно перестерігати, бо прищиця заразлива хороба і смертельна в 50% до 70%. Про всі випадки захворіння на прищицю треба повідомляти владу, бо за затаювання цеї хороби вона карає.

„РІЙ“
купує: мед, віск,
продає:
штучну вощину
ЛЬВІВ,
Руська ч. 20. і Городецька ч. 14.
Тел. 279-45.

В ЗИМІ ДУЖЕ ДБАЙМО ПРО КУРЕЙ!

Наші господині не вміють в зимі доглядати курей. Гадають, що курка в зимі може жити так, як літом. Курей держать в зимних і брудних курниках, не дбають за їх їжу і напій. В літі курка часто сама собі знайшла, що їй потрібне, але за те в зимі треба про неї добре дбати. Бо добра курка за два зимові місяці знесе тільки яець, що заплатить за весь свій цілорічний корм. Що знесе в прочих 10 місяцях, це вже чистий зиск. Але про неї треба відповідно дбати, щоб вона зимою добре неслась. А в зимі яйця дорогі — варта подбати.

Курник мусить бути теплий і ясний. Всі шпари треба позатикати і забезпечити курник перед лисами, тхорами і щурами. Щоб було в курнику тепло, дати загату. Якщо кури держимо в стайні з худобою, відгородити їх окремо, щоб не занечищували паші. Хто держить курей на вишці, хай подбає про вікно в даху, хай виложить вишку дошками і посипле половою, щоб легко було згортати гній і вдержати все в чистоті. Затеплий курник не є добрий, бо курка, вийшовши на двір, легко перестуджується.

На кормлення дробу в зимі треба використувати послід, зело, кров, яку дешево можна купити в різні, і подібні інші відпадки. Давати сирі буряки, листя і качани капусти, і сиру бульбу. Це заступає курці траву і розгріває її. Курці смакують запарені потерухи з сіна, конюшини, люцерни, домішані до заминки. Варто також накільчувати усяке зело і давати дробові, бо не для нього одинока зелена паша в зимі. Кров з різні і кістяна мука заступлять дробові смачний корм, який мають літом (черваки, хробаки, хрущі). Замість крови й мучки добре давати й ґрис і макухи, домішувати до заминки. Зерно давати тільки на ніч. У морозні дні давати кукурудзу і трохи сімя.

Корм подавати так: Досвіта випустити кури з курника і насипати їм десь у затишному місці, під шопою трохи зерна, та дати теплої води. В куті розсипати трохи полови з зелом, щоб кури порпалися й грілися. На кілок, високий яких два центиметри, настромити сирий буряк, нехай дзьобають. В скринку насипати потовчених кісток, або бодай деревного вугля, розтовченого вапнякового каменя, або піску. Вполудне дати теплу заминку з мятих бараболь, запарених потерух, ґрису або макухів. Заминку дати так, щоб усі кури могли її їсти рівночасно і щоб скоро її зїли. Найліпше в подовгастім кориті. Бодай пять разів денно давати пити теплої води. Під самий вечір дати зерна. Коли кури мали в заминці багато ґрису або макуха, то зерна дати мало, а коли в заминці було мало ґрису чи макуха, то під вечір дати більше зерна. На десять курок, яких добре накормлено на полудне, вистарчить фунт зерна, але голодним треба дати більше. Варто б ще нагодувати кури пізно ввечір, по 8-ій годині, в курнику при світлі. Тоді вони ліпше несуться.

Масову ощадність на масову освіту проводить
ПРОМ-БАНК
Львів, Ґродзіцьких 1. І. п.

В добрій парохії - добрі часописи і книжки

Парохія при церкві св. ап. Петра й Павла у Львові може послужити за приклад, як парохіяни, навчені священниками, можуть оцінити значіння доброї газетки і доброї книжки, і вслід за тим купувати і читати багато добрих видань. І так у р. 1937., як і минулому, перше місце зайняв люблений усіма тижневик „Христос Наша Сила", який розходиться у 240 — 250 примірниках тижнево. „Місіонар" розходився у 30 примірниках місячно. „Український Християнський Календар" на 1938. рік розійшовся у 80 примірниках. Книжки: „Ремісничa Бурса при вул. Пасічній ч. 2." — у 215 прим., „Щоденні молитви" — 73 прим., „Заохота до духовних вправ" — 36 прим., „Дорога доброго життя" — 167 прим., книжка про Митр. Йосифа Рутського (о. дра Й. Сліпого) — 30 прим., „Пояснення Служби Божої" — 30, „Містичні образи Н. В." — 23, „Соловки" — 18, „З ким іти?" — 17, „Червоний опир" — 10, „Чотири злочини" — 16, „Жіноцтво під увагу" — 27 примірників. Крім того розпродано доволі багато молитовників, календарців, релігійних летючок і девоціоналій.

Отже всіх книжок, крім молитовників, розійшлося в 1937. р. у Петропавлівській парохії у Львові 665 примірників. Крім бурсацької бібліотеки при Пасічній (для вихованків) діє ще на Личакові релігійно-національна бібліотека Марійського Т-ва в домівці Т-ва „Будучности при вул. Личаківській 96. Тепер о. парох Е. Дудкевич організує парохіяльну бібліотеку, яку обслуговуватиме організація „Орлів" з Ремісничої Бурси. Отже при вмілому проводі і добрій волі парохіян справа поширення книжки і початости є можлива і має перед собою ясні шляхи на будуче.

О. Г.

Увага Тлустеччина! Хто хоче мати добрі меблі, черевики, чоботи і т. п. мусить купувати тільки

В КРАМНИЦІ ШКІРИ Василя Бринявського

ТЛУСТЕ — РИНОК — солідно — дешево й у свойого!!!

ВИКАЗ ЖЕРТВ НА ВІДБУДОВУ ЦЕРКВИ В РУДНІ К. ЛЬВОВА.

(Продовження).

Т-во св. Павла 150 зл.; Земельний Банк Гіпотечний 25 зл.; по 20 зл.: Кооп. Банк „Дністер" і „Суспільний Промисл"; 12 зл. Районова Молочарня — Чехи; по 10 зл.: Фабрика свічок „Керос", Софія Рибакова, Ст. Нарт, Повітовий Союз Кооператив Калуш, Окружний Союз Кооператив Коломия і Каса Стефчика — Чехи; по 5 зл.: зі Львова: М. Голинський, М. Стефанівський, Ст. Гудз і Маріян Мартин, Український Кооперативний Банк Теребовля, Гр. Івасів, Рошнів і Тетяна Ванець, Перемишль; 3.50 зл. Т. Мозола Городок; 3 зл. Споживча Кооператива — Чехи; 1 зл. о. С. Зубрицький Чолгани. Разом 319.50 зл. Досі зібрано 1.055.91 зл. Хто черговий?

Комітет складає всім Жертводавцям щиросердечну подяку. Дякуємо їм, що помогли нам двигнути цей тягар, якого ми самі підняти не мали сил.

До викінчення церкви багато ще однак бракує, а більшість громадян с. Рудна, це безробітні бідаки, що не можуть своїми силами допомогти. Тому звертаємося з гарячим проханням до українського громадянства і установ, щоб хоч найменшими жертвами причинилися до цього діла. Жертви будуть оголошені в українській пресі.

За Комітет відбудови церкви в Рудні (п. Зимна Вода): о. К. Загайкевич, голова; Е. Грень, секретар. 1-1

Управа Захоронки на Горішньому Личакові, вул. Запольської ч. 9., повідомляє, що Захоронка („шкілка") вже відчинена. Проситься батьків вписувати якнайбільше число діточок.

З наших парохій

ЖИДАЧІВ відсвяткував торжественно 900-ліття проголошення Матери Божої Царицею України. Уладженням цього торжества занялася молодь, зорганізована в місцевому Кружку КАУМ під проводом пароха о. дек. М. Раковського. Рано відбулася торжественна Служба Божа з проповідю, пополудні святочна академія з добірною програмою.

РОМАНОВЕ СЕЛО, п. Збараж. У день св. Андрея відбулися святочні сходини молоді в честь ВПреосв. Митрополита Кир Андрея. Вступне слово сказав Ст. Качалуба, життєпис нашого Митрополита переповів А. Шабатура. Дальше були співи і деклямації. Вкінці відспівано многоліття Князеві нашої Церкви.

З життя молоді

В РЕМІСНИЧІЙ БУРСІ ПРИ ВУЛ. ПАСІЧНІЙ 2. засновано Кружок Католицької Асоціації Української Молоді „Орли", ім. кн. Ярослава Осьмомисла. Провід відбув кілька засідань, в яких намітив план праці на цілий рік. В дні 16. І. відбулася спільна просфора „Орлів". Маємо надію, що провід зуміє позакладати ремісничі гнізда „Орлів" у цілому Львові і повести їх релігійно-національним шляхом до світлої мети.

КРУЖОК Т-ВА „БУДУЧНІСТЬ" на Личакові уладив у своїй домівці св. Вечеру, гуртуючи кількадесять дівчат при спільному столі. Подібна св. Вечера була і в інших кружках Т-ва „Будучність".

КАЛЄНДАР

Стиль		Б	С В Я Т А
н.	ст.		греко-катол.
23	10	Н	Н. По. Пр. Гр.
24	11	П	† Теодозія Вел.
25	12	В	Татіяни мч.
26	13	С	Єрміла муч.
27	14	Ч	Отців у Сінаї
28	15	П	Павла Т. Івана
29	16	С	Ап. Петра варги

СОНЦЕ сходить 23. ц. м. в год. 7.10, заходить в год. 16.02.

МІСЯЦЬ сходить 23. ц. м. в год. 0.08, заходить в год. 10. Остання квадра 23. ц. м. в год. 9.09.

КУПУЙТЕ КИШЕНЕВІ КАЛЄНДАРІЦІ „ВІДРОДЖЕННЯ" НА 1938. р.!

Чи Ви вже маєте кишеневий ілюстрований календарець „Відродження" на 1938. р. із світлинами в тексті на 32 сторінки? Ціна тільки 10 гр. Для кольпортерів 20% провізії. Замовляйте гуртом до кольпортажі і купуйте поодинко, а причинитеся до поширення корисної для нації ідеї тверезости. Гроші шліть наперед для Т-ва „Відродження", Львів, Чарнецького 26, ПКО 154.586, розрахунковий переказ 77.

УВАГА — КУПЦІ!

Союз Українських Купців у Львові улаштовує в днях 23. січня — 6. лютня 1938. р. 3-ий БРАНЖЕВИЙ КУРС при українській купецькій гімназії „Рідної Школи" у Львові. Учасники курсу одержать грамоти. Зголошення приймає й уділяє всяких інформацій Секретаріят СУК у Львові, вул. Гродзіцких 1. II. п. Замісцевим за надісланням поштової марки висилається проспекти цього курсу.

ВЕСЕЛИЙ КУТИК

ТОВАРИШ НЕДОЛІ.

На одного чоловіка напав бандит Нападений проситься:

— Змилуйся, чоловіче добрий! Не відбирай від мене грошей, бо моя жінка бе мене, як вертаю до дому без грошей!

— Дуже мені прикро — каже бандит, — але й моя жінка така ж самісенька!

В КООПЕРАТИВІ.

— Прошу мені дати зеркало.

— Чи може ручне зеркальце?

— Ні, до лиця.

ПОСЛУШНИЙ

— Іване, — каже один новозбагачений панок, — коли вечором прийдуть до мене гості, я буду кликати на тебе „Джан!"

— А як я маю кликати на пана?

— Ти дурень!

— Добре, прошу пана!

У ВІЙСЬКУ.

Рекрути розбирають карабіни, між ними й один жид, Йойне. Він мельдує капралеві:

— Пане капраль, я потребую щось замельдувати?

— Що такого?

— Мельдую, що в люфі від той карабін є діра. Щоб потім не було, що то я!

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1·20 зол., РІЧНО 2·40 зол., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів Японська 7. II. пов. Тел. 294-56. — Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує. Колегія. Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово", Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.

Opłata pocztowa uiszczono gotówką

Ч. 4 (170) Львів, дня 30. січня 1938. Рік VI.

Христос Наша Сила

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК
присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин
ціна 5 сот.

Lib.. Czarneckoho 24.
Бібл. НТШ. ім. Шевченка

Аскольдова Могила над Дніпром у Києві де поховали 19-го березня 1918.р. з великими почестями тлінні останки Героїв, що полягли під Крутами.

Український шпиталь у Львові

Незабаром мають відкрити у Львові український шпиталь ім. Митрополита Андрея Шептицького при вул. Петра Скарги ч. 4. Його побудували коштом 620.000 зл. До його будови причинився найбільше ВПреосв. Митрополит Кир Андрей. Цілий край і еміґрація збирали жертви на цю таку потрібну для нас установу. В цьому шпиталі буде 100 шпитальних ліжок. Українські недужі будуть там лічитися під дбайливою опікою українських лікарів. Щоб цей перший український шпиталь був якнайкраще вивінуваний у всі найновіші здобутки медицини, треба присилати жертви на ту таку потрібну для нас установу.

— —

Як святкували Різдво на Поліссі

Українські часописи повідомляють, що цьогорічні Різдвяні Свята були для Поліщуків дуже прикрі На Різдво влада заборонила колядувати і то навіть малим дітям. Старости взивали до себе священиків і давали їм до зрозуміння, що згідно з ухвалами православного синоду у Варшаві в церквах треба правити і промовляти до вірних у матірній або в церковній мові, але тому, що „місцева мова така некультурна, то"... старости звичайно не докінчували своєї думки, але батюшки в перший день Різдва проповідували декуди по польськи... Та Поліщуки тих проповідей не слухали, повиходивши з церкви. Подібно було і з Новим Роком. Адміністрація приказала правити в церквах на Новий Рік по новому стилю; в деяких церквах дзвонили цілий ранок, але ніхто з людей не прийшов. Влада заповіла, що на другий рік Поліщуки мусітимуть святкувати початок нового року на новому стилю.

УВАГА!

Якщоб кожний читач часопису „Христос Наша Сила" приєднав хоч одного нового передплатника, то цей часопис за цю саму рекордово низьку ціну (5 сот.) став би два рази більшим!

Українське Різдво в Англії

Українська громада в Менчестері (Анґлія), яка має понад 100 душ, відсвяткувала, як щороку, торжественно Празник Рождества Христового. Богослуження відправив о. Л. Боський, який приїхав спеціяльно з Бельґії. Анґлійські часописи, які виходять у Менчестері, помістили опис Різдвяних Богослужень і Свят-Вечера в Українському Клюбі зі світлинами.

Зїзд „Рідної Школи"

Загальний зїзд „Рідної Школи" відбудеться 2. лютого ц. р. у Львові в Народньому Домі, вул. Рутовського 22. І. поверх. В 8. год. рано відправиться Богослуження за померших членів „Рідної Школи" в церкві Св. Спаса при вул. Краківській. Початок нарад зїзду в год. 9-ій. Якщо того дня не вичерпається повного дневного порядку, продовження загального зїзду буде 3-го лютого.

До наших Вп. Кольпортерів

Хто не вирівнає точно всіх залеглостей за 1937. р., тому здержимо в найближчому часі висилку нових часописів! Хто перед Різдьми святами зробив замовлення на більшу скількість примірників нашого часопису, а не зазначив виразно: „стало посилати", тому дальшої висилки ми не збільшуємо Проситься слати виразні замовлення! Часописи завжди висилаємо в середу й тому просимо реклямувати спізнення в місцевих поштових урядах.

До всіх, що залягають з передплатою або за кольпортажу, посилаємо упімнення з рахунками, які просимо якнайскорше вирівнати! В місяці католицької преси сповнім свій обовязок супроти нашого часопису, і ділом докажім, що ми свідомі католики-Українці!

Кара смерти

за листа від рідні.

Всім нам добре відомо, серед яких пекольно важких умовин приходится животіти населенню большевицького „раю“. Червоні кати винаходять найстрашніші душевні й тілесні муки, щоб ними не переслідувати вже не лише своїх ворогів, не лише підозрілих, не лише безпартійних, але й своїх особистих противників зпоміж самих же большевиків. Найменша дрібничка вистане на те, щоб стягнути жорстокі переслідування не лише на по одиноку людину, але й на цілу її рідню, свояків, приятелів і знайомих. Хто ще нині був на вершку большевицької влади і слави — завтра, на підставі доносу якогось вуличника, опиняється під „стенкою“, або при жорстоких каторжних роботах на Соловках.

Большевицькі можновладці, свідомі того, як страшно вони грішать своїм безбожництвом і нелюдяністю, бояться гострої кари ще на землі, і тому вони всі хороблива підозрівають кожну без виїмку людину, мовляв, вона настоює на їх життя і владу. Доходить до того, що причиною смертних присудів стають дрібнички, за які в культурному світі нікому і не прийде на думку судити й карати людину. Не пишемо цего так собі, на вітер; одним з численних доказів, що це все правда, є напр. ось який комунікат Червоного Хреста, виданий перед кількома днями:

„На підставі численних інформацій від ріжних осіб з СССР, як також від осіб, що вертаються з ріжних сторін СССР, Польський Червоний Хрест повідомляє, що на тлі політичного положення в совітах, особи, які переписуються з закордоном, підлягають острим репресіям. Це торкається також пересилок, спрямованих до СССР з Польщі і взагалі зза кордону. Остро карають навіть тих, які не відповідають на закордонні листи. Польський Червоний Хрест перестерігає всіх заінтересованих, що висилання листів чи пересилок до СССР — це поважна небезпека для їх рідні і знайомих“.

Отже, як бачимо, вже навіть лист напр. сина до мами, яка опинилася в совітах, є причиною, щоб большевики цю маму жорстоко переслідували. Ця справа дуже важна для нас усіх, бо ж є між нами чимало таких Українців, що мають рідню чи приятелів під большевицьким ярмом. Треба покищо стриматися з листами до цих людей, бо заграничний лист може стати для них згубою; а собі треба затямити, до яких нелюдських жорстокостей і до яких дивовижних заборон веде хороблива підзорливість безбожних червоних злочинців. Ця свідомість хай буде нам одною з численних спонук до безпощадної боротьби з усякої масти большевиками і їх підпомагачами.

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 31.

І сталося, коли приблизився до Єрихону, один сліпець сидів при дорозі і просив. А почувши, що переходить нарід, спитав, що се такого? І сказали йому, що Ісус Назарянин переходить. І закликав, кажучи: Ісусе, Сину Давидів, помилуй мене. А ті, що йшли наперед, наказували йому, щоби мовчав, та він ще дужче кликав: Сину Давидів, помилуй мене. А Ісус станувши, звелів привести його до Себе; а коли приблизився, спитав його, кажучи: Що хочеш, щоби Я тобі зробив? А він сказав: Господи, щоб я прозрів. А Ісус сказав йому: Прозри, твоя віра спасла тебе. І зараз прозрів і пішов за Ним, прославляючи Бога; і всі люди побачивши, віддали хвалу Богу. (Лука, гл. 18, ст. 35—43).

Духовна Наука.

Новітній-модерний світ бажаючи облекшити незавидну долю невидющих заснував школи, де навчають їх науки читання й писання, бо друкують спеціяльні книжки, щоб тільки бідні невидющі почувалися краще, і не бачучи земного, могли бути причастниками духового-невидимого вищого світла. Христова Церква перед читанням св. Євангелія молить Бога устами священика, щоб засвітив у серцях наших чисте світло Богопізнання і просвітив очі розуму нашого на зрозуміння євангельської проповіди. Бо для спасіння душі не вистане дивитися тільки очима, коли духовний зір притемнений. Мало є чванитися світом великого знання, коли душа не бачить у світлі віри Христа і Його святої науки. Бувають люди, що штудерними далековидами і іншими приладами вдивляються в віддалені тайни природи, а не бачать Царства Божого, котре є внутрі нас. Деяких зір є неправильний: в очі ближнього добачують і порошинку, а в свому і поліна не доглянуть. Бувають і такі, що на ближнього дивляться тільки через чорні окуляри, на себе ж поглядають тільки ясними „рожевими“ окулярами.

Всі ті люди, якщо бажають у Царстві Божому оглядати Христа, Світло правдиве, мусять уже на землі просити Спасителя за привернення і здоровля свого душевного зору — християнського світогляду і поступування.

До Львова не мусите їхати, щоб купити на сплати добірний радіоприймач, бо його привезе Вам і випробує на місці українська фірма

„Е-КОМП“

Львів, Сикстуська ч. 29.

Проспекти й цінники даром.

Однеп орівнання.

Відповідь на один знаний викрут.

Вже немало писалося на сторінках нашого часопису про друкова не слово — пресу. Зверталося увагу на незаступиму вагу доброї преси, на те, щоб всі Українці масово читали і передплачували добрий часопис. Часто чується такий закид: все дуже добре, але немає грошей, нема за що купити часопис.

На цей знаний викрут — усьому винувата наша нужда — нехай відповість нам може справді найбідніша, скалиста, положена далеко на півночі країна леду — Ісляндія. Сніг паде тут цілий рік, а від вересня аж до травня панує ніч. Доми в Ісляндії зі землі й каміння, покриті торфом, а деревляні домівки дуже рідкі. І що ж? Ця матеріяльна нужда їм зовсім не перешкаджає в пресовій роботі — в читанні і передплачуванні часописів. Бо на сто і кілька тисяч цих Ісляндців виходить там понад 60 часописів, журналів і т. п. — А нас сім міліонів тут у Польщі, має тільки 140 часописів.

Що ж за сумне порівнання! Як так, то не матеріяльна нужда тут винна, а наша велика байдужість до друкованого слова, до духового життя.

Тому скиньмо з себе цю нашу дивну байдужість до друкованого слова, бо тільки нарід освічений і свідомий може вибороти собі кращу долю!

„Чарівна Україна“

історичні оповідання

Юрія Косача

найкраща книжка, нагороджена першою літер. нагородою ТОПІЖ. Найприємніша лектура на довгі зимові вечорі. Ціна 3 зл. Замовляти: **М. Д. Добрянський, Львів вул. Пісскова ч. 28. II. п.**

Для П. Т. Урядів Парохіяльних і Товариств

печатки, монограми, таблиці

виконує найдешевше перше й одиноке українське ритівниче заведення

ВОЛОДИМИР ЯРОШ

Львів, вул. Сенкевича ч. 3.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

Свято Йордану у Львові випало цього року величаво. Рано в храмі Св. Спаса Преосв. Кир Іван відправив Архієрейську Службу Божу в сослуженні о. крил. В Лаби, о. крил. Д. Лопатинського, о. крил. Л. Лужницького, о. д-ра Г. Костельника і о. ректора М. Хавлюка; діяконували о. д-р Б. Липський і о. В. Дурбак. Співав хор студентів-богословів. Церква була повна вірних. Около год. 10.30 вирушив величавий процесійний похід з храму Св. Спаса на Ринок, де вже зійшлися всі процесії з львівських церков. На переді процесії йшли церковні братства з хоругвами, студенти-богослови, ОО. Професори Гр. Катол. Богословської Академії з о. Мітратом Д-ром Й Сліпим на чолі, ОО. Крилошани Митрополичої Капітули, Преосв. Кир Іван з Духовенством, дальше представники українських центральних установ і маси вірних. В поході йшли Марійське Т-во Пань, товариства „Зоря" і „Воля" з прапорами й орхестрами, „Сила" з прапором, працівники „Центросоюзу", „Маслосоюзу", „Бібльосу" та інших українських установ. Йорданське Водосвяття відбулося при гарно прибраній криниці біля дому „Достави". Довершив його Преосв. Кир Іван в сослуженні вищого Духовенства. Співав хор богословів. Кордон довкола криниці держали члени „Сокола" й „Сили". Численні процесії зі всіх львівських церков заповнили цілий ринок. Орхестри „Зорі" й „Волі" грали коляди, хори з ріжних церков співали на переміну коляди. Після Водосвяття процесійний похід пройшов довкола Ринку при співі хору богословів. Преосв. Кир Іван кропив вірних свяченою водою. Соняшна, гарна погода стягнула на львівський ринок кількадцять тисяч Українців.

Ушковичі, пов. Перемишляни. В день св. Андрея члени Братства Найсв. Тайн, Апостольства Молитви, Кружка Українського Кат. Союзу, „Орлів", Марійських Дружин, чит. „Просвіти", зійшлися на Службу Божу в наміренні Впреосв. Митрополита Кир Андрея; о. парох М. Панасюк виголосив відповідну проповідь, в якій підніс великі заслуги і жертвенність нашого Князя Церкви й народу. Опісля відбулися святочні сходини членів місцевих установ в парохіяльній читальні. Члени Марійських Дружин промовами, деклямаціями і піснями явили велику любов для нашого Архипастиря і вірність для своєї гр.-кат. Церкви. Сходини закінчено многоліттям.

Лубянки, пов. Збараж гідно від святкували ювилей 900-ліття проголошення Матери Божої Царицею України. Підчас Служби Божої при ступило до св. Причастя понад 300 осіб, між ін. члени Кружка „Орлів". Після посвячення і вмурування пропамятної таблиці Українська Молодь Христові виголосив гарну проповідь о. парох Гр. Яструбецький. Присягу на вірність Христові відібрав о. дек. Боліновський. Відтак відбувся в Народнім Домі святочний концерт з програмою: промова п. Березі, виступи хорів під проводом п. В. Прощишина, деклямації та вистава „Марія в храмі". Церква і концертова саля була переповнена місцевими і дооколичними громадянами.

Холоїв. Союз Українок вшанував гідно 900ліття проголошення Преч. Діви Марії Царицею України святочним концертом. Вступне слово вигоолсив о. парох М. Коритко. Дальше слідували виступи хору, деклямації, збірна молитва матерей і дітей, реферат п. К. Сухар, вкінці був живий образ.

Яблонів, к. Копичинець. Заходом місцевих товариств відбулася академія в честь Преч. Діви Марії. Церковний хор під управою п. Ф. Щебиволоки відспівав гарно пісню у честь Преч. Д. М., о. парох Вол. Величковський виголосив відповідний реферат. Після деклямацій, які виголосили Ст. Шастків, І. Щебиволок, Софія Антонів, Анна Балабух і Софія Журавель, — був живий образ. Академію повторено оба рази саля була битком набита В В дні академії приступило до сповіди і св. Причастя 200 осіб.

Тухолька, пов. Сколе. Наша свідома молодь зорганізована в Кружку „Орлів" КАУМ ім. Гетьмана І. Мазепи, який має 70 членів. Кружок дає вистави, концерти, обходить усі національні роковини, має бібліотеку з 237 книжками. Приготовляється вистава католицької пресі, роковини бою під Крутами, реліг. драму „На манівцях". Що неділі члени Кружка продають коло церкви часопис „Христос Наша Сила". Вся свідома українська молодь повинна вступити в ряди „Орлів" КАУМ, читати добру, католицьку пресу і працювати під кличем Бог і Україна.

В справі шкільного плебісциту вніс інтерпеляцію у варшавському соймі посол В. Кузьмович. Він подав обширний матеріял.

Літературну нагороду Т-ва Письменників і Журналістів у Львові за найкращі твори, видані в 1937 році дістали: першу Юрій Косач за твори „Чарівна Україна" й ін., другу Ілько Борщак за книжку „Наполеон і Україна", третю Наталя Лівицька за збірку поезій „Сім літер". Літературну нагороду міста Торонто в Канаді за найкращу повість в 1937. р. дістала Галина Журба за повість „Революція іде".

З життя української еміграції за океаном. Міста Америки й Канади, де є українські громади, відвідав недавно Данило Скоропадський, син б. гетьмана України. Американські і канадійські Українці без ріжниці віроісповідання та партій витали його дуже гостинно. Українська та чуженецька преса в Америці описувала широко ці відвідини та цим причинилася багато до пропаганди української справи за океаном.

Добра господиня вживає найліпшого українського мила
„ЦЕНТРОСОЮЗ"

Щ О Д І Є Т Ь С Я В С В І Т І

ЯК МОСКВА КЕРМУЄ ФРАНЦІЄЮ?

Большевицький премієр Молотов заявив недавно, що не розуміє, чому Франція, з якою СССР має близькі і приязні взаємини, дозволяє в себе на існування орґанізацій, ворожих совітам. Ця заява викликала велике обурення в цих Французів, які не хочуть іти на мотузку Москви. Совіти пхають Францію до явної помочи для червоної Еспанії, одначе Франція мусить чи злитися з Анґлією, з другої сторони більшість Французів настроєна мирно і не хоче ніякої війни. Хоч Франція урядово й не помагає еспанській комуні, але без перерви їдуть туди поїзди і кораблі з французькими добровольцями і зброєю. Москва не вдоволяється хитрою політикою Франції, тому постійно попихає її до комуністичного перевороту, до домашньої війни, яка мусіла б викликати европейську війну. Платні наймити жидокомуни витворюють у Франції часті заворушення, страйки, упадок фрзнка, часті зміни уряду, що все разом довело до упадку міжнароднього значіння Франції. Французькі комуністичні посли, а є їх 72, не допускають усіми способами до французько-німецького зближення, бажаючи викликати знов німецько французьку війну. Комуністи захопили в свої руки французькі орґанізації робітників, учителів, дріб них службовиків, мають багато часописів, видають великі суми на оплачування спритних агітаторів (переважно жидів). Через те Франція стоїть над берегом пропасти. Як французькі патріоти, тепер розсварені, не зеднаються до спільної оборони проти комуни, то незабаром може бути вже запізно і Францію постигне доля нещасної Еспанії.

НОВИЙ УРЯД у ФРАНЦІЇ

Коли жидівському соціялістові Блюмові не вдалося створити чисто соціялістичного уряду, Шотан, дотеперішній премієр, створив новий уряд, доволі поміркований. Він заявив, що стоятиме на сторожі Франції, її валюти і суспільної справедливости. Французький парлямент висловив йому довіря 501 голосами проти 1. Така однозгідність послів це річ небувала у Франції від часів світової війни.

НА ФРОНТАХ ЕСПАНІЇ

Під Теруелем національні війська постепенно посуваються вперед, що признають навіть самі червоні. Національні літаки скинули на Барсельону багато бомб, від яких погибло 220 осіб, а 400 було ранених. Знов червоні літаки бомбардували Саляманку, де є головна кватира ґен. Франка. Черговий наступ національних військ має зачатися в напрямі на Альмерію, на схід від Маляґи. Туди ґен. Франко стягає свої війська з Марока.

Масову ощадність на масову освіту проводить

ПРОМ-БАНК

Львів, Ґродзіцьких 1. І. п.

ЄГИПЕТСЬКИЙ КОРОЛЬ ОЖЕНИВСЯ

Молодий, 18-літній єгипетський король Фарук оженився з Фарідою Зульфікар, донькою великого достойника. Це весілля відбулося зі східним блеском. З королівської скарбниці роздано великі суми для незаможних.

СОВІТИ БАНКРОТУЮТЬ

Як „добре вдалися“ всі совітські „пятилітки“ — видно хочби з того, що совіти здержали виплату своїх довгів, великих міліонів, які вони винні Італії. Дуже можливо, що це зроблено з політичних причин, щоб спричинити втрати для немилої совітам Італії.

ВІЙНА в КИТАЮ

Японські війська дальше посуваються вглиб Китаю. Опір китайських військ стає чимраз сильніший, бо Китайці дістали вже багато зброї від большевиків, Анґлії та Америки. І Японія і Китай збирають усі свої сили, щоб завдати своєму противникові рішаючий удар. Обі сторони мають своїх приятелів і дорадників, тому війна в Китаю заповідається на довше.

ПЕРЕД РІШАЮЧИМ БОЄМ У ПІВНІЧНОМУ КИТАЮ

Японці хочуть довести до злуки своєї північної армії, яка посувається з Пекіну, зі середною армією, що здобула Нанкін. Ґен. Чанґ-Кай-Шек хоче за всяку ціну не допустити до злуки обох японських армій. Він видав наказ, щоб боронити важного вузла, Сучов до останнього вояка. 300.000 китайських вояків призначив китайський начальний вождь, Чанґ-Кай-Шек на оборону цього важного залізничого вузла Сучов. Від цього бою може залежати вислід війни.

З війни в Китаю. Японські війська вживають до розвідки на фронті собак вовчурів, які словняють дуже добре службу розвідчиків.

„Р І Й“

купує: мед, віск,

продає:

штучну вощину

ЛЬВІВ,

Руська ч. 20. і Городецька ч. 14.

Тел. 279-45.

Сторінка Української Молоді

До наших молодих Приятелів.

Ідучи назустріч Вашим бажанням, молоді Приятелі, започаткову ємо в цьому числі нашого часопису Сторінку для української молоді. Одна присвічує нам мета, один стоїть шлях перед нами: боротьба за краще майбутнє українського народу, оперта на незрушимих засадах Христової науки. Боротьба за релігійно-моральне відродження нації, за її добро та щастя.

Бажаємо держати руку на твому живчику, українська молоде. Тому пишіть до нас, як живете, як працю єте для Христа і України. Пробуй те Вашого пера. Якщо Ваші спроби будуть підходящі — видрукуємо.

Сьогоднішня сторінка присвячена Крутянським Героям. Згодом кожну нашу сторінку оживлятимемо оповіданнями з життя молоді української і інших країн, цікавими технічними новостями, відкриттями, списками добрих і злих організацій. Постараємося дати Вам усе те, що Вас цікавить, навчає, загріває.

Всі ж письма до нас посилайте на адресу нашого часопису, зазначуючи, що це для „Сторінки української молоді". Пишіть коротко, чітко і на одній сторінці. Ждемо Вашої відповіді, Вашої співпраці. З християнським привітом!

РЕДАКЦІЯ.

Бій під Крутами.

Цього року 29. січня минає вже двацять літ від памятного бою української молоді під Крутами.

Після проголошення самостійности Української Держави 22. січня 1918. р. московська червона армія зачала наступ на Україну.

Січові Стрільці, гайдамаки, юнаки і Студентський Курінь мали завдання здержати московський наступ.

Студентський Курінь і Юнацька Військова Школа, самі молоді хлопці, мали боронити до останнього важний залізничий вузол Круги.

500 молодих лицарів окопалося по обох сторонах залізничого шляху і залягло в окопах. Ранком 29. січня 1918. р. около 6.000 Москалів зачало сильний наступ. Довго відбивали по геройськи молоді лицарі всі ворожі наступи, вкінці не стало набоїв...

Тоді кинулися Москалі з переважаючими силами на рідкі лави оборонців Крут і в завзятім бою на багнети перемогли. При відступі Москалі окружили на стації Крути Студентський Курінь. Тільки невелика частина встигла передертися, решта полягла в бою або попала в полон. Усіх полонених большевики вимордували після нелюдських знущань.

Коли українські війська прогнали большевиків з України, перевезено тлінні останки крутянських героїв до Києва, де їх поховано з великим почестями на високій горі над Дніпром.

Слава про лицарську смерть цвіту української молоді під Крутами розійшлася по цілій Україні. Рік-річно українська молодь на захід від Збруча і ціле наше громадянство клонить голови перед героями Крут. Варто пригадати, що під Крутами боролися теж і галицькі Українці.

Роковини бою під Крутами об'єднують увесь український загал і загрівають до дальшої боротьби за здійснення наших національних ідеалів. Самопосвята героїв зпід Крут нехай буде для нас радісним, світлим дороговказом, як треба боротися за свою Батьківщину.

ДО УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ!

Центральні Орґанізації Української Молоді Селянської Робітничої, Ремісничої і Студентської видали відозву знагоди 20-тя бою під Крутами. В ній закликають українську молодь гідно відсвяткувати память Героїв зпід Крут Богослуженнями, сходинами з відповідними промовами. Дня 29. ц. м. в 12. год. треба скрізь перевести дві хвилини мовчанки в память Героїв, що впали під Крутами.

В ПАМЯТЬ ГЕРОЇВ ЗПІД КРУТ

Дня 30. І. ц. р., стараннями „Орлів" з Ремісничої Бурси, у Петропавлівській церкві в год. 9 рано відправиться панахида за душі крутянських борців. Ввечері у читальні „Просвіти" на вул. Крупярській відбудеться урочиста академія.

Крутянські Борці

„Батьківщина в небезпеці"! — пішов тривожний крик вулицями Києва і ворушив серця тих, що їх не пережерла досі ржа комуністичної агітації. В українських державних бюрах дзвонили невпинно телефони, стукали телеґрафи. У столицю наспівали певні вісті про похід нової орди — червоної армії москаля Муравйова. Вулицями і заулками міста, вешталися шпигуни, ставали перед афішами і оголошеннями, приставали до гуртків людей і розсіваючи тривожні вістки, лякали слабодухів, знеохочували охочих. В серця маловірів втискалася мутна зневіра і байдужість.

Українська ж Держава була без оборонна! Чому забула, нещасна, що людині лекше жити без зубів, без рук, без ніг, ніж державі без дужих полків?!

І ось тепер, у грізну хвилину, нема кому спинити червону навалу. Та ні! Ще б'ються вогнем любови України юнацькі серця, ще іскряться очі ідейної молоді, і слаба рука бере за кріс... То не широкі лави досвідчених жовнярів ідуть полями-ланами, то мала горстка юнацтва дрібними рядами іде на криваве весілля з пахучими вінками, гучними співами:

А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славну Україну, гей, роз-
[веселимо!

Поздовж залізної дороги поставали, музиків дожидали. Не довго чекали... Заграли твердо тяжкії гармати, затарахкали різко меткі скорострільні. І пішли у смертний танок юнацькі ряди. І не вгавали, хоч їх ряди рідшали, а ворожі більшали. У смертному герці, завзятті, застигли. А там в високу могилу лягли.

І кажуть, що з могили руки до друзів витягають. До борні, бачите, загрівають.

І коли ті руки побачить усе юнацьке покоління, тоді заграють сурми на новий танок, на бій з московською навалою.

Довгий він буде, і кривавий. А переможцями стануть ті, що цвитуть квіттям любови, горять вогнем завзяття і посвяти.

Це будуть переємники Героїв — ідейне юнацтво України.

О. Год.

МОЛОДІ!
ПОШИРЮЙТЕ НАШ ЧАСОПИС!

ГОСПОДАРСЬКА СТОРІНКА

10 РАД ДЛЯ ХЛІБОРОБА

1) Будеш любити землю, на котрій працюєш і з котрої живеш.

2) З любови до землі управляй її найліпшими способами, вставай перед сходом сонця, працюй думками і руками.

3) Добрий задум виконуй відразу, ніякої праці на завтра не відкладай, читай добрі християнські часописи і книжки для хліборобів.

4) Памятай, що живеш з плодів землі, здобуваних тільки працею; вщіпляй замилування до тієї праці своїм дітям, щоб ти мав гідних наслідників.

5) Будь лагідним і добрим для домашніх і сусідів, шануй домашніх звірят, відживляй їх добре й держи в чистоті.

6) Старайся виховати своїх дітей, бо в освіті сила народу.

7) Не кради з чужого поля, городу й лісу ніяких річей, бо сгріне тебе Божа кара і погорда чесних людей.

8) Говори завсіди правду, додержуй даного слова, а матимеш пошану і повагу.

9) Не будь лакомий на чужі річи; знайдені річи віддавай; позичені гроші віддавай.

10) Не заходи в судові процеси за щобудь з сусідами, не ходи непотрібно на ярмарки і ніколи не роби ближньому того, що тобі немиле.

ЩО РОБИТИ в ЛЮТОМУ?

Кожний господар має цілий рік багато праці на обійстю, в городі й в полі. На обістю треба звернути пильну увагу на гноярку та гноївку, щоб часом не підійшла вода і щоб гній був добре уложений. В погідні теплі дні угноювати сіно жати й пасовиська каїнітом (3 до 4 сотнари на морг) і томасиною (1 і пів до 2 сотнари на морг) та добре ручною бороною заскородити. Вивозити гній на поле на великі купи. Оглядати та поправляти рільниче знаряддя. Провітрювати пивниці.

Худоба зачинає в лютому лінитися, тому треба її обовязково щодня чесати. Стежити за отеленням, доглядати молоденьких телят. До паші додавати соли та пашного вапна або меленої крейди (дорослій 50 гр. денно, молоднякові 10--30 гр.).

В городі заложити парники для ранньої розсади. Накільчувати ранню бараболю. В пасіці розкинути сніг, щоб скорше розтаяв. Притінювати очка у пнів, щоб сонце не виваблювало пчолу. В саді в теплі дні проріджувати і прочищати корони дерев. Омолодити старі дерева. Очистити від моху та лишаїв кору, а зчищене спалити. Обмастити гони та гилля вапном з домішкою синього каменя.

Коли б сніг на полі вкрився ледовою шкаралущою, знищити її валком або бороною. Якщо на полі вже мало снігу, можна поле вапнувати або розсівати каїніт. Коли сніг раптово пускає та на полях застоюється вода, треба її спустити, щоб не шкодила засівам.

РАДИ НА ЗЛОГО КОНЯ.

Зноровленого коня відучуємо ріжними способами, а дуже добрим показався такий: коли кінь не хоче рушити з місця, то вкладаємо йому в писок грудочку землі, а кінь позбуваючись глини забуває про свою впертість і звичайно йде вперед.

Як кінь впав, а не хоче встати, то затикаємо йому ніздря шматою або травою. Тоді він зараз схопиться.

Кусливому коневі найліпше подати кусок смердячого мяса, а коли він раз спробує таке мясо вхопити зубами, то кусання спротивиться йому раз на все.

Копливому коневі привязують до задньої ноги галку, яка за кожним копненням вдаряє його в ногу. Доки коня добре не заболить, так довго він фицкає, але як вже галка надоїсть, то мусить втихоми ритися.

Хто не платить точно грошей за часопис „Христос Наша Сила", цей спинює розбудову часопису та цим робить кривду кількадесяти тисячам його читачів!

о. С. КОВАЛІВ.

В погоні за щастям.

Далеко від нас на широких степах жив заможний господар. Мав чимало поля, гарні будинки, службу. Стада коней і худоби паслися на цвітистих долинках, а шпихліри були все повні збіжжа. Добре йому велося, — але він не був задоволений.

Знайомий оповів йому одного дня, що далеко на сході є край Башкірів, де за безцін можна купити розлогі лани дуже урожайної землі. Від тої пори не міг спати спокійно. Заєдно бачив перед собою непроглядні лани гарної землі і здавалося йому, що не буде щасливий, поки їх не осягне. І одного дня продав свою ріллю, будинки, худобу, а гроші вложив у шапку і пустився в дорогу.

Йшов довго степами, лісами, переплив чимало рік і потоків, — бо край Башкірів лежить дуже далеко. Вкінці прибув до цієї країни. Окружили його люди на конях і повели до свого князя.

— Звідкіля прибуваєш? — спитав вождь племени. — Здалека. — Чого тут шукаєш? — Щастя. — В який спосіб хочеш бути щасливий? — Якби за ті гроші, котрі я зі собою приніс у шапці, міг набути дуже багато урожайної землі, тоді почувався б я щасливим.

Князь попровадив господаря до вікна. — Бачиш — спитав він — цей високий горбок там на степі? — Бачу. — Завтра рано, заки ще сонце покажеться на небі, будь там на горбку. А принеси зі собою також гроші.

Князь відійшов, а господар ледви дочекав рана. На другий день ледви стало на світ благословитися, був уже на горбку. Розвиднялося щораз більше. Заки сонце встало, прибув князь зі своїми Башкірами і сказав:

— Положи тут на землі шапку зі золотом і уважай. Бачиш це поле перед собою? Ото стільки з нього буде належати до тебе, скільки обійдеш пішки за цілий день. Одну лиш ставлю тобі умову: вечором, заки сонце зникне за горами, мусиш бути на цьому горбку. Як спізнишся хоч одну хвилину, втратиш і поле і гроші.

Господар пустився в дорогу. Йшов скоро, щоб окружити як найбільше землі. За ним їхали на конях два Башкіри і значили дорогу.

Сонце виточилося вже на середину неба і сходило звільна на другу сторону. Господар оглянувся. Мусів зробити добрий шмат дороги, бо горбок, з якого зачав вандрівку, ледви було видно. Тепер пора вертатися, щоб перед заходом сонця станути на горбку перед князем. І вже мав завернути, коли побачив перед собою новий

ЦІКАВІ ДРІБНИЦІ

ЯКІ СВІЧКИ НАЙКРАЩІ?

Наші сталі Відборці-Провізори з Яблонова, коло Рогатина, пишуть: „Управа церкви в Яблонові від пять літ не побирає іншого свічала, тільки з фабрики Вашого виробу, бо товар першої якости. З новим роком бажаємо Вам всего найкращого. Асесори яблонівської церкви: Микола Лилик, Гринь Невестюк, Іван Заяць, Іван Кубрак і Миханько Сухоребський. Дяки: Микола Манох і Гринько Сулима. Яблонів, п. Кукільники, 10. січня 1938. р. Б.".

За таку велику прихильність до нашої фабрики, складаємо їм ось тут нашу щиру подяку.

Фабрика свічок „КЕРОС".

ЛЮДИ—ПТАХИ

Не зважаючи на великий розвиток літаків і бальонів, людина не зрікається старих задумів літати при помочі крил і людської сили. В останніх часах перевели цікаві проби з літаком, що його порушує людина силою своїх мязів. Одначе пробні лети таких людей-птахів у Німеччині показали, що нема надії на те, щоб люди могли в той спосіб літати у воздусі. Показалося, що людина не всилі видобути зі себе стільки сили, щоб могла втриматися у воздусі довший час Людина може вдержатися у воздусі при помочі своєї сили тільки пів мінути.

ІСТОРІЯ ОГІРКА

Огірки були знані тому 3.000 літ. У старинному Єгипті, таксамо як тепер, управляли їх дбайливо. В деяких околицях можна було мати свіжі огірки цілий рік. Особливо любили огірки жиди. В св. Письмі згадується, що жиди блукаючи по пустині, дорікали Мойсеєві за брак огірків. Найдавніші грецькі письменники писали, що найсмачніші огірки походять з околиць Антіохії. Там мали насіння огірків мочити в молоці й меді кілька днів перед садженням. Римський цісар Тиберій казав собі щоденно подавати до обіду огірки. Одначе сирі огірки вважали тоді за нездорові. Огірки варили і приправляли оцтом, оливою і медом. Коли ввели огірки в нас, годі напевно сказати. В Англії, де тепер їдять багато огірків свіжих і в консервах, сирі огірки вважали тому 200 літ за трутину. Один англійський лікар написав таку рецепту: „Візьми огірок, оббери його, покрай на куски, додай соли, перцю й оцту, і — викинь те все через вікно!" — Соку з огірків і лупин уживають до усування плям, опалення і для покращання шкіри. В Греції біль голови лічать лупинами з огірків, які прикладають на чоло й голову та привязують сильно хусткою. Дозрілі жовті огірки, по викиненні з них зернят, сушать на сонці, потім мочать у холодній воді та вживають при відмороженнях.

ЗАБУЛА, ДЕ СКРИЛА СВІЙ СКАРБ

В північній Італії знайшли селяни в полі напівзамерзлу 65-літню бабусю. Вона носила завсіди при собі свої гроші. Зі страху, щоб її не обікрали, закопала вона свій скарб під одним деревом. Кілька днів пізніше, не зважаючи на сильний мороз, старушка шукала свого скарбу, бо забула, під котрим деревом його закопала. Одного дня, втомлена довгими розшуками, положилася в полі, не зважаючи на мороз і була би замерзла, якби не селяни, що знайшли її напів живу і ледви відтерли. — Нехай цей приклад відстрашить усіх ховати гроші по закамарках. Хто має вільні гроші, повинен вложити їх до українського банку чи каси ощадности на книжечку.

НАЇЗД МИШЕЙ

Частину Німеччини, а саме околиці між Баварією і Зальцбургом навістила величезна скількість дивних мишей з жовтим комірцем і з білою смужкою на череві. Ці миші перенесли повіні з лісів. Люди не можуть собі дати ради. Майже всі коти погинули наївшись тих мишей. Миші видержали сильні морози і дальше роблять шкоди. Ця порода мишей жила давніше в лісах Німеччини, але в дуже малій скількості, так що не робили таких шкід, як тепер.

РИБА, ЩО ЗАМЕРЗАЄ

На Алясці, найдальше на північ висуненій частині Америки, в ріках, озерах, потоках і болотах, покритих густим мохом, живе у великих масах дрібний ґатунок рибки, довготи на 20 цм., яку місцеві мешканці називають „чорною рибою". Коли вода зимою замерзне, ця риба також замерзає як жаба, і в такім стані живе під ледом навіть при 50 степенів морозу. Коли таку рибу знайдуть замерзлу в леді, приносять її до теплої хати, де по відтаянні леду риба оживає і зачинає порушатися. Кинена до свіжої води, риба зовсім оживає. Американські вчені описують, як один пес пілкнув кусень леду з замерзлою рибою. Коли лід розтаяв, риба ожила в жолудку пса, і по наглих щикавках пес віддав назад живу рибу. „Чорна риба" це один з найкращих прикладів пристосування живих сотворінь до обставин життя в природі.

шмат землі, ще гарнішої, ніж та, що її дотепер видів. — Іще це поле мусить бути моє — подумав. І пустився бігом наперед.

Коли окружив бажаний шмат землі і завернув до далекого горбка, сонце нахилилося вже кріпко до заходу. Господар добув останніх сил. Піт заливав йому лице, рамена, ціле тіло. Серце било молотом у грудях. Башкіри, що їхали за ним, накликували, щоб йшов жвавіше, бо перед заходом не поспіє. Господар вже біг, скільки сил стало. Ще кількадесять кроків, а буде мати в руках багатство і щастя. І коли сонце долішнім рубчиком діткнуло заходу, станув на умовленім місці. Знечевя захитався раз наперед, раз назад, затріпотів у воздусі руками, і повалився лицем на землю. Права його рука стиснула судорожно шапку зі золотом, а ліва обіймила такий малесенький кусок землі. Лежав без руху.

Прискочив один з Башкірів, розіпняв сорочку на грудях і руку положив на серці. — Живе? — спитав вождь. — Ні, серце не бється — Копайте гріб! — приказав князь.

Башкіри відміряли два метри землі здовж, один метер вшир і викопали діл на три метри глибокий.

Два метри здовж, один вшир, три метри вглиб. Лише стільки землі чоловікові треба.

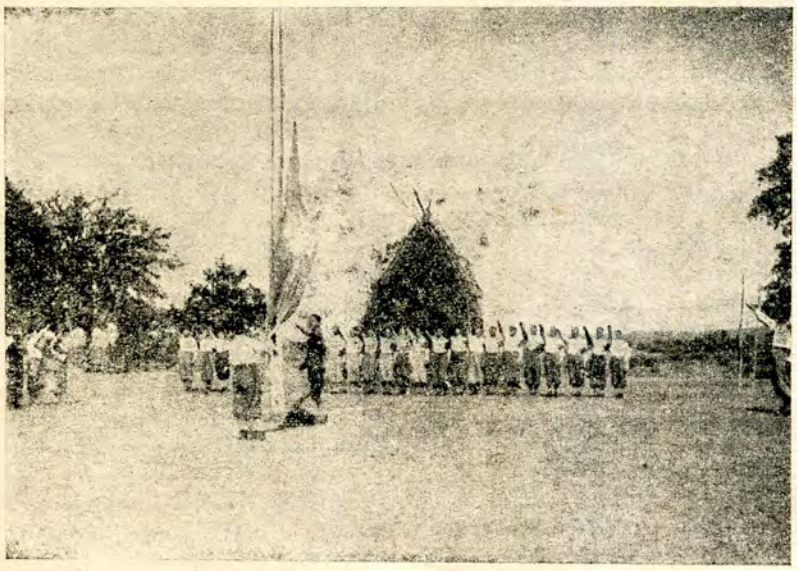
Історія кожного чоловіка. Кожен ходить, бігає за своїм щастям. Шукає і трудиться. І ніколи не є вдоволений. Іще дрібку, іще це, а вже буде щасливий. Дарма.

А Христос з неба дивиться на то людське муравлище, на ту метушню, і каже: **„Кая польза человіку, аще весь мір приобрящет, душу же свою отщетит?"** (Мар. 8, 36).

Отжеж ясне і виразне це, що сказав Христос: **Одно є потрібне — душу спасти.**

Присилайте передплату!

Що Ви зробили для нашого часопису в місяці доброї преси?

Піднесення прапору в таборі КАУМ „Орлів".

Календар

СІЧЕНЬ — ЛЮТИЙ 1938.

Стиль н.	Стиль ст	Дні тиж.	СВЯТА греко-катол.
30	17	Н	31 По. Пр. Ан.
31	18	П	Атанасія
1	19	В	Макарія
2	20	С	Евфимія
3	21	Ч	Максима
4	22	П	Тимотея
5	23	С	Климентія

СОНЦЕ сходить 30. ц. м. в год. 7.01, заходить в год. 16.33.

МІСЯЦЬ сходить 30. ц. м. в год. 5.59, заходить в год. 15.28. Нів 31. ц. м. в год. 14.35.

Кобиловолоки, пов. Теребовля. За відправлення панахиди на Зелені Свята перед построєною могилою, — після звичаю від 1919. року, — теребовельське староство покарало о. Мирослава Гория, в Кобиловолоках, гривною 100 зл. Окружний суд у Теребовлі підвищив кару на 200 зл., а разом з коштами 225 зл.

ЖЕРТВИ:

В нашій адміністрації зложили:

Всеч. о. М. Думанський, Добростани на „Рідну Школу" 70 зл.: за село Добростани 40 зл., за село Воля Доброст. 30 зл.

П. Теодор Петрина, Запитів, на політичних вязнів 1 зл.

ВЕСЕЛИЙ КУТИК

ДОБРА РЕКЛЯМА.

— Чи варт у Вашім часописі оголошуватися?

— Ви ще питаєте! Недавно один пекар оголосив, що пошукує хлопця, а на другий день його жінка вродила близнюків.

У ШПИТАЛІ

Лікар шукає за кулею, яка має бути в околиці серця. Ранений довго зносить терпеливо біль, вкінці не видержав і питає:

— За чим так шукаєте, пане докторе?

— Якто за чим? За кулею!

— Але ж я її маю в кишені.

ДОБРА ВАГА

Різничка до молочарки:

— Сусідко, тому сирові, що я у вас купила, бракує 10 дкг.

— Це дивне, — каже молочарка. — Я не мала під рукою фунтового тягарця і зважила ковбасою, яку перед хвилиною купила у вас.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

В одному з листів до нашої Редакції читаємо ось який зазив до української молоді:

Українська молоде! Як знаємо, вже шестий рік виходить у Львові католицький часопис „Христос Наша Сила". А подивімся поміж себе, чи багато з вас є передплатниками цього часопису?

Як знаємо з історії, кн. Володимир Великий при помочі Христової віри, сполучив усі українські племена під знаком тризуба. Зросла тоді велика, могутня Українська Держава. Так нехай і нас молодих лучить в один могутній нарід прадідівська християнська віра. Щоб не було між нами людей збаламучених комуністами, щоб не було роздорів! Бо ми один український нарід, одних батьків сини і в одного Бога віруємо. То чому ж стаємо жертвою ненаситного звіра - комуніста?

То ж усі ми молоді, в яких тече українська кров, ставаймо до бою з лютим ворогом народу, віри і Церкви. А зброєю нашою хай буде наш католицький часопис „Христос Наша Сила". То ж дбаймо, щоб якнайбільше поширити цю нашу католицьку і національну ґазетку.

Микола Бартків.
Волощина.

З наших парохій

ПИКУЛОВИЧІ під Львовом працюють ревно на полі релігійного й національного життя. В селі є діяльна читальня „Просвіти", яка має власний дім, Кружок „Рідної Школи", кооператива споживча і кредитова, Районова Молочарня з 5 збірнями, Кружок „Сільського Господаря" і ін. З весною зачнеться будова дому Районової Молочарні та кооперативи. В селі розходиться 105 примірників часопису „Христос Наша Сила" тижнево, 20 примірників „Лицарства Пресв. Богородиці" і 80 прим. „Місіонаря" місячно, крім того ще й інші релігійні та національні часописи. Під проводом свого ревного пароха о. д-ра М. Лишака пикуловичани твердо держаться своєї віри, обряду і нації. Кольпорта жею релігійних часописів займається церковний провізор Андрій Боднар, що посвячує цій справі багато часу і труду. Село деморалізує коршма, одначе треба напружити всі сили, щоб побідити ще й цього страшного ворога, яким є горівка.

Наварія коло Львова. Недавно відбулося тут урочисте посвячення і вмурування пропамятної таблиці У. М. Х. Перед Службою Божою, яку відправив о. сов. Кліш з Солонки, посвячено новий вишиваний фелон, справлений жертвами парохіян. Благословення таблиці довершив о. декан Семків, який виголосив прекрасну проповідь про вірність в службі Христові й Матері Божій, Цариці українського народу. Свято випало незвичайно торжественно, при численній участи вірних і було гідним завершенням ювілейного року в честь Пречистої Діви Марії. Цього року 60 наших парохіян взяло участь у паломництві до Гошева.

ПОТРЕБУЄМО КОЛЬПОРТЕРІВ!

Добре проспериуюче видавництво потребує зараз рухливих кольпортерів у краю, а зокрема у Львові. Зголошення слати до Адміністрації „Христос Наша Сила" під „Книжка".

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1·20 зол., РІЧНО 2·40 зол., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів Японська 7. II. пов. Тел. 294-56. — Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує. Колєгія. Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово", Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 5 (171) Львів, дня 6. лютого 1938. Рік VI.

Христос Наша Сила

Ul.Ot... Czarneckoho 24.
Бібл.НТШ.ім.Шевченка

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК
присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин
ціна 5 сот.

Що можна купити за одну чарку горівки?

У 20-ліття Українського Мира

Дня 9. лютого цього року минає 20 літ, як представники щойно відродженої Української Держави заключили почесний мир у Бересті з представниками Німеччини, Австро-Угорщини, Туреччини й Болгарії. Цей мир був дуже корисний для обох сторін. Перша Україна заключила мир після 4 літ жахливої світової війни. Цим берестейським миром Україну визнали за самостійну державу та забезпечили їй поміч 4 могутні тоді держави, яких війська відносили раз-у-раз побіди над їхніми ворогами. Одначе не минуло 8 місяців від того мира, і положення в світі зовсім змінилося, бо Німеччина та її союзники програли війну, а Франція й Анґлія ставилися відтак неприхильно до України, як до німецької союзниці.

Україна запевнила собі берестейським миром корисні границі, широку самоуправу (автономію) Українців у Австро-Угорщині. Безпосередно після заключення мира німецькі та австрійські війська, разом з українськими військами, прогнали з України большевицькі банди. Та на жаль, не минуло й року, як большевики знов заняли українські землі на схід від Збруча та держать їх й досі у найстрашнішій неволі.

У 20-ліття цієї радісної, великої події, якою був берестейський мир, линемо думками над Дніпро, де наші брати очікують визволення зпід червоного ярма, з сильною надією й вірою, що вже недалекий день упадку царства сатани і тріюмфу української державницької ідеї.

Хто не платить точно грошей за часопис „Христос Наша Сила“, цей спинює розбудову часопису та цим робить кривду кількадесяти тисячам його читачів!

В день коронації Св. Отця

У січневому числі „Львівських Архієпархіяльних Відомостей“ появився розпорядок ВПреосв. Митрополита Кир Андрея, в якому читаємо м. ін. ось що: „В день, у якому наша Церква обходить празник Трьох Святителів, 12. лютого, обходимо щороку річницю коронування Найвищого теперішнього зверхника Церкви і Христового Намісника, Св. Отця, Римського Папи Пія XI. Щороку користаємо з цієї нагоди, щоб вірних поучувати про ті превеликі й преважні правди католицької віри, що відносяться до Його примату і до непомильного Його учительства“.

Також цього року відбудуться по наших парохіях церковні торжества з цієї нагоди.

Заборона збірки на „Відродження“

Протиалькогольне Т-во „Відродження“ не одержало дозволу на збірку в усіх воєвідствах. Тому, що це Товариство мало цього року великі видатки на міжнародній зїзд і потребує в лютому більше фондів на пляновану лютневу протиалькогольну акцію, українське громадянство повинно складати в лютому з власної волі щедрі датки для „Відродження“ (Львів, вул. Чарнецького 26) на фонд боротьби з отрутами. Не жалійте гроша на боротьбу за здоровля й силу української нації!

Подяка Самбірській Богоматері

Цею дорогою складаю покірну подяку Самбірській Чудотворній Іконі Пречистої Діви Марії за вислухання просьби о щасливе переведення операції мого мужа та прошу Пречисту Діву Марію дальше опікуватись нами.

слуга Марії Г. Г.

ЛБ АН УРСР

За тверезість!

В місяці лютому на цілому світі ведуть протиалькогольну акцію. Не тільки товариства і братства тверезости, але і найвищі церковні і світські достойники брали і беруть участь у цій боротьбі за визволення людини від неволі налогів.

Св. Отець Пій XI. вказав на протиалькогольний рух як на шлях яким можна врятувати чимало душ. Св. Василій Великий сказав, що алькоголь за один день може знищити цілу його працю за великий піст.

На українських землях після знесення панщини зачали наші священики закладати братства тверезости. Великі заслуги на тім полі поклав Митрополит Йосиф Сембратович тому 50 літ. І теперішній наш Митрополит Кир Андрей у своїм посланні до Гуцулів вказав на велику небезпеку піянства, тої страшної хороби по наших селах і містах.

Около 7 міліонів Українців на західніх землях видають на горівку і тютюн річно понад 140 міліонів. В часах такої нужди, як тепер, міліони викидаємо на отрути з великою шкодою для здоровля нашої душі й тіла. Коли б цих 140 міліонів зужити на релігійні та національні цілі, тоді по наших селах пишалися би скрізь гарні, нові церкви, народні доми, рідні школи, захоронки, шпиталі, лазні, кооперативні млини та всякі фабрики.

Піянство і його наслідки противляться засадам католицької Церкви. Піяк нищить власне здоровля, наражує його на грізні недуги. Через піятику зростає число злочинів. Церква бере в оборону наше здоровля і життя, бо ми самі собі його не дали, тому не маємо права його нищити. Церква боронить здоровля, чести і маєтку людини, її родини та інших осіб, що їх піяк нераз нарушує. Церква забороняє марнотравити тяжко запрацьований гріш. Піянство потягає за собою упадок родинного життя і моралі, нищить родинне щастя, пошану дітей для батьків. Піяк старається заглушити свій голос совісти горівкою. Одначе в нещастю треба шукати потіхи не в горівці, але в Бозі. Піянство позбавляє людину розуму, знижує її до стану звірят, затирає в людині Божий образ і подобіє. Тому Церква протиставить налогові піянства — чесноту тверезости, повздержности.

Пригадуючи ці жахливі наслідки піянства, треба підкреслити, що тільки повна повздержність може зарадити лихові. Найбільше шкідливо ділає алькоголь на молодь, тому батьки рішуче не повинні давати своїм дітям алькогольних напитків.

По наших селах позникало вже багато жидівських коршем, але в останніх роках зачали на жаль повставати українські коршми, головно на Покутті й Гуцульщині, які розпивають наш нарід і деморалізують.

В місяці лютому, присвяченому боротьбі зі шкідливими отрутами — алькоголем і тютюном — повинні в кожній нашій місцевості відбутися протиалькогольні виклади і курси, треба закладати кружки „Відродження", поширювати відродженецькі видання. Така праця певно вийде на користь нашому народові і поможе йому двигнутися до кращого життя.

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 32.

І ввійшовши, переходив через Єрихон. І се муж, на імя Закхей; а він був старший над митарами, і був багатий. І старався побачити Ісуса, хто Він, та не міг ізза народу, бо зростом був малий. І побіг наперед і виліз на смоковницю побачити Його, бо мав тамтуди переходити. І як Ісус прийшов на місце, поглянув вгору і сказав до нього: Закхее, скорійш злази, бо сьогодні маю бути в твоїм домі. І скоро зліз і радісно приняв Його. А всі, що бачили, негодували, кажучи: До грішного чоловіка зайшов в гостину. А Закхей ставши, сказав до Господа: Се половину мого маєтку, Господи, даю убогим, і коли кого в чім скривдив, зверну в четверо. Сказав до нього Ісус: Сьогодні спасення зійшло на сей дім, бо й сей є сином Авраама. Бо Син Чоловічий прийшов шукати і спасти те, що загинуло.

(Лука, гл. 19, ст. 1—10).

ДУХОВНА НАУКА.

Багатий „старший над митарями" Закхей, що під впливом ласки і відвідин Ісуса Христа зобовязується прилюдно вирівняти „вчетверо" заподіяну кривду, це приклад, як треба направити заподіяну другиму шкоду. Особливо сьогодні людина людині стає вовком. „Опікун" зазіхає на поле малолітної сиротини, господар чи підприємець висисає за марний гріш усі соки з наймита чи робітника, ба здержується від виплати заслуженини. По великих містах виробилися „спеціялісти", які зміняють помешкання і крамницю на те тільки, щоб задовжившись, втекти від обовязку плачення. Чи треба згадувати про тих мантіїв, що під покривкою одруження видурюють від дівчат гроші, або про нечесних довжників, які ніколи і не думають звернути позичене. Тому й не диво, що сьогодні люди собі не довіряють, і навіть чесному чоловікові бояться повірити. Коли бажаємо зміни на краще, і ліпшого християнського співжиття, мусимо бути справедливі: віддати кожному те, що йому належиться, мусимо направити кривду чи шкоду заподіяну нашим ближнім. А тоді на певно спасення зійде на наш дім, як зійшло на дім Закхея, приносячи йому спокій сумління і похвалу Самого Бога.

ДОБРІ ВІСТКИ

Не наріканням, а впертим ділом приготовляємо поступ до кращого й то як у житті одиниці, так і цілого народу. Постійна думка: „зробити щось доброго", послідовно переведена в чин, мусить дати успіх. Таксамо і з пресою, про якої величезне значіння й вагу для нашого народу стільки вже пишеться на сторінках нашого часопису. І тут мусимо поділитись з нашими читачами доброю новиною, що наш зазив і заохота до співпраці для розбудови української католицько-національної преси, для поширення нашого часопису „Христос Наша Сила", призначеного для найширшого загалу українського громадянства, не поминули без відгомону й успіху.

Наші кольпортери, парохії, села побільшають замовлення нашого часопису.

Одначе є ще багато місцевостей, де ще взагалі не читають нашого часопису, де наш часопис не може релігійно й національно освідомлювати наш нарід.

Тому в місяці доброї преси кличемо до всіх наших Прихильників, до тих, що лежить їм на серці краща доля нашого народу: Зверніть увагу на місцевости, де нема нашого часопису, підшукуйте добрих кольпортерів, (яким даємо 20% з розпродажі часописів), приєднуйте нових передплатників, освідомлюйте всіх про значіння доброї преси, співпрацюйте з нами для розбудови української католицько-національної преси, бо добра преса — це запорука нашої кращої майбутности.

Щонайменше **50 прим¹рників часопису „Христос Наша Сил" в кожній українській місцевості — це наше завдання,** яке мусимо осягнути в 1938 році. Від вислідів праці в мі-

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

В память 300 Героїв, що під Крутами наложили свої голови за Українську Державу, тому 20 літ, у Львові 28. І. ц. р. в 7 год. веч. відправлено торжественні панахиди в усіх українських церквах. Львівські церкви не могли помістити всіх вірних, що прийшли віддати поклін Крутянським Героям. Особливо численно явилася молодь високих і середніх шкіл, також робітнича і ремісничa. В Архикатедральному храмі св. Юра відправив торжественну панахиду о. пралат Л. Куницький в сослуженні о. канц. М. Ґалянта, о. сов. Д. Семчишина, о. Белея, о. дра Гриньоха, о. Клюса та о. Совяка. Співав гарно хор „Бандурист". — Заходом Кружка „Орлів" ім. кн. Ярослава Осьмомисла при Ремісничій Бурсі на Личакові в дні 30. І. ц. р. в год. 9.30 торжественну панахиду за душі Крутянських Героїв відправив о. сов. Е. Дуткевич у сослуженні о. Ново сада, о. О. Годунька та о. В. Дурбака.

Концерт на дохід будови нової львівської церкви св. Івана Богослова відбувся у Львові з гарним успіхом і приніс около 500 зл. чистого доходу. Українські релігійні товариства у Львові та в краю повинні уладжувати концерти, релігійні вистави та інші імпрези на докінчення будови цієї церкви, так потрібної для українського населення західньої частини Львова.

Крутянську академію уладив в салі чит. „Просвіти", на Личакові (Львів) 30. І. ц. р. Кружок „Орлів" ім. кн. Ярослава Осьмомисла при Ремісничій Бурсі (вул. Пасічна 2). В її програму входили пісні бурсацького хору, під управою п. Цепенди, деклямації питомців Бурси та змістовна і гарно виголошена промова про бій під Крутами — друкарського робітника Ярослава Петрова. Академію закінчено національним гимном. Саля була вщерть виповнена личаківськими громадянами.

Роковини 22. січня вшанували величаво цього року у Львові, в цілім краю і на еміґрації, скрізь, де б'ється українське серце.

В Золочеві відбувається великий процес проти 30 Українців з Радехівщини за приналежність до ОУН.

Що діється на північно-західніх землях. Як відомо, в межі сучасної польської держави входять, крім Галичини, ще й інші великі українські землі: Волинь, Полісся, Холмщина, Підляшша. Є це т. зв. північно-західні українські землі. Перед світовою війною вони належали до царської Росії, а Галичина до Австрії, отже була між нами державна границя, т. зв. сокальський кордон. Тепер, цієї границі вже нема — але мимо того ми дуже мало знаємо про життя наших братів на Волині і не маємо змоги там працювати. Умовини українського національного життя на північно-західніх землях дуже невідрадні. Та про них напишемо іншим разом — а тепер хочемо звернути увагу на умовини релігійного життя наших братів.

Населення півн.-зах. земель ще не дуже давно належало до тої самої гр.-катол. Церкви, що й ми. Але московська влада насильно перетягнула його на незед. православя. Після світової війни настали часи, в яких дуже легко було б привернути наших братів до єдности з католицькою Церквою. Українці з півн.-зах. земель дуже радо перейшли би на лоно гр.-катол. Церкви, — але, на жаль, туди не пускають наших священиків. А що унійну працю серед Українців на Волині можуть успішно вести лише Українці з Галичини — то й не диво, що серед нинішніх умовин, у яких Галичинам там не вільно працювати, унійне діло там не може похвалитися великими успіхами.

Що більше: дехто навіть перешкоджує всякій унійній праці на півн.-зах. землях: перетягають тамошніх Українців на латинський обряд, у православних церквах заводять польську мову, колишні уніятські церкви перемінюють на костели і т. п. Ясна річ, що це все не сприяє поширенню унії на півн.-зах. землях, а радше доводить до поширення сектанства і большевизму.

Забороняють продавати календарці „Відродження". На Волині поліція робить ревізії і шукає за відродженецькими виданнями, які конфіскують. Микола Домащук з Зозова, пов. Рівне, дістав наказ від поліції позбирати негайно всі продані календарці „Відродження" під загрозою кари. Інші кольпортери мають судові розправи за кольпортажу відродженецької літератури. Головна Рада „Відродження" поробила відповідні заходи, щоб не карали членів „Відродження" за статутову діяльність.

До Львова не мусите їхати, щоб купити на сплати добірний радіоприймач, бо його привезе Вам і випробує на місці українська фірма

„Е-КОМП"

Львів, Сикстуська ч. 29.

Проспекти й цінники даром.

сяці доброї преси, що триває до 15. лютого, залежатиме, чи осягнемо цю нашу ціль. Ми певні, що всі свідомі Українці католики допоможуть нам по своїх силах поширити і розбудувати наш часопис так, як цього вимагає добро нашої Церкви й нації.

Присилайте передплату!

Перегінсько 28. 12. 1937 р. Мої Панове! Вчора я мусів добити коня, що зломив ногу. Посилаю мою книжечку й прошу мені зараз з неї виплатити 220·—, щоби я міг собі купити другого, бо конем заробляю та удержую родину. Здоровлю щиро — Іван Сенич.

Поборемо всякі життєві труднощі, щадячи

у Пром-Банку

Львів, Гродзіцьких 1.

Сторінка Українського Жіноцтва

Кого вибирати на жениха?

Багато дівчат не дивиться на подружжа очима віри, але бажає чим скоріш вийти заміж, щоб мати раз нарешті свого чоловіка і показати своїм товаришкам, що і вона не найгірша і не найпоганіша. Звідси то походить, що такі дівчата згодяться навіть на гріх, думаючи, що тим приєднають хлопця. Такі, головно по містах, віддають ріжним дурисвітам гроші, аби тільки з нею оженився; користають теж з того всякі „птиці небесні", котрі не сіють і не орють, а добре базікати вміють і пускають тумана дівчатам.

1. Християнська дівчина буде дбати передовсім за те, щоб її суджений був тої самої віри, обряду й національности, що і вона. Коли ж лучиться з особою іншої віри, то звичайно забуває, а навіть топче свою власну віру, діти виховує на чуже, — бо не хоче, сердега, противитися чоловікові, забуваючи, що таким поведенням протиставиться часто Самому Богові. Крім того у „мішанців" заходять часто суперечки, сварні, тягання то в цей чи той бік, і виховання молодого покоління сходить на манівці.

2. Мало того, що вибраний моєго серця має таку метрику, як я. Треба, щоб він був **практикуючий** християнин. Отже треба знати, чи він ходить на Службу Божу, до св. Сповіди, бере діяльну участь у добрих орґанізаціях і т. д. Інакше годі думати про будуче щасливе життя. Якщо не покине тебе безсердечно, то замість підпори, матимеш тяжкий хрест з безбожником. Адже безбожник не рахується з ніким і нічим.

В 1931. році у Моравській Остраві були заручини. З тієї нагоди мама пожертвувала своїй доні золотий хрестик. Коли побачив це наречений, то розлючений закликав: Не дозволю, щоб моя жінка вірила в забобони! Вибирай: або я, або хрестик. І дівчина, як годиться, вибрала Христа.

„Чарівна Україна"

Юрія Косача

найкраща книжка, нагороджена першою літер. нагородою ТОПІЖ. Найприємніша лектура на довгі зимові вечорі. Ціна 3 зл. Замовляти: **М. Д. Добрянський, Львів вул. Пісскова ч. 28. II. п.**

Жіночі вісти

Товариство українських робітниць „Будучність" у Львові гідно вшанувало память Героїв зпід Крут у своїй домівці при вул. Собіського 28 заходом Кружка зі Стрийської дільниці. Вступну промову про патріотизм виголосив о. провідник С. Дурбак, який візвав до одномінутної мовчанки в память Крутянських Героїв. Прегарний змістом і формою виклад про бій під Крутами виголосила п. Л. Шавякова. Хор робітниць у нар одягах під управою п. Г. Тарновецької відспівав низку стрілецьких пісень. Деклямували О. Караїмівна і Н. Стрільбицька. Після відспівання нац. гимну Преосв. Кир Никита, що дуже ревно опікується цим т-вом, закінчив ці святочні сходини патріотичним словом. Домівка т-ва була переповнена українськими робітницями. Ціла програма того вечора випала дуже вдатно і нашим робітницям виставила дуже гарне свідоцтво.

Новий часопис для українського жіноцтва, „Українка", зачав з початком цього року видавати Союз Українок.

Курс провідниць для дитячих садків відкриває „Рідна Школа" у Львові. Зголошуватися до 15. лю-

У мясниці

Текля і Ганя виходили власне з домівки радикального товариства молоді, яку разом з іншими дівчатами прибирали на сьогоднішню забаву, коли побачили Марусю, звану „сестрою Марусею", бо вона належала до католицького товариства молоді і була дуже побожна.

— Сестро Марусю, прийди сьогодні на нашу забаву, — запрошували обі, — гарно забавишся!

— Не прийду на вашу забаву каже їм Маруся — бо на ній багато крику, галасу і піятики. Ця забава не для мене, ані для ніякої шануючої себе дівчини!

— А дивіть, яка „свята" — закликали разом Текля і Ганя, — а яка забава для тебе добра?

— Як хочете довідатися, то прийдіть до нас на забаву.

— Е-е-е, яка там забава? Насходиться повно старших, що брак місця для молоді, навіть свобідно бавитися годі.

— А якже ви хочете бавитися, що вам родичі перешкаджають? — питає Маруся.

Текля і Ганя змішалися, але Маруся дальше намовляла їх на забаву. Викручувалися обі як могли, що не мають нових суконок, але Маруся вияснила їм, що в них на забаву дівчата приходять у скромних суконках, бо не хочуть видавати гроші на строї. Кожна дівчина мусить платити щомісячну вкладку і що тижня купувати часопис „Христос Наша Сила".

Маруся переконувала їх довго, а вкінці закликала:

— А не забудьте прийти вчасно, бо наші забави вчасно зачинаються, але зате в 12. год. вночі кінчаться, щоб був час виспатися на другий день до праці.

Кінець-кінців цікавість перемогла і Текля та Ганя прийшли на забаву католицького товариства молоді, бо їх радикальна забава не вдалася. Хлопці попилися, зачали бійку, ледви розборонили. Двох забрали до арешту, а чотирьох так тяжко побили, що треба було аж кликати лікаря.

Зате католицька забава вдалася дуже гарно. Гуляли найбільше національні танці, переплітали їх співами і товариськими забавами. Всі танці і забави відбувалися після наміченої програми, тому час минав дуже мило і скоро. А вже найвеселіше було, коли до одної забави втягнули і старших.

Не було ніяких криків ні бійок, ніхто не впився, бо на забаві зовсім не продавали ніяких алькогольних напитків.

По скінченій забаві всі спокійно розійшлися домів. Текля і Ганя верталися задумані.

— А знаєш, що на тій забаві було дуже мило і весело — сказала Текля. Я не сподівалася, що там буде так весело. Мені все здавалося, що старші перешкаджають у забаві. Бо і як тут бавитися, як усе на тебе дивляться — але тепер бачу, що я помилилася.

того до Головної Улрави „Р. Ш.“, (Львів, вул. Сикстуська 46). До подання долучити метрику, свідоцтво зрілости учит. семинарії чи ґімназії, лікарську посвідку і поручення від української установи. Курс зачнеться 1. березня і потриває 6 тижнів.

Велике українське жіноче віче відбулося в Америці у Філядельфії. Після звіту з поїздки по „старому краєві“ п. О. Штоґрин, ухвалено всіми силами піддержати українські змагання у „старому краю“.

Практичні поради

ЯК ПЕКТИ МЕДІВНИЧКИ

Зарумянити 20 дкґ меду, 25 дкґ цукру, окремо приготовити в мисці ½ кґ муки, 1 ложечку поташу, 1 ложечку аптичної соди, 1 ложечку коріння себто скірка цитринова, помаранчева, гвоздики і цинамон. Як мід зарумяниться, полити 2 ложками зимної води (нехай вистигне), залити муку і додати 3 цілі яйця, виробити ложкою і відставити на другий день. На другий день викинути на стільницю, додати муки тільки, скільки забере, аби тісто можна валкувати. Викравувати тіста округлі, грубі ½ цм, дати на бляху рідко, бо ростуть, помастити яйцем.

ЯК ПЕКТИ ФРАНЦУЗЬКІ ТІСТОЧКА

Взяти шклянку масла, три шклянки муки і шклянку сметани і „посікти“ ножем (недотикаючись руками) так довго, аж повстане з того суцільна маса і відтак поставити її в холодне місце, щоб ствердло. Потім розтачати, витинати з тіста коржики, переложити їх варенням (конфітурами), і зліплювати до купи. Пекти треба на блясі, посипаній мукою в гарячій рурі. При січенні добре є додати дрібку соли.

ЯК ПРАТИ СВЕТЕРИ

До 3 літрів води вкидається 3 ложки порошку „Атмо“. В той розчин вкладається светер і переться. Але переться так, що не сукотиться, тільки „душиться“ руками кожну часть осібно, зн. рукави, перед і плечі. Випраний светер не можна „крутити“, тільки душити. І так треба прати светер два рази. Потім полочеться светер в кількох водах, а до останньої води додається оцту; чим більше оцту, тим краще вийде краска. По такому полосканні „видушується“. Светер укладається в маґлівник в той спосіб, як звичайно виходить зі склепу і толочиться руками так довго, аж уся вода з нього вийде. Прасувати можна, але легким залізком. Як до прання, так і до полоскання вода має бути зовсім холодна.

о. М. Г.

„Чужим вступ заборонений“

На дворі студено і мрачно, хоч без морозу. Зі сірих-оловяних хмар сікло дрібним дощем. В селі Г., по розмоклому болоті, від хати до хати ходили Сестри — збирали на сиротинець. За ними підїзджала фіра, а люди давали свої жертви, що хто міг: бараболі, кукурудзу, дехто жито, пшеницю, гречку або муки трошки. Були такі, що нічого не давали, „самі бідні“ — відказували.

„Що ж, Бог усе знає —говорили Сестри — ми до всіх вступаємо тай чия воля і ласка просимо, за щедрі дари щиро дякуємо, а Господь Бог хай вам сторицею заплатить. Він же Сам каже: „Коли ви се вчинили одному зі сих Моїх найменших братів, Мені вчинили“. Коли ж стемніло, що годі було ходити, Сестри зайшли в хату священика переночувати.

„Чи багато назбирали?“ — спитав при вечері священик.

„Не багато — відповіла старша Сестра — тай загалом тепер жертвенність значно змаліла. Люди від носяться трохи з недовірям; мало хто дає тому, щоб задосить учинити бажанню Ісуса Христа: „Я був голодний, а ви дали Мені їсти“, лише тому, бо ніяково якось відпустити з хати з нічим, коли вже прийшли. Буває навіть дехто не лише, що нічого не дасть, а ще й богохулить та нас ображає. У своїому житті, підчас такої збірки, мала я один случай, оскільки дозволите, розкажу.

„Просимо“ — притакнули присутні.

Одного дня, щось як сьогодні, ходимо ще з одною Сестрою за збіркою. Люди як люди, одні радо, інші менше радо обдаровують нас чим мали. Не оминаючи хат, всюди вступаємо, чимало надармо, але труду не жаліємо, бодай добре слово.

Але заходимо до одної господи. Вже здалека видно, що тут мешкає якийсь багатий чоловік, а цей, що з нами їхав каже, що він з Америки вернув. Приходимо на подвіря — всюди порядок, а на дверях виписано: „Чужим вступ заборонений“. Не беремо цього під увагу, ступаємо до дверей і я стукаю.

З хати вийшов не дуже старий ще мужчина і лише пальцем показав на цю вивіску на дверях. Невимовно стало мені жаль і його, а ще більше бідних сиріток. І я кажу ще до нього:

„Ми не для себе — ми для бідних діточок...“

В тій хвилі він зачинив перед нами двері. — Гіркий той сиріцький хліб — подумала я собі, та що ж, він не мусить милосердитися — а не всі ще люди такі. — Ми відійшли.

Минуло кілька літ. У тому селі я вже більше не була від цього випадку. Припадково стрічає мене раз одна жінка з цього села, що бачила тоді цю прикру подію тай каже до мене: „Знаєте Сестро, цей чоловік, що тоді вас так погано приняв, уже помер. Перестудився, полежав, полежав, мало хто й відвідував його. Як вже мав умирати — не хотів сповідатися. І хоч домашні привезли до нього священика, та вже було запізно, він вже помер. Як хто дбає, так і має“ — докинула жінка.

Дивно вразило мене це оповідання жінки і ще більше жаль мене огорнув, бо вперта думка тиснулася на ум: Там у кращому світі покійник прочитає свою власну вивіску: „Чужим вступ заборонений!“

ЩО ДІЄТЬСЯ В СВІТІ

УКРАЇНА ПРОТИ ЧЕРВ. МОСКВИ

Вже 20 літ Україна завзято бореться з червоними москалями. Довгі літа Україна горіла від повстань, які чекісти здавили і затопили в морі крови й вогню. В 1922 р. голод знищив полудневу Україну. Знов у 1930 році арештували тисячі українських патріотів і засудили їх на довгі літа заслання за те тільки, що працювали на користь України. Підчас кривавої колективізації в роках 1929—1932 виселено з України сотки тисячів українського селянства на далеку північ, на Соловки і на Сибір.

Та й це не помагало. Україна дальше протестувала проти московського визиску. На початку 1937 року Сталін вислав на Україну свого шваґра, жида Лазаря Каґановича, який перевів докладну чистку. Жертвою цієї нелюдської чистки впала голова уряду совітської України, Любченко, який сам застрілився. Його наслідника, Боднаренка, скоро потім арештовано і спрятано без сліду. Арештовано також Затонського, вірного московського держиморду, який повних 20 літ люто переслідував Українців за любов до своєї Батьківщини.

Найвизначніших українських комуністів, як Юрка Коцюбинського і ін. повистрілювали або позасилали на Соловки.

Коли в Києві „вичистили" вже основно всіх Українців, ворожо наставлених до Москви, відкрили українські протимосковські орґанізації в Донеччині, в Полтаві і в цілій полудневій Україні. Арештували багато визначних совітських достойників, директорів фабрик і редакторів, яким закидають українську націоналістичну діяльність.

Найцікавіше, що на місце недавнього голови уряду сов. України, Бондаренка, досі нікого не призначили. Досі заступає їйого жид Сруль Леплевський. На місце першого секретаря комуністичної партії України, Поляка Косіора, прийшов Москаль Хрущов. На сов. Україні стоять московські війська, а українські військові частини висилають аж на Далекий Схід.

Не зважаючи на численні криваві чистки, які тривають уже 20 літ, Україна дальше хоче визволитися зпід московського червоного ярма і зажити самостійним життям.

Для П. Т. Урядів
Парохіяльних і Товариств
печатки, монограми, таблиці
виконує найдешевше перше й одиноке українське ритівниче заведення
ВОЛОДИМИР ЯРОШ
ЛЬВІВ, вул. Сенкевича ч. 3.

Календар

ЛЮТИЙ 1938.

Стиль н.	Стиль ст.	Дні	СВЯТА грeко-катол.
6	24	Н	32 По. С Ксені
7	25	П	† Григорія
8	26	В	Ксеноф.
9	27	С	† Ів. Зол.
10	28	Ч	Єфрема
11	29	П	Ігнатія
12	30	С	Трьох Святих

СОНЦЕ сходить 6. ц. м. в год. 6.51, заходить в год. 16.46.

МІСЯЦЬ сходить 6. ц. м. в год. 8.40. Перша чверть 8. ц. м.

Місячне намірення

ЩОБ ЗАГИНУЛА ЦІЛКОВИТО ПОШЕСТЬ БЕЗБОЖНОГО КОМУНІЗМУ

До чого доводить комунізм, це ми бачимо наглядно на Україні: руїна церков, розстріли і вязнення священиків, і навіть епископів, беззаконне і нелюдяне поступування з Богу духа винними громадянами. Таке „райське щастя" переживає тепер і та частина Еспанії, де володіє комуна. Але є такі засліплені люди, що бажали б тієї червоної зарази в себе, бо, мовляв, чорт не такий страшний, як його малюють. Отже не тільки великі достойники Св. Церкви, як н. пр. наш ВПреосв. Митрополит, але сам Папа перестерігає перед тією червоною чумою, і каже просити Бога, щоб приложив сокиру до корення того безплідного дерева зла і лукавства. Хто як хто, але ми Українці передовсім маємо бути пильні у тій молитві, бо якраз велика частина нашого народу стогне під ярмом комуни. Перемога над комунею, буде перемогою Христа над Його найзапеклішими ворогами.

Корисною принукою до ощадности

є премійна вкладкова книжечка кооперативного Банку „ДНІСТЕР" у Львові; вул. Руська ч. 20 на яку крім звичайних відсотків можна одержати ще й нагороду за ощадність в сумі 25 до 100 золотих, залежно від висоти постійної місячної вкладки.

СОТЕ ЗАСІДАННЯ СОЮЗУ НАРОДІВ

В Женеві відбулося соте з черги засідання Союзу Народів. Жиди внесли багато скарг на румунський уряд, одначе не признали їх за наглі. Підчас засідання промовляли міністри ріжних держав. Всі говорили про мир. Дуже облудно промовляв Валлах-Літвінов, большевицький представник. Одначе всі знають ціну таких „миролюбних" промов. Увесь світ зброїться до зубів і скорше чи пізніше мусить прийти до рішаючого зудару між двома таборами, на які тепер поділена Европа, національним і червоним.

ГІТЛЄРІВСЬКИЙ ЗАГОВІР в АВСТРІЇ

У Відні викрили заговір австрійських гітлєрівців. Арештували їхніх провідників і багато членів гітлєрівських орґанізацій. Німецький посол у Відні Папен виїхав до Берліна. Австрійські гітлєрівці рішуче не мають щастя.

НОВІ ВИБОРИ в РУМУНІЇ

За місяць мають відбутися в Румунії нові вибори, які проголошено під кличем „за" чи „проти" національного уряду Ґоґи. Урядові кола є певні перемоги. Румунські жиди стараються виїхати до Палестини і до Абісинії.

100.000 ЛЮДЕЙ „ВИЧИСТИЛИ"

Совітські часописи пишуть, що в 1937. р., підчас ґенеральної чистки „чека", висунено на провідні становища понад 100.000 нових людей. Значиться, попередних 100.000 совітських провідників повистрілювали або позасилали на Соловки й Сибір. Такто нехотячи признались самі большевики до своїх нечуваних злочинів, яким рівні нема в цілій історії людства.

В КИТАЙСЬКОМУ КІТЛІ

Начальний вождь китайських військ, ґен. Чанґ-Кай-Шек старається всіми силами завести лад між своїми військами. На його наказ розстріляно кількох ґенералів, які відступили Японцям великі простори краю, не ставляючи витривалого опору. Китайські війська обстоюють за своїми ґенералами і бунтуються проти острих наказів Чанґ Кай-Шека. Пів міліона китайських робітників будує великий мурований шлях від совітської границі до середини Китаю. Цим шляхом будуть перевозити совітську зброю для Китаю.

ЦІКАВІ ДРІБНИЦІ

ВАЖНЕ ДЛЯ ЦЕРКОВНИХ ПРОВІЗОРІВ

Котрий з церковних провізорів, що купує світло „КЕРОС“, не дістав ще з нашої фабрики гарного календара, нехай пише картку на адресу: „КЕРОС“, Львів 15, вул. Окружна 108 а, а одержить його безплатно. Картка мусить бути потверджена Всеч. Отцем Парохом. Спішіть, бо запас невеликий!

ЯК ЩУР ПОБОРЮЄ КРОКОДИЛЯ

В Єгипті живе рід щура, іхневмон, якого звуть „щуром фараона“. Старинні Єгиптяни вважали того щура за „святу“ тварину, бо він зважувався на боротьбу з багато більшим від нього крокодилем. Здохлих чи вбитих щурів старинні Єгиптяни хоронили з великою парадою. Їх тіла бальсамували і складали в осібних гробах. Спосіб войования щура іхневмона з крокодилем такий незвичайний, що довгі часи вважали це оповідання просто казкою. Щойно досліди анґлійських учених потвердили описи, що дійшли до нас з давніх віків. Крокодилі, що залюбки вилежуються в гарячих прибережних пісках Нілю, великої ріки в Єгипті, сплять з отвертою пащею. Щур доглянувши сплячого крокодиля, одним скоком впадає до його пащі і далі до горла, прокусує там великі кровоносні судини коло самого серця і дістається знов назад тою самою дорогою. Очевидно крокодиль зараз здихає. Крім того цей „щур фараонів“ нищить загребані в піску яйця крокодилів та їдовитих вужів. Тому в Єгипті і в краях над Нілем цього щура іхневмона називають „добродієм людини“.

СПЕКА В СІЧНІ

Коли в нас морози і сніги, там на другій півкулі, в соняшній Бразилії, тепер літо вповні. Якраз тепер зачалися літні вакації в школах. Бразилійці заїдають морожене і гасять спрагу мороженим соком овочів. Цілу нашу зиму в Бразилії сонце пражить від ранку до пізного вечора. Звірята зашиваються в найтемніші хащі, а люди ховають голови під широкими крисами капелюха. Бразилійське сонце не є так, як у нас, приятелем людей, але їх ворогом, що нищить їх і вбиває. В Бразилії ніхто не опалюється на сонці, як у нас!

СТОЛІТНІЙ ВОЯК

В Нішу в Югославії помер селянин Лабович у 123-тім році життя. Покійний брав участь у сімох війнах. В 1914. році, маючи 100 літ, зголосився на фронт як добровольець і брав участь у численних боях, з яких вийшов ціло.

ГЕНЕРАЛ ПАС ГУСИ

В волковиському повіті на Литві помер у 82. році життя один пастух від гусей. Про нього — ніхто не знав більше як те, що він примандрував з Росії. Щойно по смерти стверджено на підставі його паперів, що покійний був ґенералєм б. царської армії. Серед його річей знайшли прапор одного з полків давної російської армії. Померший не хотів виявити свого походження.

ВЕСІЛЛЯ ЄГИПЕТСЬКОГО КОРОЛЯ

На весілля єгипетського короля Фарука зїхалося до Каїру, столиці Єгипту понад 1 міліон людей з найдальших закутин краю. Скрізь повівали прапори Єгипту й інших держав, портрети королівської пари, луки, ріжні прикраси і т. д. В ночі над Каїром стояла луна від безчисленних огнів. Здовж і поперек головних вулиць протягнули шнури з електричними лямпками. Урядові і приватні будинки навіть дерева на вулицях, обвішали електричними лямпками. Мости й кораблі на Нілю освітлили так, що у воді відбивалися гарні картини. Під цитаделею на головній площі герцювали на баских конях Бедуїни з крісами, Феллаги з деревляними списами. Вони сиділи на багато прикрашених конях, вимахували зброєю в такт музики, коні теж у такт музики „танцювали“. Сопілки пищали, бубни гуділи, товпа плескала в долоні. Штукарі обносили на чолі чи на підборідку довгі тички зі стяжками і блискучими забавками. На Нілю пускали світляні ракети, ріжних красок і форм. Чотири дні бавився гучно Каїр і цілий Єгипет підчас королівського весілля.

РОЖІ ЦВИТУТЬ у СІЧНІ

В Познані в огороді п. Мусяльського, зацвив 22. січня ц. р. корч рожі. Крім цвіту появилися теж зелені листки. В Познанщині під впливом наглого потепління зачали розвиватися пучки на деревах.

ЧИСЛЕННІ РОДИНИ

Італійське містечко Сан Джюстіно біля Падви, що має 6.000 мешканців, побило рекорд численности дітей. В ньому живе 178 родин, що мають понад 7 дітей. Одна родина має 14 дітей, одна 13, десять родин — 12, девять 11, двадцять три — 10, двацять пять — 9, трицять вісім — 8, і сімдесять родин — 7 дітей.

ЯЗВА ВОВКІВ

На Поморю зачинають даватися в знаки місцевому населенню тічні зголоднілих вовків, які вирушили з лісів за поживою. Вовки мусять бути добре виголоднілі, коли кидаються на худобу, дріб і домашні звірята, підходять під самі людські оселі. Тічня вовків вдерлася в ночі до одної обори і загризла кілька штук худоби.

Алькоголь — то смерть!

ГОСПОДАРСЬКА СТОРІНКА

Як стати добрим господарем - доброю господинею

Щоб стати добрим господарем чи господинею, не вистарчить робити коло землі і в хаті так, як наші предки робили. Знаємо, скільки тепер змін у світі на всіх ділянках від початку світової війни, за останніх 24 літ. Світ не стоїть на місці, йде постійно вперід великими кроками і ми мусимо знати всі нові уліпшення на кожному полі.

Хто був у чужих краях і бачив тамошню господарку, знає добре, що значить поступова, раціональна господарка, оперта на найновіших здобутках науки.

Коли дитина хліборобська скінчить народню школу, повинна дальше вчитися, як господарити, щоб мати якнайбільший дохід з чимраз меншого ґрунту. Хто може, нехай іде до рільничих шкіл чи курсів, а кого не стати на це, нехай вступить до Гуртка Хліборобського Вишколу при Кружку „Сільського Господаря". Кожна хліборобська дитина, від 14 до 18 року життя, повинна перебути свій господарський вишкіл.

У Гуртках Хліборобського Вишколу Молоді цілих чотири роки вчать про те, як треба плекати ростини і тварини, щоб з них мати якнайбільшу користь, учать доброї господарки на ріллі, як також виховують на добрих і свідомих громадян. Така школа хліборобської освіти повина бути в кожному українському селі. Під проводом фахових аґрономів і інструкторів діти вчаться нових способів господарки, не відриваючись від батьківського господарства.

Розуміється, що і жіноча хліборобська молодь до 18 року повинна належати також до таких Гуртків Хліборобського Вишколу Молоді і вчитися там на добрих і освічених господинь. Пізніше, наші господині повинні закладати скрізь Секції Господинь при Кружках „Сільського Господаря" і рівночасно зі своїми чоловіками працювати над господарським і культурним піднесенням українського села.

У довгі зимові вечорі є багато часу прочитувати господарські часописи і книжки, вислухувати різних господарських курсів і викладів, щоб відтак примінювати новонабуте знання у своєму господарстві.

Кожний господар і кожна господиня, що хоче мати якнайбільшу користь зі своєї господарки, повинні використати зимовий час на поширення і поглиблення своєї хліборобської і загальної освіти. Тільки тоді українські хлібороби дорівняють західно-европейським хліборобам у їхньому добробуті й культурі.

„РІЙ"

Львів, Руська 20

купує та переробляє віск на вощину. Доставляє цукор для підгодівлі бджіл.

НОВЕ УЛІПШЕННЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ

На численні домагання наших Читачів з хліборобських кол, подаватимемо в кожному числі на „Господарській Сторінці" найновіші біржеві ціни сільсько-господарських продуктів. Надіємося, що це чергове уліпшення в нашому часописі добре послужить нашим селянам, орієнтуючи їх про біжучий стан ринку збуту на їхні продукти.

БІРЖА

Ціни за 100 кг. люзом льоко вагон — стація навантаження:

Однорідна пшениця	26.00—27.00
Збірна пшениця	26.50—25.50
Жито стандарт I.	20.25—21.25
Жито стандарт II.	20.00—21.00
Пашний ячмінь	16.50—17.00
Ячмінь 650	17.00—17.50
Ячмінь 680	17.50—18.00
Легко задощ. овес 450	19.00—19.50
Незадощений овес 450	20.00—20.50
Жовта кукурудза	17.50—18.00
Червона кукурудза	21.00—22.00
Фасоля Корона ручно вибрана з мішком	52.00—53.00
Фасоля Різен	46.00—47.00
Фасоля шмальцівна спец.	39.00—40.00
Фасоля цукрівка	28.00—29.00
Крґса рафована фасоля	25.00—26.00
Ріпак з мішком	54.00—55.00
Темна вика	15.00—16.00
Сіра вика	14.00—15.00
Насіння льону	46.00—47.00
Гречка 90%	16.00—1650
Конопляне с'мя	34.00—35.25
Соняшникове сімя	37.00—37.50
Просо	17.00—17.50
Червона конюшина	95.00—100.00
Червона конюшина вільна від канянки	105.00—110.00
Червона конюшина вільна від канянки 95% насіння	115.00—120.00
Біла конюшина вільна від канянки	150.00—160.00
Біла конюшина вільна від канянки 95% насіння	190.00—210.00

Тенденція спокійна

НАБІЛ.

Маслосоюз платив за 1 кг. масла десерового бльокового без опакування 3.05 зл.; за 1 кг. масла десерового бочкового з опакуванням 3.10 зл.; літра молока 16—17 гр.; копа яєць 7.00—7,20 зл.

Тенденція на молоко й масло вдержана, а на яйця знижкова.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ:

Першого й другого числа часопису „Христос Наша Сила" вже не маємо на складі й тому просимо не замовляти.

СЕМЕН ХОМИШИНЕЦЬ, Тухолька: Напишіть, коли робите виставу преси. Другі видавництва, як „Просвіта", „Рідна Школа" і т. д. самі мусите повідомити. Рахунок ми Вам вислали. Старайтесь, щоб в Вашому селі розходилось 100 чисел нашого часопису, бо добра преса, це запорука кращого майбутнього.

ДМ. МАСЛО, Хмелиська: запл. до 1-го квітня 1938. року.

В. СЕМИОНІВ, Переволока: запл. до 1. червня 1937. року.

АННА БЕРНИК, Гнатків: запл. до 1. липня 1938. року.

О. БІЛАС, Самбір: запл. до 1. червня 1938. року.

А. ОНОНЧУК, Самбір: запл. до 1-го січня 1938. року.

ТИШЕЦЬКА, Ковель: запл. до 1-го січня 1938. року.

ІВ. ФЕДОРІВ, Саджава: запл. до 1-го липня 1939. року.

П. ФЕДОРІВ, Саджава: запл. до 1-го квітня 1937. року.

І. СІКОРА, Іваниківка: запл. до 1-го червня 1937. року.

ТЕОДОР ОЛЕКСІЙ, Стінка: Дуже радо приймемо допис; гроші шліть щомісяця. Просимо по-змозі замовляти більше часопису.

ХТО НЕ ВИРІВНАЄ ВСІХ ЗАЛЕГЛОСТЕЙ ЗА 1937. РІК, ТОМУ В НАЙБЛИЖЧОМУ ЧАСІ ЗДЕРЖИМО ДАЛЬШУ ВИСИЛКУ!

ВСЯКІ ОГОЛОШЕННЯ, ЯК ПОДЯКИ І Т. П. ПОМІЩУЄМО ТІЛЬКИ ЗА ОПЛАТОЮ!

ПОТРЕБУЄМО КОЛЬПОРТЕРІВ!

Добре просперуюче видавництво потребує зараз рухливих кольпортерів у краю, а зокрема у Львові. Зголошення слати до Адміністрації „Христос Наша Сила" під „Книжка".

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1·20 зол., РІЧНО 2·40 зол, за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації; Львів Японська 7. II. пов. Тел. 294-56. — Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує. Колєгія. Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово", Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.

Lib... Czarneckoho 24.
Бібл.НТШ.ім.Шевченка

Оплату pocztową uiszczono gotówką

Ч. 6 (172) ...ютого 1938. Рік VI.

Наша Віра

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК
присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин
ціна 5 сот.

ПРОСФОРА ДЛЯ ДІТЕЙ

„Українська Захоронка" у Львові в дні 22. І. уладила у своїх захоронках просфору для діточок. Перед просфорою було свячення води. На нашому образку бачимо, як діти з личаківських захоронок при вул. Лісній і Заполь-ської беруть живу участь у посвяченні, якого довершив о. ред. О. Годунько. На тій просфорі були також опікунки дітей, пп. Копачева, Кавулева, Муциківна, Я. Пилипів і інші.

Обнова храму св. Юра

О. пралат Леонтій Куницький, парох Архикатедри Св. Юра, видав відозву до всіх бувших парохіян св. Юра і до всіх Українців на світі. В ній подає радісну вістку, що за благословенням і допомогою ВПреосв. Митрополита Кир Андрея підняв обнову храму св. Юра, який дістає нову ризу, щоб у ній гідно відсвяткувати цього року 950-ліття св. Хрещення Руси-України її великим князем св. Володимиром. Як вистане гроша, то поставиться на подвірі св. Юра памятник св. Володимира. То буде радість. У цей мент радости вплетім ще й момент єдности, нерозривної, релігійної й національної, щоб одна, здорова кров вливалася в одно живе, гаряче серце! Виразом цього нехай буде Ваша, Дорогі Браття й Сестри, грошева жертва, щоб храм св. Юра якнайвеличавіше обновити!

Жертви слати на адресу: Архикатедральний Парохіяльний Уряд св. Юра, Львів, пл. св. Юра ч. 5.

Цілий нарід в обороні свого Князя Церкви

Нечувана подія потрясла цілим українським народом. Польський посол з Галичини, Войцеховскі, вибраний теж і українськими голосами, відважився 3. ц. м. в варшавському соймі напасти на нашого Князя Церкви з ріжними неправдивими закидами і наклепами проти Нього, греко-катол. Церкви і нашого Духовенства, про що пишемо докладніше на 4-ій сторінці, Українські посли з Галичини і Волині змісця запротестували в соймі проти цієї образи Голови української гр.-кат. Церкви, збиваючи закиди посла Войцеховского.

В неділю 6. ц. м. в Архикатедральному храмі св. Юра Преосв. Кир Никита відправив Архієрейську Службу Божу в наміренні Митрополита Кир Андрея та українського народу, в сослуженні о. Мітрата О. Базюка, о. прал. Л. Куницького, о. кан. д-ра В. Лаби та о. канц. М. Галянта; діяконували о. В. Белей і о. І. Клюс. Співав гарно хор студентів-богословів. Велике число львівських Українців заповнило вщерть Святоюрський храм і подвіря. Після Служби Божої промовляв коротко о. пралат Л. Куницький. Представники українських центральних установ і орґанізацій удалися до Митрополичої палати, де в імені всіх промовив голова Української Парляментарної Репрезентації пос. В. Мудрий. ВПреосв. Митрополит Кир Андрей в прегарних словах подякував за вислови синівської любови від українського громадянства.

Ціле подвіря між св. Юром і Митрополичою палатою залили тисячні українські маси, що відспівали „Боже Великий", нац. гимн і підносили оклики „слава" на честь свого улюбленого Князя Церкви й Народу.

В церкві св. ап. Петра й Павла у Львові-Личакові, відправлено в дні 6. II. ц. р. всі Служби Божі в наміренні ВПреосв. Митрополита Кир Андрея; пополудні відслужено в тому наміренні урочистий молебен до Ісуса Христа з виставленням Найсв. Тайн. У звязку з нечуваною щодо змісту і форми нагін-

ЛБ АН УРСР

За св. Зєдинення

Минулий тиждень (29. січня до 7. лютого ц. р.) пройшов у цілому нашому краю під знаком молитов за св. Зєдинення. Щодня підчас Служби Божої українські греко-католицькі священики додавали окрему єктенію о призванні помочи Св. Духа для всіх тих, хто працює над зєдиненням церков. Щовечора відправлявся по наших церквах параклис і було благословлення Найсв. Тайнами. Священики виголошували унійні науки, а побожні вірні приступали до Сповіди і св. Причастя в наміренні св. Зєдинення.

Що ж це за таке Зєдинення, за котре Церква наказує нам так щиро молитися? Мусить це бути дійсно свята і велика справа, коли аж окремі тижні молитви на цю інтенцію заряджує св. Церква.

Хто як хто — але ми, Українці, найкраще повинні знати все про св. Унію, чи Зєдинення Церков. Бо ця справа дуже близько обходить увесь наш нарід. Річ у тому, що велика більшість українського народу належить до православної Церкви, незєдиненої з Римом, і лише кілька міліонів нас греко-католиків у Галичині й на Закарпатті має те щастя належати до католицької Церкви. Ясна річ, що мрією кожного Українця греко-католика є, щоб якнайскорше весь наш нарід прилучився до католицької Церкви.

Про тих наших нещасних братів, що стогнуть у неволі безбожного червоного ката, покищо не приходиться тут говорити. Та віримо, що незадовго прийде час, коли й там затріюмфує Христос і Його правдива Церква.

Але є і в межах польської держави ще кілька міліонів Українців незєдинених православних: це наші братя волиняки, поліщуки, холмщаки і ін. І саме їх тепер було б дуже легко приєднати до української греко-католицької Церкви, а через те зєднити з римським Апостольським Престолом. І дійсно, на наших північно-західніх землях ведеться тепер унійна праця — але, на жаль, вона не має таких успіхів, як могла би мати, коли б туди допустили Українців греко-католиків з Галичини. Бо хиба ясна річ, що без участи українських греко-католиків не може вдатися ніяка унійна праця на українських землях. Цего не хочуть зрозуміти польські шовіністи, які гостро виступають проти Унії, а накликують до насаджування римо-католицизму на Волині. Таким способом, а також польщенням православної Церкви, зражують наших братів до великої справи та шкодять католицькій Церкві.

Оце все, що ми сказали, треба мати на увазі, коли думаємо про справу св. Зєдинення серед наших братів на північно-західних землях. І треба гаряче молити Господа Бога, щоб поміг нам побороти всі перешкоди, які спинюють велике, важне і святе діло приєднання всіх наших братів Українців на лоно Католицької Церкви.

кою на Високодостойну і Дорогу всім Особу Архієрея, крім цих Богослужень, виголошені були ще й відповідні проповіди о. сов. Е. Дуткевича, о. О. Годунька та о. В. Дурбака.

На Левандівці відправлено торжественну Службу Божу в наміренні ВПреосв. Кир Андрея. Відповідну проповідь виголосив о. парох М. Прийма. Також у всіх українських гр.-кат. церквах Львова відправлено Служби Божі в наміренні нашого Митрополита і виголошено відповідні проповіді.

За приміром Львова напевно піде цілий край. У кожній українській місцевості будуть відправлені Служби Божі в наміренні нашого Архипастиря, а вірні будуть скрізь маніфестувати свою вірність і синівську любов до свого Найдостойнішого Владики. Ніякі напасти не знищать цієї великої пошани й любови, яку має серед українського народу без ріжниці вірої сповідання його великий Князь Церкви ВПреосвященний Митрополит Кир Андрей.

Для П. Т. Урядів
Парохіяльних і Товариств
ПЕЧАТКИ
МОНОГРАМИ, ТАБЛИЦІ
виконує найдешевше
пе ше й одиноке українське
Ритівниче заведення
Володимир ЯРОШ
Львів, вул. Сенкевича 3.

НІ ОДНОЇ МІСЦЕВОСТИ БЕЗ ЧАСОПИСУ „ХРИСТОС НАША СИЛА“!

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ МИТАРЯ І ФАРИСЕЯ.

Двох людей увійшло у храм помолитися, один фарисей, а другий митар. Фарисей стоячи, так у собі молився: Боже дякую Тобі, що я не такий, як інші люди: рабівники, несправедливі, чужоложники, або як і сей митар. Пощу двічи у тиждень, десятину даю з усего, що маю. А митар здалеку стоячи, не хотів і очей звести до неба, а бив себе в груди, кажучи: Боже, милостив будь мені грішному. — Кажу вам, сей відійшов у свій дім більш оправданий від того; бо кожний, хто виносить себе, буде понижений, а хто понижає себе, буде вивищений.

(ЛУКА, гл. 18, ст. 10—14).

ДУХОВНА НАУКА.

Цього тижня припадає 12. ц. м. свято Трьох Святителів і 15. ц. м. Стрітення Господне.

Гордий фарисей, що без загикання чваниться своїми добрими впрочім ділами, залишиться повсякчасно людиною, якій загрожує погроза Спасителя: „Хто виносить себе, понижений буде!“

Чейже у всіх наших добрих ділах слідна рука і поміч Божа, і Їй то належить слава за все, нам же треба в покорі признати, що „ми непотрібні слуги“.

Якже натомість покірно поступила Пречиста. У день св. Стрітення, коли праведний Симеон стрічає Її з Божим Дитятком і вітає знаними нам словами „Нині отпущаєши“, Вона в покорі серця із піддання Божій волі слухає пророцтва про Свої будучі терпіння і невимовні страдання.

Великою покорою було неціховане також життя і діяльність трьох Святителів, великих борців Христових: Василія Великого, Григорія Богослова і Йоана Золотоустого. І ті велитні у царстві Божому, котрих наші книги зовсім слушно називають „гуслями Св. Духа“, „церковними стовпами“, „спасителями і наставниками словом і ділом“, „земними ангелами і небесними людьми“ з найбільшою покорою приймають усякі переслідування за справу Христа, якнайпокірніше згадують про свої справи і гаряче заохочують іти щиро за Тим, що сказав: „Учіться від Мене, бо Я тихий і покірного серця“. Очевидна річ, що признати Богові все те, що ми доброго вчинили не виключає нашого меткого ділання. Навпаки, надіючися на поміч Божу, ми зуміємо виконати і великі діла для Бога і ближніх. Це зрештою ми бачимо от хочби у величезній і плідній праці і діяльності Трьох Святителів. Якже тоді смішна чи радше мерзенна в очах Божих і людських виглядає наша гордість і чванькуватість. Людина, яка з бідою дохрапалася ліпшого одягу, черевика, чи хочби посади, іноді з призирством дивиться на „меншого брата“. Це виявляє всю гидь тих, які у своєму серці ставляють себе понад ближніх і понад Самого Бога. Та скоріше чи пізніше Бог дасть їм пізнати, що гордим рішуче противиться а смиренним дає Свою поміч і благодать.

УВАГА: Пригадуємо, що від неділі про Митаря і Фарисея до неділі про Блудного Сина є ЗАГАЛЬНИЦЯ, себто такий час, у якому навіть у середу і пятницю нема посту.

ХТО ДОБРУ ПРЕСУ ЧИТАЄ — ЦЕЙ БІДИ НЕ ЗНАЄ!

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

Зїзд Рідної Школи відбувся у Львові 2. ц. м. Зїзд попередило Богослуження в Преображенській церкві, яке відправив в наміренню товариства о. кан. В. Лаба. На Зїзд прибуло 350 делеґатів від Кружків і Повітових Союзів. Вже це само свідчить про велике заінтересування краю справами Рідної Школи. Взагалі треба ствердити, що цьогорічний зїзд мав дуже поважний характер. Всі наради і дискусії відбувались в поважнім тоні. Так і видно було, що делеґати з краю розуміють велике значіння рідного виховання в таких тяжких для народу часах, а теж свідомі великої вартости товариства. Найбільше займався зїзд трома найважнішими справами: розбудовою українського фахового шкільництва, поширенням діточих садків і грошевою допомогою для товариства. Цього року влада не дала дозволу на прилюдні збірки для Р. Школи — тою справою займались на зїзді передовсім делеґати-селяни і вони дали доказ великої національної свідомости українського селянства; як відповідь на заборону селянство в ріжних місцевостях самочинно і добровільно зложило більший дар на Рідну Школу ніж давніше в часі прилюдних збірок. Нехай за прикладом тих свідомих сіл підуть всі інші, тоді не страшні нам будуть ніякі заборони.

Рідна Школа має величезні видатки на утримування народних шкіл, ґімназій, фахових шкіл, захоронок і діточих садків. Ті видатки сягають півтора міліона золотих, їх мусить дати українське громадянство. Бо без рідного національного виховання нема будучности для українського народу. Цього не сміємо забувати.

Зворушливою хвилиною на зїзді були привіти від Українців Волині і Холмщини. З Холмщини один селянин відчитав кілька зворушливих листів від холмських селян, які тужать за рідною школою, але не мають змоги її в себе завести.

Зїзд ухвалив абсолюторію уступаючій Головній Управі, уступившому голові висловив подяку за працю для Р. Школи. Вибрав нову управу на основі нового статуту на три роки. Головою товариства вибрано одноголосно проф. Івана Галущинського.

Традиційні просфори відбулися у Львові 6. ц. м. в читальнях „Просвіти“, в Кружках „Рідної Школи“, „Союзу Українок“, в Т-ві „Воля“, „Міщанському Братстві“ і ін. товариствах.

Комітет будови церкви св. Івана Богослова уладив просфору в манастирі СС. Василіянок при вул. Потоцького 95. Зібралося около 150 громадян Вульки, представники українських установ і преси. Наперед хор питомців Ремісничої Бурси (вул. Бартосівної 3) під проводом п. Цепенди відспівав гарно низку коляд. Малий хлопчина з Рем. Бурси, Сумик, віддеклямував вірш „Бог Предвічний“. О. проф. О. Бучацький відправив молебен, поблагословив Божі дари і привитав приявних від імені голови Комітету будови церкви, о. крил. Ю. Дзеровича, який з причини недуги не міг бути на просфорі. Відтак напятнував остро нечувані наклепи польського посла Войцеховского на нашого Найдостойнішого Князя Церкви та підніс многоліствія нашому Митрополитові Кир Андреєві. Хор і ціла саля відспівали грімке многоліття. Опісля приявні поділилися просфорою й засіли до перекуски. Промовляли: проф. І. Галущинський, голова „Рідної Школи“, п. Б. Баранова від Народньої Орґанізації Українців м. Львова, о. В. Белей від парохії св. Юра, м-р Дубас від читальні „Просвіти“ на Вульці, п. Чорній від „Міщанського Братства“, п. Рудницький від „Нар. Торговлі“ і о. Слиж з Пустомит. Вкінці три ученики відіграли на скрипках низку коляд в супроводі фортепяну. Вечір проминув незвичайно мило серед розмов і співу коляд. До неприявного о. крил. Ю. Дзеровича вислано привіт з підписами приявних. На будову церкви зібрано 49.42. зл.

Кружок „Рідної Школи“ на Личакові уладив просфору в чит. „Просвіти“ при вул. Крупярській. Численних учасників витав щиро господар просфори, голова Кружка, проф. др М. Панчишин. Прибули Преосв. Кир Никита, який виголосив гарну промову, о. сов. Е. Дуткевич, о. І. Новосад, о. О. Годунько, о. В. Дурбак і багато визначних громадян. Серед промов, співів, коляд і товариських гутірок минув мило час.

На Левандівці всі українські установи під проводом Кружка Рідної Школи уладили в салі чит. Просвіти спільну просфору. О. парох М. Прийма поблагословив Божі дари і виголосив промову, пятнуючи наклепи на нашого Митрополита. Після вистави „Вифлеємська Ніч“, виголошено низку промов. Вибрано делеґацію, яка має зложити чолобитню ВПреосв. Митрополитові Кир Андреєві.

Святочний концерт з приводу 20-ліття проголошення самостійности України уладили українські еміґранти з Наддніпрянщини дня 6. ц. м. у Львові в салі Великого Театру. На концерт прибули оба Львівські Епископи Помічники, багато священиків і визначних громадян. На програму концерту складалися: відчитання IV. універсалу Української Центральної Ради, промова д-ра В. Старосольського, деклямації п. Л. Кривіцької, сольоспіви п. Сабат-Свірської і п. М. Голинського, виступи хору й орхестри під управою проф. М. Колесси. Всі точки випали гарно.

До сонця. Так називається буквар для науки неграмотних; Його видала недавно „Просвіта“ (коштує 50 сот.). Подбайте про те, щоб наших неписьменних навчити при помочі того букваря грамоти, нехай і вони побачать сонце науки і знання. Кожний письменний повинен помогти неписьменному навчитись читати і писати, довгі зимові вечорі до того добре надаються.

ПРИСИЛАЙТЕ ТОЧНО ГРОШІ НА ПЕРЕДПЛАТУ ТА ЗА КОЛЬПОРТАЖ, БО ЦИМ ПРИЧИНЮЄТЕСЬ ДО РОЗБУДОВИ НАШОГО ЧАСОПИСУ.

ЩО ДІЄТЬСЯ В СВІТІ

ЗЛОБНА НАПАСТЬ У СОЙМІ НА НАШОГО МИТРОПОЛИТА

Дня 3. ц. м. посол Войцеховскі напав у соймі на найбільшого сучасного Українця, ВПреосв. Митрополита Кир Андрея. Він закинув нашому Архипастиреві, що не допустив до участи війська у Святі Йордану, що виступає проти нормалізації польсько-українських взаємин, що св. Юр — це протипольська кузня, де ще недавно цвило радянофільство, що Митр. зукраїнізував зовсім гр.-катол. Церкву, що виховав собі нове духовенство, виразно протипольське, в якому є дуже багато б. старшин Української Армії, не призначує священиків старорусинів для старо-руських греко-католиків ні Поляків для греко-католиків Поляків. Греко-католицькі священики мусять складати присягу на вірність Митрополитові і слухати його політичних наказів. Коли гр.- кат. священик хоче бути льояльний для держави, не дістане державної платні, яку виплачує Митроп. Консисторія. За розпарцельовані церковні добра гроші призначується на українські банки, кооперативи і видавництва. Нормалізація не вдасться, доки польський уряд буде толєрувати цю політичну діяльність Митрополита. Треба змінити конкордат (договір) з Ватиканом у справі гр.-кат. Церкви, щоб держава мала вплив на призначування гр.-катол. духовенства і над майном гр.-кат. Церкви.

Так виглядають ці неправдиві і злобні закиди посла Войцеховского. Посол В. Целевич змісця запротестував проти цих неправдивих і злобних закидів і їх опрокинув. І так Церк. Влада не могла згодитися на офіційну участь війська у Святі Йордану з огляду на загострення польсько-українських відносин у Львові і на можливість провокації зі сторони комуністів, що могло легко довести до небажаних подій. Наш Митрополит стоїть осторонь від політики і через те ніколи не поборював нормалізації. Ціле своє життя Митрополит проповідує любов ближнього і між народами, видав своє Слово до молоді, в якому перестерігає її перед виявами ненависти і перед вживанням терору. Закид радянофільства Митрополита є вже вершком забріхання і злоби, бо наш Митрополит видав скорше від польських єпископів пастирський лист проти комунізму. Гроші з парцеляції церковних ґрунтів уміщено в Земельнім Банку Гіпотечнім. Вони є ненарушеним майном нашої гр.-кат. Церкви. Сам Митрополит веде скромне життя і всі свої доходи видає на реліґійні і національні цілі. Нікого з гр.-кат. священиків наш Митрополит не покарав за політичні переконання. Також неправдиві є всі закиди проти гр.-кат. духовенства за його буцімто протидержавну діяльність. Всі ці наклепи змагають до того, щоб віддати гр.-кат. Церкву під повну залежність світської влади і до перетягання Українців на римо-католицький обряд. Та даремна праця!

Для українського громадянства ясно, де правда, а де неправда, і хто ширить ненависть, яка виходить тільки на користь Москви і комунізму.

Великі зміни в Німеччині.

Від часу обняття влади Гітлєром у Німеччині, 30. І. 1933. р. не було таких великих змін, які зайшли 4. ц. м. Канцлєр Гітлєр видав приказ такого змісту: він сам обіймає особисто провід усіх збройних сил Німеччини. Начальна команда збройних сил стає військовим штабом Гітлєра. Міністр війни ґен. Бльомберґ і начальний командант сухопутньої армії, ґен. Фріч, уступили зі свого становища. Також уступив міністр закордонних справ Нойрат, який став головою „приватної тайної ради“ Гітлєра. Його місце заняв Рібентроп, дотеперішній посол у Льондоні. Відкликано німецьких послів з Риму, Відня і Токія. Засідання райхстаґу (німецького парляменту) відбудеться 20. ц. м. Тоді Гітлєр представить причини тих змін.

Часописи пишуть, що усунені ґенерали домагалися військового союзу Німеччини з совітами й виступали проти участи німецьких добровольців у еспанській домашній війні. Новий міністр закордонних справ Рібентроп має довести до зближення між Німеччиною та Анґлією.

Голяндія має престолонаслідницю.

Наслідниця голяндського престолу княжна Юліянна породила дочку. Вістку про народження престолонаслідниці подала сальва 51 гарматніх стрілів у столиці. Рівночасно в цілім краю відізвалися дзвони, загуділи сирени кораблів і фабрик. Літаки літали над Голяндією і скидали карточки з цією радісною вісткою.

Що діється в Румунії?

Румунський уряд видав розпорядок, що у всіх домівках державних урядів мусять бути помішені образи Ісуса Христа і перед кожним таким образом має горіти лямпка. В Румунії є около 2 міліони жидів. Хоч їх є 10 відсотків населення, але жиди мають у своїх руках 90% торговлі, 74% підприємств, річно 30 міліярдів леїв доходу, коли Румуни мають тільки 2 міліярди. Жиди в Румунії заняли високі становища у всіх урядах, в банках, як лікарі, інжиніри, редактори і т. д. Румуни мають уже досить жидівських пявок і хочуть бути справжніми господарями на своїй землі. Румунський патріярх заборонив жидам, що не мають румунського горожанства, переходити на християнство.

Нові побіди ґен. Франко.

В Еспанії під Теруелем національні війська прорвали фронт червоних в кількох місцях і посунулися значно вперед. Невідомі літаки і підводна лодка затопили два анґлійські кораблі. Анґлія вислала свої воєнні кораблі на Середземне Море.

Японці дальше наступають.

Японські війська зачали наступ на цілому фронті. На шляху Пекін-Ганков зачалися завзяті бої. Найбільші бої йдуть біля залізничого вузла Сучав, де Китайці зібрали 300.000 війська. Японці приготовляють наступ теж на Кантон зі сторони моря. 5 японських воєнних кораблів острілювало Кантон, якого населення масово втікає. Японські летуни знищили досі 622 китайських літаків.

За тверезу забаву!

Українське Протиалькогольне Товариство „Відроджненя“ видало відозву до всіх забавових комітетів, і до всіх людей доброї волі з закликом: Вже цьогорічних мясниць уладжуйте всі забави без алькоголю! Забави з алькоголем це старий панщизняний звичай, який треба викорінити якнайскорше. Нам треба бути тверезим і здоровим народом. Нам не вільно сьогодні видавати 150 міліонів зл. річно на алькоголь і тютюн, коли нам треба творити нові варстати праці, що принесуть користь цілій нації. Бажаємо всім Українцям **веселої й тверезої забави!**

Сторінка для українських дітей

Слівце до добрих сердець

Є по великих містах такі ніби шпиталики для хорих звіряток: песиків вірненьких, котенят любеньких і інших Божих сотворінь.

І ось коли таке звірятко захворіє, або віз чи самохід переїде, то навіть діти його туди несуть, і у тому шпиталику за маленьку оплату вилічать нещасне сотворіння.

А чи треба мати серце для звірят і для пташенят? А треба, треба, бо: гоже, негоже — творіння Боже! — каже наша приповідка.

Певно, що мають помагати люди людям. Але хто змалечку мучить песика, котика, хто пташкам забирає малі голі пискленята, хто клене худобі і бє її, то пізніше його серце ствердне, як той камінь і навіть людям не поможе.

Ісус залюбки згадує і про білі лелійки, і про птиці небесні, про лагідних голубів і напевно хоче, щоб діти і дорослі не кривдили безрадних звірят і пташенят. А хто має добре, милосердне серденько для всіх Божих сотворінь, той буде добрий і для людей.

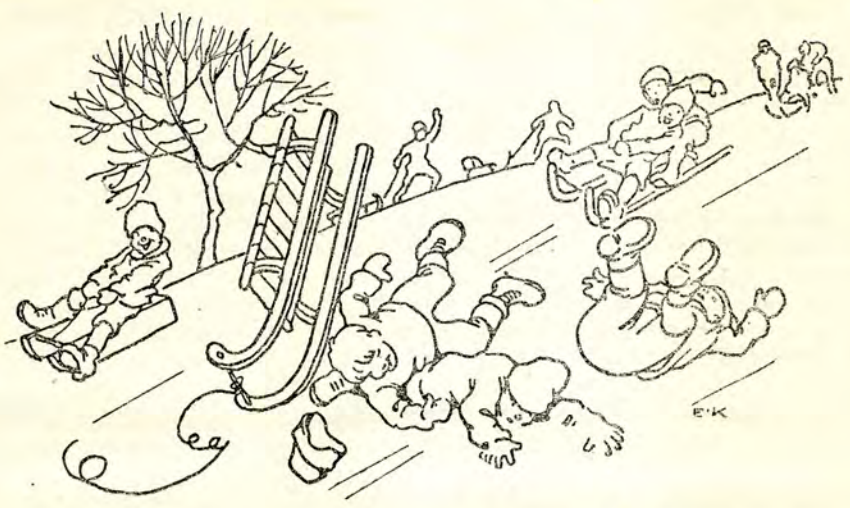
Тому не робіть нашим німим приятелям кривди, а помагайте їм, бо Сам Господь сотворив їх на радість нашу і не хоче, щоб жалісна скарга безрадних сотворінь на малі-жорстокі серця йшла до Його трону. **О.Г.**

З дитячого життя.

Вистава шкільних праць. У травні цього року буде у Львові вистава всяких виробів, виконаних школярами. Приготуйте щось гарного і пришліть до „Рідної Школи“, Львів, вул. Сикстуська 46.

Українські школярі купують календарці „Відродження“, бо вони навчають не пити горілки і не курити.

У Львові (вул. Ґродзіцьких 1. III. пов.) виходить місячник для дітвори „Малі Друзі“.

Зимова пригода Івася і Панася

Івась і Панась
Хлопці були моторненькі
(Тільки трохи збиточненькі).
До науки, як на муки
Не спішилися вони.
Їх манив сніжок біленький
Лижви, санки, лід рівненький.
Аж тут наче чорна хмара
Впала на їх плечі кара:
Бо маленькі їх санчата
Замкнув до пивниці тато.
Рада в раду, що робити,
В хаті ж не будуть сидіти.
Вишукали сковороду
Роблену на стару моду.
Буде санка, що аж ах!
Не потреба і санчат.
На вершку горбочка сіли,
Сковорода мчить що сили
У яруги, у долину,
Їздять хлопці до загину.
Санкувались раз і два.
Що ж це за їзда була!
Нагло чують, ой біда,
Що це буде за мара,
На штанцях є вже діра!
Вітер свище, піддуває,
Холодок їх переймає.
В сковороді діри взріли
Вони пакість спричинили...
Мусять в хату завертати,
„Коб хоч тата не спіткати!
Добра мама зрозуміє,
Молочком дітей загріє“;
Тішить Панась Івася
А Іваська Панася.
Як же „тішили“ їх в дома,
Хай не буде про це мова...
Добре, діти, памятайте,
На штанятка уважайте!

О. ГОДУНЬКО.

ЗАГАДКИ

1. Не є князь по роді, а ходить у короні?
2. Не є мертва, ані жива, ані рів на, ані крива. Що це?
3. Як ніч, так день танцює, а музики не потребує?
4. Котра з українських рік найкоротша?
5. Біжить корова гладка, здоро ва, за нею телята, мовби близнята. Втікаймо з дороги, бо вхопить на роги.
6. Воно зі шкла, хоч не вікно, воно в рямках, хоч не образ, воно навіть малює, хоч не маляр.

УВАГА! Просимо Вас Любі Приятелі присилати нам загадки і їх розвязки, які є у Вашому селі. Охоче їх помістимо у „Сторінці для дітей“ — як не будуть відписані з книжок. Розвязки загадок, які друкуємо нині, подамо у черговій „Сторінці для дітей“.

ВЕСЕЛИЙ КУТИК.

В „РАЮ“.

На початку большевицької революції Іван Іванович, вертаючи з шинку до дому, крикнув раз під охотою на головній вулиці Москви:

— „Геть з Троцьким“!

В тій самій хвилині окружили його чекісти, арештували і запроторили на Соловки на 5 літ.

Коли звільнили його, Іван Іванович на головній площі Москви крикнув собі:

— „Хай живе Троцький“!

Як небезпечного „троцькіста“ і „ворога народу“ вхопили нещасного Івана Івановича і заслали на Сибір.

По випущенні з табору йде вулицею наш Іван Івнович, але вже мовчить.

— „Товариш мовчить, значиться потайки пляне якийсь замах — сказав чекіст і арештував Івана Івановича.

ПРАВДОМОВНИЙ.

— В цілім житті я збрехав найвище три рази.

— Ну, то тепер напевно четвертий раз!

Добра господиня вживає найліпшого українського мила „ЦЕНТРОСОЮЗ“

ЦІКАВІ ДРІБНИЦІ

ЯКІ СВІЧКИ НАЙЛІПШІ?

Шукали заболотівські провізори за дешевими свічками і вкінці таки прийшли до переконання, що свічки „КЕРОС“ — хоч кілька ґрошів дорожчі — таки найліпші. На доказ подаємо виїмок листа Всеч. о. Декана Михайла Сулятицького, пароха Заболотова: „...давалося чути негодування, що світло дороге... та згодом мої провізори в один голос: **не хочемо іншого світла, лише „КЕРОС“.** І відтепер вже не буде ніяких хитань і спроб шукання дешевого світла, бо світло „КЕРОС“ якостево незрівнане...“ Чи потребуємо від себе ще що додавати? Хіба вистарчить.

МІРИЛО КУЛЬТУРИ

На цілому світі виходить 49.883 щоденників. Найбільше їх у Німеччині, бо 3.200, потім у Північній Америці 2.263, в Анґлії 1.363, у Франції 357, у Швайцарії 340. Швайцарія має тільки 4 міліони мешканців. А на 7 міліонів Українців під Польщею виходить тільки 3 щоденники! Зате Швайцарці мають свою державу і належать до найкультурніших народів світа. Без скорої розбудови української преси український нарід не зрівняється скоро з культурними народами. Розуміється, що обовязком усіх Українців католиків є піддержувати і поширювати українську католицьку пресу. Що Ви зробили в місяці доброї преси для свого часопису „Христос Наша Сила“?

ПОЛЯРНА ЗОРЯ

В ночі 25. січня між год. 9. і 11. в цілій Европі видно було явище полярної зорі. На небі появилися стовпи вогню, подібні до величезної луни. Вони пересувалися з заходу на полудне. Ясність була така велика, що можна було бачити годину на годиннику. По годині яви ще зачало слабнути і вкінці зовсім зникло. Люди думали, що це пожежа. В Кракові заалярмували пожежну сторожу, але надармо. Щойно астрономічна обсерваторія вияснила причину луни. Полярна зоря в нас явище дуже рідке. Останній раз видно її було тому понад 100 літ, у листопаді 1837. р.

ЩО КАЖЕ НАУКА?

1. Алькоголь зменшує відпорність орґанізму на хороби, забиває білі тільця крови, цю оборону перед заразками.

2. Алькоголь ослаблює бистрість ума і силу волі.

3. Алькоголь — це головна причина сучасної хороби — нервового розстрою.

4. Алькоголь продовжує кожну недугу та утруднює її лічення.

5. Саме травлення більшої скіль кості алькоголевих напоїв дразнить, ослаблює і викликує запалення жолудка й дальших орґанів травлення.

6. Постійне вживання алькоголевих напоїв викликує катар жолудка і кишок.

ПРИГОДА З КОНЕМ БЕЗ ЯЗИКА

Одного разу пішов я на ярмарок купити коня. Оглядаю коня на всі боки і бачу, що він без язика. — „Жиде, а де язик?“ — „Де? В горлі! Той кінь такий „фільософ“, що на морозі втягає язик до горла, щоб не відморозити!“ — Я не вірив жидові, спровадив знатока, торговця кіньми. Але він, перекуплений жидом, потвердив слова Айзика. Я купив коня, приїхав до дому і хвалюся перед своєю жінкою. — „Що ж з того, що твій кінь „фільософ“, — каже жінка — коли він не схоче працювати, щобудь не їстиме“. — Оглянула ще раз коня і аж скрикнула: „Чоловіче! А де ж язик?“ — „В горлі — кажу — бо мороз“. — „Неправда, той кінь зовсім без язика. Сідай на нього, вертайся до міста, віддай його жидові, інакше не вертай мені до хати!“ — Приглянувся я коневі уважно і бачу, що жінка каже правду. Скоро пригнав до міста, віднайшов того жида, і кричу: „Давай, жиде, гроші, і бери собі свого „фільософа“! — Айзик удавав дурного. — „Ну, що є? Рабунок! Які гроші?“ — „Той кінь не має язика“ — кажу. — „Нащо йому язик? Чи він адвокат? Кінь до плуга, а не до розмови“! — Айзик не хотів віддати грошей, але вкінці мусів.

Присилайте передплату!

О. ГОРИЦВІТ.

Поворожили

Михайлина вже сім літ жила вдовою і велася, як годиться, аж нарешті їй щось стрілило до голови. Хоч добігала уже сороківка, а бабі ще забаглося заміж виходити. А добрі сусідоньки уже і сватів радили. Але Михайлина мала свій розум. Вона знала, що стара Явдоха Лопушиха вміє найліпше поворожити. Тай пішла Михайлина одного вечора просто до Явдохи по раду.

— А порадьте мені, вуйно!

— О, та чому б ні? — заговорила легенько, масненько Явдоха. Кивнула на свого синка Федя, щоби вийшов з хати, і відразу взялася ворожити. Досягнула заялозені карти, розложила їх на столі, обертала ними, перекладала і рахувала, а вкінці каже: „Тебе любить один хлопець низенький, чорненький, хоч не багатий“...

— Та коби лиш добрий і шанував мене! — підхопила Михайлина. — Бо я маєток маю свій. І поле є, і хата нова, і підсвинка пригодую, і корови молошні. Я от минулого ярмарку взяла за стару корову півтора сотки, та заховала під грубкою аж у попельник. І полотна наткала, і сира діжчинку зложила, усе маю своє!

Але Явдоха якби й не слухала цеї хвальби, і дальше ворожила. І каже: „А тут карта показує, що будете мати трохи смуток! Якісь лихі люди крутяться коло вас, і буде у вас крадіж!“.

І так запаморочила собі голову Михайлина, що може ще зо дві години посиділа у Явдохи. Аж нарешті опамятала ся що вже пізна година, і пора до дому вернути.

Прийшла на своє подвіря, чує, дверці від корника скриплять. Побігла подивитись, аж підсвинка нема. Біжить до комори, і комора відчинена. Погляділа кругом, аж діжчини зо сиром нема, і полотна нема, і мішок пшениці щез. Ще прибігла до хати, встромила руку в попіл, і грошей нема. Наробила крику, позбігалися сусіди, та що було в ночі робити?

Цілий тиждень заводила Михайлина і ломила руками, та все лепетала: „Ой правду мені Явдоха казала! Ой правду мені Явдоха говорила“!

Підслухав це сусід Никола Черствий і каже: ‚Алеж ви, Михайлино несвідома жінка! Таж це напевно Явдошин Федьо вас обікрав. Стара туманила вам голову дурною ворожбою, а синок за той час крав. Це була змова!“. ,

І на другий день люди знайшли у Явдохи сир і полотно. І признався Федьо, що це він Михайлину обікрав. Зо свині ще лишилося лиш трошки солонини і пару ковбас, а грошей казав Федьо, що вже не має і хіба відсидить в арешті.

Велику страту понесла Михайлина, аж і женячка вишуміла їй з голови. Аж тепер переконалася, що всякі знахорі, ворожки і ворожбити, це звичайні обманці, дурисвіти, а навіть і злодії, що туманять і окрадають несвідомих, темних людей. Трохи насміялися люди з Михайлини, але зате вже ніхто з села не лазив до Явдохи на пораду.

Радіо - приймачі
ПАТЕФОНИ
ГРАМОФОНОВІ КРУЖКИ
та всі електро - товари
поручає Фірма **Е-КОМП**
Львів, вул. Сикстуська 29.
Тел. 203-30.

ГОСПОДАРСЬКА СТОРІНКА

ВІД ЧОГО ГНИЮТЬ ОВОЧІ?

Хто має овочі в пивниці, треба їх докладно переглянути. Цього року гниють овочі більше як звичайно. Було надто багато гусениць овочевого моля і нутряка яблівця, які оба спричинюють гниття. Спеціяльно ця остання гусениця далась цього року добре в знаки, бо гниль яблуні мала того року догідні умовини. Вона нападає овочі вже на дереві, потім дістається з ними теж до пивниці. Від заражених яблок дістають гниль і здорові через зіткнення з тамтими. Коли пивниці добрі, значить холодні і темні, то гриб ок гнилі не розростається так скоро, але всетаки нищить овочі, бо вростає в середину, через те овоч чорніє і стає губчастий. Тепер пора вибрати всі надпсуті і зогнилі яблука і спалити.

Вже тепер можна в саді оприскати дерева 3 процентовим розчином зеленого каменя. Треба повирізувати з дерев галузки, прикриті грибком, бо він опісля заражує яблока. В ранній весні необхідно почати скроплювати овочеві дерева 5 процентовим розчином деревної карболіни, або каліфорнійською рідиною; скроплювати треба три рази, аж овоч підросте до величини волоського воріха.

10 ЛІТ „УКРАЇНСЬКОГО ПАСІЧНИКА"

З 1937. роком закінчив своє 10-літнє існування пасічничий часопис „Український Пасічник". Цей часопис видає „Сільський Господар" (Львів, Руська 20). Кожний український пасічник повинен читати свою фахову ґазету, яка дає багато знання необхідного в пасічництві.

ЯК ЧИСТИТИ КОНЯ

Скіру домашних звірят треба держати по можности в як найбільшій чистоті. Бо звірята занедбані, запущені і брудні не використовують якслід поживи, вони виснажуються та стають схильні до всяких хоріб.

Коні чистити ось так: щовечора приготовити свіжий скрутіль соломи; рано витерти ним ціле тіло коня під волос. Потім взяти в праву руку щітку а в ліву гребло і щораз щіткувати коня попід волос і з волосом, всякий бруд збирати на гребло і викидати. Греблом коня не можна чесати, бо воно своїми зубами дразнить скіру і робить її схильною до виприсків. Дуже затовщену і спочену скіру легко очистити деревним трачинням, яке вибирає піт і товщ (але за кожним разом треба брати свіже трачиння). Щойно потім чистити коня щіткою. Щовечора треба оглядати кінські копита і ноги та очищувати їх з болота, бо воно спричинює на ногах груду (мокрець). — Таким чищенням не тільки очищуємо скіру від бруду, але рівночасно через рів номірне розтирання тіла побуджуємо кров до живішого круження. А це має добрий вплив на здоровля звіряти взагалі а зокрема на зріст його ваги.

„РІЙ"
Львів, Руська 20
купує та переробляє віск на вощину. Доставляє цукор для підгодівлі бджіл.

ЯК ГОДУВАТИ КОРОВ ПО ОТЕЛЕННІ?

Зараз по отеленні корова дістає тепле пиття з пшеничного ґрису, трохи посолене. Крім того корова може одержати трохи доброго сіна. Інших паш не давати, бо це може пошкодити корові. Треба дати свіжу воду до пиття.

Пізніше треба давати корові пашні буряки, сіно, конюшину, люцерну, ячмінну або вівсяну солому, ґрис і макухи. Треба дбати про чистоту жолобів, не давати паш надпсутих, спліснілих, бо можуть пошкодити корові.

ТРИКОТАРСЬКІ КУРСИ

По деяких наших селах і місточках відбуваються тепер, зимовою порою, ріжні курси практичного господарства. Звертаємо увагу, що дуже корисний для наших селян є курс трикотарства. В зимі мало роботи в господарстві, на такім курсі можуть наші господині і дівчата навчитися цього дуже корисного діла — робити светери, шалики, рукавиці, скарпитки тощо. Українські родини видають зимою великі мілі-они грошей на ріжні чужі трикотарські вироби, гіршої якости. А шкода платити тяжко запрацьований гріш за чужу тандиту. На таких курсах можна легко навчитись трикотарства і виробляти для себе та для других дуже тривалі річи з вовни. За порадами при уладжуванню трикотарських курсів звертаючись до Сільського Господаря у Львові, вул. Руська 20.

БІРЖА

Ціни за 100 кг. люзом льоко вагон — стація навантаження:

Однорідна пшениця	25 25—26 25
Збірна пшениця	25 00—26 00
Жито стандарт І.	19 25—20.25
Жито стандарт ІІ.	19.00—20.00
Пашний ячмінь	16.25—16 75
Ячмінь 650	16 75—17 25
Ячмінь 680	17.50—18 00
Легко задощ. овес 450	19.00—19.50
Незадощений овес 450	20 00—20 50
Жовта кукурудза	17.50—18.00
Червона кукурудза	20.00—20.50
Фасоля Корона ручно вибирана з мішком	51 00—52.00
Фасоля Різен	45.00—46.00
Фасоля шмальцівка спец.	39 00—40.00
Фасоля цукрівка	28.00—29.00
Краса рафована фасоля	24.00—25.00
Ріпак з мішком	54.00—55 00
Темна вика	15.50—16.00
Сіра вика	14.50—15 50
Насіння льону	46 00—47.00
Гречка 90%	16.50—1675
Конопляне сімя	35.00—35.50
Соняшникове сімя	37 50—38.50
Просо	17.00—17.50
Червона конюшина	95.00—100.00
Червона конюшина вільна від канянки	105.00—110.00
Червона конюшина вільна від канянки 95% насіння	115.00—120.00
Біла конюшина вільна від канянки	150.00—160.00
Біла конюшина вільна від канянки 95% насіння	190.00—210.00

Тенденція спокійна

ЦІНИ НА ЛЬВІВСЬКОМУ РИНКУ:

Солодке прасоване сіно 12.75—13.75; Прасована солома 6 00—6.50; Лен 47.00—47.50; Озимий екс. ріпак 53.00—54 00; Гречана каша 32.50; Ячмінна грубша каша 28.50—29.00; Пенцак 30.00—30.50; Кмін з мішком 74 00—75.00; Синій мак 84.00—86.00; Червона конюшина 108.00—111.50; Булька 3.50—4 20.

НАБІЛ.

Маслосоюз платив за 1 кг. масла десерового бльокового без опакування 3 05 зл.; за 1 кг. масла десерового бочкового з опакуванням 3.10 зл.; літра молока 17—18 гр.; копа яєць 4.80 —— зл

Перегінсько 28. 12. 1937 р. Мої Панове! Вчора я мусів добити коня, що зломив ногу. Посилаю мою книжечку й прошу мені зараз з неї виплатити 220 —, щоби я міг собі купити другого, бо конем заробляю та удержую родину. Здоровлю щиро — Іван Сенич.

Поборемо всякі життєві труднощі, щадячи

у Пром-Банку

Львів, Гродзіцьких 1.

ПОДЯКА

Преч .Діві Марії Неуст. Помочи за чудесне уздоровлення

Оцим складаємо прилюдно подяку Преч. Діві Марії Неуст. Помочи за чудесне уздоровлення донечки Марусі, яка була смертно хора. Після приложення малого образу Преч. Діви Марії Неуст. Помочи, до якого підписані мають велике набоженство, до дитини, вона зараз віджила. Нехай честь і слава Небесної нашої Опікунки цею дорогою широко й далеко розносеться. Всім же Читачам часопису „Христос Наша Сила" нехай ця подія буде заохотою до любови Небесної Цариці, щоб у небезпеках зверталися до Неї з повним довірям.

На все вдячні Преч. Д. Марії Неуст. Помочи

о. Анатоль, Ірина і Маруся Гурґули.

Томашівці, 31. І. 1938.

†

Померли

Дня 1. II. ц. р. помер у Львові бл. п. **ДЕНИС БАНАХ,** директор школи в Глуховичах під Львовом. Покійний був примірним християнином і невтомним народнім діячем Величавий маніфестаційний похорон відбувся у Львові 3. ц. м. при масовій участи гарно зорґанізованих селян з Глухович, Чижикова, Гаїв і т. д.

Вічна Йому Память!

З наших парохій

СПІЛЬНА ПРОСФОРА в Підбірцях в домі читальні „Просвіти" відбулася дня 23 м. м. заходом усіх установ і Церковного Комітету. Просфору побла гословив о. парох І. Романчукевич. Крім о. Пароха промовляли: голова читальні В. Брездень, делеґат Р. Школи і делеґат „Просвіти" зі Львова. На просфорі було ок. 130 осіб, переважно жіноцтво. Дохід около 35 зл. призначений на будову церкви.

ЖЕЛЕХІВ ВЕЛИКИЙ, ПОВ. КАМІНКА Струм. В часі Різдвяних Свят культурно-освітня праця нашої Читальні значно оживилася. Молодь як і старші, що неділі і свят сходилися до читальні на читання часописей і на виклади місцевих студентів. В день Різдва виголосив реферат про революцію в Еспанії в катол. насвітленні студ. теол. Мельник Мих.; другого дня Свят студ. мед. І. Новосад мав цікавий виклад про гігієнічні умовини на селі. На Новий Рік реферат про значіння преси (зокрема католицької) виголосив студ. теол. Тарас Дурбак. Зокрема прелеґент підніс значіння часопису „Христос Наша Сила" для релігійно-християнського виховання тогож села. На всіх викладах замітне було велике зацікавлення, а річеві запити учасників рефератів наглядно показують, що наш нарід чимраз більше усвідомлюється.

Календар

ЛЮТИЙ 1938.

Стиль		Дні	СВЯТА
н.	ст.		греко-катол.
13	31	Н	**Мит і Фар. Кира.**
14	1	П	Лютий. Трифон
15	2	В	**Стрітення Господне.**
16	3	С	Симеона і Анни
17	4	Ч	Ізидора прп.
18	5	П	Агафії мч.
19	6	С	Вукола Юліяна

СОНЦЕ сходить 13. ц. м. в год. 6.41, заходить в год. 16. 37.

МІСЯЦЬ сходить 13. ц. м. в год. 15.28, заходить в год. 5.25. Повня місяця 14. ц. м. в год. 18.14.

Лютневий курс „Відродження"

Головна Рада Українського Протиалькогольного і Протинікотинного Товариства „Відродження" у Львові подає до ласкавого відома всього українського громадянства, що — крім лютневих відродженецьких викладів і рефератів у Львові і в краю в усіх товариствах та вистави відродженецької літератури по книгарнях — відбудеться в днях 11, 12 і 13. лютого 1938. р. у Природничому Музею НТШ при вул. Чарнецького 24. II. п., протиалькогольний і протинікотинний курс із такою програмою: Пятниця, 11. лютого: год. 18. Відкриття курсу і загальний реферат голови Т-ва, м-ра Миколи Ценка; год. 18.30 — 19 о. проф. Всеволод Дурбак: „Вплив алькоголізму на моральний рівень одиниць і народів"; год. 19 — 19.30 др О. Недзвецький: „Алькоголь і нікотина та здоровля". Субота, 12. лютого: год. 18 — 18.30 др П. Біланюк: „Чому і як школа поборює алькоголізм і нікотинізм?"; год. 18.30 — 19 проф. Е. Жарський: „Алькоголь і нікотина — вороги спортовця"; год. 19 — 19.30 Ярослав Літинський: „Страшна дійсність у світлі цифер". Неділя, 13. лютого: год. 18 — 18.30 сен. Олена Кисілевська: „Упадок життя у пияцькій родині"; год. 18.30 — 19 Ярослав Дзиндра: „Як вести відродженецьку пропаґанду в краю?"; год. 19 Пояснення протиалькогольних і протинікотинних образів, висвітлення Відродженецької фільми і знимок із XI. Міжнароднього Протиалькогольного Конґресу. Вистава експонатів буде відкрита в салях Природничого Музею НТШ від 6 — 20. лютого 1938. На виставі буде окремий закордонний відділ. На курс і виставу запрошує батьків і молодь, усе українське П. Т. Громадянство — **Головна Рада „Відродження".**

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ:

Багато зворотів часопису одержуємо з почти з дописко ю „адресат незнани", тому просимо наших Передплатників часто на почті домагатися часопису.

Першого й другого числа нашого часопису за 1938. рік вже не маємо й проситься їх не замовляти.

Всім нашим Кольпортерам розіслали ми рахунки до вирівнання за 1937. р. Найновіщих посилок грошей ми ще не законтували й тому перепрошуємо за малі евентуально ріжниці чи неточности в цих рахунках.

Вже деяким нашим Кольпортерам і Передплатникам здержали ми посилку часопису, бо не вирівнали залеглостей за 1937. р. Просимо як найскорше вирівнювати всі рахунки за 1937. р., бо в найближчому часі усім довжникам здержимо висилку.

ДУЖАК Д. Долина: дякуємо за співпрацю з нами та точну присилку грошей. Кожний наш кольпортер бере собі 20% з розпродажі, зн. нам платить по 4 сот. за часопис.

МАРТИНЕЦЬ М. Гроші отримали.

М. О. Кудинівці: просимо відповісти нашому бажанню, то вишлемо все.

ЖЕРТВИ:

НА БУДОВУ ЦЕРКВИ св. **ІВАНА БОГОСЛОВА** у Львові: Ст. Федусь, Коцюбинчики, 1 зл. М. Г. зібрав на забаві чит. „Просвіти" в Залукві, біля Галича, 2.05 зл.

НА БЕЗРОБІТНИХ: збірка в церкві в Сервирах 2.20 зл.

НА ІНВАЛІДІВ: збірка хору в Берлині 4.50 зл.; молодь у Ліську 2.90 зл.

Вп. КОСТЬ ГЛУХІВСЬКИЙ, Пасічна коло Надвірної, зложив у нашій адміністрації: 10 зл. для Рідної Школи, 5 зл. для Просвіти (в чому 2 зл. як членська вкладка за 1938. р. і 1.20 на календар). 5 зл. для українських інвалідів. Згадані Товариства просимо зголоситися до розчислення.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1·20 зол., РІЧНО 2·40 зол., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації; Львів Японська 7. II. пов. Тел. 294-56. — Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує. Колеґія. Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово", Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 7 (173) Львів, дня 20. лютого 1938. Рік VI.

Наш Прапор

Львів. Czarneckoho 24.
Бібл. НТШ. ім. Шевченка

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК
присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин
ціна 5 сот.

В обороні Великого Митрополита

Вслід за Львовом усі наші міста, містечка й села, де живуть Українці, заявляють прилюдно свою вірність і відданість Голові української гр.-кат. Церкви, ВПреосв. Митрополитові Кир Андрееві. Українське Духовенство Львівського, Золочівського, Бережанського, Бібрецького, Перегінського й інших деканатів на своїх надзвичайних соборчиках запротестували якнайрішучіше проти нечуваної, нахабної напасти посла Войцєховського на Найдорожчу всім Особу Архипастиря, Митрополита Кир Андрея. Таксамо ріжні товариства ухвалили відповідні протести. Українське громадянство Камінеччини, Жовківщини, Яворівщини, Лемківщини в Сяноку, Городка, Бучача, Калуша і багатьох інших міст і сіл уже прислало протести, в яких заявляє свою синівську любов, пошану і привязання до Особи Князя Церкви й народу.

В соймі й сенаті виголосили протестаційні промови пос. Целевич, о. сен. Лободич, а також пос. Скрипник з Волині.

На окрему увагу заслугує протест незєдинених православних Українців з Кремянця на Волині, які ухвалили:

„Глибоко вражені та обурені нечуваним у культурному світі нападом на Достойну Особу українського Митрополита Андрея Шептицького, якого зневажив у соймі засліплений злобою і ненавистю до українського народу польський посол Войцєховський, православні Українці міста Кремянця на Волині приєднують і свої голоси до всенароднього протесту проти такої некультурної поведінки польських шовіністичних кол і складають Великому Оборонцеві прав українського народу і Незломному Борцеві за кращу долю української нації, Митрополитові Кир Андрееві, вислови своєї глибокої пошани і синівської відданости". Подібну заяву ухвалили і наші незєдинені православні брати з Луцька.

Хвиля всенароднього обурення розлилася по цілому нашому краю. Рівночасно кріпшає переконання, ще тілько обєднання цілої української нації під проводом нашого Архипастиря допоможе нам діждатися кращих часів.

КАТОЛИЦЬКА ЛІТЕРАТУРНА НАГОРОДА

Першу літературну нагороду Українського Католицького Союзу за рік 1937. дістала Наталена Королева за повість „Сон тіні". Дві другі нагороди (рівнорядні) дістали Юрій Косач за збірку оповідань „Чарівна Україна" і Галина Журба за повість „Революція іде". Третю нагороду дістав Юрій Клен за твір „Прокляті роки". Н. Королевій признано 350 зл., Ю. Косачеві та Г. Журбі по 250 зл., Ю. Кленові 150 зл. Своїми літературними нагородами Український Католицький Союз причинюється до значного оживлення українського католицького письменства.

16-ліття коронації

Св. Отця Пія XI

Минулої суботи, дня 12. ц. м. Українці греко-католики торжественно обходили 16-ліття коронації Св. Отця Папи Пія XI. У всіх наших церквах відбулися торжественні Служби Божі. Священики виголосили відповідні проповіди, в яких зясували вірним великі заслуги Св. Отця Пія XI. передовсім як Папи Католицької Акції, великого Подвижника Зєдинення церков та Прихильника східніх обрядів.

Українці в Бразилії

В Бразилії є кількасот тисяч Українців, які мають свої церкви, орґанізації й часописи. В Куритибі, столиці стейту Парана, де живе багато Українців, є такі українські орґанізації: „Український Центр", „Орґанізація Українських Комбатантів" (бувших військових) і „Товариство Петра Могили". Вони створили „Союз Українсько-Бразилійських Товариств", який видає свій тижневик „Наш Напрям". Цей союз має дбати про розвиток українських орґанізацій у Бразилії. В Сан Павльо виходить національний часопис „Зоря". В Прудентополісі виходить уже десятий рік „Український Місіонар".

Заборона Крутянського обходу. Львівське староство заборонило „зе взґляду на спокуй, порядок і безпеченьство публічне" обхід Крутянських роковин в Борщовичах. Заборону доручили 10 мінут перед початком академії.

Замикають українські кооперативи на Волині. Староство в Луцьку видало наказ зліквідувати „Районову Молочарню" в Жидичині. Причиною замкнення є те, що молочарня підтримувала торговельні звязки з Маслосоюзом.

ЛБ АН УРСР

Щоб зло на добре вийшло

Вже в минулому числі нашого часопису ми повідомили про нечувану напасть на ВПреосв. Митрополита Андрея в польському соймі. Нині повідомляємо про цей широкий відгомін, що його знайшов серед українського громадянства цей безглуздний виступ пос. Войцеховського. Цілий край протестує цілий край заявляє вірність і синівську відданість свому Великому Митрополитові. І ця одностайна постава усіх без виїмку Українців є незвичайно радісним явищем. Пос. Войцеховський проти своєї волі прислужився українській справі, спонукуючи нас усіх до тісного згуртування під прапорами Церкви й Народу.

Коли відпоручники українських товариств і установ були на авдієнції у Ексц. Митрополита, щоб зложити Йому чолобитню у відповідь на зневаги пос. Войцеховського — наш Князь Церкви м. ін. висловив думку, що такі виступи, як промова пос. Войцеховського, ведуть нас до національної єдности.

І дійсно, при добрій волі нас усіх, ті хвилини, що їх ми тепер переживаємо, можуть стати переломовими для української нації. Спільні терпіння наближують людей до себе. Глибоко вражені серця всіх Українців тепер більше, ніж колинебудь інакше, схильні до взаїмної любови, до почуття братерства у одній, одноцілій національній спільноті. Коли ця схильність усіх українських сердець до згоди й єдности знайде підтримку в добрій волі нас усіх і кожного зокрема; коли заїлі партійники, під впливом цих настроїв, проявлять хоч крихітку згідливости й вирозумілости для ближнього — тоді ми напевно саме в сучасну хвилину дуже легко осягнемо це, чого бажає кожний правдивий український патріот: осягнемо національну єдність, так дуже нам нині потрібну для гідного відпору всіх шовіністичних напастей з польського боку, що стають з кожним днем нахабніші й нагальніші.

Ми вже нераз підкреслювали, що погодження всіх українських громадських сил не дасться осягнути міжпартійними умовами чи нарадами. Ні, тут потрібне щось інше: потрібна хвилина, яка зєднилаб усіх в одному реліґійно-національному почуттю, і потрібний авторитет, що став би уосібленням цих прямувань до всенаціональної згоди й любови. Нині прийшла ця хвилина. Великий авторитет нашого Митрополита хай стане осередньою точкою зєднинення реліґійного й національного всіх добрих і корисних українських громадянських чинників. Лише трошки почуття християнської любови ближнього й вирозумілости — і довершимо великого діла. Напасть пос. Войцеховського нам поможе в доброму ділі. Таким чином зло проти своєї волі причиниться до побіди добра. То ж молімся, щоб це зло нам на добре вийшло.

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ БЛУДНОГО СИНА.

Один чоловік мав двох синів. І сказав молодший з них батькові: Отче дай мені часть маєтку, що на мене припадає; і розділив їм маєток. І після немногих днів зібрав усе молодший син і відїхав в далеку країну, і там розтратив свій маєток, живучи блудно. Коли ж прожив усе, настав великий голод у тій країні, і він почав бідувати. І пішов і пристав до одного з горожан тої країни; і той післав його у свій хутір пасти безроги. І бажав наповнити свій живіт лушпинням, котре їли безроги, та ніхто йому не давав. Та ввійшовши в себе, сказав: Скільки наємникам в домі мого батька збуває хліба, а я тут з голоду гину! Встану і піду до свого батька, і скажу йому: Отче, я згрішив на небо і перед тобою; я вже недостойний зватися твоїм сином; зроби мене як одного з твоїх наємників. І вставши, пішов до свого батька; і коли був ще далеко, побачив його батько і змилосердився і прибігши, упав на його шию і поцілував його. І сказав йому син: Отче, я згрішив на небо і перед тобою, я вже недостойний зватися твоїм сином. І сказав батько до слуг своїх: Винесіть скоро одежу найпершу і одягніть його і дайте перстень на його руку і обув на його ноги; і приведіть годоване теля і заколіть, і їджмо та веселімся, бо сей мій син був мертвий і ожив; згинув був і знайшовся; і почали веселитися. А був старший його син на полі; і коли прийшов та приблизився до дому, почув співи і танець. І покликав одного зі слуг і спитав, що це є? А він сказав йому: Твій брат прийшов; і заколов твій батько годоване теля, бо здорового його приняв. І розгнівався і не хотів увійти; а його батько вийшов і почав його просити. Він же у відповідь сказав свому батькові. Се стільки літ служу тобі і ніколи твоєї заповіди не переступив, та ніколи не дав єси мені кізляти, щоб я зі своїми другами забавився. А коли сей твій син, що проїв свій маєток з розпустницями, прийшов, заколов єси йому годоване теля. А він сказав йому: Дитино, ти завсіди зі мною єси і все моє є твоїм. Та треба було веселитися і радуватися, що сей твій брат був мертвий і ожив; був згинув і знайшовся.

(Лука, гл. 15, ст. 11 — 32).

ДУХОВНА НАУКА

У притчі про блудного сина Ісус Христос промовляє просто до душі грішника, щоб його скерувати на дорогу каяття і поправи, тай тим самим зробити його дитиною Божою і принести радість і спокій його душі.

Христос охоче приймає каянника. Прегарно пише про це принятя наверненого св. Василій Великий: „Я прийму тебе, оплачу тебе — мого покійника, я вилічу. Я буду гірко плакати хоробою дитини мого роду. Усі тебе приймуть, усі разом з тобою будуть трудитися, не впадай в розпуку і пригадай собі давні часи: Є спасення, є поправа. Відваги — не розпуки! Немає закона, який засуджував би на смерть без милосердя, а є Благодать, що відкладає кару, приймає поправу; ще не замкнулися двері, ще слухає жених, ще не панує гріх. На ново зачни бій, не зволікай; зми луйся над собою самим, та над усіма в Христі Господі нашім".

Дай Боже, щоб у надходячому пості оці слова прощення і надії трапили до сердець тих, які досі живуть без сповіди і Божої благодати. Христос запрошує вас до Сво го милосердя, хоче ласкаво простити. Нехай не буде душі, що відкинула б Боже серце і Його доброту.

Перегінсько 28. 12. 1937 р. Мої Панове! Вчора я мусів добити коня, що зломив ногу. Посилаю мою книжечку й прошу мені зараз з неї виплатити 220·—, щоби я міг собі купити другого, бо конем заробляю та удержую родину. Здоровлю щиро — Іван Сенич.

Поберемо всякі життєві труднощі, щадячи

у Пром-Банку

Львів, Гродзіцьких 1.

Присилайте передплату!

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

ЛЮТИЙ — МІСЯЦЬ ТВЕРЕЗОСТИ

Лютневий курс „Відродження“ відбувся у Львові в днях 11, 12 і 13 ц. м. в Природничому Музею Наук. Т-ва ім. Шевченка. Курс відкрив 11. т. м. в 6. год. голова „Відродження“, м-р М. Ценко. Він виголосив цікавий виклад про потребу боротьби з пиянством, одним з наших найбільших ворогів. Другий виклад виголосив о. Всеволод Дурбак про вплив алькоголізму на моральний рівень одиниць і народів. Він ствердив, що Церква піддержує і поручає боротьбу з пиянством, джерелом багатьох гріхів. Вкінці д-р О. Недзвецький представив великі шкоди для здоровля від алькоголю й тютюну. Приявних було около 150 осіб, старших і молоді. — Про дальші виклади напишемо в черговому числі. Тепер звертаємо увагу на велику небезпеку, яка нам грозить від українських приватних коршем, які повстали густо на місці жидівських коршем, особливо на Покутті і Гуцульщині.

— —

За почином Централі „Відродження“ що раз більше місцевостей у краю починає влаштовувати дні „Відродження“, так що в лютні місяці „Відродження“ наберуть певно масового характеру, бо Кружки і Філії одержали з новим роком із Централі докладні інструкції і плян праці, зокрема лютневої кампанії.

— —

Вслід за Філією „Відродження“ в Кракові, влаштувала Філія „Відродження“ в Снятині день „Відродження“ в честь Великого Подвижника відродженецького руху Митр. Й. Сембратовича. Дня 16. І. 1938. р. відправлено в год. 10 торжественну Службу Божу з відповідною проповіддю о. Й. Проця, в год. 12. панахиду за Митр. Й. Сембратовича і всіх померших працівників на відродженецькому полі; в год. 4. була Святочна Академія з програмою: Відродженецький гимн — муж. хор; вступне слово о. М. Дольного. Дальше виступи хору, сольоспіви, деклямації, інсценізація „Напередодні“ — у виконанні молодих відродженців-соколів. Академію закінчено національним гимном. Усі точки Академії були виконані дуже дбайливо. Хорові точки під управою п. Ірини Тисяк-Костинюкової випали по мистецьки. Філія „Відродження“ в Снятині належить до постійно діяльних відродженецьких клітин завдяки невтомній праці її Ради, зокрема довголітнього голови п. А. Андрусяка. Оцей день, як і жива постійна праця Філії, тим важливіша під цю пору, коли на цім терені поширюється жахливе піянство.

— —

Польонізація Лемківщини. Лемківський буквар, писаний таким язичієм, що його Лемки не могли зрозуміти, був першим кроком у польонізаційнім поході на наших Лемків. Тепер шкільна влада йде дальше в тім напрямі. Давніше вчили польської мови в другій кляси народньої школи, а від тепер починають її вчити вже в першім році від другого півріччя. На шкільних будинках повміщували тільки польські написи на місце двомовних, польсько-українських В останніх роках усунули з Лемківщини останніх учителів Українців. А додати треба, що Поляків на Лемківщині всього 5 відсотків. Проти такого обмеження національних прав протестують наші Лемки і шлють петиції до шкільної влади. Треба, щоб усі Українці більше інтересувалися долею наших братів на Лемківщині.

Ялинка для бідних дітей у Луцьку. Заходом Союзу жінок Українок уладжено в Луцьку ялинку для бідних дітей. Зібрані діти бідних робітників і ремісників бавилися весело, деклямували вірші і співали пісень. Того рода вечірки для наших найменших заслуговують на поширення.

Сконфіскували ґазету православної митрополії. Православна митрополія видає в Варшаві власний орґан „Слово“. Останнє число тої ґазети було сконфісковане за статтю, яка писала про масовий перехід на латинський обряд православних в селі Гриньки. Взагалі про ту справу тепер дуже багато говориться.

Великий процес в Золочеві вже почався. На лаві обвинуваченых сидить 55 молодих Українців, переважно радехівського повіту. Їм закидають приналежність до ОУН і ведення саботажної акції. Процес потреває мабуть до половини березня.

Старуха ще досі не відшукали. Тому кілька місяців пропав без сліду український редактор Старух. Довгі пошукування за ним не давали ніякого висліду. Тоді мати пропавшого звернулася телеґрафічно до премієра Складковского з запитом, де її син; міністерство відповіло, що Старух арештований в Рівному. Харчі вислані на свята для Старуха до рівенської вязниці вернули з допискою: „такеґо вензьня нєма“. Зажуреній матері заявила управа тої вязниці, що Старуха там нема.

Хочуть усунути Українців з Міжнароднього Студентського Союзу. Центральна орґанізація українського студентства належить від ряду літ до Міжнарод. Студент. Союзу. В січні відбулась в Анґлії конференція ради того Союзу, в якій взяли участь представники 19 народів, між ними й Українці. Польська студентська делеґація поставила домагання, щоб Українців виключити з Союзу. Два дні радили над українською справою. Врешті українському делеґатові вдалось відложити рішення до най ближчого року.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ.

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ.

Наше село Людвиківка в Тернопільщині довший час спало. Щойно в осені минулого року збудилося до нового життя, відколи засновано читальню „Просвіти“. Вона міститься в малій старенькій хатині. Примір до наслідування дали нам дописи, поміщені в часописі „Христос Наша Сила“, що громада — то великий чоловік, в тій місцевости побудували церкву, в іншій читальню, а все це з доброї заохоти. І ми зробили пробу минулої осени. Підчас копання бараболь висипали ми коло читальні пару мішків бараболь на будову нової читальні. Майже кожний з наших людей жертвував 1 корець бараболь. За продані бараболі закуплено камінь на будову нової читальні.

Ось бачите, добрі люди, що варт добрий релиґійний часопис, скільки то ріжних рад і порад він подає, які можна використати для власного і загального добра. Нехай Бог благословить! Складаючи сердечну подяку за Вашу працю, бажаю Хв. Редакції, щоб Ваш часопис передплачували всі Українці-католики.

ІВАН ГЛАД.

Радіо - приймачі
ПАТЕФОНИ
ҐРАМОФОНОВІ КРУЖКИ
та всі електро - товари
поручає Фірма Е-КОМП
Львів, вул. Сикстуська 29.
Тел. 203-30.

ЩО ДІЄТЬСЯ В СВІТІ

В країні безперервної „чистки"

Ще як світ світом не було такої безглуздої „чистки" людей, як тепер у червоному „раю". Навіть совітська преса пише, що серед „вичищених" було 20% зовсім невинних, яких одинокою провиною було те, що знали засуджених „ворогів народу". Одного большевики ‚вичистили" за те тільки, що його жінка тримала бочку капусти в пивниці одного „ворога народу". А коли втратив ласку урядовець Іванов, то лікар забрав йому золотий зуб, вставлений давніше підчас лічення в касі хорих. Божевільна чистка усунула 100.000 відповідальних урядовців, на яких місце нема кого поставити, бо кожний боїться, що скорше чи пізні ше, без ніякої вини, опиниться під „стенкою" або на Соловках. В Києві вичистили половину всіх комуністів за ріжні, навіть смішні закиди.

„Чистка" зачалася в 1933. р. Тоді комуністична партія мала 3 міліони членів. За 4 роки безперервної чистки вичистили половину комуністів, так що тепер є вже тільки півтора міліона членів компартії. Тепер деяких „вичищених" „спеців" витягають з Соловок і інших таборів і кажуть їм вести давню працю, бо нема кому їх заступити. Через ці чистки настав застій у хліборобстві і промислі Тепер зачалася вже чистка серед тих, що „чистили". Їх назвали „комуністами - карієровичами". Коли й цих доносників „вичистять", то в компартії вже мало хто лишиться, бо більш ідейних комуністів вже давно винищили.

ЗА ОСВІТУ і ЗДОРОВЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Підчас дискусії над буджетом міністерства освіти в сенаті промовляв о. сенатор Р. Лободич. Він ствердив, що вселюдне українське шкільництво майже зовсім не існує. Нема ні програм навчання української мови, нема відповідних українських підручників. В Польщі ліквідують учителів релігії у школах, зменшують число годин релігії, позбавляють дітвору науки релігії, бо не допускають священиків до шкіл, відбирають їм право навчання, а деякі учителі зневажають гр.-кат. духовенство.

В соймі посол Д. Великанович обговорювава новий законопроєкт уряду про поборювання сухіт.

ЩО ДІЄТЬСЯ НА ЗАКАРПАТТІ

На засіданні першої Центральної Української Народньої Ради в Ужгороді ухвалено уладити обходи з приводу 20-ліття гуцульського повстання на Закарпатті, поставити памятник поляглим. (В 1918. р. закарпатські Українці проголосили святочно злуку з Українською Державою). Осуджено затії недобитків москвофілів за введенням до шкіл російських підручників Тепер на Закарпатті є 798.813 населення, з чого велика більшість українська.

ВІЙСЬКОВА ДИКТАТУРА в РУМУНІЇ

Румунський уряд під проводом премієра Ґоґи уступив. Нове правительство розвязало всі політичні партії і відкликало вибори, які розписав був попередній уряд. В цілім краю заведено винятковий стан. Військо перебрало на себе охорону ладу і прилюдної безпеки. Це означає, що в Румунії прийшло до військової диктатури. Пресову цензуру дуже загострено.

Премієром нового уряду іменував король православного патріярха Мирона Крістеу. Цей патріярх є головою румунської автокефальної православної церкви.

КОЛИ КАНАДА БУДЕ ФАШИСТІВ СЬКА

Лямберт, один з провідників канадійських фашистів, заявив, що в 1940. р. Канадою будуть кермувати фашисти. Канадійські фашисти мають мати за собою 60% населення цілої Канади. „Націоналсоціялістична християнська партія Канади" не приймає в свої члени жидів.

— —

Найкорисніше помістите свої ощадности

в Кооперативному Банку „ДНІСТЕР", у Львові, вул. Руська ч. 20, що провадить крім звичайних ще й окремі роди вкладок, які є вище опроцентовані від звичайних вкладок, а саме: **вкладки різдвяні і феріяльні, вкладки приданого і на усамостійнення, та премійні вкладки,** на які складаючи щомісячно що найменше зол. 5, — можна одержати по році крім відсотків ще й нагороду за ощадність. в сумі зол. 25, — до 100. —

Погані привички

Часто люди в скрутних життєвих ситуаціях удаються за порадою до ворожбитів, чи ворожок. Вірять ворожбитам також молоді хлопці та дівчата. Йдуть до ворожки, щоб виворожити собі долю. Пошесть ворожбитства дуже тяжко усунути.

Від ворожбитства треба відріжнити порадні вибору звання, де спеціялісти фахівці на підставі наукових досвідів видають осуд, хто до якого звання найбільше надається.

Але цілком інша річ, коли люди непокликані, ворожбити, беруться радити людям у таких важних справах як подружя і т. п. То ж нічого дивного, що такі дорадники - ворожбити роблять медвежу прислугу, замішання вносять між подругів чи приятелів. Доходить до того, що в багатьох випадках люди розходяться на підставі базікань ворожки. Кажуть потім, що ворожка вмовила в неї чи в нього, що так сталося. Знаю примір, як ворожка причинилася до ненависти між одним подружам. Сказала молодому чоловікові, що його жінка його зраджує. Від тоді він зненавидів свою жінку. А жінка була чесна і вірна. Ворожка так вмовила в нього, що він їй більше вірив ніж своєму здоровому розумові та розумним радам чесних людей.

Деякі ворожбити наперед ви відуються потайки про приватне життя людей, а потім їм ворожать.

Одна ворожка з Варшави уладжувала свого роду „курси" вороження в осаді Садово під Броком. Вчила молодих дівчат і хлопців ворожити, а за науку брала оплати, що доходили нераз до кількасот злотих.

Чи ж не встид, що люди свою долю щастя узалежнюють від без просвітньої ворожки?!

Молода дівчино! Молодий хлопче! Не давайся на посміх людям! Чи то буде циганка, чи доморосла ворожка, чи буде ворожити з карт чи з руки, з планет, чи з муки — не давайся оцигани й гони її з хати. Не виворожиш собі долі в ніякого ворожбита на світі, якщо не вимолиш собі її в Бога і не заслужиш у людей. „Молися і працюй!" — каже приповідка. Отсе є дві асові карти, що ніколи не заведуть.

Юл. Ко.

Сторінка для української молоді

Великий Володар України

В місяці лютім припадають роковини смерти одного з найбільших українських володарів, князя Ярослава Мудрого. Він помер тому 884 роки; панував у Києві як великий князь могутньої Української Держави. Україна належала тоді до найбільших держав в Европі. Варта пригадати, що підставою могутности народу є згода і єдність всіх громадян, патріотизм себто жива любов до своєї батьківщини і всього, що рідне, підставою сили є войовницький дух серед народу і чесність, справедливість та велика мудрість його провідників.

Князь Ярослав Мудрий переміг незгоду серед менших українських князів і це було запорукою могутности і величі його держави. Під його правлінням запанувала єдність і згода на українській землі. Він знав, що підставою його панування є справедливість. Тому казав ученим людям списати всі закони, якими судився український нарід за його попередників. Так повстала славна книга законів, що її назвали „Руська Правда". Правдою жили українські володарі в давних часах і законом правили над українським народом. Завдяки тому сильна і могутня була тоді Україна, поважали її сусіди і шанував цілий світ.

Великий володар дбав теж ревно про науку і взагалі про українську культуру. Будував величаві церкви, закладав школи, пособляв письменству, спомагав монахів, які переписували книги, дбав про освіту вищих верств народу; працював над поширенням правдивої науки Христа, продовжуючи діло святого Володимира Великого, що охрестив нарід.

Найстарший наш літописець, що описав найдавнішу історію нашого народу і славні діла його володарів, оповідає, як князь Ярослав заложив у Києві і Новгороді дві високі школи. Він хотів, щоб сини знатних людей українських, бояр та менших князів, образувались у тих школах на освічених людей. І каже літописець, що мами тих синів плакали ревними сльозами, коли володар забирав їх синів до школи. Школи на Україні були тоді новістю і мами ще не мали нагоди побачити, яке велике добро для молодих людей дає школа й освіта. Але розумний князь це знав і навіть проти волі мамів брав синів до шкіл.

Український нарід, вдячний своєму володареві за все добро, яке він йому вчинив, назвав його Мудрим. Бо дуже мудре, розумне і справедливе було Його панування. А нащадки зберегли ту добру память про него. І ми ще сьогодні з любовю згадуємо світлу постать великого володаря України.

ГОЛОСІТЬСЯ МАСОВО НА КОЛЬПОРТЕРІВ НАШОГО ДОБРОГО І НАЙДЕШЕВШОГО ЧАСОПИСУ „ХРИСТОС НАША СИЛА". КОЛЬПОРТЕРАМ ДАЄМО 20% ОПУСТУ З РОЗПРОДАЖІ ЧАСОПИСУ.

Лист з Іраку

Подаємо тут цікаві виїмки з листу нашого молодого вченого Дра Б. Кордюка, який перебуває тепер в Іраку (Азія).

Редакція.

На загал населення тут дуже рідке, 4 міліони здається. Та не число дуже недокладне. Здається в 1925. р. робили тут Анґлійці докладний перепис населення. Значить ходили від хати до хати і питали кілько мешканців в них є. Таке саме в шатрах на пустині. Опісля робить тутешній уряд значно простіше. Ви силають поліційного урядника до „шейха" (шейх це наче війт) і питають скільки в нього душ. Кожний шейх хоче показатися дуже могутнім і тому подає напр. пять тисяч, хоч має лише три тисячі душ. Ці числа є опісля відповідно до знання місцевих умовин та інтеліґенції даного урядника відповідно зменшені. Ну і перепис населення — готовий. Метрик тут нема, як хтось помре, теж ніде не нотують. Кілько літ хто має, теж не всі знають. При поборі до війська „шацують" на око по вигляді і по бороді. В кого більша борода, то і старший повинен бути. Служба трирічна військова є обовязкова, але очевидно докладно цього перестерігати трудно.

Найкращий зимовий спорт — це лещетарство. Воно розвинулося головно в північних і гірських краях. У нас є прегарні лещетарські терени майже в цілому краю. Одначе найкраще розвинулося наше лещетарство на Гуцульщині й Бойківщині Космач, Ворохта, Жабє, Славсько й інші наші гірські місцевости стали осередками нашого лещетарського спорту. Коли на долах вже мало снігу, в горах ще великі сніги і можна ще довго їздити на лещетах.

Відділ для хорих

Слава Ісусу Христу!

Дорогі співстрадальники Христові!

Кожного року відбувається Унійний Тиждень у місяці лютім. У тім тижні звертається св. Церква і до вас, дорогі співстрадальники Христові, щоб ви не марнували скарбів своїх терпінь, але заохочує вас, щоб ви вступили в ряди Апостольства Хорих, та свідомо, разом із Христом, спільною молитвою, і жертвою - постом ницили зло, ницили царство сатани.

В Унійнім Тижні радить вам Апостольство Хорих: жертвуйте свої молитви за мир цілого світа, за уґрунтування і помноження Христового Царства, за зєдинення всіх церков. Маєте нагоду бути апостолами, маєте нагоду при вашій тілесній немочі прислужитися загалові, прислужитися цілій св. Церкві. — „Моліться один за одного... бо много може ревна молитва праведника...“ (Якова 5, 16). Маєте нагоду причинитися до прискорення тої хвилі, якої бажав і бажає Христос, щоб усі були одним стадом під одним Пастирем Христос Наша Сила!

— —

Хоч ви недужі, але цікавитеся всім. Ви радуєтеся або сумуєте з усіми іншими членами св. Церкви, коли вони радуються або сумують. Злі люди допустились зневаги на Особі найвищого Зверхника нашої Церковної Провінції, в соймі напали на Нього неправдивими й злобними закидами. Ціле українське громадянство обурене з причини зневаги нашого Архипастиря, Митрополита Кир Андрея Ви, члени Апостольства Хорих, прилучуєтеся до цілого загалу, а притім жертвуйте свої страдання в наміренні нашого Митрополита. Христос нехай уділить Йому якнай більше ласк, щоб ще довгі роки проводив нам, а нашому громадянству, щоб дав духа єдности, щоб всі Українці під батьківським проводом Митрополита Кир Андрея видержали у вірності для Спасителя, св. Церкви і для українського народу.

— —

Для П. Т. Урядів Парохіяльних і Товариств

ПЕЧАТКИ

МОНОГРАМИ, ТАБЛИЦІ

виконує найдешевше пеґше й одиноке українське

Ритівниче заведення

Володимир ЯРОШ

Львів, вул. Сенкевича 3.

Наш Архипастир Митрополит Кир Андрей спрямував Свої золоті слова до вас хорих. Письмо Митрополита видане окремою книжечкою. Подано в тій книжечці і пояснення в справі Апостольства Хорих. Кожний, хто надішле на почт. пересилку значок за 5 сотиків на адресу подану нижче, одержить брошурку безплатно.

— —

Перепрошуємо за те, що деякі жертви на Апостольство Хорих, прислані на потреби його українських членів, дісталися на чужу адресу. Адреса подана нами добра, одначе почта мимо доброї адреси спрямувала ці посилки до польського Апостольства Хорих. Тому треба реклямувати, а коли висилається, треба адресу підкреслити. Назви Апостольства Хорих не зміняємо, бо ця назва принята в усіх краях Европи.

Чергова Служба Божа в наміренні Апостольства Хорих відправиться 7. березня 1938. Вписуйтеся в члени Апостольства Хорих. Адреса Апостольство Хорих, Львів, Підвалля 9. І. м. 2.

О ГОРИЦВІТ.

Сільські розбишаки

Дмитро Ґнип і Грицько Пень ішли дорогою і поцмокували махорку. Були собі „колеґи“. Довгі літа пасли корови на вигоні, потім разом гонили коней на ніч, пізніше трохи фірманили, а тепер уже й парубочити почали. І всюди Дмитро та Грицько разом. Чи на толоку, чи на весілля, чи на забаву, чи на фестин. Було візьме Дмитро втятий баґнет у кишеню, Грицько шрубу на дроті, Дмитро грабовий колик у руку, Грицько палицю з загнутої штаби, тай ідуть в село, як у тьму. О, нехай би хто пробував спротивитись їм!

Нині оба йшли на представлення подивитися. Понадягали на себе нові райтки, куртки і чоботи у них на штайфі. І дійшли Дмитро Ґнип і Грицько Пень аж до „Народнього Дому“ та поставали у сінках під стіною. Справді ще мали у кишенях пару ґрошів, але на білет шкода. Буде на махорку. А на представленню вистарчить і в сінках постояти. Тут ґлітно і тепленько, може де навинеться Микола Дрозд з сусіднього села, та вперіщили б його тут по крижах, нехай би не сватався до Онищукової Катерини.

І вистоювали парібки під стіною, а коло них ще інші, великі і малі. Розпихалися ліктями, допитали собі по ногах і все вапно зо стін брали на свої плечі.

Аж нараз хтось потрутив Дмитра і він звалився на Грицька, та наздоптав його ногою.

— Де валишся, сліпаку! — гримнув Грицько і відопхав Дмитра коліном від себе. — А ти чого стоїш коло мене! Повилазило б тобі! — крикнув Дмитро і штовхнув Грицька ліктем, у груди. — Ти!.. — Важай!.. — Ну!.. — Ну, ну!.. — А на...

І ляп один одного по лиці, аж лоскіт пішов попід стелю. А потім на кулаки, а потім копитами фицали, як коні. А потім і цього було замало. Дмитро Ґнип витягнув штилет, а Грицько Пень шрубу на дроті.

Не довго це тривало і вже лежав Дмитро під порогом з розваленою головою, а Грицькові кавалок варґи і носа як бритвою відмірив. Виглянули люди зо салі, подивилися на дураків, та дали знати батькам.

Приїхали батьки відразу возами, висадили синів на солому, як дві колоді, тай повезли в місто до лікаря. Позашивав лікар Грицькові варґу і Дмитрові позліплював голову клямрами, тай питає батьків:

— Що це такого сталося? Хто це так страшно покалічив ваших синів? — Та самі себе! Вони й „колеґи“ собі! — кажуть батьки. — Як це так? За що їм пішло? — дивувався лікар. — Та за ніщо! От так! У нас що раз таке трапляється! — То виходить з цього, що ваше село якесь ще дуже темне, несвідоме! Бо як же ж це, щоби парубок один одного так мордував, тай за ніщо? Якесь дике ваше село?! — Або ми знаємо, чого воно так у нас? Та є в селі читальня і кооператива! — кажуть батьки. — Ну, то вчіть якось інакше своїх синів! Чого ж вони мають так дико розбиватися? Вже й так, хто не хоче, то нас бє, то ще ми маємо самі себе так калічити? — А що ж ми зробимо? Вийде парубок з хати, на весілля чи забаву тай робить, що хоче! — скривилися батьки.

— Та давайте своїм синам трохи книжок читати, та католицьких ґазет! — поучував лікар. — Бо люде у вас може не читають? Тай до церкви ходіть, тай синів посилайте, тай не пийте горівки. Та ж заповідь Божа каже: Не убий! Та будьте ж людьми!

І подякували ґазди лікареві за мудру науку, та повернули у село. Постановили собі відтепер виховувати свої діти в християнському і національному дусі, щоб не виростали з них такі розбишаки як Дмитро Ґнип і Грицько Пень.

ЦІКАВІ ДРІБНИЦІ

Що пишуть про свічки **„КЕРОС“** сталі їх Відборці: „...тепер горить світло у нашій церкві тільки з Вашої фабрики, як також цього року в нашім селі в кожній хаті на Свят-Вечір горіла свічка „Керос“. Більше ніякого не було і не буде, про що Вас запевняємо. Бажаємо Вашій фабриці якнайкращого розвитку. Дай, Боже, щоб у кожній нашій церкві й хаті уживали тільки світла „Керос“. З глибокою пошаною — за Церковний Комітет: **Дмитро Рудяк** — Новосілки Грималівські, 17. І. 1938. року“. — Чи маємо від себе ще що додавати?

ВІДКРИЛИ НАЙБІЛЬШУ ПЕРЕДПОТОПНУ ПОТВОРУ

Гірники в копальні вугля в Седередж у Кольораді (Америка) натрапили на глибині 70 метрів на відтиски стіп якоїсь передпотопної потвори. Директор природничого музею в Кольораді, д-р Бровн, ствердив, що ці відтиски стіп, проміру 1.13 м., належали до передпотопної потвори, які жили на нашій землі тому дуже-дуже давно Зачали пошукувати дальших слідів потвори і недалеко знайшли кістяк потвори. Це найбільша потвора з передпотопних часів, яку досі відкрили. Вона була висока 15 м. і ставила кроки що 5 м. Цілих три тижні працювали робітники над відкриттям кістяка, що важить 8.000 кґ., довгий на 16 м., високий на 15 м. Крім цього в іншому місці знайшли рештки великої черепахи, довгої на 5 м., широкої на 2 м., і високої на 1 м. Ці рештки, передпотопних потвор викликали велике зацікавлення в Америці.

ЗА 10 зл. ЗАРОБИВ 97 зл. МІСЯЧНО

Один безробітний з Вильна, який витривалою працею став купцем, написав отвертий лист. У ньому пише між іншим: „Я працював тяжко, не мав ніколи сотика. Заледви вистало на життя. З тяжким трудом назбирав я 10 зл. і зачав торгувати господарськими артикулами першої потреби і новостями. Здавалося мені, що нічого не зароблю. Одначе вже в першому місяці заробив я 97 зл. Як хто не вірить, може переглянути мою книгу, де я щоденно записував усі розходи і приходи. Але нікому не раджу зачинати від такої малої суми і без фахової поради. Треба визнаватися в околиці, і вибрати практичну новість першої потреби. Найліпше наперед засягнути фахової поради. Мусимо самі взяти в руки торговлю, не купувати і не продавати чужим купцям, тільки своїм.

НАЙМЕНШІ ЛЮДИ.

В незнаній досі околиці Мексика, в Дуранґо, відкрили мумії (забальсамовані тліїнні останки) найменших людей на світі. Виявилося, що Мексик (Середня Америка) замешкували перед століттями карлики, які стояли на високім ступні культури. З викопаних мумій, решток домів і господарських приладів виходить, що ці карлики мали пересічно 80 центиметрів зросту, мешкали в домиках, високих на 1 метр. Вони одягалися в тканини з кактусових волокон, уживали знарядів з литого олова. Як зброї вживали луків і стріл, закінченими відповідно загостреними каміннями. Зналися добре на бальсамуванні мумій, які й досі знаменито збереглися в гарно плетених кошиках. Досі за найменших людей уважали Муринів з племени Бамбуті зі середної Африки, яких ріст доходив до 1 метра і 45 центиметрів.

БЕЗГОЛОСНА СВИСТАВКА

Один поліціянт у Копенгазі, сто лиці Данії, послугується тихою, безголосною свиставкою на псів. Частість дрожань тої свиставки така висока, що людське вухо не може її зловити, натомісць песяче вухо ловить її знаменито.

КОМІТЕТ БУДОВИ ПЕЧІ

В однім малім селі несвіжського повіту на Виленщині повстав громадський Комітет будови печі в місцевій читальні. Вибрано голову, заступника голови, секретаря і касієра до справ будови печі...

ПРИГОДА З ОШАЛІЛИМ КИТОМ

Незвичайна подія була в пристані Сан Франціско, найбільшого американського міста над Тихим Океаном. Один кит (найбільше вод не звіря) заблукався до пристані, вплинув до її численних розгалужень і не міг вернутися назад на повне море. Зі страху зачав кидатися на всі боки, унеможливлюючи рух пароплавів. Тисячі людей збіглися, щоб приглядатися тим маневрам кита, який кидався як ошалілий на всі боки. Коли ловці китів не могли дати собі з ним ради, військо зачало стріляти з гармат до кита, який спараліжував цілий рух у пристані. По довшій стрілянині вдалося кита вбити.

ВЕСЕЛИЙ КУТИК

НАМІРЕНЕ ВБИВСТВО.

На постерунок поліції приходить засапаний громадянин і голосно повідомляє, що власна жінка хотіла його вбити. Комендант постерунку питає:

— Направду? А в який спосіб?

— Дала мені баняком кільканацять разів по голові.

— Не бачу на вашій голові ніяких слідів.

— То подивіться на той баняк!

ЖИДІВСЬКИЙ „ПІСТ“

МОШКО: Наш рабін постить цілий тиждень, крім суботи і свят.

ІЦИК: Це неправда. Я сам бачив, як рабін їв у понеділок.

МОШКО: Ну, то нічого. Наш рабін нарочно їсть, щоб люди не знали, що він постить..

В СУДІ

Перед судом йде розправа за викликання неспокою.

— Отже як то було? — питає суддя чоловіка.

— А так: ледви я ввійшов до хати, а жінка мене мітлою по голові. Я її палицею, а вона в мене горшком; я її поліном, а вона миской, я за гачок...

— Ну, а що потім?

— Потім? Потім ми зачали битися!

ЧУДЕСНА ДИТИНА.

— Я маю заледви 6 літ і вже заробляю грою на скрипці.

— Якою? Чи вже даєш концерти?

— Ні, але наш сусід дає мені щоденно пів злотого, щоб тільки я не грав на скрипці.

Календар

ЛЮТИЙ 1938.

Стиль		Дні тижня	СВЯТА
н.	ст.		греко-катол.
20	7	Н	О Блуд. Сині Пар.
21	8	П	Теодора Страт.
22	9	В	Никифора
23	10	С	Харлампія
24	11	Ч	Власія Теодора
25	12	П	Мелетія, Марини
26	13	С	Мартиніяна

СОНЦЕ сходить 20 ц. м. в год. 7, заходить в год. 17.29.

МІСЯЦЬ сходить 20. ц. м. в год. 0, заходить в год. 9.13. Остання чверть 22.11.

УКРАЇНКИ!

Передплачуйте часопис для сільського жіноцтва „ЖІНОЧА ВОЛЯ“, що виходить вже шестий рік під редакцією Олени Кисілевської.

„ЖІНОЧА ВОЛЯ“ — найкращий часопис для жінок села.

„ЖІНОЧА ВОЛЯ“ — вчить українське жіноцтво, як має сповняти своє завдання супроти Бога й Батьківщини.

„ЖІНОЧА ВОЛЯ“ — це найкращий дорадник для своїх читачок.

Річна передплата 2 зл. — Адреса редакції: Коломия, вул. Замкова 37.

ГОСПОДАРСЬКА СТОРІНКА

Озимина зимою

Озимини вимагають зимового відпочинку, значиться їх ріст зимою припиняється, щоб тим буйніше могли розвинутися весною. Озимини переходять зимовий сон ще молоді й слабі, тому вони наражені на ріжні небезпеки, особливо на холод, коли сніг їх не забезпечує перед морозом. Найсильніші морози не зашкодять, коли верства снігу відповідно груба.

Коли настане відлига, озиминам загрожують інші небезпеки. Сніг тає, на полях повстають часто калужі, а тому що земля відмерзла і ростини зачинають розвиватися, можуть під водою вигинути з браку воздуху. Жито більше вражливе на залив води, як пшениця. Тому вразі відлиги треба пильно зважати на калужі на полі і спускати воду з піль до придорожних ровів.

Друга небезпека повстає з того, що коли наслідком потепління земля відмерзне і ростини зачнуть рости, а потім упадуть знов сніги і вхоплять морози, то на верху твориться тверда, часто ледова шкаралуща, а під снігом болото. Верства снігу не допускає глибше холоду, ростини ростуть, але з браку воздуху скоро масово гинуть. По останньому потеплінню впали знов сніги. Якщо земля не замерзла перед снігом, то ростинам загрожує поважна небезпека, особливо коли по снігу вхопить мороз.

Щоб оминути цю небезпеку, і не наражуватися на втрати, треба поле заволочити боронами з кілками довгими на 30 цм, а як сніг глибокий, то ще й довшими. Коли нема такої борони, то треба зробити відповідний валок з кілками і ним волочити поле. Кілки вижолоблять глибокі борозди в снігу аж до землі. Цими бороздами мороз дістається до глибини, тому земля за кілька годин замерзне. Одноразове заволочення вистарчає, щоб земля і ростини були відповідно підготовані на решту зими без страху якогонебудь ушкодження ростин. Треба звернути пильну увагу на стан засівів, бо відлиги і морози, які чергуються з собою, можуть поважно зашкодити озиминам, якщо не будемо протиділати.

„Р І Й“
Львів, Руська 20
купує та переробляє віск на вощину. Доставляє цукор для підгодівлі бджіл.

ПРАКТИЧНІ ПОРАДИ

Треба заглядати до кіпців з бульбою і перевітрювати їх. Звозити лід, необхідний у молочній господарці. Викінчувати молочення збіжжя, призначеного на засів. Насіння купувати тільки з порукою на письмі про їх ужиткову вартість. Обчислювати, чого бракує в господарстві, направляти господарське приладдя. В довгі зимові вечорі читати господарські книжки й часописи.

Б І Р Ж А

Ціни за 100 кг. люзом льоко вагон — стація навантаження:

Однорідна пшениця	24.75—25.75
Збірна пшениця	24.50—25.50
Жито стандарт I.	18.75—19.75
Жито стандарт II.	18.50—19.50
Пашний ячмінь	16.00—16.50
Ячмінь 650	16.50—17.00
Ячмінь 680	17.00—17.50
Легко задощ. овес 450	18.50—19.00
Незадощений овес 450	19.50—20.00
Жовта кукурудза	17.00—17.50
Червона кукурудза	19.50—20.00
Фасоля Корона ручно вибирана з мішком	51.00—52.00
Фасоля Різен	45.00—46.00
Фасоля шмальцівка спец.	39 00—40.00
Фасоля цукрівка	28 00—29.00
Краса рафована фасоля	24.00—25.00
Ріпак з мішком	54.00—55 00
Темна вика	15.50—16.00
Сіра вика	14.50—15.50
Насіння льону	46 00—47.00
Гречка 90%	16.50—1675
Конопляне сімя	34.50—35.00
Соняшникове сімя	36.50—37 00
Просо	17.00—17.50
Червона конюшина	95.00—100.00
Червона конюшина вільна від канянки	105.00—110.00
Червона конюшина вільна від канянки 95% насіння	115.00—120.00
Біла конюшина вільна від канянки	150.00—160.00
Біла конюшина вільна від канянки 95% насіння	190.00—210.00

Тенденція спокійна

ЦІНИ НА ЛЬВІВСЬКОМУ РИНКУ:

Солодке прасоване сіно 12.75—13.75; Прасована солома 6 00—6.50; Лен 47.00—47.50; Озимий екс. ріпак 53.00—54 00; Гречана каша 32.50; Ячмінна грубша каша 28.50—29 00; Пенцак 30.00—30.50; Кмін з мішком 74 00—75.00; Синій мак 84.00—86.00; Червона конюшина 108.00—111.50; Булька 3.50—4 20.

НАБІЛ.

Маслосоюз платив за 1 кг. масла десерового бльокового без опакування 3 35 зл.; за 1 кг. масла десерового бочкового з опакуванням 3.40 зл.; літра молока 17—18 гр.; копа яєць 4.00 —— зл

ЖЕРТВИ.

Парохіяни з Тростянця Вел. з нагоди поминального Богослуження за Крутянських Героїв зложили на політ. вязнів 1.50 зл.

ОГОЛОШЕННЯ

за оголошення Редакція не відповідає:

ПОДЯКИ.

Оцим складаємо щиру подяку В. П. Миколі Геретові зі Струтина, п. Золочів, за мистецьке й дешеве виконання оправи до запрестольного образу, і Вп. П. проф. Львові Редкевичеві з Фільварків п. Золочів за артистичне намалювання запрестольного образу. Їх працю поручаємо Всеч. ОО. Парохам.
о. Антін Янович, парох; о. Олексій Зарицький, сотрудник; Провізори і Церк. Комітет у Струтині.

——

Оцим складаємо найщирішу подяку Вп. П. Дмитрові Стащишинові, різьбареві з Олеська коло Золочева, за солідне і по мистецьки вирізьблення іконостасу і 2-ох бічних престоликів для нашої церкви. По такім солідним позолоченню через п. Пантелеймона Чуйку з Княжа Малого біля Золочева представляє направду мистецьку вартість і є прикрасою нашої церкви. Оба мистці виконали свою роботу на догідні рати. Поручаємо їх всім Отцям як дуже солідних і вирозумілих мистців свого діла.
За Церковний Комітет: о. Василь Оберишин, Йосиф Венгрин і Матвій Луцків

——

Братство Божої Матери Неустаючої Помочі при церкві св. Арх. Михаїла в Дубівцях дек. збаразького, з нагоди 900-ліття проголошення Божої Матери Володаркою України і в 10-ліття оснування Братства Божої Матери Неуст. Помочі справило до місцевого храму гарно різьблений бічний престіл у честь Божої Матери Неуст. Помочі. Престіл гарно вирізьбив Вп. Качмарчук в Тернополі, а Ікону Божої Матери Неуст. Помочі чудово виконав артист п. Малюца Антін у Львові. Вся робота, дуже солідна й дешева, спонукує цею дорогою зложити щиру подяку мистцям і поручити їх Впр. Духовенству й вірним.
Дубівці, 24. I. 1938. р.
о. Решетуха Михайло, Антін Олексів, Яким Андрушків.

Продам дубовий клячник до сповідальниць, що надається до кожної церкви — 45 зл. — **Петро Хоркавий,** столяр, Львів, вул. Міцкевича 26. (коло св. Юра).

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1·20 зол., РІЧНО 2·40 зол., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації; Львів Японська 7. II. пов. Тел. 294-56. — Видає „Мета“, Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує. Колегія. Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово“, Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.

Бібл. Czarneckoho 24.
Бібл. НТШ. ім. Шевченка

Оплатę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 8 (174) Львів, дня 27. лютого 1938. Рік VI.

Наша Родина

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК
присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин
ціна 5 сот.

КОРОЛЬ ДАНИЛО

Галицький король Данило, син Романа, був найславнішим володарем Галицької Землі. Вродився в 1202. р. і пережив немало горя по смерти свого батька в 1205. р., заки засів на батьківському престолі в Галичі. Він здобув Київ і панував майже над усіми землями, заселеними українським народом. Татарські напади ослабили так Галицьку Державу, що вона тільки ще 100 літ по його смерти змогла вдержати свою самостійність. В 1253. р. коронувався короною, яку прислав йому Папа Римський. Побудував місто Львів, багато церков і укріплень по всій своїй великій державі, залізною рукою завів лад і порядок. Серед безнастанних воєн помер у 1264. р. у Холмі, де його і поховали. Тому 700 літ Галицька Держава короля Данила була одною з наймогутніших держав в Европі. А тепер забороняють називати цей край стародавною назвою Галичина...

Голос цілого краю

В ОБОРОНІ ГОЛОВИ ГР.-КАТ. ЦЕРКВИ

Всі наші міста в цілому краю маніфестують свою любов і відданість ВПреосв. Митрополитові Кир Андрееві. Громадянство Перемишля, Станиславова, Тернополя, Долини, Бережан, Янова, Підгаєць, Перемишлян, Стрия, Войнилова, Белзця, Старого Самбора, Яворова, Сокаля, Болехова, Рогатина й інших міст відбуло многолюдні маніфестації та вислало телеґрами й письма до ВПреосв. Митрополита.

Також і наші села маніфестують свою вірність Князеві нашої Церкви. І так у Вирові, пов. Камінка Струм. 14. ц. м. місцевий парох о. Ол. Содомора відправив торжественну Службу Божу в наміренні Митрополита Кир Андрея і виголосив відповідну проповідь. Зійшлося велике число вірних. Письмо до ВПреосв. Митрополита з заявою вірности підписало 467 парохіян з Вирова й Соколова. Подібні маніфестації відбулися в селах Розбір Округлий і Розбір Довгий, Дубівці (Збараж), Фільварки Великі, Лагодів і ін. Щоденно часописи приносять вісти про величаві маніфестації в честь нашого Митрополита в цілому краю.

Ювилей „Просвіти"

Українські лещетарі зі Львова започаткували ювилей 70-ліття „Просвіти". Дня 20. ц. м. 16 лещетарів Карпатського Лещетарського Клюбу і Сокола-Батька принесли чашу з землею з Маркіянової Гори. Дир. В. Паньків вручив цю чашу заступникові голови „Сокола-Батька", дир. Палієві, а цей передав її з відповідноюо промовою голові „Просвіти", д-рові І. Брикові, який подякував нашим змагунам за це гарне діло. Це торжество випало незвичайно зворушливо і залишило сильне враження серед численно зібраних духовних і світських представників українського громадянства Львова.

ЛБ АН УРСР

Сконфісковано.

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ МЯСОПУСТНА.

Коли ж прийде Син Чоловічий у Своїй славі і всі ангели з Ним, тоді сяде на престолі Своєї слави; і зберуться перед Ним всі народи, і відлучить їх один від других, як пастир відлучує вівці від козлів; і поставить вівці по Своїй правиці, а козлів по лівиці. Тоді скаже Цар тим, що будуть по Його правиці: Прийдіть благословенні Мого Отця, наслідуйте приготоване вам царство від основання світа. Бо Я був голодний, а ви дали Мені їсти; Я був жаждучий, а ви напоїли Мене; Я був подорожний, а ви приняли Мене; нагий, і ви одягли Мене; недужий, і відвідали Мене; у вязниці був і ви прийшли до Мене. Тоді відповідять Йому праведники, кажучи: Господи, коли бачили ми Тебе голодного і накормили, жаждучого і напоїли? Коли ж ми бачили Тебе подорожним і приняли Тебе, або нагим і одягли Тебе? Коли бачили ми Тебе недужим, або в вязниці і прийшли до Тебе? А Цар у відповідь скаже їм: Істинно кажу вам оскільки ви це вчинили одному з сих Моїх найменших братів, Мені вчинили. Тоді скаже і тим, що будуть по лівиці: Ідіть від Мене прокляті в огонь вічний, приготований діяволу і його ангелам. Бо Я був голодний і ви не дали Мені їсти; був жаждучий і не напоїли Мене; подорожний був і не приняли Мене; нагий і не одягли Мене; недужий і в вязниці, і не відвідали Мене. Тоді відповідять Йому і ті, кажучи: Господи, коли бачили ми Тебе голодним або жаждучим або подорожним або нагим або недужим або в вязниці, і не послужили Тобі? Тоді відповість їм, кажучи: Істинно кажу вам: Оскільки ви не вчинили цього одному з сих найменших, і Мені не вчинили. І підуть сі на вічну муку, а праведники в життя вічне.

(Матей, гл. 25., ст. 31 — 46).

ДУХОВНА НАУКА.

Неділя мясопустна — „про Страшний Суд“ — ставить перед очі християн картину певного й строгого суду Божого. На ньому то, Сам Ісус Христос судитиме живих і мертвих не тільки за сповнення злих діл, але і за залишення добрих. Це і виразно зазначено у сьогоднішньому Євангелію. Пише про це св. Отець Василій Великий ось що: „Ісус Христос, що приняв від Небесного Отця суд, скаже до осуджених: „Відступіть від Мене, прокляті, в вічний вогонь, приготований діяволу й ангелам його“. І додасть причину. Не скаже: бо ви вживали, чужоложили, говорили неправду, кривдили або сповняли яке інше діло заборонене, хочби найменше. Але скаже: бо ви занедбали добрі діла“. Тепер такі часи, що навіть віруючі християни вдоволяються тим, що вистерігаються поповнити якесь беззаконія. Тимчасом наука Самого Ісуса Христа і св. Церкви сягає дальше і глибше. Вона вимагає добрих учинків супроти ближніх. Тому наші Богослуження в неділю про Страшний Суд повні сліз і каяття за занедбання добрих, нехай би і дрібних діл для ближнього. Ті то добрі діла прагне Бог записати на наш рахунок — на прощення наших гріхів, на ласку Божу і життя вічне. Нехай ті добрі діла, часто

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

Проповідь ВПреосв. Митрополита Андрея на день Трьох Святих 12. лютого 1938., що мала бути передана через радіо, — появилася в цілості друком у цьоготижневій „Меті". Звертаємо увагу наших Читачів на цю прецінну проповідь нашого Найдостойнішого Архипастиря.

Курс і вистава „Відродження" відбулися у Львові 11, 12 і 13 ц. м. з повним успіхом. Виклади виголосили, крім згаданих у попередньому числі, д-р П. Біланюк, проф. Е. Жарський, п. Я. Літинський, сен. О. Кисілевська і п. Я. Дзиндра. Висвітлено відродженецьку фільму і знимки з протиалькогольного конґресу. Приявних на викладах було понад 150 осіб. Цікаву виставу відродженецьких видань, українських і закордонних, оглянуло багато осіб. Ця відродженецька вистава обїде тепер край. Всі філії і кружки „Відродження" повинні в себе уладити протиалькогольні курси й вистави, щоб протиставитися зростаючому піянству. Цього року відродженецька праця йде під кличем: гоніть українську коршму з села!

Святочну просфору для Львова-середмістя уладила найстарша середміська чит. „Просвіта" 13. ц. м. Відкрив її о. сов. О. Ґорчинський, який запротестував проти нечуваної обиди нашого Митрополита. Промовляли теж о. проф. Василів, пос. др Ст. Біляк, інсп. П. Петрик і п. Чорній. Просфора залишила дуже миле враження серед численних гостей.

Збори т-ва українських робітників „Сила" у Львові 13. ц. м. вислали окрему делеґацію до ВПреосв. Митрополита з висловами глибокої пошани й відданости. Вибрано новий виділ з дотеперішним головою п. П. Музикою.

До Львова не мусите їхати, щоб купити на сплати добірний радіоприймач, бо його привезе Вам і випробує на місці українська фірма

„Е-КОМП"

Львів, Сикстуська ч. 29.

Проспекти й цінники даром.

незначні, як ті два гроші бідної евангельської вдовиці, виходять як найчастіше з наших милосердних рук, а Господь прийме їх охоче, даруючи за них вдовілля вже тут на землі, і вічне царство в небі. Амінь.

Візитація православного архієпископа Олексія у прикордонній полосі. У звязку з подіями в Гриньках, волинський архієпископ відвідав Гриньки й дооколичні села. В Гриньках, як відомо, перетягнено ціле село на римокатолицький обряд. Православного владику нарід всюди зустрічав хлібом-сіллю при спеціяльно побудованих брамах. В однім селі виїхала на зустріч кінна юнацька бандерія, одначе поліція заборонила молоді витати архієпископа на конях. Хтось пустив по селах поголоску, що влада забороняє витати владику, одначе мимо того нарід масово виходив на стрічу. В селі Гриньки підчас Служби Божої церква була

переповнена людьми, що стояли на колінах, не могли здержатись від сліз. Його проповідь, в котрій він вияснив, що ніхто не може силою перетягати на інший обряд, зробила велике враження. Всі плакали. А коли владика запитав: „Може тут є хто з новонавернених?", то з плачем йому відповідали: „Є нас тут багато. Стрінула нас лиха доля!" Способи, якими перетягнено селян з Гриньок на римо-католицизм, показались дуже злими, бо всі „навернені" в Гриньках і околиці вернули назад до православя.

Масове арештування колядників. Традиційним звичаєм уладила молодь з Камінки Бобровідів щедрівки. Поліція того вечора уладила облаву й арештувала в домі Олекси Зеленого всіх 30 колядників; на другий день перевезли всіх скованих щедрівників на поліцію в Раві Руській. По переслуханні 15 з них випустили, а прочих задержали.

Вовки в овечій шкурі. Ґазета „Ґреко-католік", що перенеслась недавно з Кракова до Львова, призначена до розбивання єдности гр.-катол. Церкви. Ота ґазетка, що виходить у польській мові, намагається клеветами і брехнею підкопувати довіря до нашої церковної Єрархії. Тепер починає вона підлабузнюватися до наших дяків, мовляв, хоче „боротись за права дяків". Але шкода трудитись, панове з „Ґреко-католіка", бо українські дяки зовсім не бажають собі таких підозрілих оборонців.

Большевики дальше руйнують українську культуру. З Киева наспіли вістки, що большевицька влада, по розгромі Української Академії Наук, взялася до дальшого нищеня всяких проявів української культури. Оце власне останніми днями увязнено цілу дирекцію орґанізації, що займалась українським фільмовим виробництвом, а саме „Українфільму". Арештовано Нечоса, Загорського та інших визначних діячів кіна. Всіх арештованих большевики обвинувачують в „бандитській діяльності" та „жовто-блакитному шовінізмі". Ці „страшні злочини" арештованих мали виявлятися нібито в тому, що вони осмішували москалів у фільмах. Московським большевикам треба було знищити українську культурну станицю й вони видумали для цього причину: одначе цілої багатої української культури їм ніколи не вдасться зни щити, доки живе ще й творить свої культурні цінности український нарід.

Відчит про Україну в Римі. Італієць Майнарді виголосив у Римі відчит про боротьбу України за свою незалежність.

„Курінь імени Шевченка". Між українським робітництвом крутять ся якісь підозрілі типи, що продають картки з видами двох вояків зі скорострілами на тлі мурів Мадриду (столиці Еспанії, занятої тепер еспанськими большевиками) Це мали б бути Українці з куріня ім. Шевченка, які бються по стороні червоних. Не знаємо, чи на еспанських фронтах є якісь Українці і якийсь червоний „курінь ім. Шевченка". Але остерігаємо наших людей перед тими типами, які продаючи картки, збирають гроші на поміч червоним, себто большевикам, що є гнобителями України.

Сторінка українського жіноцтва

Кого вибрати на жениха?

II.

Раз у лічниці скаржилася мені старша жінка: Тридцять пять літ я жила з чоловіком, але жила з ним як пес з котом і він все мене бив, кунірував. — А чому? -- запитав я.— Бо він піяк.

Ось і такого молодця-гуляку, піяка, треба виминати, бо з ним щастя і пожитя ніколи не буде. Не треба обманювати себе, що по вінчанні поправиться. Не вірте такому, бо як він рік-два перед шлюбом цілком не поправиться, то потім напевно не схоче, а ти з дрібними діточками будеш голодувати і від холоду трястися, бо твій чоловік увесь гріш залишить у шинку.

Те саме що про піяка, треба сказати про картографів і курців, котрі краще почуваються в задимленій коршмі при картах з гільтаями, ніж у своїй хаті при жінці і невинних діточках.

А вже пильно треба вистерігатися рознузданих молодців, котрі напосідаються на дівочу честь. Кожна дівчина мусить добре памятати, що ніколи не вільно дозволити на якісь безстидні бесіди чи діла. Неодна дівчина попала у плюгавий гріх, бо зізволила на нескромність, мовляв, він обіцяв женитися. А кілько то разів уже було, що такий безсовісний парубок використав дівчину і не вженився? Але хочби й напевно знати, що буде вінчання, — то як же такий ледащий хлопець і ледаща дівчина зможуть виховати добре свою дитину, коли вони самі жили в грісі і в грісі до святої присяги приступили?!

Треба також уважати на вік. Як же двоє дуже молодих людей виховають дитину, як вони самі ще якслід не виховані, ба навіть катехизму не вміють?!

Тих кілька уваг треба собі запамятати і ними керуватися в виборі жениха, а не летіти на будь-якого жениха, як нетля до вогню, бо шкода буде велика, з якої вороття немає.

Треба просити Бога про небесне світло у тих справах, щоб Господь дивився з уподобанням на нове подружжя та благословив його на довгі та щасливі літа.

Жіночі вісти.

В Марійськім Товаристві Пань відбулася традиційна просфора 12. ц. м. в 7 год. веч. при участі 100 осіб. Були делеґатки всіх Марійських Дружин Пань з краю, а також учасниці інструкторського курсу, уладженого Марійським Товариством Пань. Свято вшанували своєю приявністю три священики ЧСВВ. Настрій був незвичайно милий і піднеслий. Серед промов і співу колядок минув непомітно час. **(М.Б·).**

В Личаківському Братстві Матери Божої Неуст. Помочи відбувся 20. ц. м. відчит о. Редемпториста на тему „Ісус Христос і жіноцтво". Повна саля слухачів вислухала його з великою увагою.

Кружок Союзу Українок на Личакові уладив академію у честь письменниці Ольги Кобилянської.

Роковини народин української поетки. Дня 24. ц. м. минуло 66 літ від народин Лярісси Косач-Квітки (Лесі Українки), одної з найбільших українських поеток. Вона в своїх творах загрівала до любови батьківщини й вірила непохитно в кращу долю українського народу. Померла в 1913. р.

Гаї к. Львова. Кружок Союзу У-

о. ВАСИЛЬ ПОПАДЮК.

Баба Мотика

То була сільська повитуха. Стара скорчена бабище. Хрипіла старечим голосом. мамляла беззубими губами. І хоч неодному в селі вона скоротила вік своїм бабським лікуванням, то таки люди йшли до неї, „бо шкода", говорили „коштуватися на дохторів". А бабі Мотиці дали мисочку фасолі, або муки тай спокій. І жила баба між нерозумними, темними людьми. Ще й як жила? Фасолі й муку жидам продавала тай грошики до скрині складала. Бо то не було дня, аби двері бабуні були замкнені. Ходили, та навіть з інших сіл приїздили до неї. А вона лічила всякі хороби: як кого заболів жолудок, то Мотика так лічила: намастила горнець в середині спіритусом, кидала там жменю клоча, запалювала то клочча сірником тай борзенько прикладала до черева. То була така велика банька. Вона як підтягне бебехи до себе, так вони зараз перестануть боліти — говорила до хорого. А як горнець втягнув у себе весь живіт, що хорому з болю аж очі з лоба почали вилізати, тоді баба Мотика макогін в руки та гоп ним по горшкові! Мусіла, бо не годна була горнець відчепити від черева, так сильно приссався. „То що горнець розібєш, то ніщо! Буде другий! Але за то хорий, як не вмре, то напевно буде жити" — сама себе розраджувала в своїй голові.

„Ой, бабко, бабко, тото мене зуб болить!" — „Гай, ходіт ста, я йому зараз зроблю амінь!" — казала баба. І бралася зуб лічити. Сукала з повісма тоненький мотузок, мастила його смолою, аби був „моцний", завязувала ним хорий зуб, а як не могла намацати хорого, то здоровий. Потім привязувала цей зуб до клямки від дверей, двері замикала і йшла до сіней, а хорий лишався з другого боку дверей в хаті. Тоді баба раптом шарпнула дверима і отвирала їх наостіж. А хорий летів стрімголов тай носом в двері поров. Це був недобрий знак. Бо бабі не вдалося зуба вирвати. То тоді щераз. Аж як хорий відірветься від клямки і гримне собою взад, то був знак, що операція вдалася. Хорий напівпритомний вставав і бачив, що його зуб баламкався на шнурочку, на клямці від дверей. „То, шосте розбили собі ніс і потовкли потилицю, то ніц, але зуба нема" — потішала Мотика пацієнта. За це треба було дати бабі курку і горщик квашеної „фафушти". Не могла вже баба вимовити капусти, бо сама не мала ані одного зуба.

А катар носа так вона лічила: „Покладьте онучу" — радила — „на гарячу кухню і як она добре розпариться, посипте на неї кукурудзяної муки, киньте на ту муку розжареного вугля, тай нюхайте той шкрум". І як хто той ради послухав, тай того шкруму нанюхався, то кілька днів мав задур у голові і плентався як замотиличена вівця.

Як кому блоха у вухо залізла тай там лопотіла, то баба такому пацієнтові лила повне вухо води. А тоді блоха випливала наверх. За це брала баба два повісма. А що потім вода в вусі ще сильніше лопотіла, „то вона витече з вуха" — казала баба.

Але, як то кажуть: до часу збанок воду носить. Таке сталося і з бабою Мотикою. Гнатисі мушка залізла в око, і вона до Мотчки. „Ай, бабко, голубко, рятуйте, бо осліпну. Муха мені в око залетіла". — „Принесе, небого, чвертку оковити!" — порадила баба. А тоді капнула в око Гнатисі, тай: „Зараз мусі буде авс". То так страшно горівка пекла Гнатиху в око, аж воно більмом зайшло. А та її до суду. — „Та за що ви мене подали, Гнатихо? Та ж більмо окові нічого не шкодить, хіба то що не видить. Овва! Не малибисте чим гризтися! Адіт, ви тим одним оком видите то само, що я двома!"

Але таки засудили Мотику. А як вже йшла до криміналу, а баби позбігалися дивити, то вона до них: „Чекайте, чекайте, як верну, то аби вам всім очі повикапували, то не поратую!" —„Гай, гай! Ідіть, куди ви справилися, обійдемося без вас!" — відповідали жінки. Гнатишине більмо було причиною, що люди в селі від тоді не обходилися вже ніколи без лікарської ради.

країнок проявляє живу діяльність. Уладжено обжинки, день 1. листопада, свято з нагоди 900-ліття проголошення Матери Божої Царицею України, вшановано гідно роковини 22. січня і бою під Крутами. Кружок занявся збиранням піря на подушки для шпиталя ім. Митрополита Андрея. Свідоме жіноцтво Гаїв, зорґанізоване в кружку Союзу Українок і Братстві Матери Божої Неуст. Помочи при ласкавій співпраці о. кан. Сохацького, працює над своїм реліґійним, національним і господарським піднесенням.

Наталена Королева, найвизначніша українська католицька письменниця видала дальшу свою повість **„Предок“.** Цю книжку прочитає кожний з як найбільшим зацікавленням. Вона повинна знайти місце на книжковій полиці кожної з нас отеці. Добра книжка це великий приятель культурної людини, тому поручаємо нашим читачам цю повість і радимо як найскорше її замовити (на адресу нашої Адміністрації). Ціна книжки 3.00 зол.

З життя жінок в Іраку

Наш учений, що перебуває тепер у Іраку (Мезопотамія) в нафтовій окрузі Мосуль, пересилає нам цікаві вісти. Деякі з них містимо на тім місці. Решту матеріялу подамо в сторінці для молоді.

Редакція.

...Дозрілих, незамужніх жінок тут нема. Жінки тут цінені як роботче сотворіння. Мужчини не вважають за гідне працювати, хіба орати, пасти стада коров, верблюдів чи овець, та працювати при якійсь фірмі, як напр. мої „кулі“ (носильщики).. Цікавий мав я недавно випадок. Коли одного дня я виконував свої поміри в полі, вони завважили здалека працюючі жінки. Та що ж? По якомусь часі причвалав із осади Араб — і як котрась жінка лише голову відвернула в нашу сторону, то зараз картав її і не вступився, аж я скінчив роботу і відійшов геть.

Переважно мають одну жінку, багатіші дві, — деякі „шейхи“ кіль канацять. Заздрість є велика між жінками. Около 80% убивств поповнюють мужчини задля жінок; Звичайно жертвами є жінки. Інша жінка донесе, правдиво або ні, — що друга зачіпала якогось мужчину, дивилася на нього чи розмовляла — то залежно від гумору мужа: візьме ножа, заколе — і кінець.

Щойно тут бачиться, які цінно що дає християнство жінці, яке її не тільки ставить на рівні з мужчиною, але килче до високих завдань матери, опікунки і виховниці людства.

Для П. Т. Урядів Парохіяльних і Товариств

печатки, монограми, таблиці

виконує найдешевше перше й одиноке українське ритівниче заведення

ВОЛОДИМИР ЯРОШ

ЛЬВІВ, вул. Сенкевича ч. 3.

Добра господиня вживає найліпшого українського

МИЛА „Центросоюз“

Що варити в пості

ДУЖЕ ДОБРА СТРАВА З ОСЕЛЕДЦЯ.

4 звичайні найдешевші оселедці вимочити впродовж двох діб, зміняючи воду. Вийняти, обтерти мягким папером, відтяти голівки, обчистити з остей і розтяти кожного оселедця поздовж на дві частині, не здіймаючи шкірки. Обтачати в муці й легко (щоб не зрумянилися) обсмажити на сковороді на ріпаковім або на соняшниковім олію. Обережно здіймати й укладати в камяній ринці. До сковороди на той товщ покласти досить дрібно покраяної цибулі, досить помідорових повил, одну петрушку й одну морквy тонко покраяну, кілька зерняток звичайного перцю, 2 бобкові листки, 2 ложки міцного оцту й пів ложечки цукру. Цибулю, моркву й петрушку засмажити на товщі, вважаючи, щоб не зрумянилися, бо втратять смак. Потім влити дві ложки води й варити під покришкою пів години. Запахи, помідори й оцет додати на самім кінці та ще варити з 20 хвилин. Цю підливу остудити, але ще теплою залити оселедці й прикрити. Дати, щоб натягнули, а тому добре вживати тільки від другого дня. Взимі постоять і зо два тижні; влітку кілька днів.

БАРАБОЛЯНИКИ З СИРОМ.

Обібрану бульбу зварити в малій кількості води, відцідити, змолоти на машинці, оскропити молоком. На літру бараболі береться стільки ж добре витисненого сира й молоти на машинці, щоб не було грудочок. 2 жовтки розтерти з пів ложки масла, дати соли, трошки перцю, піну з двох білків. Це все виминати й додати тертої булки стільки, щоб це все трималося купи. Виробляти на палець грубі палянички, мачати в муці, потім у розбитім яйці, вкінці у тертій просіяній булці й смажити до румяна на смальці. Подавати гарячі до сметани або квасного молока.

ПОДЯКА

ЗА ВИСЛУХАНІ МОЛИТВИ.

Дня 9. грудня 1937. на наш дім упало велике нещастя. Брат мій, який є урядником банку, ненадійно тяжко занедужав. Ще 8. XII. був зовсім здоровий, ходив до міста. Навіть вступив до одного стрижія, який майже силою забрав брата з дороги, щоб підголити його. Стрижій — по народності жид — в часі голення два рази бритвою затяв брата, але брат ще зовсім здоров вернувся до дому. Щойно слідуючого дня запухло лице, прийшла висока гарячка. Скоро покликали лікаря дра Б. з місцевої обезпечальні... але ні лікар ні ліки, які записав, нічого не помагали. Противно не дуга стала ще грізнішою, на лиці показався величезний міхур, а під ним вода. Для мене настали страшні муки, бо брат ніяк не годився, щоб ще покликати приватного лікаря, вірючи лікареві з обезпечальні, а я бачила, що братові що раз гірше і прямо грозить йому смерть. І я дуже щиро зачала молитися до Розпятого Ісуса, що зображений на Чудотворній іконі в Глинянах, до Матери Божої Неустаючої Помочі, щоб вирятували брата від смерти і допомогли йому вповні видержати. Смерть брата була би для мене катастрофою, бо я осталa би без помочі і опіки, а сама від кількох літ тяжко хорую. Господь вислухав моїх молитов, бо по трьох днях, коли недуга стала таки дуже грізною, брат згодився візвати приватного лікаря. Шпитальний лікар др З., приїхавши ствердив у брата закаження крови та мандрівну рожу дещо вже задавнену. Але відповідні застрики та пастильки за ласкою Божою врятували життя мого брата і він приходить вже до здоровля. Все це завдячую Дорогому Ісусові та Його Пресвятій Матері.

Тепер почуваюся до обовязку зложити прилюдну подяку Найсолодшому Серцю Христовому, Матінці Божій Неустанної Помочі та Розпятому Ісусові в Глинянах. Дякую за вирятування мого брата Михайла від смерти, за вислухання моїх молитов і за ріжні ласки, які я сама дізнала від Бога за тих кілька літ, про які один Господь тільки знає, і прошу о дальші ласки на будуче для мене і мого брата, а передовсім о ласку повного здоровля та колись щасливої смерти.

К., 18. січня 1937. р. Анастазія Т.

Кишеневі радіоприймачі. Всі службовики анґлійського Скотленд Ярду носять від недавна кишенкові радіоприймачі, якими відбирають вказівки та прикази лондонської поліційної централі. Радіоприймачі ці збудовані так, що мають засяг 300 км і важуть півтора фунта. Детективна служба не перешкоджує членам Скотленд Ярду слухати поліційної короткохвильної стації.

ЩО ДІЄТЬСЯ В СВІТІ

ВЕЛИКА ПРОМОВА ГІТЛЄРА

Цілий світ прислухувався з великою увагою тригодинній промові Гітлєра 20. ц. м. в німецькому парляменті. Гітлєр пригадав наперед, як тому 5 літ, перед приходом його до влади, Німеччина була на дні морального й господарського упадку. 15 літ після війни Німеччина зносила на собі всі жахливі наслідки програної війни. Нова національна ідея відродила Німеччину на всіх полях. З 6 міліонів безробітних тому 5 літ є тепер вже тільки 600.000. Всі вісти про непорозуміння між націонал-соціялістичною партією і німецькою армією були виссані з пальця. Німеччина є перенаселена, бракує їй управної землі й сирівців, тому вона мусить дістати назад свої кольонії. Німецька армія готова відперти всякі напади ворогів, які пускають ріжні брехливі вісти про Німеччину. До Союзу Народів Німці не вернуться, бо він відмовив їм рівноправности зброєнь, і вони не хочуть мішатися до міжнародніх замішань, ані не підуть під команду якоїнебудь міжнародньої орґанізації.

Дальше Гітлєр заявиви, що не хоче вдержувати ближчих зносин з СССР, бо його устрій звироднілий. Гітлєр не виступає проти російського народу, але проти пануючої в СССР жидівської меншини. Німці не йдуть туди, тільки большевики приходять до Німців, поширюючи неспокій в цілій Европі, й тому Німці є їх невблаганими ворогами. Гітлєр противиться большевизації Еспанії, бо це викликує неспокій в Европі, що для Німців не є рівнодушне. Співпраця з Італією та Японією скріплює оборону перед большевицькою небезпекою. Між Австрією і Німеччиною наступило саме зближення, порозуміння і співпраця. Німеччина не має ніяких претенсій до Польщі й Франції. Від Анґлії домагається звороту забраних по війні німецьких кольоній. Німці не бояться дикої ґазетної нагінки і воєнних погроз ріжних їх ворогів (головно жидів і комуністів), бо сильна німецька армія стоїть на сторожі мира.

ВЕЛИКІ ЗМІНИ В АВСТРІЇ

Після упадку австрійсько-угорської монархії після світової війни в Австрії велика частина населення, головно молодь, зачала домагатися прилучення до Німеччини. Істнування 6-міліонової обкроєної самостійної австрійської держави було вигідне передовсім для Чехії, Італії, Франції й Анґлії, які з ріжних причин боялися злуки 6 міліонів австрійських Німців з 60 міліонами Німців в одну велику соборну Німеччину. Після приходу до влади Гітлєра зріс сильно націоналістичний рух, який змагав до обєднання всіх Німців в одну державу. Австрійський уряд, маючи піддержку Італії й інших держав, довгі роки поборював гітлєрівський рух. Одначе дальше поборювання його вже було безцільне, бо велика більшість населення Австрії є тепер за якнайтіснішою співпрацею Австрії з Німеччиною. Італія, яка тепер є в тісному союзі з Німеччиною, не противиться цій злуці. Недавно австрійський канцлер Шушніґ відвідав Гітлєра та устійнив з ним співпрацю обох братніх країв. В новому австрійському уряді є 5 міністрів гітлєрівців, які вже зачали переводити великі зміни, щоб узгіднити австрійські закони з німецькими. Розуміється, що це найбільше не подобається австрійським жидам, яким тепер урвуться їх інтереси.

СОВІТСЬКИЙ ПОСОЛ ВІДРІКСЯ МОСКВИ

Теодор Бутенко, бувший совітський представник у Букарешті, столиці Румунії, виїхав нагло до Італії. Там заявив він, що раз на завсіди зриває з большевиками і ціле своє життя присвятить визволенню України зпід большевицької неволі. Він заявив представникам преси і в радіо, що в СССР панують тепер жиди. Україна є кольонією Москви. Українці ненавидять большевиків, які держаться тільки нечуваним терором, масовими розстрілами. Цей виступ Бутенка в обороні поневоленої України викликав велике враження в цілому світі.

ВИЗОВ СТАЛІНА

Сталін помістив в головнім комуністичнім часописі, московській „Правді“, лист до одного комсомольця. В нім пише він, що „перше завдання — ліквідація буржуазії й перемога соціялізму в одній країні — вже виконане у СССР. А друге завдання — остаточно забезпечити СССР перед воєнною інтервенцією, що мала б на меті віднову капіталізму — ще не виконане. Живемо не на острові, а серед держав, значна частина яких вороже настроєна до соціялістичної держави. От же небезпека інтервенції й віднови капіталізму існує. Тому ми отверто й чесно говоримо, що перемога соціялізму в нашій країні ще не остаточна. Необхідно обєднати зусилля міжнароднього пролєтаріяту із зусилями нашого совітського народу. Необхідно затіснити звязки робітничої кляси СССР з робітничою клясою буржуазних країн. Необхідно зорґанізувати політичну поміч, яку пролєтаріят буржуазних країн дасть нам на випадок воєнного наступу на сов. союз, орґанізувати поміч нашої робітничої кляси робітничій клясі буржуазних країн. Необхідно всіми способами скрі пити нашу червону армію, нашу червону фльоту, нашу червону авіяцію. Треба держати ввесь наш народ в стані мобілізації, щоб ніякі хитрощі наших зовнішніх ворогів не могли нас заскочити“.

Таким чином Сталін цим листом заперечив усі зусилля Літвінова, совітського міністра закордонних справ, і всіх прихильників совітів, які все впевняли, що совіти хочуть мира. Тепер зросте в силу протисовітський блок Німеччини, Італії й Японії, бо до нього приступлять напевно й інші держави, які не можуть допустити, щоб кривавий большевизм запанував над цілим світом.

ВЕЛИКА ПЕРЕМОГА ҐЕН. ФРАНКА В ЕСПАНІЇ

Затяжні бої під Теруелем закінчилися великою перемогою національних військ, які прорвали фронт червоних. Червоні мали великі втрати. Відворот червоних військ відтяли нац. війська, тому кілька тисяч червоних попало в полон.

МОБІЛІЗАЦІЯ КИТАЙОК

Молода Китайка, Хун, проголосила мобілізацію китайських жінок від 17 до 22 року життя. Вони дістануть однострої і будуть повнити службу в таборах і шпиталях. На фронті є вже навіть відділи Китайок, які бються незвичайно відважно. Японці йдуть постійно вперед, але в запіллю виступають проти них відділи китайських повстанців, які спричинюють Японцям багато втрат.

ПРИСИЛАЙТЕ ТОЧНО ГРОШІ НА ПЕРЕДПЛАТУ ТА ЗА КОЛЬПОРТАЖ, БО ЦИМ ПРИЧИНЮЄТЕСЬ ДО РОЗБУДОВИ НАШОГО ЧАСОПИСУ.

ЦІКАВІ ДРІБНИЦІ

Памятаймо, що кожна свічка вироблена в знаній фабриці свічок КЕРОС має витоплену не лише фабричну марку „КЕРОС“, але і знак, до якої сорти належить. На літо поручає фабрика всім церквам свої стеаринові свічки зі знаком „КЕРОС-С. Чому? Бо ті свічки навіть у літі не гнуться, не коптять і не зливають.

ПСИ ВРАТУВАЛИ МОНАХІВ.

У Швайцарії на просмику св Бернарда у високих горах стоїть манастир. Його монахи щоденно виходять зі своїми псами, званими „бернардинами“, на пошукування за заблуканими прогульковцями, які з ріжних країв зїзджаються до Швайцарії літом і зимою. Недавно зірвалася там велика лявіна й засипала доступ до манастиря св. Бернарда, якого монахи теж відтяті від світа. Один з прогульковців, який безпосередньо перед лявіною вийшов з манастиря, заявив, що пси вирятували монахів від присипання лявіною. Коли монахи рано як звичайно хотіли вийти на пошукування заблуканих прогульковців, ті ніяк не хотіли покинути цього манастиря. Це сталося перший раз. Монахи без псів не пішли і це врятувало їхне життя, бо незабаром велика лявіна засипала шлях, яким вони звичайно ходили

ЯК ПРАЦЮЄ КОЛІСЦЕ ГОДИННИКА?

Механізм годинника, працюючи день і ніч, виконує великанську працю. Вчені обчислили, що коли б звичайне мале колісце кишеневого годинника, замість обертатися в місці, з цею самою скорістю бігло просто перед себе, то робило би денно 30 кільометрів дороги. За три роки колісце оббігло би довкола нашої землі. Промір такого колісцяти має заледви 0.12 цм.

ВИМИРАЮЧИЙ НАРІД.

Анґлія сьогодні має великий вплив на політику цілого світа, хоч мало котрий нарід так скоро вимирає, як анґлійський. З урядового спису населення видно, що як так піде дальше, то при кінці цього століття Анґлія зі 40 міліонів громадян матиме тільки 17 і пів міліона. А за сто літ Анґлія матиме вже тільки 4 міліони громадян. Це дійсно некривава, біла смерть народу. А всьому цьому винна нова поганська, безбожна мода в родинах: не мати дітей або мати їх якнайменше. Український нарід належав ще недавно до найбільш плодовитих народів. Одначе останніми роками число дітей у нашім краю дуже зменшилося через зменшування потомства, противне Божим і людським законам.

ЖИВА ЛЯМПА.

Француз Рафаїл Дібуа, професор університету в Ліоні, дослідник мікробів (найменших орґанізмів), впав на помисл використання фосфоризаційних прикмет деяких бакцилів, як освітлення. (У нас т. зв. святоіванські червачки світять у липневі ночі). Один рід мікробів у воді, що має морську сіль, азот і інші мінеральні складники, видає сильне світло, подібне до світла місяця. Професорові Дібуа вдалося освітити велику салю тим дивним світлом мікробів. Лямпа помислу проф. Дібуа — це карафка, наповнена відповідним плином з фосфоризуючими бакцилями. Така „жива лямпа“ дає дуже ясне світло, яке дорівнює 40-свічковій жарівці, і вистарчає на 4 до 5 місяців.

ШКЛО ОДНОСТОРОННО ПРОЗРАЧНЕ

В Анґлії винайшли новий рід шкла, прозрачного тільки з одної сторони. Від непрозрачної сторони поверхня шкла подібна до зеркала. Цей рід шкла дуже добре надається на шиби. Хто сидить у хаті, видить усе крізь таку шибу Хто дивиться з вулиці, бачить тільки свою відбитку. Зовнішня сторона цього шкла покрита незвичайно тонкою верствою плину, що є тайною винахідника.

З наших парохій.

ЛУБЯНКИ НИЖНІ, пов. Збараж. До нашого села приходить щотижня 50 примірників часопису „Христос Наша Сила“, крім того майже всі католицькі й національні часописи. Нема ніодного лівого, безбожного часопису. Всі місцеві установи відбули 6. ц. м. спільну просфору в чит. „Просвіти“. О. сов. Гр. Яструбецький і богослов В. Процишин виголосили відповідні промови. Підчас просфори зібрано 5 зл. на „Рідну Школу“, пізніше в церкві зібрано ще 60 зл. на ту ціль. На вдови й сироти по священиках зібрано в церкві 6.14 зл., кооператива зложила 5 зл., чит. „Просвіти“ 2 зл., Марійська Дружина 5 зл., кружок „Сіль. Господаря“ 2 зл., „Союз Українок“ 2 зл., „Сокіл“ 50 гр. — В день коронації Св. Отця відправлено торжественне Богослуження і зібрано 5.14 зл. на т. зв. „Петрів гріш“. Після многоліствія Св. Отцеві місцевий парох згадав про небувалий напад на нашого Митрополита, і візвав вірних молитися в наміренні нашого Архипастиря. На зборах кооп. „Єдність“ призначено м. ін. 10 зл. на шпиталь ім. Митрополита Андрея. За приміром Лубянок Нижних повинні піти й інші наші місцевості і складати обильно жертви на шпиталь ім. Митрополита Андрея.

СЕРЕТЕЦЬ, пов. Зборів. У нашій парохії розвивається гарно Апостольство Молитви, чит. „Просвіти“, Кружок „Рідної Школи“, кооператива „Серет“. Тепер орґанізується кружок товариства „Орли“ КАУМ. На весіллі Гр. Сидора з Ю. Слатнюківною гості зложили добровільно 2.65 зл. на „Рідну Школу“, що треба повитати і наслідувати.

У **ВЕРЕШИЦІ,** янівського деканату, відбувся заходом місцевого пароха о. Мулярчука 12 і 13. ц. м. курс „Орлів“. Зі Львова пробули п. Базюк і п. Ганчерюк, які вели цей курс. Підчас курсу відбулася „ялинка“ для членів кружка „Орли“. Курс сповнив своє завдання і загрів членів кружка до праці.

ЛІЩАНЦІ, повіт Бучач. Місцевий „Луг“ уладив 29. І. величаві поминки Крутянським Героям. Після поминальної Служби Божої з проповідю відбулася святочна академія з гарною програмою. Після промови Т. Шевчука слідували пісні й деклямації луговиків, вкінці живий образ. Луг поборов у селі піянство й незгоду, і завів товариське співжиття і любов.

КОБИЛОВОЛОКИ, ПОВ. ТЕРЕБОВЛЯ. Чит. „Просвіта“ уладила спільну просфору. Промовляли о. М. Горинь, п. С. Барабашева, п. Духницький і інж. Волинець. Серед співу коляд гості (понад 100 осіб) засіли до столів зі стравами, які приготовив Жіночий Гурток при читальні.

РЕПЕХІВ (БІБРЕЧЧИНА) вшанував память Крутянських Героїв святочною академією. Промову виголосив п. Дм. Новосад. Чит. „Просвіта“ уладила теж просфору; о. сов. І. Мацак виголосив гарну промову про єдність і згоду. На „Рідну Школу“ зібрано підчас просфори 2.63 зл.

Перегінсько 28. 12. 1937 р. Мої Панове! Вчора я мусів добити коня, що зломив ногу. Посилаю мою книжечку й прошу мені зараз з неї виплатити 220·—, щоби я міг собі купити другого, бо конем заробляю та удержую родину. Здоровлю щиро — Іван Сенич.

Поборемо всякі життєві труднощі, щадячи
у Пром-Банку
Львів, Гродзіцьких 1.

ГОСПОДАРСЬКА СТОРІНКА

Картоплі як паша для коней

Справу браку паші рятують цього року картоплі, що добре зародили. Картоплі це одна з найвідповідніших паш для господарських коней. Правда, цей продукт містить у собі дуже мало білка, але робучі коні потребують його й так небагато. За те в живленні коней важну ролю відограють вуглеводани, а картоплі мають їх відносно багато. Тому теж можна картоплями, з додатком інших паш, з успіхом кормити коні.

Передусім у зимі, коли коні мало працюють, добре годувати їх картоплями. Підчас праці треба додавати дещо більше зерна й отруб. Для коней найкращі картоплі з парника, або варені. Перед всипанням до парника чи перед варенням треба картоплі старанно виполокати, бо залишки землі на картоплях шкодять коням. Завжди теж треба подавати тільки свіжі картоплі, а не скваснілі. Зварених бараболь не вільно держати довше як 24 години. Зварені картоплі треба розбити на густу папку й мішати з досить довгою січкою.

Хто має подостатком бараболь, може давати їх коням середньої величини коло 10 кг. денно. Кромі цего належало б додавати 1 кг. вівса й кілька кільоґрамів сіна за драбину. В часі тяжкої праці треба скількість паші відповідно збільшити. Моркву даємо сиру в цілості, тільки старанно ополокуємо її з землі.

МУДРІ НАПИСИ

На придорожних стовпах у Франції читаємо такі розумні написи: „Їжак кормиться мишами, слимаками, гусеницями та іншими шкідниками, тому шануйте їжаків!“ — „Кертиця кормиться черваками і гусеницями, — тому не вбивайте кертиць (кретів)!“ „Жаба зїдає багато черваків — тому шануймо жабу!“ „Птахи поїдають багато шкідників: хрущів, гусениць — тому опікуйтеся птахами і не робіть їм кривди!“ Держімся і ми тих вказівок!

Присилайте передплату!

БІРЖА

Ціни за 100 кг. люзом льоко вагон — стація навантаження:

Однорідна пшениця	25 25—26 75
Збірна пшениця	25.00—26.00
Жито стандарт I.	18 75—19.75
Жито стандарт II.	18.50—19.50
Пашний ячмінь	16.25—16.55
Ячмінь 650	16.75—17 25
Ячмінь 680	17.00—17.50
Легко задощ. овес 450	18.50—19.00
Незадощений овес 450	19.50—20.00
Жовта кукурудза	17.50—18.00
Червона кукурудза	19.50—20.00
Фасоля Корона ручно вибирана з мішком	50 00—51.00
Фасоля Різен	44 00—45.00
Фасоля шмальцівка спец.	38 00—39.00
Фасоля цукрівка	27 00—28.00
Краса рафована фасоля	23.00—24.00
Ріпак з мішком	54.00—55 00
Темна вика	15.50—16.00
Сіра вика	14.50—15 50
Насіння льону	46 00—47.00
Гречка 90%	16.50—16.75
Конопляне сімя	34 50—35.00
Соняшникове сімя	36.50—37 00
Просо	17 00—17.50
Червона конюшина	95.00—100.00
Червона конюшина вільна від канянки	105.00—110.00
Червона конюшина вільна від канянки 95% насіння	115.00—120 00
Біла конюшина вільна від канянки	150.00—160.00
Біла конюшина вільна від канянки 95% насіння	190.00—210.00

Тенденція спокійна.

ЦІНИ НА ЛЬВІВСЬКОМУ РИНКУ:

Солодке прасоване сіно 12.75—13.75; Прасована солома 6 00—6.50; Лен 47.00—47.50; Озимий екс. ріпак 53.00—54 00; Гречана каша 32.50; Ячмінна грубша каша 28.50—29 00; Пенцак 30.00—30.50; Кмін з мішком 74 00—75.00; Синій мак 84.00—86.00; Червона конюшина 08.00—111.50; Булька 3.50—4 20.

НАБІЛ.

Маслосоюз платив за 1 кг. масла десерового бльокового без опакування 3 50 зл.; за 1 кг. масла десерового бочкового з опакуванням 3 50 зл.; літра молока 17—18 гр.; копа яєць 3.50 —— зл

Календар

ЛЮТИЙ — БЕРЕЗЕНЬ 1938.

Стиль н.	Стиль ст.	Дні тиж.	СВЯТА греко-катол.
27	14	Н	Мясопустна. Авксентія
28	15	П	Онисима ап. Евфрос.
1	16	В	Лют. Памфила
2	17	С	Теодора
3	18	Ч	Льва папи
4	19	П	Архипа, Теодота
5	20	С	Льва еп., Агатона

СОНЦЕ сходить 27. ц. м. в год. 6.13, заходить в год. 17.01.

МІСЯЦЬ сходить 27. ц. м. в год. 4.28, заходить в год. 14.20. Нів 2. березня в год. 6.40.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ:

Всякі оголошення, подяка і т.п. поміщується тільки за заплатою.

Поштові посилки до Адміністрації проситься належно оплачувати, бо це наражує на злишній кошт і не будеться таких посилок приймати.

Реклямацій до Адміністрації не оплачується, тільки виразно написати „реклямація“. Тому проситься реклямувати кожну неодержану висилку нашого часопису.

Реклямації писати на картці паперу в незапечатаній коперті.

Нашим кольпортером може бути кожний чесний і що має добру волю з нами співпрацювати. Таким кольпортерам даємо 20% провізії з розпродажі наших видань. Радо приймаємо зголошення кольпортерів. А найкраще розпродувати наш часопис, це розносити по хатах, або під церквою. Жадної заборони на це немає.

Гроші з кольпортажі проситься слати щомісяця точно, бо в противному разі здержимо висилку часопису.

Ст. Б. Буховисько: Праці такої наразі не маємо. З гарного Вашого листа дуже ми раді та при нагоді напишемо Вам більше. Працюйте для розбудови нашого часопису.

Книжечки як додаток нашим передплатникам вишлемо в найближчих днях. Перепрошуємо за спізнення, але це не завинене нами.

ОГОЛОШЕННЯ

за оголошення Редакція не відповідає:

Життя Святих на кожний день у році, книга ілюстрована й одобрена Гр. Катол. Ординаріятом, сторін 640, ціна 6.50 зл. Висилає: Вид. **„Чечва“, Рожнятів.**

Приймаю замовлення з обсягу церковного малярства (ікони, плащаниці і т. п.) до дешевого й солідного виконання.

маляр Євген Войтович
Львів, Рутовського 22. III. п.

БУВШИЙ ПІДСТАРШИНА УГА. зльокавтований урядник почти, тяжко хворий на пораження лівого боку, від 5 літ без праці, потребує лічитися, є в крайній нужді. Цею дорогою прохає милосердних людей о матеріяльну поміч на ліки й харчі. Ласкаві жертви слати до Адміністрації для „хворого-бідного“.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1·20 зол., РІЧНО 2·40 зол, за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації; Львів Японська 7. II. пов. Тел. 294-56. — Видає „Мета“, Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує. Колєгія. Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово“, Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 9 (175) Львів, дня 6. березня 1938. Рік VI.

ЛНБ ім. Стефаника
вул. Czarnieckoho 24.
Бібл. НТШ. ім. Шевченка

Нашаївка

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК
присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин
ціна 5 сот.

Наша дума, наша пісня не вмре, не загине!

Щороку з початком березня весь український нарід обходить памятні Шевченкові роковини. І за кожним разом ці роковини обходимо однаково урочисто. Память про великого поета ні трохи не слабне серед народу. Навпаки, вона поширюється й поглиблюється, стає непроминаючою рисою української духовости. Бо й непроминаючі є заслуги Тараса Шевченка, генія, що розбудив і досі формує національну свідомість українських народніх мас. Зокрема ж особливо близький Шевченко нашому селянству. Звуть того поета „селянським королем“ —, і не диво: Він же ж кров з крови, кість з кости селянин-кріпак; навіть ставши „паном“ — малярем і поетом — він на ціле життя залишився тісно звязаний зі своєю селянською стихією, а туга за рідним чорноземом, за селом „неначе писанка“, за білими хатками і садком вишневим — це один з найкращих, найтепліших тонів у поетовій пісні. Але цю особисту тугу за рідним селом Шевченко перетоплює жаром свого серця у велику, всеобіймаючу любов цілої Батьківщини — України, яку вміє не лише сам любити, але навчає цієї любови й усі багатомільонові покоління українського народу. І тому Тарас Шевченко великий. Та ще й тому він особливо великий, що свій гарячий патріотизм будує він на незрушимих основах Христової науки. Бог і Україна — це програма Тараса Шевченка. А всякі большевики й радикали, що раді б зі Шевченка зробити безбожника — це люди, які і на імені великого поета хочуть робити свій партійний інтерес, і тому воюють неправдою.

Тарас Шевченко як людина релігійна і як щирий патріот є ще й досі прикладом для всіх Українців. А як геніяльний поет — він є славою і скарбом цілої нації.

———

ЛВ АН УРСР
Ж. К.

Весь нарід в обороні Князя Церкви

Мабуть немає в нашому краю такого міста й села, де не було б однодушної, величавої маніфестації всіх Українців в обороні свого князя Церкви. Не маємо місця в нашому часописі містити описи цих маніфестацій і всі заяви синівської відданости й вірности. Не тільки з Львівської Архіепархії, але і з Перемищини, зі Станиславівщини, з Лемківщини, Волині, з еміґрації (Німеччини, Чехословаччини, Франції, Америки) лунає сильний голос протесту всіх Українців, без ріжниці віроісповідання і політичних поглядів, в обороні Найдостойнішого Архипастиря. Не тільки словом, але й ділом засвідчують свідомі громадяни свій протест. В багатьох місцевостях з нагоди цих маніфестацій складають жертви на докінчення українського шпиталя ім. Митрополита Андрея у Львові.

АНҐЛІЙЦІ ПРО УКРАЇНСЬКУ СПРАВУ

В анґлійській ґазеті „Менчестер Ґардіян“ появилася довга стаття про положення Українців у Польщі та про їхні домагання. Автор статті стверджує, що в останньому часі українська справа знову висувається на головне місце у внутріш ніх справах Польщі. В 1935-ому році обі сторони зробили спробу наладнати взаємини, але ця спроба залишилася без наслідків. У дальшій частині статті мова про домагання Українців. Автор ділить ті домагання на „наглі“ та „дальші“. До наглих зараховує: знесення закону Ґрабського у справі шкільництва, привернення української мови навчання у школах, створення українського університету у Львові, допущення Українців до державної служби, припинення кольонізації і т. д. До „дальших“: заведення територіяльної автономії з власним соймом та українською територіяльною армією.

Боротьба за назву

Польські шовіністи — це особлива порода людей. Всякий шовінізм — засліплена ненависть усього чужого, є хоробливе і шкідливе явище. Також і польські шовіністи приносять чимало шкоди не тільки нам, але й свому громадянству. Вони хоробливо перестрашені, завжди бояться за свій „стан посядання"; як у страха великі очі, так і вони всюди дошукуються ворогів польського інтересу і добачують їх навіть там, де їх нема. Вони завжди голодні, мають все великі апетити: вони раді б як найскорше зденаціоналізувати й Українців і Білорусинів. Вони смертельно обурені, що ми хочемо бути окремим народом на тій землі, де досі живемо, що маємо наші власні національні завдання, цілі й ідеали і що змагаємо до тих ідеалів. Вони сильно ображуються, коли ми посміємо упоминатись за наші права, коли ми боронимо наші найживотніші інтереси. Тоді вони счиняють великий крик у своїй пресі, на вічах, зборах. нарадах. В боротьбі з нами послугуються часто-густо клеветою, неправдою і підозріннями, що випливають з їх злої волі. Через те все вони витворюють в польськім громадянстві підгорячковий стан, який утруднює спокійне й обективне відношення до українських справ.

Оті шовіністи постійно ведуть у своїй пресі якусь нагінку проти Українців; тепер вони вчепилися назви нашого краю. Невдоволені тим, що ми звемо нашу вужчу Батьківщину Галичина, домагаються, щоб ми місто того вживали назви Малопольща, бо коли вживаємо слова Галичина, то робимо якийсь каригідний вчинок.

Теж польська цензура зачала була конфіскувати українські часописи за такі вислови, як Галичина, Галичанин, галицький. В тій справі була українська інтерпеляція в сеймі. Але незалежно від того львівський окр. суд зніс ті конфіскати.

Оті дві справи — нагінка в польській шовіністичній пресі і львівська цензура — видвигнули справу назви нашого краю. Відносно того все українське громадянство і вся українська преса заявили, що єдиною оправданою назвою для наших земель є Галичина. Наша вужча Батьківщина ніколи досі Малопольщею не звалась. Тому зовсім безпідставні й неправдиві є всякі домагання, щоб впровадити цю назву урядовою дорогою, або силою накинути її Українцям. Не має оправдання теж і та практика польського громадянства, яка хоче поширити назву Малопольща теж і на наші землі. Бо Малопольща це край на захід від Сяну, а наша вужча Батьківщина не звалась ніколи Малопольщею. Досі ми проти того поширення не виступали і це заохотило польських шовіністів накидувати нам свою волю. Тому українське громадянство не повинно мовчки і без протесту пригляда тися більше тим шовіністичним практикам.

Наша земля від найдавніших історичних часів мала свою власну назву. Коли в нашім краю володіли українські князі, вона звалась Галицько-волинська Держава, Галицька Земля, або Галицька Волость; пізніше, коли ті землі перейшли до Польщі, звались Воєвідство Руське, або Червона Русь. За Австрії їх назва була Галичина. Тої назви вживали і всі Поляки, а навіть багато з них ще й тепер вживає тільки тої назви на означення нашої вужчої Батьківщини. З того всього видимо, які безглузді є домагання польських шовіністів.

Для нас справа назви нашого краю є раз на завжди вирішена тисячелітною історією. В обороні тієї назви зуміє постояти все українське громадянство, бо це справа його чести.

о. мітрат Тит Войнаровський, * 16. II. 1856, † 21. II. 1938.

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ СИРОПУСТНА

Бо коли відпустите людям їх провини, відпустить і вам Отець ваш небесний; а коли не відпустите людям, то й ваш Отець не відпустить вам ваших провин. Коли ж постите, не будьте як лицеміри сумними; бо вони опоганюють свої лиця, щоб показатися людям, що постять. Істинно говорю вам, що вони одержують свою нагороду. А ти, коли постиш, намасти твою голову і умий твоє лице, щоб не люди бачили тебе, коли постиш, а твій Отець, що в тайні; а твій Отець, що бачить в тайні, заплатить тобі.

Не збирайте собі скарбів на землі, де ржа і міль нищить, і де злодії підкопують та крадуть. Збирайте ж собі скарби на небі, де ані ржа, ані міль не нищить, і де злодії не підкопують, ані крадуть; бо де є скарб твій, там буде й серце твоє.

(Матей, гл. 6, ст. 14—21).

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

Священик-громадянин

† о. мітрат ТИТ ВОЙНАРОВСЬКИЙ

В понеділок, 21. лютого ц. р. вечором розійшлася по Львові сумна вістка, що не стало між живими о. мітрата Евгена Тита Столобут Войнаровського, старенького церковного достойника, громадського діяча і щирого патріота.

Бл. п. о. Войнаровський, який походив з дуже старого українського роду, особливо заслужився для українського народу не лише на церковному полі, але й на ріжних ділянках громадянського життя. Зокрема ж він виявився як великий учений-знавець справ сільсько-господарських і взагалі економічних. Як довголітній парох села Балинці перед світовою війною, зробив це село зразковим на цілий край. Невтомно працював над культурним і господарським піднесенням українського села. Всюди, де Він працював — залишав за собою культуру й добробут загалу.

В 1910. році о. Войнаровський перейшов до Львова, де став крилошанином Митрополичої Капітули та генеральним адміністратором Митрополичих столових дібр. Тут, у столиці краю, мав він змогу розгорнути свою працю для добра українського села на ще ширшу, цілокраєву мірку. Найбільшими заслугами о. Войнаровського для українського села було те, що він старався всіми силами якнайбільше землі розпарцелювати серед наших хліборобів, та ширив серед них господарську освіту як діяльний член і довголітній голова „Сільського Господаря". Так само ріжні українські економічні установи, а зокрема також „Рідна Школа", дуже багато завдячують о. Войнаровському.

Тому й ціле українське громадянство, а зокрема селянство, клонить голову перед заслуженим діячем і громадянином. Память про него довго житиме у вдячних серцях українського селянства, для якого стільки трудився і заслужився Покійний.

Вічна Йому Память!

УВАГА!

Великий Український Співаник

УКРАЇНСЬКА ПІСНЯ

Ближчі дані в слідуючому числі

Дальший наступ на Лемківщину. Коли Рідна Школа переводила по наших селах Лемківщини плебісцит за українською школою, а Просвіта закладала курси для неписьменних, почали наші „приятелі" організувати неукраїнські курси для неграмотних. Підчас лекцій вони звичайно опльовують все, що українське і зневажають наші національні цінності. Гетьмана Хмельницького представляють як розбишаку, який ради дівчат розпочав війну з Польщею. Українська культурно-освітня праця зустрічає тяжкі перепони: напр. у повіті Бірча не дозволили відкрити ані одного Лугу, за те ріжні „кулка" ростуть, як гриби по дощі.

Що діється в прикордонній полосі. Про положення в прикордонній полосі на Волині говорив у польським соймі оден з волинських послів так: „Не можу оминути справи Гриньок. Два місяці вже триває в тих околицях ненормальний стан. Додатково повідомляємо, що й в останні дні не зайшло там зміни на ліпше. 4-го лютня в Осниках заарештували після Служби Божої в церкві православного священика в 17 год. 30 хв., провадили його 6 кільометрів по болоті під дощем до обводу в Білозірці, після чого звільнили в 23-ій год., а дяка затримали до ранку. Робиться різниці між православними й нео-католиками при видачі перепусток для виходу вночі й т. д.; робиться труднощі благочинному для відвідин парохій благочиній, а настоятелеві заборонено доїздити до філій. Ще один випадок. Хлопець з Ланівець, маючи замір одружитися з дівчиною з с. Гриньки (3 кільометри) Наталкою Похилюківною, звернувся до капраля КОП-у і зголосив свій приїзд до села. Капраль відповів йому, що вільно буде йому приїхати до Гриньок лише тоді, коли прийме католицизм і згодиться брати шлюб у римо-кат. костелі".

7.000 селян покинуло рідну землю. Протягом чотирох останніх літ виїхало з одного луцького повіту 7 тисяч українських селян до заморських країв. Причин цього страшного явища додумаються наші Читачі самі. Настають для нашого народу жорстокі часи. Рідна прадідівська земля не може дати хліба своїм синам, хоч дає його чужим...

Селяни в большевицькій неволі черпали свячену воду. На ріці Вілії, що пливе польсько-совітським кородном, святили воду на Йордан коло Острога. Наші брати з села Слобідка по другім боці хотіли приглядатись водосвяттю та большевицька прикордонна сторожа їх силою нагнала. По свяченню води люди зі Слобідки потайки підкрадались до ріки і черпали свячену воду.

Роковини української державности в Римі відбулись дуже величаво, як про це пише римська газета „Іль пополью ді Рома". В обході роковин взяла участь ціла українська кольонія в Римі і багато представників італійських установ і урядових кругів.

Загальні Збори Пром-Банку у Львові відбулися20. II. Зі звітів, предложених дирекцією, видно, що банк розвивається добре: Пром-Банк має 815 членів; в 1936. р. мав обороту 722 тисячі, а в 1937 десять міліонів; дрібних ощадностей зібрано 130 тисяч золотих.

Українські посли в польськім соймі стримались від голосования при ухвалюванню державного буджету, щоб в той спосіб запротестувати проти ворожої Українцям політики міністерств: хліборобства, освіти й судівництва.

Навіть за це карають. Горохівське староство (на Волині) покарало кількох селян гривною по 10 зл. за те, що носили вишивані сорочки з українським національним гербом, а знов інших по 20 зл. за ношення відзнаки з тризубом. Одного покарали за кольпортажу часопису „Народнє Здоровля", інший дістав 20 днів арешту за ведення читальні і випожичальні книжок.

Успіх українського письменника. Велика повість Уласа Самчука „Волинь", що її видало католицьке видавництво „Дзвони", появить ся небаром у польськім перекладі. Повість Самчука „Волинь" можна замовляти в нашій Адміністрації. І. том коштує 4.30, другий 4.50 зл.

Нужда поліського села. Одна поважна польська газета пише про біду поліщуків таке: „Страшна є нужда й упослідження, які пригнічують поліське село. Люди кормляться корінцями і випікають хліб з березової кори. Діти ходять до школи босо і півнаго, дістави від матери на снідання грудку розварених бараболь".

ЩО ДІЄТЬСЯ В СВІТІ

ЩО БУДЕ З АВСТРІЄЮ?

Австрійський премієр Шушніґ виголосив велику промову, в якій запевнив, що договір з Гітлєром буде додержаний і Австрія буде дальше самостійна. Це так „для асекурації" на обі сторони, бо з одного боку прихильники злуки з Німеччиною хочуть якнайскорше перевести „аншлюс", а вороги злуки шукають за кордоном (головно у Франції) своїх покровителів. В цілій Австрії відбуваються маніфестації за і проти злуки з Німеччиною.

ВЕЛИКІ БОЇ В КИТАЮ

Японці заняли дотепер в північному Китаю 669.000 квадр. км. і 70.000 квадр. км. в середущому Китаю. Вони звернули тепер головну увагу на північний фронт, щоб перетяти всі шляхи з совітів до Китаю. Рівночасно відбувається великий наступ Японців на Ганков, теперішній осідок китайського уряду. В цих боях полягло 30.000 Китайців. Китайські літаки бомбардували з успіхом японський острів Формозу.

ЕСПАНСЬКІ НАЦІОНАЛІСТИ ПЕРЕМАГАЮТЬ

Після незвичайно кривавих боїв національні війська відбили Теруель. В полон попало около 10.000 червоних; кількадесять тисяч трупів червоних вкрило поля й гори довкруги Теруелю. Ґен. Франко сам особисто командував своїми військами в боях під Теруелем. Тепер національні війська зачали наступ на Валєнсію. Опір червоних значно ослаб, бо під Теруелем розбили їхні найкращі частини, міжнародні бриґади.

АНҐЛІЯ НА ПЕРЕЛОМІ

Англійський міністр закордонних справ, Іден, ворог Італії й Німеччини, прихильник співпраці з совітами, уступив зі свого становища, бо досвідчений премієр Чемберлєн рішив довести до згоди з Італією. Новий міністр Галіфакс настроєний більш угодово до націоналістичних держав. Цей різкий зворот в англійській політиці матиме велике значіння для цілого світа.

ПРИСИЛАЙТЕ ТОЧНО ҐРОШІ НА ПЕРЕДПЛАТУ ТА ЗА КОЛЬПОРТАЖ, БО ЦИМ ПРИЧИНЮЄТЕСЬ ДО РОЗБУДОВИ НАШОГО ЧАСОПИСУ.

Примушує вас постійно ощаджувати
вкладка на премійну книжечку Кооперативного Банку „ДНІСТЕР" у Львові, вул. Руська ч. 20. — Щоб брати участь в льосуванні призначених для тих вкладок нагород (25 до 100 золотих) треба що місяця складати впродовж року постійно щонайменше по 5 зол. і не виймати в тому часі з вкладки ніякої квоти.

о. Осип Годунько.

Сон української дитини

На груди схилилася біла, як голуб голова Князя Церкви. — Глибокі очі втопились в задумі, тяжкій глибокій задумі... І сидів без слова. — Здавалось, що й не потребує говорити, бо ж ця задумана постава так багато промовляла. Для кожного, що прийшов би на розраду, ніщо більш не треба було здається... Не треба було слова, тільки той один супокійний погляд успокоїв би кожного, уймив би кожне горе із найбільших глибин душі навіть...

І Славця дивилась на Нього так зблизенька, приступала щораз то ближче, та боялася Його привитати, страхалась перервати оту глибоку задуму...

Нераз бачила Його, та все усміхненого, все такого привітного, а нині затопленого в якихсь таких чорних думах... Глянула ще раз навкола і страх зібрав її великий. Вона стояла біля Нього на хмарі, а вдолі бачила міста і села, хати і людей — те все під своїми стопами. І так страшно стало їй, що стрибнула до Нього, як наполохана перепілка і хотіла притулитись, бо знала як дуже любить дітей...

Та в тім якась мягенька рука перегорнула їй дорогу, якісь любі обійми пригорнули її до свойого лона, а солодкий мов мами цілунок успокоїв її. — Коли глянула, — сиділа на руках ангела з русявими кучерями і ясним личком, що так любо приложивши палець до уст наказував їй мовчанку. — І послухала. Чому ж не мала послухати Його, такого щирого і любого?

Тоді ангел показав їй у сторону Князя Церкви. Він стояв дещо зище від них і в монашій чорній рясі звернув голову до небесних висот. На нього лилось цілими струмами соняшне світло, а Він набирав його цілими оберемками й кидав у темний діл між нарід, де той блукав у потемках. А потім знову полилось світло рікою і заясніло там у долі між народом, і Він зійшов зі своїм жезлом такий радий між нарід... А дзвони грали, а весна сяла така красна, а світ яснів такий любий, сміявся, радів....

І знову зірвалась хуртовина, сонце згасло під подувом скаженого буруна, а Він приодів на святочні ризи знову давню чорну рясу, припоясав старим ременем і знов помандрував просити у небес ласки для свойого народу на землі. Знову останніми залишками, здобутками золотих промінів почав ділитись з народом.

І знова задуманий, похилений глядів за милосердям десь далеко перед себе, сміявся знову до тих, що треба було їх потішати, що треба було піддержати, перевести крізь вовчі доли у нічній темряві...

Та буря змагала... Вітер заводив скажено, мов стадо голодних вовків-сіроманців, а Він заспокоював, як міг. Та коли не стало в Нього світла, отворив свої груди, і з серця ударило ясністю на землю..

Ангел шепнув до ушка Славці тихенько. — Бачиш, — Князь любов посіяв на землі...

І нарід гуртувався, ішов цілими лавами по однім битім шляху вперед до високої гори. І хоч з гори котились камінї, тяжкі вривались скали, то все тим першим, що здержували грудьми ті смертні удари ворожого й непевного шляху, світили лучі любови із серця Князя... Коли давив їх камінь, вони гинули без нарікань, бо бачили, що за ними непроглядні ряди мають вже вільну дорогу на висоти, до ціли...

А Він в задумі благословив заєдно усіх на одному шляху...

Та довкола Нього померкло, і по небу зашуміло так страшно, а дикий чорний суп, як діявол кинувся до Нього і клювом зачепив у розтворену грудь. І з серця бризнула одна краплина крови, — і грюкіт страшний розсипався у небесній безодні. Тричі перетяли лискавки чорні, косматі хмари!..

І друга краплина крови упала у безвісті моря, що було досі тихе, як мертве. І розприснулись хвилі, зашуміли сріблистими гривами, — заревло немов скажене, збурлилось шалено!..

А третя краплина впала між нарід зі страшним грюкотом гарматнім. Задріжав, затривожився світ, а всі з широкого шляху обернулись навколішки до Нього.

І ще хвилина, ще мент і — веселий нарід зіпнявся на гору... Залопотіли птахами прапори перемог... Коло неї стояв усміхнений Князь Церкви й благословив розспівані непроглядні маси, а в долі блистіли бані церков, золотились ленти річок у сяєві сонця...

*

Ясність так била в очі, що годі було видержати. І покрутила Славця голівкою і глянула у радощах перед себе й побачила свою щасливу маму, що стояла над нею, а крізь вікно сміялось весняне сонце.

Сторінка для українських дітей

До стовпів України

— А деж, діду, тії стовпи? Спитав малий Тарасик старого діда-чумака, який кінчив дивне оповідання.

— А, стовпи? Ті, що підпирають синє небо України? — повторив дідо і пронизливим поглядом прошибнув цікавого хлопчину. То синку, — відповів повагом, — є так: хто хоче побачити крицеві стовпи, на котрих спирається блакитне небо України, то мусить іти так: вимити очка і нозі свої, бо нечисте око і лукава нога не заведе до України. А потім треба з Богом починати. Перехреститися тричі до Київопечерської Лаври і почерез кургани й могили Героїв, через могилки Борців за Україну іти-іти перед себе відважно, сміло.

— А потім, — потім, то вже сам побачиш. А як. тих стовпів доторкнеш, то сила в тебе така буде, що кожного ворога і супостата поконаєш, Україну визволиш. — Кінчив дідо.

А Тарасик, як чув за Україну, то серце билося-тріпалося як у тої пташинки лісної. Він ту кохану Україну визволяти хоче.

І пішов Тарасик, братчиків і сестрички лишив, ягнятка покинув, очеятка і нозі вимив і пішов.

Довго ішов, бо далека дорога до стовпів була. Нозі кривавив, спотикався, могили кургани за собою лишив та ішов. Недобрі люди спиняли, дорогу викривляли, та він ішов.

Аж перед собою побачив і стовпи круглі, вежі сталеві. Сила від них віяла, до себе притягала.

А Тарасик підходив ближче-ближче, і очка впялив у це чудове небо України, що над ним синьою скатертю пишалось.

— Ой, Боже України, — шепотів молився Тарасик, — дай, щоб я торкнувся стовпів, щоб сила для України в мене була.

І торкнувся стовпів і довго тримав руками і серце притулював, аби руки сильні були, аби серденько Україну щиро кохало.

А як відходив, стовпи цілував, за силу, що в себе почув. Бо тепер його серце тільки Україну кохало. І де слово його впало, там новий засів давало, нових синів-борців Україні давало.

І хто пильно-уважно Тараса слухає — читає, то своє серце Україні віддає. І ніщо такому ні лихо, ні пригоди, ніщо труди і перепони — бо він України син, Тарасів побратим.

Чи хочете, друзі, такі бути?!

О. Г.

Малий Тарас вчиться читати на Псалтирі. Пізніше ціле життя не розставався зі св. Письмом.

ВІСТИ ДЛЯ ДІТЕЙ

Дванацятьлітній хлопець з Італії — Альфред, член дитячого товариства „Баліля“ пропав, як камінь у воду. Недавно прийшла до хати вістка, що хоробрий юнак бореться в Еспанії по боці націоналістів проти червоної комуни. Воно негарно, що хлопець утік з дому; але батьки все таки горді на такого відважного і мужного синка.

20. лютого ц. р. минає 50 літ життя музики п. Василя Барвінського, Українця, що уложив чимало музичних творів для нашої молоді.

Браття Білорусини обходять цього року 100 ліття уродини великого борця за волю Білоруси Костя Каліновського. Він родився 1838. р., а 1864. року повісили його Москалі, яко великого „бунтівника“.

РОЗВЯЗКИ ЗАГАДОК ІЗ Ч. 6-ОГО „Х. Н. С.“

1. Когут. 2. Земна куля. 3. Годинник. 4. „Уж“ — ріка на Закарпатті, бо має всього... дві букви. 5. Колія. 6. Зеркало.

НОВІ ЗАГАДКИ:

1. Чим найбільший пяниця не може впитися?
2. Коли люди косять сіно?
3. Маленьке, чорненьке, ціле поле облітає?
4. Червоний когутик попід землю піе?
5. Виса висить, хода ходить, — виса впала, хода взяла?

ВІД РЕДАКЦІЇ. Розвязку деяких загадок прислав ДМИТРУСЬ ДУШКА з Липівця. Нові загадки прислали: ПАЗЯ ЮРЧИШИН зі Львова і СТЕПАНКО ФЕДУСЬ з Коцюбинчик. — С. Л. з Тр. Віршики не надаються; Хохемо сміху, але милого і будуючого, а віршика легкого „до складу і прикладу“.

Веселий кутик

ДОБРА ВІДПОВІДЬ

УЧИТЕЛЬ: Що це таке — вітер?

УЧЕНЬ: Вітер, прошу пана професора, це повітря, що дуже спішиться.

ЧЕМНИЙ СИНОК

Малий Івась лежить у ліжечку, а мати сидить при нім і співає колисанку. По якімсь часі Івась відзивається:

— „Мамо, чи я можу вже спати, чи ти хочеш ще трохи поспівати?“

ВУЗЛИК

— На що ти зробив вузлик на хусточці від носа?

— Мама мені завязала, щоб я не забув надати листа на почту.

— А ти надав?

— Ні, бо мама забула дати лист!

988 Р.—1938 Р.

Ювилей 950-ліття хрещення України

Щоби бути вповні свідомим тієї події і гідно відсвяткувати так світлий Ювилей кожний мусить купити собі книжечку

„ХРЕСТ НА УКРАЇНІ“

о. Ол. Б.

черговий випуск „Християнської Книжки„ ціна 0·20 зл. Хто замовляє 10 примірн. не платить порта.

За визволення України

Як ми вже згадали в попередньому числі, Теодор Бутенко, совітський представник у Букарешті, зірвав з большевиками і виїхав до Італії. Він заявив, що Сталін хоче викликати світову війну, одначе вона напевно скінчиться програною большевиків. Совітська армія не має вождів, бо всіх найвизначніших червоних ґенералів розстріляли. Між армією а робітниками й селянами панує велика ненависть Бутенко заявив, що він почуває себе Українцем і що решту свого життя присвятить боротьбі за визволення України зпід большевицького ярма.

ТРИМІСЯЧНИЙ КУРС ДИРІҐЕНТІВ зачнеться в Товмачі з днем 20-го березня 1938. р. Наука: фортепіян, гра на дутих інструментах — кооперація, дяківство і праця культурно-освітніх ділянок. Зголошення з порученями о. Пароха і марку на відповідь слати на адресу: проф. Білецький, Тлумач, вул. Шашкевича 2.

Радіо - приймачі
ПАТЕФОНИ
ҐРАМОФОНОВІ КРУЖКИ
та всі електро - товари
поручає Фірма Е-КОМП
Львів, вул. Сикстуська 29.
Тел. 203-30.

Українці в Румунії

Безоглядна румунізація і безнастанний гнет усіх проявів українського життя — це одинока політика, яку примінює кожний румунський уряд до Українців. Наших братів є в румунській державі около півтора міліона на Буковині, Басарабії і Мармарощині. Їх доля дуже незавидна під твердим постолом румунської влади. Румуни вигадали казку про те, що ті Українці це властиво зукраїнізовані Румуни, і їх тепер треба „відукраїнізувати". Тою політичною брехнею вони послуговуються в протиукраїнськім поході. Новий уряд заборонив усі українські часописи, в тім один щоденник і кілька тижневиків. Знищення української преси це найболючіший удар для наших братів у Румунії.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ

ЩОБ У ПРИЛЮДНОМУ ЖИТТІ ЯВНО ВИЗНАВАТИ БОГА І ТВОРЦЯ ВСІХ

Багато новітніх держав і народів у своїй внутрішній і заграничній політиці поступає безоглядно не дивлячися на Божі закони. В „найкращому" випадку дозволяють, щоб релігію плекати приватно. Хочуть запрягти релігію і Церкву до служби державі. А хоч наказом віри є любов своєї нації, проте світ мусить памятати, що ціллю св. Церкви є вести душі до спасення, а далі, що не тільки одиниці, але й суспільність, нація, держава є обовязані триматися Заповідей Божих і прилюдно визнавати Бога — Творця суспільностей. Тоді держава зуміє шанувати св. Церкву, яка напевно вкаже всім певні шляхи до розцвіту нації чи держави. Ось того прилюдного признання Бога не лише в словах, але і на практиці — просіть у наших щоденних молитвах.

Календар

БЕРЕЗЕНЬ 1938.

Стиль		Дні	СВЯТА
н.	ст.	тиж.	греко-катол.
6	21	Н	Сироп., Тимотея
7	22	П	Петра і Атанасія
8	23	В	Полікарпа еп.
9	24	С	1. і 2. найд. гол. Ів. Х.
10	25	Ч	Тараса еп.
11	26	П	Порфія, Сев.
12	27	С	Прокопія

СОНЦЕ сходить 6. ц. м. в год. 5.50, заходить в год. 17.13.

МІСЯЦЬ сходить 6. ц. м. в год. 7.24, заходить в год. 22.38. Перша кватира 9-го ц. м. в год. 9.35.

ПОГОДА В БЕРЕЗНІ. З початку хмарно і тепло, около 8-го відлега, вітри. По 15-ому знов холодніше і сніг. По 20-ому до кінця погода і тепло.

о. Осип Годунько.

Вступна реколекційна наука

Продовж Великого Посту подаватимемо „Реколекційні науки" — щотижня замість духовних наук, що були поміщувані після Євангелія.

Редакція.

„Ось стою перед дверми і стукаю. Коли хто почує мій голос і відчинить двері, ввійду до нього і вечеряти му з ним, а він зі мною". (Апок. 3, 20). Тими ввічливими і надійними словами св. Письма кличу тебе, громадо християнська, нахилити вуха своєї душі і приняти до неї, як до вибраної посудини Христової, дорогоцінні перлини Євангельської науки, які в час реколекцій Сам Христос вкладатиме до душ ваших на їхню основну направу і добру переміну. Бо як колись старозавітньому Ісаакові пакістні филистини засипували з трудом викопані керниці, — джерела цілющої водиці, конечної до вдержання життя, — так на жаль ми, керницю душі нашої, наділену благодаттю Господа нашого Ісуса Христа, любовю Бога-Отця, і причастям Св. Духа, присипали землею змислів і пристрастей, на котрій буйно поросло хабаззя земних пожадань і гидких гріхів. Схаменіться, християни! Чи не чули голосу Бога живого, що говорить до Сина: Сотворім чоловіка на образ і подобу нашу? Чи ви не бачили як Божий Син семи св. Тайнами — наче небесними красками красив-малював цей образ у вашій душі? Якже ж посміли ви відштовхнути ласкаву руку Сина Божого і семи головними гріхами притемнити в собі цей образ Божий. О, направду мусимо зжахнутися і голосити над своєю душею: „Поле облогом лежить, земля сумує, витоптано збіжжя, сік виноградний висох та й оливина повяла. Румяніться із заводу, ви, хлібороби; ридайте виноградарі; плачте по пшениці й ячмені — пропали жнива в полі" (Йоіл 1, 10—11).

Пропав-погас жевріючий смолоскип віри живої та й днем труду й ніччю терпінь ідеш з завязаними безвірством очима. Змаліла до зера надія наша і тріпаємося як риба на сіти безнадійности в немочі і людському безсиллі. Ангельська любов Бога і ближніх усіх світочів Церкви Христової Василія, Атанасія, Йосафата і інших не знаходить геройських наслідувачів у дітей двацятого століття, бо заржавілий цвях самолюбства вбився в їх серце і зґангренував їх християнські і навіть людські почування. Погасли зорі наших чеснот, що вказували нам відкритий шлях до Вифлеєму праведности і святости християнської, а над окаяною душею повисли поморщені хмари Божого гніву, і тільки грюкотом громів синайських погроз висотує Бог перші зови порушеного сумління.

Браття! Воздадіте славу Христу Богу нашому, що в час Великого Посту посіщає нас. З дерева св. хреста дивиться на нас ласкаво, бажаючи пригорнути до Свого зараженого Серця і в ньому нас заховати. Скиньте ж із себе гріховне лахміття старого і зодягніться в білу одежу нового чоловіка, скиньте заболочену обуву з ніг ваших, котра водила вас манівцями покус і жагучих бажань, а надягніть смиренно сапянці побожности, щоб іти слідами Христа, розпятого за вас на дереві ганьби і сорому для нашої слави і чести вашої. Відкопуйте у час духовних вправ керницю Божої благодати у святій сповіди, пийте з неї всі Чесную кров Причастя Христового, розсвітіть храмину серця свого, засвітіть у ній світло Євангельської проповіди, вичистіть дбайливо її з бруду і сміття, щоб знайти у ній драхму ласки і благодати, без котрої немає чесного життя, на спокій сумління і вічне щастя. Амінь.

ЦІКАВІ ДРІБНИЦІ

НАВІТЬ „ЗАТВЕРДІЛІ" СТАРШІ БРАТТЯ І СЕСТРИЦІ, котрі ще нині відливають самі свічки, переконуються, що не можуть зробити таких добрих і гарних свічок, як фабрика „КЕРОС". Бо вони дають матеріял, хоч дорогий, невідповідно дібраний, а конопляні чи бавовняні нитки, уживані замісць спеціяльно препарованого кнота, нищать дорогий віск і закопчують цінне мальовило.

Аматорським Гуртам під увагу!

Ще тільки кількадесять примірників драми:

Проти брата станув брат

Мирона Матвієйка

дозволеної Львів. город. стар. з 15. V. 1937 р. Найактуальніша драма. Перед Вашими очима Усусуси, Кубанські козаки. Ціна враз з пересилкою 1·20 зл. Замовляти:

Роман Городецький
Львів, Старознесінська 31.

ЧОТИРОКРАТНО ПОМЕРШИЙ ОЖИВ

До шпиталя св. Антона в Парижі принесли безробітного, який пробив собі серце різницьким ножем. Коли лікарі відкрили його грудну клітку, побачили, що серце має рану глибоку на 2 цм. Перша спроба зашити серце не вдалася. Треба було зняти шви і масувати серце так довго, щоб воно зачало знов працювати. Потім зшивали серце ще три рази і за кожним разом серце завмирало і безробітний був як мертвий. Аж за четвертим разом вдалося зовсім серце зашити і привернути до звичайної праці. Тому, що йому стекло багато крови, треба було перелити кров з другої людини. Тепер цей безробітний скоро приходить до здоровля.

СВІТОВА ВИСТАВА В АМЕРИЦІ

Дня 30. квітня 1939. р. мине 150 літ, коли Юрій Уошінґтон став першим президентом Злучених Держав Північної Америки. З того приводу в Ню-Йорку відбудеться світова вистава, найбільша, якої світ ще не бачив. Досі 62 держави зголосили свою участь у цій виставі. Українці в Америці повинні подбати, щоб на цій виставі був український павільон.

ЯК ПОМЕР ПІЯК?

Один Чех, Водічка, пішов до другого села до бляхаря, щоб принести ванну. По дорозі він впився і коли вечором вертався домів, впав під її тягарем так, що ванна накрила його. Він заснув і в ночі замерз. Рано люди побачили на дорозі ванну, а під нею трупа піяка Водічки, який не любив пити води, тільки горівку.

ГАРНИЙ ЗВИЧАЙ

В однім німецькім селі в Баварії зберігся ще досі з 16-го століття звичай проголошування дзвоненням уродин новонародженої дитини. В дні уродин дитини в год. 4, або якщо уродини були пізніше, на другий день рано, малий дзвін оповіщує цілій околиці прихід на світ нового громадянина. Одного разу прийшло на світ двоє дітей рівночасно, в одній родині хлопчик, у другій дівчинка. Дзвонар дзвонив наперед пятнятцять мінут на інтенцію хлопця, потім пять мінут на інтенцію дівчинки. Про смерть громадянина оголошує великий дзвін.

ПЕС ПРОГНАВ БАНДИТА

До одного помешкання в Варшаві зайшов вечором один жид шкляр, який недавно вставляв там шиби. Він удавав, що має ще закітувати шиби; коли побачив, що в мешканні є тільки 18-літня служниця, вдарив її фляшкою по голові так, що вона впала. Одначе в цій хвилі вибіг з другої кімнати пес, який скочив на бандита ззаду і зачав його шарпати. Бандит зачав тоді втікати. За кілька хвиль служниця опритомніла і візвала сторожа. Заалярмована поліція скоро зловила бандита, якого пізнали по подертій ззаду блюзі. — Незнаних людей найліпше не впускати до хати.

ЗАВОДЯТЬ МЕДВЕДІВ

В біловезькій пущі, найбільшому лісі на наших землях, Москалі винищили були всіх медведів. Тепер впустили там одну медведицю, з поганського звіринця, яка вродила кілька малих, і 4 медведів, привезених з совітських лісів. Медведі є також у наших Карпатах.

ВОВК У ШКОЛІ

В селі Крає на Поліссі стався такий небувалий випадок. У лісі були лови на вовків і ловці вигнали одного вовка з лісів на село. Вовк утікав через село і забіг на подвіря школи. Учитель стрілив з револьвера і ранив вовка. Тоді ранений вовк ошалілий з болю, шукав схоронища і вскочив крізь вікно до шкільної салі, де вчилися діти. Учителька і діти в переполосі вибігли зі салі на подвіря. Вовк упав під лавку і згинув від ран таки у шкільній салі.

КНИГА як найкраща лєктура на нинішні дні

КНИГА що пориває до поступу в житті

Предок

славної сучасної письменниці

Наталени Королевої

Ціна: 3 зл.

Опуст для передплатників „Христос Наша Сила", що пришлють гроші просто до нашої Адміністрації

ЩО РОБИТИ, ЩОБ У ХАТІ ПАХЛО?

Зваріть одну літру води в глиняному горнятку і коли вода закипить відставте і зараз же додайте по каплі одну лижочку терпентинового олію. Після того горнятко з водою поставте десь у безпечному місці. Приємний сосновий запах розійдеться скоро по цілій хаті. Хата пересичена таким запахом — дуже відсвіжує воздух і разом з тим нищить шкідливі заразки.

Перегінсько 28. 12. 1937 р. Мої Панове! Вчора я мусів добити коня, що зломив ногу. Посилаю мою книжечку й прошу мені зараз з неї виплатити 220·—, щоби я міг собі купити другого, бо конем заробляю та удержую родину. Здоровлю щиро — Іван Сенич.

Поберемо всякі життєві труднощі, щадячи

у Пром-Банку

Львів, Гродзіцьких 1.

ГОСПОДАРСЬКА СТОРІНКА

ЗАЙМІМСЯ СТАРИМИ САДАМИ

У нас є багато старих садів, що дуже занедбані й запущені. Найбільшою хибою наших старих садів є 1. велика густота саду, 2. корони дерев густі немов мітли, 3. сад заріс травою, де часто пасуть худобу, 4. в саді є повно шкідників і хоріб, яких ніхто не нищить ані з ними не бореться. Все те причиняється до того, що дохід зі старого саду мізерний. А такі сади можна легко поправити.

Не шкодуйте старий сад проріджити на половину, попрорізувати галузки так, щоб сонце заглядало до кожної гиляки, а побачите, які гарні овочі матимете ще від старих дерев. Дуже потрібно зорати траву в саді; коли це неможливе; то скопайте хоч раз на два роки землю під коронами дерев і дайте деревам погною. Трава забирає всю воду з дощу, і дерева не дістають її для своїх сочистих овочів: Через те овочі миршові й несмачні.

В старих і густих садах є безліч ріжних шкідників овочевих дерев і їх хоріб. Вони нищать овочі і дерева, розлазяться по інших садах і заражують здорові і молоді сади. Тому з тими шкідниками й хоробами треба постійно боротися. Старі дерева треба білити, стару кору визбирати і спалити, старі галузки обтяти й зараз з саду винести. Під старою корою зимують ріжні кукли і яєчка шкідників. На весні розлізуться не тільки по своїх деревах, але дістануться теж до сусідного молодого саду. Тоді вже не поможе ніяка охорона. В загальнім інтересі треба вплинути на недбалого господаря, щоб привів занедбаний сад до порядку.

РІЙ ЛЬВІВ Руська 20.

купує та переробляє віск на вощину. Доставляє цукор для підгодівлі бджіл.

Присилайте передплату!

БІРЖА

Ціни за 100 кг. люзом льоко вагон — стація навантаження:

Однорідна пшениця	25.50—26.50
Збірна пшениця	25.25—26.25
Жито стандарт І.	18.75—19.75
Жито стандарт ІІ.	18.50—19.50
Пашний ячмінь	15.75—16.00
Ячмінь 650	16.00—16.50
Ячмінь 680	17.00—17.50
Легко задощ. овес 450	18.50—19.00
Незадощений овес 450	19 00—19.00
Жовта кукурудза	17.50—18.00
Червона кукурудза	20.50—21.00
Фасоля Корона ручно вибирана з мішком	50.00—51.00
Фасоля Різен	44.00—45.00
Фасоля шмальцівка спец.	38 00—39.00
Фасоля цукрівка	27 00—28.00
Краса рафована фасоля	23.00—24.00
Ріпак з мішком	54.00—55.00
Темна вика	15.50—16.00
Сіра вика	14.50—15.50
Насіння льону	46 00—47.00
Гречка 90%	16.50—16.75
Конопляне с мя	34.50—35.00
Соняшникове сімя	36.50—37 00
Просо	17.00—17.50
Червона конюшина	95 00—100.00
Червона конюшина вільна від канянки	105.00—110.00
Червона конюшина вільна від канянки 95% насіння	115.00—120.00
Біла конюшина вільна від канянки	150.00—160.00
Біла конюшина вільна від канянки 95% насіння	190.00—210.00

Тенденція спокійна.

Маслосоюз платив за 1 кг. масла десерового бльокового без опакування 3 45 зл.; за 1 кг. масла десерового бочкового з опакуванням 3.50 зл.; літра молока 18—19 гр.; копа яєць 3.20 —— зл. Тенденція на яйця знижкова.

З наших парохій.

ЗНЕСІННЯ, (ЛЬВІВ). Крім молитви й посту до добрих діл зачисляємо і милостиню, що виєднує нам прощення гріхів і Божу благодать. Головно у Великому Пості повинні християни практикувати ті християнські чесноти. На Знесінні, де будується нова церква, Іван і Варвара Станкевичі уфундували престіл за 270 зол.. тетрапод за 130 зол. Василь і Варвара Гуминецькі, на Євангеліє зложили по 50 зол. Гр. і Ст. Чухраї і Софія Беднарська, 150 зол. Іван і Ю. Барабаш, не числячи тих дрібних жертв, милих Богові як дві лепті євангельської вдовиці, зложених на інше церковне уладження. Ось приклади, як бути жертвенними для справи Божої і національної.

ГАЇ СТАРОБРІДСЬКІ, пов. Броди, вшанували 6. ц. м. роковини бою під Крутами. Підчас панахиди, яку відправив о. М. Маціевич, луговики держали сторожу. Опісля чит. „Просвіта" уладила Крутянський концерт з гарною програмою.

† ПОМЕРЛИ

СОФІЯ СТЕФАНІЯ з МОРАВСЬКИХ КАБЛАК, дружина пароха в Бокові, упокоїлася в Бозі у Львові дня 16. ІІ. 1938 по приняттю Найсв. Тайн в 44. р. побожного і трудолюбивого життя. Жалобою вкрилися не тільки муж, діти і родина Покійної, не тільки село Боків, де муж був парохом, але і інші села, як Липиця Долішня, Нінів Дол. і Гор. та інші, де Покійна працювала як правдива духова мати. І то словом, а може ще більше добрим прикладом: частими св. Сповідями і св. Причастями, працею коло прикрас церкви і престолів та ділами милосердя для убогих.

Вічна Їй память!

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ:

Подяки й інші оголошення поміщуємо тільки за оплатою.

При присилці грошей проситься добре зазначити: на що, напр. кольпортажа, передплатник, оголошення і т. д. При звороті нашого часопису проситься виразно зазначити „егземпляже звротне", бо тоді не оплачується порта.

КНИЖЕЧКИ як безплатний двомісячний додаток Нашим Передплатникам висилаємо на днях. Тим, що не є нашими передплатниками, вишлемо теж, але за доплатою 1 зол. на рік.

ЖЕРТВИ:

НА ШПИТАЛЬ ім. МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ зложили громадяни Вирова й Соколова (Камінка Струм.) 15.60 зл., Рясна Руська (Львів) 9.00 зл., Печеніжин 55 зл. Хто черговий?

ПІДГАЙЦІ: з нагоди відправлення Служби Божої за здоровля і добре поводження Їх Ексцеленції Митрополита, складають 13.15 зл. на шпиталь ім. Митрополита Шептицького.

БРАТКІВЦІ: для найбідніших з нагоди панахиди за Крутянських Героїв 1.66 зл. і 2.52 зл. зі збірки на веселлю Гриня Хомина. Гарний приклад!

БЕНЕВА, пов. ПІДГАЙЦІ. Братство Апостольства Молитви уладило святочну просфору для 340 місцевих громадян. Зібрано 197.15 зл. на будову місцевої церкви. 20. ІІ. відбулися протестаційні сходини в обороні Митрополита Кир Андрея. Заяву синівської відданости підписало 284 громадян.

ЦІШКИ пов. Золочів вшанували 29 І. память Крутянських Героїв Службою Божою з проповідю. Багато осіб висповідалося і запрачащалося в наміренні своєї батьківщини. Вечором у всіх товариствах відбулися святочні сходини з відповідними рефератами, співами й деклямаціями.

КОБИЛІЯ, пов. ЗБАРАЖ. Величава академія в честь ВПреосв. Митрополита Андрея відбулася 15. м. м. при участи понад 500 осіб. Подібна академія відбулася 13. м. м. в Іванчанах.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1·20 зол., РІЧНО 2·40 зол., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації; Львів Японська 7. ІІ. пов. Тел. 294-56. — Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує. Колегія. Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово", Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 10 (176) Львів, дня 13. березня 1938. Рік VI.

Наша Мати

Львів. Czarneckoho 24.
Бібл. НТШ. ім. Шевченка

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК
присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин
ціна 5 сот.

Полісся, країна вод і лісів

Велика й багата наша українська земля. Має високі гори, широкі степи, круті Дністрові, яри, цвітучі луги і безконечні подільські лани пшениці, має золотоверхі міста хати у вишневих садках, має озера і ріки і море. Одною з найцікавіших части української землі є наше рідне Полісся, край озер, болот і лісів. Люди живуть там на горбках — островах, положених серед величезних багон і вод, що по них у літі нераз дуже важко, а то й неможливо, переїхати з одного села в друге. Ось на нашому образку бачимо, яким способом Поліщуки мусять нераз бродити по своїх воднистих дорогах.

Місяць Полісся

Український нарід належить до найбільших народів світа. То ж ясна річ, що серед тих кількадесять міліонів українських людей, що замешкують величезні простори в середній і східній Европі, є деякі невеликі ріжниці, що відріжняють напр. мешканців карпатських гір від чорноморських степів і т. п. Розріжняємо кілька таких полос краю, що ріжняться від себе так краєвидом, як і ношею, звичаями і способом життя населення. Інакше живе і вдягається напр. гірський Гуцул чи Бойко, а інакше український степовик, а ще інакше волиняк, чи подоляк.

Одною з найцікавіших, а при цьому найбільш загрожених національно частин української землі є Полісся, положене на північ від Галичини, серед озер, мочарів, болот і лісів. Там заховалася старовинна українська культура в первісному виді. З цією культурою і способом життя Поліщуків познакомлює нас велика вистава Полісся, що її відкрили минулої неділі в музею Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові. Ця вистава започаткувала у нас т. зв. „місяць Полісся", в якому відбудеться цілий ряд викладів, що познакомлять українське громадянство з усіми виявами культури й звичаїв поліського села.

Полісся, як уже згадано, належить до тих українських земель, які найбільше загрожені в національному огляді. Сусіди хочуть нам відібрати споконвіку українське Полісся. Щоб до цего не допустити — обовязком кожного свідомого Українця є в першу чергу докладно пізнати цю свою рідну, українську землю. А що поїхаги туди нашому братові, не так то вже легко й безпечно — то згаданий „місяць Полісся" чимало нам поможе для пізнання нашого коханого Полісся і наших братів Поліщуків.

ВЕЛИКЕ СВЯТО ХРИСТІЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ

В цьому році припадає 950-ліття хрещення України. Ювилейні торжества відбудуться скрізь, де живуть Українці (поза межами совітського пекла), в часі від 31. липня 1938. р. до 1. серпня 1939. р. Подаємо покищо необовязуючий проєкт таких торжеств: **1. Парохіяльні свята** зачнуться 31. липня ц. р. урочистим водосвяттям і проповіддю, місійні, духовні вправи, вкінці Служба Божа з масовим св. Причастям і здвигненням памятника ювилею: положення угольного камення згл. посвячення церкви, християнського дому, вмурування пропамятної таблиці, ставлення ювилейного хреста, засадження пропамятного дуба і т. д.; академія й попис молоді. **2. Окружні свята** при участи всіх парохій деканату. **3. Всенародне свято** у Львові у травні 1939. р.: першого дня посвячення прапорів, другого полева Служба Божа на площі Сокола Батька з масовим св. Причастям, похід з місійним хрестом, вечором академія; третього дня зїзди християнських товариств. Комітет видасть ювилейні відзнаки, видання й образ Хрещення України. Треба буде позакладати скрізь комітети „Свята Християнської України" і розпочати підготовчу працю, щоб свято випало якнайкраще.

ЛВ АН УРСР
Ж. №

Умійте постояти за свою гідність!

Ті часи вже давно за нами, коли наш селянин гнув спину перед силь ними мира цього і низенько шапкував перед кожним паном чи навіть якимнебудь підпанком. З усіх залишків панщини, з почуття підданства і залежности українське село вже зовсім вилічилось. Український селянин навчився цінити свій хліборобський стан і шанувати свою особисту гідність. Зрозумів свою вагу й вартість у громадському житгю. Зрозумів, що хліборобський стан є підставою, яка уможливлює якенебудь упорядковане життя в народі чи в державі, бо він дає те, що всім є дуже потрібне, дає хліб.

Український селянин відчув, що він є паном, і то справжнім паном, господарем у своїй власній хаті і на власній землі. Всеодно, кілько він має тої землі, і всеодно, яка його хата — більша, чи менша, але та земля і ця хата його власні, з них ніхто його не викине ані не прожене. Там він повноправний господар і свій пан. Вищість хліборобського стану над усіми іншими суспільними верствами бачив селянин дуже наглядно в часі повоєнного лихоліття, коли все, що жило в місті йшло на село, простягало до него руку і просило: „Дай хліба, бо ми в місті голодуємо, не маємо що їсти".

Не тільки селянин, але й усі другі бачили тоді, що значить чоловік, який живе на землі і тяжкою працею в поті чола здобуває хліб. Та в міщухів коротка память: минуло лихоліття тай вони забули, що завдячують селянинові. Правда, буває в місті багато, навіть дуже багато людей на нижчих і вищих становищах, які розуміють ціну хліборобської праці і вміють по шанувати селянина. Неоден з них навіть і сам радо пішов би на село, скинув би ковнірець та краватку і став би хліборобом, та не має на це змоги. Але є й немало таких, що дивляться на селянина згори і в своїй поведінці з ним демонстративно виявляють свою „вищість". Ось мовляв „я пан, а ти хлоп, і я тобі покажу, що то значить пан". А той „пан" чи справді підпанок може ще недавно жидам воду носив, а потім якось хитро-мудро, невеликим коштом діпхався до якоїсь „посади", мав звинний язик в роті, вмів масненько говорити та підлещуватись, кому треба, та став за це якимсь писарчуком, возьним, післанцем чи сторожом, або чимсь подібним. І тепер той підпанок, що в газди добрим наймитом не потрапив би бути, береться показувати чоловікові зі села свою „владу", свою „вищість". А коли ще ви заговорите до него в своїй рідній мові, бо шануєте свою мову і свій нарід, то... Та про це всі знаємо.

Де б не повернувся наш чоловік, у сіраку чи кожусі, в місті або навіть на селі, то все попаде на таких підпанків, що то дуже люблять показувати йому свою „вищість". Кажемо про підпанків. Бо правдивий пан, всеодно чи це наша людина чи чужа, вміє пошанувати гідність селянського сірака чи кожуха і віддати належну пошану селянському станові, бо хто шанує сам себе, то вміє пошанувати й другого. А підпанок, що перед своїм начальством спину гне нижче своїх запятків і не знаходить досить слів, щоб себе перед ним понизити, має респект тільки перед тим, кого боїться, від кого він залежний як справжній раб. Давніше наше село було вільне від таких типів, але тепер їх і по селах досить наплодилось; на кожнім кроці показують вам свою владу.

Але треба вміти з ними поступати. Найважніше; не упокорюйтесь перед такими людьми, вмійте постояти за свою честь, за гідність свого селянсько-хліборобського стану, за гідність свою власну і за гідність свого народу. Виступайте перед чужими самопевно і з почуттям власної гідности. На своїй землі ви є повноправним паном, справжним хозяїном і ту вашу „хлопську" панскість бороніть всюди всіми своїми силами. Не дозвольте на те, щоб вас хтонебудь понижував, всеодно, деб це не було: на селі, в місті, на торговиці, чи в уряді. Завжди памятайте, що хто вміє постояти за свою гідність, того пошанують свої і чужі. Найважніше: треба витворити в собі твердий хребет, який не вгинається під кожним подувом вітру, як та лоза прибережна. А коли одиниці матимуть твердий хребет, то й цілий нарід його буде мати. **А нарід з твердим хребтом багато потрафить.**

ЄВАНГЕЛІЯ

І. НЕДІЛЯ ПОСТУ.

Другого дня хотів відійти до Галилеї; і найшов Филипа і сказав йому Ісус: Іди за Мною. А був Филип з Витсаїди, з міста Андреєвого й Петрового. Знайшов Филип Натанаїла і сказав йому: Того, що про Нього писав Мойсей у законі і пророки, ми знайшли, Ісуса сина Йосифа, що з Назарету. І сказав йому Натанаїл: З Назарету може бути що доброго? Сказав йому Филип: Прийди й подивися. Побачив Ісус Натанаїла, як ішов до Нього, і сказав про нього: Се справді Ізраілитянин, в котрім нема облуди. Сказав Йому Натанаїл: Звідки мене знаєш? Відповів Ісус і сказав йому: Перш, чим покликав тебе Филип, як був єси під смоковницею, Я бачив тебе. Відповів Йому Натанаїл і сказав: Равві Ти єси Син Божий, Ти єси Цар Ізраіля. Відповів Ісус і сказав йому: Тому, що Я тобі сказав: (Що) Я бачив тебе під смоковницею, ти віруєш; більш від сього побачиш. І сказав йому: Істинно, істинно кажу вам, (від тепер) побачите небо отворене, і ангелів Божих, що входять і сходять на Сина Чоловічого.

(Йоан гл. І. ст. 43—51).

В ОБОРОНІ ГОЛОВИ ГР.-КАТ. ЦЕРКВИ

Щоденно почта приносить нам протести з усіх усюдів, де бється українське серце, в обороні нашого Архипастиря. Протестують Подоляки, Покутяни, Гуцули, Бойки, Лемки, Волиняки, наші брати на еміґрації. Треба би хіба вичисляти всі міста й села, де живуть Українці. Такий одностайний виступ всіх Українців без ріжниці віроісповідання й політичних поглядів скріпить нашу реліґійну й національну єдність і дасть відпір усім ворожим затіям проти нашої Церкви й нації.

ФОНД ХЛІБОРОБСЬКОЇ ОСВІТИ ІМ. о. Т. ВОЙНАРОВСЬКОГО

Краєве Т-во „Сільський Господар" у Львові рішило утривалити світлу память покійного о. Мітрата Т. Войнаровського утворенням Фонду Хліборобської Освіти ім. о. Т. Войнаровського". Цей фонд даватиме стипендії на навчання фахового господарського знання у хліборобських школах для незаможної молоді. Всі датки на цей фонд треба пересилати до Кооперативного Банку „Дністер", Львів, вул. Руська 20, ч. книжечки 18.550.

УРИВОК З ЛИСТА:

.....пришли мені в листі паперців "Калина", бо у нас таких добрих нема.

Ню-Йорк, 21. II. 1938. Твій Петро.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

УКРАЇНСЬКА ШЛЯХТА, МІЩАНСТВО Й СЕЛЯНСТВО ШАНУЮТЬ НАРОДНЮ НОШУ Й ЗВИЧАЇ

Не так давні ще часи, коли українські народні маси не знали у своїй ноші ніякої фабричної тандити, а вдягалися виключно в саморобні тканини. І саме ці українські народні одяги, дуже ріжні по ріжних наших околицях, але все таки в своїй ріжнородності одностайні, відзначалися незвичайною красою; може ніодин нарід світа не має змоги похвалитися такими прегарними народніми одягами, як ось напр. наші Гуцули, Лемкині, Подоляки, чи старі шляхотські й міщанські роди. Наша народня ноша — це великий культурний скарб, і тому дуже шкода, що вона помалу починає забуватися по українських селах. Тому багато вже у нас робиться в тому напрямку, щоб не допустити до загибелі народньої ноші. У Львові і по інших містах відбуваються щороку великі покази народньої ноші. Такий цьогорічний показ відбувся у Львові дня 3. ц. м. Перед очима глядачів пересунулися прегарні народні строї з усіх українських земель, весільні звичаї та стародавні народні танки. А найкращим доказом, яке велике значіння мають такі покази народньої ноші, було це, що виступили в своїх чудових одягах деякі села, в яких уже зовсім були забулися рідні народні одяги — а тепер, під впливом таких показів, господині повитягали старовинну ношу своїх прабабунь і на її взір шиють собі свої теперішні святочні одяги. Таке відродження народньої ноші треба перевести всюди, де народні одяги вже забулися. Памятаймо, що любов до рідного краю наказує нам охоронити перед забуттям таких свідків нашої стародавньої національної культури, як народня ноша.

І ще одно цікаве та радісне явище було на цьогорічному львівському показі народньої ноші: на ньому виступили не лише наші селяни й селянки, але також міщани, а зокрема українська шляхта. Наші стародавні шляхотські роди, що їх хочуть нам тепер відібрати сусіди, устами молодого шляхтича з Березова виразно проголосили, що вони вірно держаться своєї української нації й греко-католицької Церкви, та що ніякі ворожі затії не відберуть нам нашої рідної, української шляхти. А ця шляхта, як ми бачили на показі, теж не цурається ні своїх чудових жіночих народніх одягів, ні мужеських стародавніх синіх жупанів і козацьких шапок, ні прегарних українських весільних звичаїв; ця пошана до рідної старовини є запорукою, що наша шляхта все лишиться нашою.

Тай взагалі, всі наші суспільні верстви: селянство, міщани і шляхта, заховуючи рідну ношу й звичаї, тим самим зберігають свою національну свідомість та дають доказ українського патріотизму.

Про Настю Волошин поширюють злобні люди споміж ворогів українського народу неправдиві поголоски і клевети. Тому, що наші читачі звертались до нас в тій справі, подаємо до відома, що українська стиґматичка Настя Волошин живе побожним чернечим життям у Львові в монастирі СС. Василіянок. Сестра Настя-Маріям є побожною людиною і тому згадані сплетні є безпідставні.

Заїлість ворогів нашого обряду. На наших західних окраїнах ведеться сильна аґітація серед українського населення за переходом на римо-католицизм. В парохії Дубрівка (повіт Ніско) засліплені аґітатори і вороги нашого обряду вживають страшенно негідних засобів у тій аґітації. „Цілу парохію Дубрівку мусимо перемінити на латинську. Хто не перепишеться, того будуть виселювати геть. Хто не запишеться на Поляка, той не дістане праці“ — викрикають і грозять аґітатори. Були випадки, що людей силою примушували до підписування відповідних деклярацій, були теж надужиття, бо підписували людей без їх відома і проти їх волі. Через те в багатьох мішаних родинах повстала страшна ворожнеча. Одну жінку, яка протестувала проти її переписання сильно побив муж-Поляк. В наслідок такої аґітації відносяться латинники до Українців дуже ворожо: „Їх треба всіх звідсіля вигнати!“ — викрикають вороги до греко-католиків. Якісь дикуни вибили одної ночі всі шиби в греко-кат. каплиці; шиби били колами, ба виломали разом і рами. Місцевий парох інтервеніював у старостві, але це нічого не помогло. — Наступ на нашу Церкву, на греко-католицький обряд і на нашу народність є дуже тяжкий і жорстокий. Тому кличемо до всіх Українців: держіться кріпко віри батьків, будьте вірні своїй Церкві, нашому прегарному обрядові й українському народові. Тільки велика витревалість і вірність нашій Церкві і народові поможуть нам перебути ті тяжкі часи. Зокрема не радимо входити в теперішних обставинах в подружі звязки з людьми чужого обряду і національности, якщо хочете мати мир і спокій в родині.

200-ліття оснування першого Братства Найсв. Ісусового Серця. Саме минає 200 літ оснування першого такого братства на українських землях. З тої нагоди в Петропавлівській Церкві на Личакові в днях 17-20 березня відправляться триденні Богослуження, а саме: Служба Божа в год. 6. рано, Молебен з наукою в 6. год. воч. У неділю цілоденна Адорація Найсв. Тайн, закінчена молебном і суплікацією.

988 Р.—1938 Р.
Ювилей 950-ліття хрещення України

Щоби бути вповні свідомим тієї події і гідно відсвяткувати так світлий Ювилей кожний мусить купити собі книжечку

„ХРЕСТ НА УКРАЇНІ“

о. Ол. Б.

черговий випуск „Християнської Книжки“ ціна 0·20 зл. Хто замовляє 10 примірн. не платить порта.

ЩО ДІЄТЬСЯ В СВІТІ

НЕСАМОВИТИЙ ПРОЦЕС У МОСКВІ

Перед найвищим військовим судом СССР стануло 21 б. найвизначніших большевиків, як Бухарін, співробітник Лєніна, автор „Азбуки комунізму", Риков, б. премієр сов. уряду, Ягода, б. начальник ҐПУ, Раковський, б. премієр сов. України, Гринько, (Українець, б. комісар фінансів СССР) Крестінский, б. сов. посол у Німеччині, і ін. Їм закидають приготування замаху на Сталіна, шпигунство, саботажі, шкідництво, валення соціялістичного ладу, ослаблення військової сили СССР, відділення від СССР України, Білоруси, Грузії, Вірменії й інших совітських республик. Всі підсудні призналися до вини. Одні других засипували себе взаїмно. Вони мали бути на службі Німечини, Польщі й Японії. Цей процес свідчить наглядно, до чого докотився тепер СССР, коли найвищі совітські достойники хочуть повалити зненавиджений режім Сталіна у злуці з сусідними державами. Підсудні обтяжують себе ще гірше, як прокуратор. Таких процесів, як у „совдепії", ще мабуть не було на світі. В цілім СССР відбуваються тепер масові віча, на яких домагаються на вимогу ҐПУ розстрілити всіх підсудних, „знищити наймитів фашизму, стерти з землі троцькістських виродків, підлих собак фашизму", і т. д. Цілий цей процес і ці масові віча викликали в цілому культурному світі велике обридження до цих ганебних способів правління кривавого Сталіна. Французькі часописи, досі прихильні большевикам, виступають тепер проти співпраці Франції з СССР. Німецькі та анґлійські часописи осуджують дуже остро цей ганебний процес, який є посміховищем усякого правосуддя. Сталін хоче всі свої невдачі звалити на плечі своїх співробітників.

ЗНОВ ЗАМАХ НА СТАЛІНА

В Москві викрили замах на Сталіна, Ворошилова (начального сов. вождa) і Молотова (голову сов. уряду). Арештували багато високих старшин з московської залоги, як ґен. Єґорова та урядовців комісаріяту закордонних справ. Цей задуманий замах на Сталіна і великий процес проти найвищих сов. достойників свідчать наглядно, що упадок червоного царства сатани вже недалекий. Тоді повстане самостійна Українська Держава над Дніпром. А до цього треба, щоб усі Українці, де б вони не жили, були підготовані та обеднані.

ПОСІВ КОМУНИ

Недавно польський комуніст Вавжинєц Новак застрілив у костелі в Любоню біля Познаня місцевого римо-кат. пароха о. Штрайха, коли цей ішов на проповідницю; о. Штрайх помер на місці. Злочинця зловили і збили до крови. Він був у сов. Росії і вернувши до Польщі був комуністичним аґітатором. Тому, що о. Штрайх виступав остро проти комуни, Новак убив його. Ось до чого доводить комуністична зараза.

НОВИЙ ПРЕМІЄР СОВ. УКРАЇНИ

Всі дотеперішні премієри (голови уряду) сов. України були арештовані, розстрілювані або кінчили самогубством, як Любченко. Після арешту Боднаренка заступав премієра сов. України жид Сруль Леплевський, але й він скоро попав у неласку Москви. Тепер назначили премієром якогось Дамяна Короченка, досі невідомого сту пайка Москви.

ЩО ДІЄТЬСЯ НА БАЛКАНІ?

Донедавна Туреччина й Румунія були під впливом совітів. Тепер вони зірвали з Москвою та зблизилися до націоналістичних держав. У столиці Туреччини, Анкарі, відбулася нарада міністрав закордонних справ Туреччини, Румунії, Югославії та Греції. Ухвалено призна ти завоювання Абісинії Італією та навязати зносини з урядом ґен. Франка. Це поважний удар для совітської політики.

ПОЛЯГЛО 100.000 КИТАЙЦІВ

На всіх китайських фронтах Японці наступають. Китайці мають величезні втрати. Досі мало полягти 100.000 Китайців. Японці окружили 250-тисячну китайську армію і заняли цілу провінцію Шансі. Японські літаки безпощадно бомбардують китайські міста, щоб викликати переполох і деморалізацію серед населення Китаю.

о. Осип Годунько.

II. Реколекційна наука

Вже з попередньої науки знаємо, що тим легкодушним руїнником, який безпощадно руйнує нерукотворний храм ласки Божої в нашій душі — є гріх. Він є тим безличним богохульником, що зневажає св. Обличчя Христове, він тим нещасним переможцем над голосом Божим, над шепотом сумління і приковує нас жорстоко в заржавілі і тверді кайдани пристрастей і грішних похотінь. Гріх і тільки гріх робить нас віроломниками обітниць зложених Христу-Цареві на св. хрещенні. А чейже ніхто не звільнив нас від тієї присяги, навіть відпустки у тій службі ніхто нам не дав. Навпаки. Христос виразно кликав до нас: „Коли хто служить Мені, нехай іде за Мною". (Ів. 12). „Хто служить у війську, не вмішується в справи світа, щоб приподобатися вождові". (2 Тим. 2). Христос дав нам безсмертну душу і ніщо іншого не хоче, щоб тільки ти віддав Йому ту душу за котру Він помер — аби ти брате, — ну страх сказати, але треба — аби ти не записав душі дияволові через смертний гріх. Чехи називають Масарика освободником, бо він освободив батьківщину від ворогів. Але ніякий земний освободник не розпяв свого тіла на дереві хреста за нашу душу, як це вчинив Христос, Освободник душ наших. Бо Спасителеві жаль нашої душі і болить Його наша байдужість, та запропащування душі своєї. Віл, скаржиться пророк Ісая, знає пана свого, осел жолоб свого господаря, а тільки Ізраїл Мене не знає, Мене не розуміє. У закаменілості нашої душі не чуємо Сина Божого, що стукає що дня до нашого кволого серця і просить нас ввічливо: Сину, віддай Мені своє серце. Не чуємо, бо серце наше спалює вогонь пристрастей і гріха. Не чуємо навіть зазивів Царя небесного, Утішителя Духа Святого, бо земні втіхи приглушують Його голос, котрим хоче вивести тебе з тяжкого гріха і пекольної загибелі. А ту душу треба рятувати скоро, дуже скоро, бо не знаєш дня ні години, коли Син Чоловічий прийде по душу твою. Як загрожені з горіючого дому, як Лот з родиною з Содоми і Гомори поспішно втікали, так і нам не вільно оглядатися, а хутко рятувати грішну душу, відкуплену Найсвятішою Кровю Христовою. Бо як за одним влучним ударом в серце вбивається життя людини, так одним смертним гріхом убивається життя ласки в нашій душі. Правда, легкодухи потішаються тим, що чейже людина зараз по грісі не вмірає, що є час навернутися до Бога...

Так, може й є час навернутися, але не забувай, — що ти на крайчику пропасти, що один тільки фальшивий крок — і ти пропав... у вічному вогні. Так схаменися! Оце тепер час Великого Посту — час догідний, день спасення!

Умилосердіться над своєю душею, моліться, просіть Бога про глибоке зрозуміння ваги здоровля душі, щоб Господь міг закликати: „Молодче! Кажу тобі, встань!", а ми зі слухняним Самуїлом відповіли: Оце слуга Твій, Господи, слухає та йде за Твоїм голосом, за наказом Церкви і власного сумління. Амінь.

Сторінка для української молоді

За пошану авторитету

Одноцілий фронт українського громадянства в обороні нашого Архипастиря зєднив нас усіх коло найбільшого нашого духового Вожда. З тою подією вяжемо деякі думки про пошанування авторитету взагалі, а церковного зокрема. Оце тепер час Великого Посту. Всякі шибайголови по містах і селах, не зважаючи на церковні приписи, уладжують собі музики, гучні забави, тощо. Відсахнутися від таких починів, ужити зусиль на здушення таких і тим подібних промахів, як ломання дисципліни церковної, національної, чи родинної — оце завдання нових поколінь, які мусять іти одною, здисциплінованою лавою до високої і ясної мети.

Лист з Іраку

(Докінчення)

Один із великих шейхів був сво го часу дуже за тим правом — але не для своїх людей. Мої бедуїни, мовляв і так добрі жовніри. Але причини були інші. Його люди працюють багато в одній нафтовій фірмі. Із кожного, котрий там працює, стягає він процент з зарібку — 10—20%. Ніби-то на податок, а властиво до власної кишені. Якби його люди служили три роки у війську, то він багато грошей втратив би. От і причина властива! Поправді то це страшна несправедливість стягати з бідних „кулі" около 10% заробітку. Заробіток їх дуже марний, при тім не є це ніяк управильнене, кільки має він право стягати. А як комусь неподобається, то зараз на другий світ висланий може бути без суду — без нічого...

Не диво, що серед таких обставин тут мало людей з характером. Ми в часі своєї праці в терені (на границі Курдистану) мешкаємо в шатрах. Залізне ліжко, стіл і крісло, залізна піч — ось і ціле його умеблювання. В терен їздимо автом, або на правдивих арабських конях. В часі наших прогульок і відпочинків робимо знимки з цікавих краєвидів, або з побуту тутешнього населення.

Малий пастушок овець, Араб, боїться тепер станути перед, небаченим досі, фотографічним апаратом. За літ кільканадцять, або і скоріше, виросте з нього хоробрий стрілець і гарячий оборонець своєї батьківщини.

Купець Абдуль і юнак Мустафа

Східнє оповідання

Довгий худий поліцай ходив вузенькими вуличками Стамбулу і кликав: „Люди! люди! Слухайте! Купець Абдуль згубив мошонку з пятьсот пястрами (золотими). Чесний знахідник одержить 250 пястрів нагороди! Люди! люди! віддайте знайдене"!

„Віддати чи не віддати?" — говорив до себе юнак, який перед хвилиною знайшов мошонку. Мені гроші дуже потрібні, бо і так тяжко працюю на моє і мамине удержання. Та не довго боровся з сумлінням чесний юнак. Він підійшов до поліцая і віддав знайдену і навіть не відчинену мошонку. Тепер поліцай закликав купця, казав перечислити гроші і віддати юнакові обіцяне „знахідне" — 250 пястрів. Та скупий купець не хотів додержати слова, а щоб якось викрутитися, накинувся на хлопця, буцімто він вкрав золоті ковтки які ніби то були в мошонці зі знайденими грішми. Не помогли щирі впевнювання хлопця, що з мошонки він не брав нічого. Хитрий купець пішов до судді і той за хабара, за товсту баранину вирішив справу так, що купець Абдуль не заплатив знахідного. Боліло це Мустафу, який не лише не одержав нагороди, але відійшов з суду з клеймом злодія ковтків, якому не присудили ніякої кари тільки тому, бо попереднє його життя було чесне. У тім горю він написав письмо до великого везира (міністра) з проханням розглянути ще раз цілу справу. Справедливий везир вислухав щиру жалобу покривдженого хлопця і хитрих крутійств Абдуля і врешті так вирішив:

Купець Абдуль згубив, як каже, мішок з грішми і ковтками; Мустафа знайшов тільки саму мошонку з грішми. Тому Абдуль нехай іде ще раз на місто, і оголосить, що загубив мішок з грішми із ковтками. Мустафа задержить мошонку з грішми при собі, а як до 40 днів ніхто не зголоситься по неї — то гроші будуть його. Всі присутні прославили мудрого везира за його присуд і дякували Аллахові, що нагородив чесного Мустафу, і покарав скупого хитруна, купця Абдуля.

ЗІ СПОРТУ.

Лещетарі—„Просвіті"

Недавно стежа українських лещетарів, метка шіснацятка, принесла чашу з землею з Білої Гори і вручила її представникам Гол. Виділу „Просвіти" у Львові. Цей акт торжественної передачі чаші з землею з гори, оспіваної о. Шашкевичем, Пробудителем Галичини — є виявом тієї злуки і єдности між духовим батьком нашого відродження і 70 літньою працею „Просвіти", що продовжує зроджене Шашкевичем діло національної свідомости.

Дня 27. II. 146 змагунок і змагунів з таких спортових клюбів і товариств: Карпатський Лещетарський Клюб, Сокіл, Стріла, С. К. Рідна Школа, „Орли", С. К. Центросоюз і „Сила" виступили до бігів (26.II. відбулися лещетарські скоки) — причинюючися своїм виступом до звеличення просвітянського ювилею.

Українські спортові клюби, що підуть за прикладом Львова і готовитимуть змаганя з нагоди 70-ліття „Просвіти", повинні подбати про якнайкращу форму а також широку рекляму, яка буде корисна „Просвіті" і українському спортові.

Гаківка

У Львові відбулися гаківкові змагання між Україною і Краковією за мистецтво Польщі. Хоч наші гаківкарі потерпіли невдачу (4:0), проте виявили великий поступ, а такі змагуни України як Дицьо, Бучацький і Юрчик II. дають певну надію гарних будучих осягів.

З наших парохій.

ГЛУБІЧОК ВЕЛИКИЙ, пов. ТЕРНОПІЛЬ. Члени чит. „Просвіти“ і місцевих культурно-освітніх установ зібрані на сходинах 12. м. м. однодушно прилучуються до прилюдних заяв і маніфестацій українського громадянства, що стало в обороні нашого ВПреосв. Митрополита. З приводу нечуваної напасти, яка впала на Його Особу в соймі, приявні члени вшанували свойого Достойного Владику відспіванням многоліття, в надії, що Його провід, мимо нечуваних перешкод, доведе нашу Церкву і нарід до здійснення святих ідеалів.

Після вислухання окремого реферату „Про значіння преси в житті нації“, зібрані кинули клич: „Замісць нікотини, в кожну українську хату — один український християнський часопис“. Зеднано 12 передплатників для часопису: „Христос Наша Сила“. Що тижня розходиться у нас чимраз більше примірників цього прегарного і приступного релігійно-національного тижневика. С. Г.

ЛЯЦЬКЕ ВЕЛИКЕ, пов. ЗОЛОЧІВ. Заходом завідателя парохії, о. О. Дурделли, відбулася 13. м. м. святочна просфора в домі панства Чуйків при участи понад 300 місцевих громадян і позамісцевих гостей з Золочева. Промовляли о. сов. М. Марків з Княжого, о. О. Дурделло, дир. Вагула і д-р Залужний з Золочева. Хор співав гарно. Зібрано 170 зл. на будову чит. „Просвіти“. Ляцьке Вел., донедавна „русске“ село, зачинає прозрівати і під проводом свого молодого й енергійного душпастиря скоро зрівняється з іншими селами Золочівщини.

НОВИНА! НОВИНА!

виходить з друку

Великий Український Національний Співаник

Українська Пісня

понад 250 найкращих українських історичних, патріотичних, вояцьких і інших пісень.

До кожної з пісень є у цьому збірнику ноти!

ЦІНА 4 ЗЛОТІ (4.50 ЗЛ. З ПЕРЕСИЛКОЮ).

ДЛЯ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ „ХРИСТОС НАША СИЛА“ ВЕЛИКА ЗНИЖКА!

замість 4.50 зл. лише 3 зл.!!!

Хто з передплатників нашого часопису прийме до 25. березня (марта) 3 злоті — одержить цей великий Український Національний Співаник і пересилку покриє Видавництво „Дешева Книжка“.

Замовляйте самі, поручайте другим!

Замовляти треба звичайними (червоними) переказами на адресу „ДЕШЕВА КНИЖКА“, ЛЬВІВ, ВУЛ. ГРОДЗІЦКИХ 1. III. п.

З ЗАЗНАЧЕННЯМ „НА ПІСНЮ“.

СТРИЙ-ЛАНИ і ЗАПЛАТИН уладили маніфестації в честь ВПреосв. Митрополита як протест проти напасти посла Войцеховского. Місцевий парох о. М. Цурковський відправив торжественні Служби Божі в наміренні Ексц. Митрополита і виголосив відповідні проповіді. В Ланах зібрано 10 зл. на „Петрів гріш“, у Заплатині 9 зл. на шпиталь ім. Митрополита Андрея. Протест підписали всі місцеві установи та 320 громадян.

Календар

БЕРЕЗЕНЬ 1938.

Стиль н.	Стиль ст.	Дні	СВЯТА греко-катол.
13	28	Н	1 посту Ваасія
14	1	П	Березень Евдокії
15	2	В	Теодота
16	3	С	Евтроп. і Зен.
17	4	Ч	Гарасима
18	5	П	Конона
19	6	С	42 муч. в Аморії

СОНЦЕ сходить 13. ц. м. в год. 5.44, заходить в год. 15.25.

МІСЯЦЬ сходить 13. ц. м. в год. 14.25, заходить в год. 3.55. Повня місяця 16. ц. м. в год. 6.15.

Радіо - приймачі

ПАТЕФОНИ

ГРАМОФОНОВІ КРУЖКИ

та всі електро - товари

поручає Фірма **Е-КОМП**

Львів, вул. Сикстуська 29.

Тел. 203-30.

о. М. Г.

Доня

Був осінний ранок. На ліжку в хаті лежала вдова Паранька. Ще як брала коноплі, трохи простудилася тай занедужала. Зате її зять, Гриньо, таки часто побивав, а останнього разу то так вдарив, що вже підвестися не могла.

„Запряжи, Гриню, коні та повези маму до лікаря“ — радили добрі люди.

„Нема часу возитися по докторах, тай шкода гроший — відповідав Гриньо, а потім додавав: „Може стара дома сконати“.

„Ой, — стогнала Паранька. — Прожила би, коби добрі діти. Ато, напосілися — збутися старої хочуть. А вона стільки напрацювалася, сама від війни.., а вони? Деж то моя доня, де моя Ганя? Ні води кому подати, ані кому обернути... Ще доки мужа не мала, то ще пів біди, а тепер і сердиться і не обзивається до мене, коли Гринь мене бє, не каже йому нічого!!

А Ганя? Забігла до сусідки на пораду.

„Я тобі кажу — дораджувала Гані сусідка Ксеня, що вже від року гнівалася на Параньку за те,що Паранька, приловивши раз її в своїм городі трошки посварила: — Ти старої не слухай, хоч вона твоя мама. Ти маєш чоловіка і ви мусите якось жити. Годі, щоби старі всім заряджували. Я би того не терпіла. Записали ви, мамуню мені все, то тепер тихо сидіть, бо це вже не ваше.

З Паранькою було зле. „Здається буду вмирати“ — промовила в тиждень по тім до своєї донечки. — Донька не обзивалася. — „Добиваєш мене дитино — пристогнувала поволі хора. Не маю від тебе помочі, не зазнала потіхи. Завзялися обоє з Гриньом — позбутися мене хочете... Та хай, — вже умру. І не жаль мені, що умру, лише жаль мені тебе, бо ти забула на четверту Божу заповідь. Та най тобі милосердний Господь цього не памятає. Лише ти памятай, що хто матір забуває того Бог карає“.

— „Ви мамуню все одно своє, витримати з вами не годен, та що хочете від мене! Лежите там, то лежіть, а ні то вставайте — робота вас чекає. Я маю чоловіка, то його слухаю; вічно коло вас сидіти не буду... А Гриня, ви не зачіпайте, бо він вам нічого не винен“ — тріснувши дверима, вийшла на подвіря.

— — — — —

Незабаром поховали Параньку. В селі, люди ще довго говорили, що рідна дитина вкоротила матері віку. Неприємно було Гані навіть зайти в неділю до церкви. З часом зовсім перестала ходити до церкви. А як прийшов у село якийсь заволока з „новою вірою“, то перша до нього пішла. Навіть курей і масла йому носила. Лише совісті цим не заспокоїла. Люди веселі, живуть надіями, а Ганя не має чим радіти. Гринько з дня на день ставався гіршим. Вечерами кудись ходить; часто лютиться та грозить кулаком. Ганя нишком по кутках ковтала сльози. Не раділа навіть рідною дитиною, що наче пташка щебетала по хаті.

Люди йшли на цвинтар. На гробах лунала пісня-молитва до Бога за померші душі. На могилі матери клячала Ганя та промовляючи голосила: „Мамцю мої дорогенькі, о, коби ви знали, коби прийшли, подивились; простіть мені моя мамо“... Мати мовчала. З важкими думками вертала Ганя до хати. — Ще два рази ходила до матери прощення прохати, два рази верталася до хати, а на третий вже пішла у вічність — матери шукати.

ГОСПОДАРСЬКА СТОРІНКА

ДЕЩО ПРО ЗЕЛЕНІ ПОГНОЇ

Дуже часто нарікають наші господарі, що їх поле добре не родить. І нічого дивного. Ріля може лиш тоді дати добрий збір, коли вона відповідно справлена. Справляємо рілю добрим навозом і обрібкою. Господар, що має поле далеко від своєї загороди, або має більше поля а держить мало худоби, не може добре вигноїти своїх піль стаєнним навозом. В таких господарствах конечно треба впровадити уживання зелених погноїв. До цего угноєння надаються ростини, котрі черпають азот із воздуха і в своїх корінцях його магазинують. До таких ростин належить горох, біб, вика, люпінь, конюшина, інкорнатка, люцерна, сераделя. Насіння на зелений погній сіємо в троякий спосіб: На весну досіваємо в жито, в озимий ячмінь, або в ранний овес, сераделю, інкорнатку, люпінь але цей останний аж в маю. В осени по зборі жита ці ростини добре розростуться тоді під зиму, або на весну їх приорюємо. Можна рівнож сейчас по зборі на стернисках житніх, ячменю, чи раннім вівсі розсівати мішанки із бобу, гороху, дати люпіну і мягко приорати. Таку сівбу треба вже покінчити до 1. серпня. Щоби одержати якнайбільшу масу зеленини на погній, розсіваємо перед насінням на 1 морґ 4 сот. каініту або 3 с. томасини, або 1½ с. суперфосфату. До пізної осени ці ростини гарно розростуться і тоді їх приорюємо. Дуже ялові ґрунта справляємо зеленим погноєм в цей спосіб, що на весну по зябли розсіваємо штучні навози, а відтак сіємо мішанки і мілко приорюємо. Треба памятати, що коли всіваємо на зелений погній насіння хмелевої люцерни, конюшини, інкорнатки, тоді рілю тільки легко заволочуємо. Щоби зелені погної дали добрий хосен, треба уміло підобрати рід ростини і штучних навозів її розросту відповідно до рода ріль. Щодо штучних навозів, то на глинковаті землі надаються добре погної фосфорові, а на піски фосфорові й потасові. Для цілковитої певности, котрий із штучних навозів надається на дану рілю, треба заложити досвідне поле. До сівби в стернищах на піскових ґрунтах найліпший жовтий лубін, або мішанка жовтого і синого з виґою. На легкі глинки дуже добра домішка горох з бобику з гречкою. На сухі чорноземи треба висівати сумішку більше із гороху, вики менше із бобику, вогкі більше із бобику. Така сумішка коли добре розростеться, дає багато зеленої маси. Приорані зелені погної справляють дуже добре поле під жито, овес, бульбу а на рілях із природи богатших можна сіяти яру пшеницю. Приорані зелені погної, розкладаються в рілі, творять урожайну порохнячку і поправляють структуру землі. Дуже важним є те, що достарчають велику скількість азоту, який є конечний до доброго розросту збіжа.

Микола Данилевич.

РІЙ Львів Руська 20.

купує та переробляє віск на вощину. Доставляє цукор для підгодівлі бджіл.

ЗБІЖЖА РОСТЕ БЕЗ ЗЕМЛІ І СОНЦЯ

Німецькі вчені вишукують ріжні нові винаходи, щоб вразі війни не треба було нічого довозити зза кордонів. Тепер учений Шпанґенберґ винайшов спосіб, як збіжжа може рости скоро без сонця й землі. До цього вживається спеціяльних плинних навозів. Зерно на пів години заливається незнаним досі плином (виріб його держать у тайні), потім розсипується тонкою вер ствою у звичайних скринях, які складається одна на другій. За кіль ка тижнів, незалежно від пори року, з 50—80 кґ. засіву є 300—500 кґ. збіжжа.

КАВА:

„ПРАЖІНЬ“

це знаменитий напій кожньої української Родини бо її виробляє

укр. кооп. фабрика „Суспільний Промисл“

ЛЬВІВ, вул. Жовківська ч. 188.

Найкращий дорадник душі на ВЕЛИКИЙ ПІСТ, це добрий МОЛИТВЕННИК

Тому не забудьте!

що:

Ви повинні мати молитвенник **„БЛАГОДАРІМГОСПОДА“** (в міцній полотняній оправі) Ціна 75 сот Хто замовляє більше ніж 10 молитвенників платить по 60 сот

Маємо теж маленькі молитвенники **„ЩОДЕННІ МОЛИТВИ“** ціна 10 сот. а при більшому замовленні 9 сот. Замовляти:

„Мета“ Львів, вул. Японська 7.

БІРЖА

Ціни за 100 кг. люзом льоко вагон — стація навантаження:

Однорідна пшениця	25.50—26 50
Збірна пшениця	24.75—25.75
Жито стандарт I.	18.50—19.50
Жито стандарт II.	18.25—19.25
Пашний ячмінь	15.50—15.75
Ячмінь 650	16.00—16 50
Ячмінь 680	16 50—17.00
Легко задощ. овес 450	17 50—18.00
Незадощений овес 450	18 50—19.00
Жовта кукурудза	17.50—18.00
Червона кукурудза	20.00—21.00
Фасоля Корона ручно вибирана з мішком	50 00—51.00
Фасоля Різен	44.00—45.00
Фасоля шмальцівка спец.	38 00—39.00
Фасоля цукрівка	27 00—28.00
Краса рафована фасоля	23.00—24.00
Ріпак з мішком	54.00—55.00
Темна вика	15.50—16.00
Сіра вика	14.50—15.50
Насіння льону	46 00—47.00
Гречка 90%	16.50—16.75
Конопляне сімя	34.50—35.00
Соняшникове сімя	36.50—37.00
Просо	17.00—17.50
Червона конюшина	95.00—100.00
Червона конюшина вільна від канянки	105.00—110.00
Червона конюшина вільна від канянки 95% насіння	115.00—120.00
Біла конюшина вільна від канянки	150.00—160.00
Біла конюшина вільна від канянки 95% насіння	190.00—210.00

Тенденція спокійна.

Маслосоюз платив за 1 кг. масла десерового бльокового без опакування 3 45 зл.; за 1 кг. масла десерового бочкового з опакуванням 3.50 зл.; літра молока 18—19 гр.; копа яєць 3.20 —— зл. Тенденція на яйця сильна.

ДРУКАРСЬКА ПОМИЛКА.

Наслідком недогляду друкарні помішано в попередньому числі Х. Н. С. прізвища авторів двох статтей. Правильно автором статті „Вступна рекол. наука“ є о. О. Годунько, „Сон укр. дитини“ написав В. Самофал.

Ц І К А В І Д Р І Б Н И Ц І

І КАЖІТЬ ЖЕ ДОБРІ ЛЮДИ, чи то випадає Провізорам по чужих склепах світло і кадило до церкви купувати, коли ми вже маємо свою фабрику свічок „КЕРОС"? Чи випадає то Старшому Братові чи Сестриці людям свічки Бог знає чиєї роботи в руки давати, коли ми вже маємо свою фабрику свічок „КЕРОС"? Не випадає — тай годі. Тому на Великдень вже всі Братства повинні закупити потрібні свічки у фабриці „КЕРОС". Замовлення і запити слати на адресу: Фабрика свічок „КЕРОС" — Львів 15., вул. Окружна 108 а.

ДЕЩО ПРО КНИЖКУ.

При помочи книжок кожний, хто вміє читати, може образуватися і стати вченим, навіть великим чоловіком. Наш найбільший поет Тарас Шевченко, хоч у школах не був, став освіченою людиною, головно завдяки читанню книжок. Він в одній своїй повісті пише про книжку так: „Дивною і неприродною видається нам грамотна людина, яка існує без книжки". Славний римський бесідник, Ціцерон, сказав: „Дім, в якім нема книжки, подібний до чоловіка, в якім нема душі!"

Книжку, часто порівнують з приятелем, — розуміється добру книжку, бо злі книжки зведуть чоловіка подібно, як зле товариство. Добра книжка і добрий часопис це найліпший приятель чоловіка, що ніколи не зрадить.

Письменство на Україні появилось з приняттям християнства і було переважно релігійного змісту. Книжки були писані тільки рукою, бо друку ще не було. Через це були дуже дорогі. Книжки переписували священики, — передовсім монахи. Книжки були тільки в церквах, манастирях і княжих палатах. Книжку могли собі купити тільки найбагатші.

Як батько князя Володимира Мономаха, Всеволод мав кількадесять книжок, то по всій Україні йшла слава про нього, — як про великого книголюба, вченого чоловіка, власника великої бібліотеки.

Тому около 500 літ Німець Ґутенберґ винайшов друкарство. Перша друкована українська книжка вийшла у Львові 1574. р. Це був апостол в церк.-слов. мові. Видав його Іван Федорів. Друкарні засновували при церквах, манастирях, братства і вельможі. Завдяки друкарській штуці нині книжка, часопис, чи календар загощує до кожної хати. Нехай не буде ні одної хати, де би не знайшлась християнська книжка, і часопис.

Ю. К.

ПРИГОДИ СВЯЩЕНИКА.

о. Йосиф Артеро, що втік недавно з червоного Мадриту, описує цікаві і небезпечні переживання. Довгі місяці скривав його директор театру в темній театральній салі. Але довге перебування у вогкій комнаті шкодило о. Йосифові на здоровлі. У жебрачому лахмітті, надягнувши сині окуляри, зі скрипкою під пахою вийшов отець-жебрак в одній особі на вулиці нещасного міста. Тут заробляв на удержання своєю грою на скрипці; часто мусів грати комуністам „червоний інтернаціонал". Нераз бувало, падали смертоносні бомби на вулиці міста, а „жебрак" підходив до ранених і давав конаючим розрішення. Коли прийшов наказ, щоб „цивілі" кинули Мадрит, отець пішов до Валєнсії і тут проживав як носильник пакунків.

Тут одного дня несучи пакунки на корабель — скрився на ньому і аж на повному морі виявив капітанові цілу правду. На тому кораблі приїхав до Марсилії, а звідтам перейшов на бік національної Еспанії.

——

З наших парохій.

БАТОРІВКА, передмістя Львова, вшанувала 6. ц. м. 900-ліття віддання України під Покров Божої Матери. Архиєрейську Службу Божу відправив Преосв. Кир Никита в сослуженні о. сов. Ковалюка, о. д-р В. Фіґоля та о. В. Максимця. Співав хор студентів-богословів. Потім відбулася в церкві академія. Вступ. слово виголосив голова місцевого Українського Катол. Союзу, промову — ред. В. Глібовицький; деклямації — п. Ол. Головка та п. Бокало. Студенти Богосл. Академії виконали низку пісень і смичковий квартет. Академію закінчено відспіванням молитви „Боже Великий". Весь дохід призначено на будову місцевої захоронки.

СТРИЙ. Збори Братства св. Миколая відбулися при участи 150 членів 13. II. Звіт зложив предсідник о. катехит Ліщинський. Братство дбало про окрасу церкви і торжественність Богослужень, подбало про прегарний іконостас, фелони, хоругви й ін., скріпляло релігійно-національну свідомість парохії. До нового виділу ввійшли: Павло Ґрубський, голова, д-р Гарасимів, заст. голови, о, Ліщинський, секретар; цековні провізори П. Грубський і П. Яцкевич, касієр Ст. Паньків; члени виділу: інсп. Соколовський, П. Сольман, І. Гузар, заступники: Ребет, Мізера і Данилків. Окремою резолюцією напятновано нахабний напад на нашу Церкву і її Князя, Ексц. Митрополита, і висловлено любов, пошану і відданість нашому Архипастиреві.

КОЛОДІЇВКА, пов. СКАЛАТ. Марійська Дружина відсвяткувала 15. м. м. 900-ліття віддання українського народу під покров Богородиці. Після молебну місцевий парох, о. І. Цимбала виголосив добре продуману проповідь. Відтак у домівці чит. „Просвіти" ім. Митрополита Андрея Шептицького відбулася академія в честь Богоматери. Відповідний реферат виголосив п. Т. Чорний, абс. Богосл. Академії. Дальше були виступи міш. хору, деклямація п. О. Чорної та рецитація п. Т. Чорного. Катол. гимном закінчено цю академію, яка полишила незатерте враження.

ОЧЕВИДЕЦЬ.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ

Повідомляємо, що:

„ПРОМІНЧИК СОНЦЯ ЛЮБОВИ" в Уневі перестав виходити, а його передплатників перебрала наша Адміністрація. Від слідуючого числа помістимо частинами тих передплатників із переданими на їх конто квотами.

Подяк і інших оголошень, не поміщуємо без оплати.

Того тижня розсилаємо безплатні книжечки.

ІВ. КРАМАРЧУК, КОПИЧИНЦІ запл. до 1. III. 1938-го року.

М. ГУЛЬ, БОГДАНІВКА запл. до 15. II. 1938-го року.

БАКУШ А. СКВАРЯВА, ЖОВКВА; Проситься подати точну адресу, бо почта звертає посилку.

ЖЕРТВИ:

, ГЛУБІЧОК к. БОРЩЕВА зі збірки в церкві на шпиталь ім. Митр. Шептицького 14.44 зл.

СЛАВНА, п. Плугів, жінки — 10.00 зл. на шпиталь ім. Митр. Шептицького.

ДОБРОМІРКА, Збараж, з нагоди панахиди за Крутянських Героїв 10.18 зл. на українських інвалідів.

ЯРОСЛАВИЧІ, 3.50 зл. на вдови і сироти по У. Г. А.

О Г О Л О Ш Е Н Н Я

За оголошення Редакція не відповідає:

Іспитований дяк, також іспитований дириґент хору, режисер аматорських гуртків, може повести кооп. книговодство, пошукує посади. Зголошення слати до нашої Адміністрації під „дяк".

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1·20 зол., РІЧНО 2·40 зол, за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів Японська 7. II. пов. Тел. 294-56. — Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує. Колегія. Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово", Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.

ПО КОНФІСКАТІ ДРУГИЙ НАКЛАД.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 12 (178) Львів, дня 27. березня 1938. Рік VI.

Наша Мати

Бібл. Czarneckoho 24.

Бібл. НТШ. ім. Шевченка

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК

присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин

ціна 5 сот.

Так виглядає надбита шибка з образом Богородиці в хаті Якова Городиського в Чайковичах, повіт Рудки. Видно обриси Богородиці та Дитятка Ісуса. Про це докладніше пишемо на стор. 4.

Нові погрози проти Українців

В безконечній черзі ворожих нам виступів було у Львові велике протиукраїнське віче. Збори ухвалили дуже гострі резолюції проти нашого Митрополита, проти греко-катол. Церкви і взагалі проти всього зорґанізованого українського життя. Резолюції погрожують теж виступом польської вулиці проти Українців на випадок, що влада дозволила б на ювилейний зїзд Просвіти. Польські шовіністи хапаються вже тепер явних погроз під адресою Українців. Можемо їм тільки відповісти, що їх погрози нас не залякають, а противно, спонукують до ще більш жертвенної праці для добра української справи. Всі стоятимемо твердо в обороні нашої Церкви і її Голови, та в обороні наших національних установ. Т-во „Просвіта“, найстарша й заслужена українська орґанізація, веде свою працю в рамах закону, теж на підставі того закону має право відбути ювилейний зїзд. І цього права не сміє йому відмовити польська шовіністична вулиця.

Заборонили співати Заповіт Шевченка

Діяльна читальня „Просвіти“ в Трушевичах, пов. Добромиль, перша в своїй окрузі приготовила в цьому році Шевченківський концерт. Вона внесла подання до староства на дозвіл улаштувати Шевченківський концерт дня 10. березня. Староство в Добромилі дозвіл на цей концерт щоправда дало, але заборонило співати „Заповіт“ Тараса Шевченка. Це хто зна чи не перший випадок, щоб у часі Шевченківських роковин заборонили на наших землях співати „Заповіт“

Не покидайте рідної землі

Згідно з урядовими обчисленнями за 1937 р. еміґраційний рух у Польщі подвоївся у порівнанні з попередніми роками. На число 102,366 еміґрантів із Польщі дали: православні 8.375 людей (33,5 відсотків), греко-католики 2.520 (10 відс.), римо-католики 4.006 (16 відс.), жиди 8.861 (35,5 відс.).

За що судять священиків?

Суд засудив о. М. Гулея, гр.-кат. священика з Сервир, на 3 місяці арешту з завішенням на 3 роки за „самовільну зміну польського закінчення прізвищ на українське“. — Суд засудив о. Пашковського з Добротвора пов. Камінка Струм., на 6 місяців вязниці без завішення кари за те, що він охрестив дитину рим.-кат. батьків на їх домагання; о. П. при свідках списав протокол з батьками дитини, в якім вони згодилися на охрещення дитини в гр.-кат. обряді. Проти цього присуду окр. суду о. П. вніс відклик до апеляційного суду.

Присуд у Золочівському процесі

Після девятидневної розправи трибунал у Золочеві засудив Ілярія Кука і Володимира Качора на кару смерти через повішення за вбивство Ясіньских, Петра Цицу на досмертну вязницю за участь у нападі, Ярослава Дзядиґу, Володимира Галапу і Володимира Івахова на 2 роки тюрми за поміч в утечі. Тимка і Гринька Дзядиґів та Андрія Майбу звільнили від вини й кари.

Вістуни весни

На побережу балтійського моря, на півострові Гель, появилися вперше бузьки у великому числі. Це віщує скору весну. Також появилися масово дрозди й дикі качки.

ЛБ АН УРСР

Не давайте дітям огня!

Думки з приводу золочівського процесу.

Дуже тяжко брати за перо, щоб писати завваги до золочівського процесу за вбивство Ясіньских. Невимовно тяжко передовсім тому, що це заторкує одну з найболючіших ран нашого національного орґанізму. Тою болючою і пекучою раною є самоспалювання української молоді, її самовинищування в підпольній роботі. Але обовязком української преси є освітлювати найважніші події нашого життя і давати українському громадянству таку оцінку тих подій, яка від повідає інтересам і добру українського народу.

Золочівський процес відбився сильним відгомоном по цілім нашім краю, тому ми не можемо лишити його без блищого освітлення. В Золочеві судили молодих людей, членів ОУН, які виконали напад на двір Ясіньских в Белзці в цілі роздобуття грошей для ОУН і в звязку з тим вбили двоє Ясіньских. Суд сказав в тій справі своє слово, видав твердий присуд, і силою того присуду двох зпоміж під судних засуджено на найтяжчу кару, якою тільки можна покарати людину. На судовій розправі підсудні устами головного обвинуваченого Ілярія Кука осудили самі себе і свій вчинок. Це вказує, що навіть самі виконавці нападу в Белзці побачили і зрозуміли всю шкоду, яку своїм поступком вчинили українській справі й українському громадянству.

З ріжних причин нема змоги в ґазетній статті писати широко про всі ті злі і шкідливі наслідки, які українській справі приносить підпольна терористична акція. Ту шкідливість розуміє ціле наше громадянство і воно вже нераз висловлювало свій погляд на ту спра ву. Теж відносно нападу в Белзці, коли виявилось, що це зробили члени ОУН, всі чинники, відповідальні за українське національне життя, той вчинок осудили і від него як найбільш рішуче відмежувались.

Розуміючи шкідливість таких актів терору, українське громадянство намагається всіми силами впливати на молодь в тім напрямі, щоб унеможливити такі акти. Одначе мимо всіх намагань те громадянство є безсильне в тій справі, бо джерела підпольної терористичної акції коріняться глибоко в дуже ненормальних відносинах на наших землях. Це треба підкреслити з усією рішучістю.

СКОНФІСКОВАНО.

ми самі не всилі усунути тих найглибших джерел, з яких зроджується пригожий ґрунт для підпольної роботи, так страшенно шкідливої в першу чергу нам Українцям.

Оця величезна небезпека полягає в тому, що до такої роботи дається заманювати найлекше молодь, і то звичайно молодь ідейна, відважна, готова до посвяти. Попавши в підпілля, вона дуже часто стає жертвою ріжних таємних сил, що не мають нічого спільного з українством.

СКОНФІСКОВАНО.

Це страшна траґедія українського народу. Бо молодь його будуччина. А коли ця молодь попадає в невідповідне для себе середовище, то вона марнується. Молодь в підпіллю, позбавлена опіки старших, людей з громадянським досвідом, розумних і розважних, стає подібна до тих дітей, які залишені самі в хаті чи на обійстю, (бо батьки пішли в поле), допавши до сірників, починають бавитися вогнем. І всі ми добре знаємо, які нераз великі катастрофи повстають з тих діточих забав. Але не всі усвідомлюємо собі, які великі шкоди, а навіть катастрофи для українського народнього життя повстають з того, коли діти наші, діставши в підпіллю до своїх рук вогонь, багато страшніший від звичайних сірників, починають ним „бавитись". Тому хороніть ваших дітей перед тим страшним вогнем, бережіть перед тим ради їх власного добра і ради добра цілого народу.

ЄВАНГЕЛІЯ.

3. НЕДІЛЯ ПОСТУ

І покликавши нарід зі Своїми ученика ми, сказав їм: Коли хто хоче за Мною йти, нехай відречеться себе і візьме свій хрест і за Мною йде. Бо хто хоче свою душу спасти, погубить її, а хто погубить свою душу задля Мене і Євангелія, спасе її. Бо що за хосен для чоловіка позискати увесь світ, а занапастити свою душу? Або що дасть чоловік взаміну за свою душу? Бо хто повстидається Мене і Моїх слів у цім чужоложнім і грішнім роді, і Син Чоловічий повстидається його, як прийде в славі Свого Отця зі святими ангелами.

(Марко, гл. 8, ст. 34—38).

КОРИСТАЙТЕ З РІДКОЇ НАГОДИ!
20%, 30% і 50% опусту!

Хто замовить до 15. IV. ц. р., набуде майже за пооловину ціни такі видання:

1) **Митрополит Андрей:** „Слово до української молоді" попередня ціна 30 сот., з опустом 20 сот.
2) **о. Кравчук М.:** „Пісня над піснями" 16⁰, 40 ст. (80 сот.) 25 сот.
3) **о. Кравчук М.:** „З нами Бог" (50 сот.) 25 сот.
4) **Наталена Королева:** „Во дни они" нариси 8⁰, 40 ст. (1.20 зл.) 85 сот.
5) **Наталена Королева:** „Інакший Світ" егзотичні оповідання 8⁰ (3.80 зл.) 3.20 зл.
6) **Наталена Королева:** „Без коріння", помини 8⁰, 124 ст. (2.50 зл.) 2.00 зл.
7) **Наталена Королева:** „Предок" 8⁰, 144 ст. (3.00 зл.) 2.50 зл.
8) **Богдан Лепкий:** „Веселка над путарем" (5.00 зл.) 3.00 зл.
9) **В. Кучабський:** „Україна і Польща" (2.50 зл.) 1.00 зл.
11) **Б. Антонич:** „Книга Лева", поезії 8⁰, 64 ст. (2.20 зл.) 1.70 зл.
12) **У. Самчук:** „Волинь" І. т., роман-хроніка (4.50 зл.) 3.50 зл.
13) **У. Самчук:** „Війна і революція" (Волинь II.) (4.50 зл.) 3.50 зл.

Застановіться, бо справді дешево й добре можете збагатити свою бібліотеку!

ЗАМОВЛЯТИ: „МЕТА", ЛЬВІВ, ВУЛ. ЯПОНСЬКА ч. 7.

Дбайливий громадянин купує **шкіру на взуття лише в своїй кооперативі „Центросоюз"**

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

Нарада української преси відбулася у Львові 13. ц. м. Представники української політичної преси нараджувалися над справою процесу ОУН в Золочеві і нападу в Белзці. Нарада виказала, що українська політична преса ставиться виразно неґативно до того рода тактики, що послугується фізичним і моральним терором, значить українська преса таку тактику осуджує і з нею не погоджується, бо така тактика підкопує життя нашого народу.

Сен. др. А. Горбачевський виголосив промову підчас дискусії над буджетом міністерства справедливости в сенаті. В ній заявив м. ін., що до польських вязниць, зокрема в Познані, не допускають українських книжок, ґазет і навіть кореспонденції українською мовою...

Ревізії й арештування в Бережанщині. Ще 22. січня ц. м. поліція перевела ревізію в М. Дулеби та його сестри в Лапшині. По ревізії арештовано Степана Дулебу та наймита Пилипа і по двох днях перевезли до бережанської тюрми. Та сама поліція перевела ревізії у Федора Чепіля і Михайла Витвицького. Арештованих випустили опісля на волю. Дня 29. І. отже сім днів по ревізії приїхала на господарство Михайла Дулеби комісія в складі представника староства, референта безпеки та комісаря поліції з Бережан. Вони оглянули наслідки ревізії та ствердили, що Дулеба може по ревізії **скаржити та домагатися відшкодування за шкоди спричинені попередньою „ревізією“.** Слід замітити, що староство не хотіло вислати зараз комісії і зробило це аж тоді, як пошкодований віднісся телефонічно до воєвідства.

Ображаються, коли до них писати по українськи. Львівська греко-катол. Митрополича Консисторія написала в одній справі письмо по українськи до КАП (польська католицька пресова аґенція). Директор тої аґенції, о. Качинський прислав відповідь, що в Варшаві ніхто не обовязаний розуміти по українськи і, що письмо нашої Консисторії вважає демонстрацією і виявом неохоти до польської мови. Коли так поступають польські ендеки, то ми не дивуємось, бо це великі шовіністи, але коли це робить католицька аґенція, то дуже дивне і незрозуміле її поступування, бо католицька Церква вчить терпимости й толерації супроти других народів. — Митрополича Консисторія дала гарний приклад пошани нашої рідної мови. Всюди вживаймо нашої рідної мови, любім її і шануймо, бо рідна мова, це великий скарб.

Напад на Українців на університеті. Боївка польських студентів-ендеків напала на українських студентів, які на львівськім університеті відбували під проводом професора Янова наукові вправи (просеминар) з української літератури. Боївка розігнала студентів, а одно го побила. — В тій справі вніс посол Степан Баран інтерпеляцію в польськім соймі. — Польські шовіністи не дадуть навіть учитися спокійно Українцям.

Нахабство комуністів. В Бережанщині хтось застрілив комуніста Івана Басору. Кажуть, що його вбили через якісь любовні справи. Тепер в селах Бережанщини появились комуністичні летючки; в них грозять комуністи, що за Басору мусить в кожнім селі згинути один Українець.

Розвязали спортову орґанізацію. Староство в Городенці припинило діяльність українського „Карпатсько - Лещетарського Клюбу“ в Тишківцях.

Берлінські Українці вшанували торжественно січневі роковини проголошення самостійности Української Держави, бою під Крутами і Берестейського Мира. На святочній вечірці виголосили відчити ґенерали Зелінський і Курманович. Між присутними були теж представники кількох німецьких міністерств. 22. січня зложила українська кольонія вінок на гробі українського міністра військових справ полк. Дмитра Вітовського, який спочиває на однім з берлінських кладовищ.

Ендеки найшли побратимів. Ґазета „Чеське Слово“, орґан партії, до якої належить президент Бенеш, зачала зїдливу нагінку на Українців. Для партії Бенеша українська мова це „галицький жарґон“ (жарґон це мішанина ріжних мов), який штучно витворився за Австрії; а український рух на Закарпаттю це діло чужих аґентур. Чеські шовіністи наслідують практику польських ендеків.

Смерть убивника Симона Петлюри. В Полудневій Африці помер наглою смертю Шльомко Шварцбарт. Він 25. травня 1926. з наказу большевиків убив на вулиці Парижа головного отамана Симона Петлюру. Паризький суд, що судив Шварцбарта, звільнив його від вини і кари, хоч цілий ряд свідків доказав, що Симон Петлюра не був відповідальний за ті жидівські погроми, які в часі революції були на Україні. Бо і Петлюра і весь український уряд боролися з погромами. Шварцбарта, який вбив зовсім невинну людину, увільнив паризький суд, бо вже тоді большевики мали в Парижі значний вплив і через масонів могли впливати навіть на французьких суддів. По процесі Шварцбарт, боячись мести української еміґрації, переїхав за помічю жидів і большевиків до Америки, а звідтам до Полудневої Африки, де його постигла караюча рука судьби. Шварцбарт відійшов з цього світа з руками сплямленими невинною кровю.

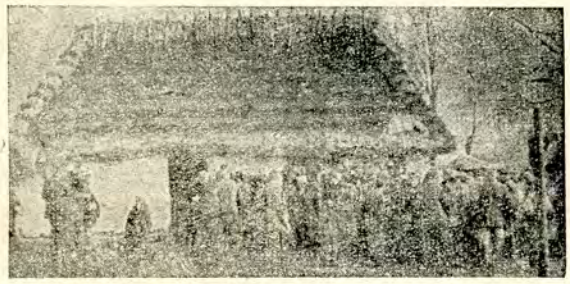
Тернопіль 28. II. 38. П. Т. Пром-банк Львів. Признаюся, що моїх 10 уділів в Пром-банку підписав я в конечности, бо потребував 5000 зл. коротко-речинцевої позички. Тепер по признанні мені 7% дивіденди за 1937 р. (17 50 зл.) бачу, що уділ не тільки запевнює кредитові користі, але й є доброю льокатою капіталу Дивіденду прошу перелити на біжучий рахунок.
З поважанням. Гродський.

Першорядною льокатою капіталу
є УДІЛ
Пром-Банку
Львів, Ґродзіцьких 1.

**ГОЛОСІТЬСЯ МАСОВО ДО КОЛЬПОРТАЖІ НАШОГО ЧАСОПИСУ!
ДАЄМО 20% ПРОВІЗІЇ.**

Цілий край говорить про Чайковичі

Близько Дністра, 58 км на полудневий захід від Львова, лежить село Чайковичі. Замешкує його переважно українська шляхта, нащадки княжих бояр: Чайковські, Винницькі, Городиські, Кульчицькі та інші.

Люди дивляться на образ Богородиці, який появився на шибі в хаті Я. Городиського в Чайковичах

Дня 15. грудня 1937. р. 65-літня Текля Солонинка Чайковська пополудні сиділа в хаті і лущила кукурудзу. Задзвонили на молебен в честь Матери Божої Неустанної Помочи. Вона зиркнула на вікно і побачила на шибі Матір Божу з Ісусом на руках. Закликала свого чоловіка, 75-літнього Михайла, потім сусідів і всі вони бачили докладно коліровий образ Матери Божої з Дитятком Ісусом на руках, у ясній короні. Образ видно було дві години, потім він зник.

За тиждень, 22. грудня, появився такий самий образ, але ще виразніший і ясніший. Від того часу образ вже не зникав; раз видно його виразніше, раз слабше.

Тепер видно виразно Матір Божу з короною на голові, з Дитятком Ісусом на лівій руці. З лівої сторони неначе меч пробиває серце Матери Божої. Під образом Матери Божої видно якусь особу, яка витягає руку зі збанком, неначе підставляє його під кров, що випливає з пробитого мечем серця. Довкола образу вирисувані на шклі ріжні прикраси, які бувають на бічних престолах у церквах.

Зі середини видно теж такий самий образ. Цікаво, що в похмурні дні образ видно виразніше, як у соняшні дні. Часами видно образ тільки в молочній красці, часами в красках дуги.

В ночі обличча Богородиці та Ісуса темніше, одяг немов вкривається росою, стає срібний; корона синя й жовта, прикраси довкруги образу ріжноколірові.

Зверха вікно прибране гарним вишиваним рушником, лентами, цвітами й сосниною. Також внутрі хати ціле вікно прибране цвітами. В хаті горить багато свічок, які приносять побожні люди.

Давніше в Чайковичах, в околиці і в недалекій Дрогобиччині ширилася комуністична зараза. Тепер комуністи притихли. Багато з них на вид цього образу Богородиці кається, сповідається, зачинає ходити до церкви. Мабуть найбільше прочан є з Дрогобиччини, де комуна загніздилася була дуже сильно. В цілій околиці зросло реліґійне життя, багато безбожників навертається.

Сотки народу зі всіх сусідних і дальших повітів товпляться без перерви, день і ніч, на цьому подвірі. Досі перейшло вже через Чайковичі коло 150.000 побожних людей. Голосний шепіт гарячих молитов переривають побожні співи. В хаті читають голосно молитви і розважання, люди клячать і бють поклони. В багатьох очах блистять сльози. Ріжні хорі, немічні й каліки сходяться до Чайкович з усіх усюдів. Про численні чудесні уздоровлення ширяться вісти з уст до уст, від села до села. В місцевому гр. кат. Парохіяльному Уряді списують при свідках протоколи з чудесних уздоровлень. Про це напишемо другим разом.

Іван Савич.

о. ОСИП ГОДУНЬКО.

IV. Реколекційна наука

В останній науці ми бачимо з соромом нашу дуже крихку любов до Бога. Тепер розглянемо наше відношення до ближнього, чи було воно виконанням заповіди Божої, чи навпаки, ближній був нам сіллю в оці, якого ми зневажали і кривдили. Тут очевидно висувається на чолове місце четверта заповідь Божа. Здається нема в людській мові слів, котрі вистарчали б, щоб напятнувати тих дітей, що підступом виманюють у батька-мами майно, а потім жалують і вимовляють їм ложку страви і дах над головою. Як можна пояснити, що дитина, нехай би і заміжня, тяжко ображає свою маму, та ще й чекає, щоб мама просила в неї вибачення. Але і батьки, що не наглядають над поведенням дітей, що не стараються дати дитині хліб у руки, або ведуть згіршаюче життя — тяжко відповідають перед Богом.

Та коли Бог вже в дочасному житті тяжко карає дітей-виродків, то яку кару готовить тим усім відступникам і їх поколінням, що зраджують свою Матір-Церкву і рідну землю.

Переходячи до пятої заповіди Божої хотіли б ми схаменути тих батьків, що вбивають ненароджене дитя. Не вистарчать тут викрути, мовляв це все було зроблене ще скоро, завчасу — кривда дитини, що не побачила світа Божого і не оглядатиме лиця Божого, обтяжуватиме сумління батьків-убивників і важким каменем ляже на могилі самолюбів і тих, що за гроші, або з „доброго серця“ допомагають до злочину. За душу дітей відповідять також ті гіршителі, що безстидно вимовляють погані слова, намовляють до келишка, до цигорниці і тими пороками підкопують моральне і матеріяльне життя родин і народу. Подібне спустошення сіє страшний гріх нечистоти. Сміло можна сказати, що там, де молодь незорґанізована на християнсько-національних засадах, там діявол орґанізує розперезаність і сваволю. Брак нагляду над молодю в їх особистому житті, а то і зорґанізованому, або ще гірше, примикання очей у старших — на нескромну поведінку спричинює неморальність, а далі й безбожництво. Бо якже пояснити собі поведення батьків, що вони не знають, де знаходиться їх дитина в пізну годину? Як може батько дозволити, щоб доня — замість молитви — виспівувала вже з самого раня поганих пісень, а синок, щоб приносив до хати стирти плюгавих книжок і знимок?! Так і не диво, що розперезані діти на свої грішні забаганки потребують гроша і крадуть його, де вдасться: у батьків, у школі, в національних установах. Бо злодійкуваті люди винайшли собі вигідне оправдання: Я вкрав у Івана сноппи, бо мені хтось украв когута з курника. Отже як тобі хтось невідомий украв твою власність, то ти маєш кривдити невинного чоловіка? А деж ви в Євангелію бачили таку науку? Вона „добра“ може в устах Сталіна, чи іншого червоного посіпаки, але не в устах і поведінці християн. Не може надіятися справедливости й благословення той, якого руки зробили ближньому тяжку кривду. Ба, та чи ми тільки на майні кривдимо брата свого? А ті злобні язики, що навіть на найчеснішій людині знаходять поживу для своєї пажерливої обмови і осуду? Гурток язикатих жінок або мужчин, що обсуджують ближнього, є завжди в моїх очах тим стадом гидких гієн, що викопують вонючу падлину і живляться нею з правдивою насолодою. Таких гієн треба викинути поза огорожу людського пожиття, бо вносять роздор і ненависть між приятелів, родину, в установи.

Ті і подібні думки нехай розворушать нашѣ сумління, щоб ми на будуче кривдячи ближнього, не ранили через те Божого серця і не доторкали зіниці Його ока. Якраз час Великого Посту добрий на те, щоб направити кривду, помиритися з ближнім, засипати яму викопану під ногами ближнього, не забуваючи святих слів Христових: Направду, направду кажу вам, щонебудь доброго чи злого вчинили ви своїм ближнім, Мені ви вчинили. Амінь.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА

За збереження закону св. Церкви

Не будемо тут говорити про обовязок посту, хто і коли до нього обовязаний, — бо про це на початку Великого Посту говорять Отці Душпастирі на проповідальницях. Тут хочемо з натиском підкреслити, що за ломання посту таки найбільше відповідає жінка-мати. Вона, розуміючи вагу наказу св. Церкви, мусить так обдумати справу віджившлення родини, щоб не було при тім гріха. Нераз буде мусіти звести боротьбу з упертістю, або таки пажерливістю свого чоловіка чи дорослаючих дітей, — але мудра, жертвенна жінка побореть ті труднощі і привчить домашніх до послуху св. Церкві. Очевидно, в сумнівних випадках вона порадиться отця духовного в сповіді або і поза нею, і піде за його вказівками. Може на землі стріне її неодна прикрість за те, — але христіянка памятатиме, що Христос нагородить її печаливість і її жертву.

Поліські жінки їдуть у поле до праці.

Більше води і мила!

На світі Божім бувають ріжні дива і всякі нездорові звички й погані налоги. Тут хочемо згадати дівчат і міських і сільських, що носяться і вбираються гейби пишні пави, але під шовковою панчішкою криється заболочена нога. Як у єгипетського крокодиля. То вже насправжки така дівчина не має ніякого стиду, що на пр. іде до товаришки ночувати, а ноги такі чорні, що відразу біла постіль почорніє. Як гидно і відражуюче виглядає дівчина з немитою і чорною шиєю як у мурина, ба якій з немитої голови сиплеться порох як з мельника. Ті всі прояви неохайности є вже погані для людського ока, але далеко гірші наслідки є для здоровля нехлюйниці. Наслідком бруду затикаються пори в шкірі — організм не годен як слід віддихати і це потягає за собою ріжні недуги, схоріння, чиряки, боляки і т. п. А чейже для власної безпеки, для здоровля будучих своїх дітей мусить жінка дбати за чистоту тіла. Тому старанне щоденне миття і щонайменше тижнева купіль (разом з головою), полокання уст і зубів, чищення нігтів і т. п. мусить бути основним наказом дівчат і жінок і на селі і в місті. Чистенька, поміркована чепурненька жінка сама краще почувається, є весела, вдоволена. Коли ж до того додамо чистоту душі, думок і слів, то справді будемо мати образ дівчини і жінки, за який кожна повинна щиро дбати і старатися.

Другим разом напишемо про „маланку".

О. Г.

ЖІНОЧІ ВІСТИ

Львівська кравецька школа „Труд" уладила 13. ц. м. гарний Шевченківський концерт.

Ев. Чернявська-Орса, молода білоруська співачка виступила 4. III. ц. р. з великим успіхом на білорусь кому концерті у Вильні.

У шведських фризієрських заведеннях досить часто голять мужчин — жінки, та й роблять це легко і дуже вміло. Гості одержують в дарі сірники, на котрих є виписана адреса фризієрні.

В „Порадні Комітету Світової Вистави" в Америці працює 5.000 жінок.

З КУХНІ

ОБАРІНКИ ДУЖЕ ГАРНІ Й ДОБРІ

Береться 25 дкг. масла, вершну півкварту (30 дкг.) муки, 2 дкг. дріжджа, ложечку дріжджевого порошку, 4 ложки солодкої сметанки. Добре вимісити й розтачати так грубо, як на клюски. Викравувати шкляночкою паланички й робити наперстком дірку. Поскладати обаріночки на добре вимащену бляху. Пекти в досить гарячій печі або рурі, бо в холодній „порозлазяться". Тимчасом взяти в риночку шклянку води, дати 2 ложки цукру, дати для запаху руму, заварити й хай кипить на кухні. Приладити на тарелі по трохи цукру, мучки з ванілією. Як обарінки спечені, брати дротом й дуже скоро замачати кожний в цю кипячу солодку воду, обтачати в цукрі і складати на таріль. Подавати аж другої днини. Добрі й гарно виглядають.

ДОБРІ РОҐАЛИКИ

Шклянка товщу (½ масла, а ½ смальцю), 4 шклянки муки, 2 дкг. дріжджа, дрібку соли. Вимісити добре, покласти під полумисок або під миску на пів години. Виробляти роґалики з мармолядою або оріхами, товченими з цукром і яйцем. Спекти в середній печі, цукром з ванілією посипуючи.

ПРАКТИЧНІ ПОРАДИ

ШКІРКА З ЦИТРИНИ

Витиснена шкірка з цитрини має деякі добрі прикмети. І так: Коли витирати внутрішньою стороною шкірки з цитрини руки, які часто червоніють з грубшої роботи, то руки біліють і стають мягкші. Цитринові шкірки, залиті кипятком, дають (зимний) відвар, який ужитий до миття лиця, обчищує і виніжнює лице. Також ясне волосся, мите в цитриновому соку дістає ще білішу і кращу краску, а також стає мягке.

Розуміється, що цитрин. сік ужитий до страв чи напитків приємний і корисний для здоровля.

ОГОРОДНИК І МАҐІСТРАТ

В міському саді сидить на дереві огородник і стинає непотрібні галузки.

— Чи будете довго так сидіти? — питає робітник з маґістрату.

— А, яку годину.

— Ну, то спішіться, бо незадовго будемо стинати це дерево...

Що діється в світі

ВІЙНА ВИСІЛА НА ВОЛОСКУ

Ще не прогомоніла голосна на весь світ історія злуки Австрії з Німеччиною, що загрожувала европейською війною, а тут знов вибухнув острий спір між Польщею і Литвою. Литовці застрілили на границі одного польського вояка. Похорон його перемінився у велику протилитовську демонстрацію. У всіх більших містах Польщі відбулися великі демонстрації з дома ганням просто заняти Литву і прилучити її до Польщі. А треба знати, що досі Литва не вдержує з Польщею ніяких звязків, нема залізничого получення, не йде почта. Литва домагається від Польщі звороту Вильна, її старої столиці. Тому що Литва входила давніше в склад польської держави, то польські часописи зачали писати, що треба прилучити Литву до Польщі, так як Гітлєр прилучив Австрію до Німеччини. Польський уряд вислав до Литви дуже остре письмо і домагався відповіди до 48 годин, інакше польська армія мала заняти Литву. Польща домагалась покарання вбивників польського вояка і введення звичайних взаємин між Польщею і Литвою, як це є між усіми культурними державами. Польське військо, зібране на литовській границі, очікувало наказу йти на Ковно. Мала Литва (3 міліони мешканців) згодилася на всі польські домагання, бо так радили їй всі сусіди і великодержави, навіть совіти, які недавно зачали дуже „опікуватися" Литвою, використовуючи для своїх розкладових цілей її ворожнечу до Польщі.

ЧИ БУДЕ ПОДІЛ ЧЕХОСЛОВАЧЧИНИ?

Після прилучення Австрії до Німеччини Чехословаччина опинилася в німецьких кліщах, і то з трьох сторін. 3 і пів міліона Німців, що живуть збитою масою у північно-західній Чехії, бажають теж прилучитися до свого матірного пня. Чи і як довго вдасться їх Чехам вдержати в границях чеської держави, побачимо. Франція і совіти заявили вже, що будуть збройно боронити Чехів перед німецьким нападом. Але часописи пишуть, що не тільки Німці мають апетит на землі, що належать тепер до Чехословаччини. Мадярщина має велику охоту заняти Закарпаття, а Польща тешинський Шлеськ, де живуть Поляки. Ні Франція ні совіти не мають безпосереднього доступу до Чехословаччини. Закарпатським Українцям зовсім не усміхається належати до Угорщини яка до 1918 р. жорстоко переслідувала все, що українське.

ВЕЛИКІ ДНІ НІМЕЧЧИНИ

Ціла Німеччина переживає радісні дні зєдинення. Гітлєра витали в Берліні після повороту з Австрії, незвичайно величаво, як ніодного цісаря. Гітлер виголосив велику промову в німецькому парляменті. Він підкреслив, що німецький нарід щойно тепер, по злуці Австрії з Німеччиною, створить свою національну державу.

Дня 10. квітня відбудеться всенародне голосування (плебісцит) в цілій Німеччині і рівночасно вибори до парляменту. Перше засідання нового німецького парляменту (райхстагу) відбудеться у Відні. Столицею соборної Німеччини має бути тепер Мінхен, який лежить у католицькій Баварії, між Берліном і Віднем.

БЛИЗЬКИЙ КІНЕЦЬ ЕСПАНСЬКИХ БОЛЬШЕВИКІВ

Еспанські національні війська розгромили червоних так, що вони втікають у паніці, залишаючи зброю, муніцію і воєнні матеріяли. Тисячі червоних між ними багато Французів, попало в полон. Національні війська вже недалеко пристані Тортоза над Середземним морем. Коли її здобудуть, відділять Катальонію від решти червоної Еспанії, що приспішить упадок Мадриту і взагалі повний погром червоних. В Катальонії очікують вибуху повстання проти зненавидженої влади червоних. Зближається вже кінець червоних звірств у Еспанії.

Всім Виділам Читалень до відома!

радіоприймач „е-сомр" тип „Читальняний"

це український виріб високої якости, призначений для „Читалень" Ціна зол. 245 замов.:

„Е-СОМР" львів, Сикстуська 29.

Продажа на рати. Цінники даром. Достава і демонстрація на провінції.

Не треба видавати грош й бо вже за 9 зол. можна мати готове

УБРАННЯ „ОМА"

нововідчинений український склад

ГОТОВИХ МУЖЕСЬКИХ ОДЯГІВ

у Львові, Кльоновича ч. 14.

получає готові убрання в ціні від 9 зол. в гору „Ома" має найліпші одяги з найтривалішого матеріялу за дуже дешеву ціну. Прийдіть, а переконаєтесь, що ніде так добре не купите, як у нас. Маємо теж на складі найвибагливіші бельські матеріяли на убрання. Даємо теж на догідні сплати.

ВАЖНЕ ДЛЯ ВСІХ!

Цікаву книжечку „ХРЕСТ НА УКРАЇНІ" мусить кожний Українець-християнин купити, бо вона найкраще розповість про світлу подію Хрещення України.

Тому масово зголошуйтесь до нашої Адміністрації до кольпортажі тієї книжечки. Ціна 20 сот. Кольпортерам 20% провізії. (Кольпортери повинні мати поруку від свого священика або місцевого Т-ва).

А ЯК У НАС?

Всі твердять, що Анґлія — це справді культурний край. Тут засідання парляменту починають і кінчать молитвою, в кожній хаті на столі св. Письмо, а вже ніодного Анґлійця не стрінеш на молитві або в церкві без молитвеника. Тому не забудьмо, що найкращий, добре оправлений і дешевий молитвеник

„БЛАГОДАРІМ ГОСПОДА"

Ціна: 75 сот., при більшому замовленні 60 сот. Замовляти: „Христос Наша Сила", Львів, вул. Японська ч. 7. II. поверх.

НАСІННЯ всіляке добірної якости Ц. УЛЬРІХ засн. 1805 р. Годівля і склади:

Warszawa, Ceglana 11, Moniuszki 11, 2-ga Hala Mirowska

Цінники безплатно.

ГОСПОДАРСЬКА СТОРІНКА

Садження бараболь

Зближається весна, а враз із нею й пора садження картопель. Правда, в нашому кліматі відбувається це доперва коло 1. травня, однак уже скоро господарі зачнуть відкривати кіпці й приготовляти картоплі до садження. Тому не зашкодить пригадати собі, які садженці можна вважати за найвідповідніші. Кожний знає, що вони повинні бути цілком здорові, не заражені й не покалічені, бо всяке хоре насіння не може дати ні високого ні здорового урожаю. Саме всякі хороби картопель є причиною низьких зборів; за границею з одного гектара рільники одержують на 50—60 проц. більше картопель.

Кромі здоровля картопель великий вплив на якість збору має величина картопель призначених на насіння.

З досвідів інж. Жилінського виходить що великі садженці запевнюють великий урожай, але дають дрібніші картоплі, й навпаки, малі садженці дають нижчий збір, але картоплі будуть великі (хоч під корчем буде їх мало). Тому теж залежно від обставин треба собі приготовити матеріял до садження. Господарства під великими містами, де є попит на великі картоплі, можуть садити радше малі садженці. Правда, збір буде менший, але ріжницю покриє вповні краща ціна за великі картоплі. Зате господарства, що продукують передусім для себе, повинні висаджувати великі садженці, бо тоді (хоч картоплі дрібніші) збір буде більший, а про це саме йде.

КАВА:
„ПРАЖІНЬ"
це знаменитий напій кожної української Родини бо її виробляє
укр. кооп. фабрика
„Суспільний Промисл"
ЛЬВІВ, вул. Жовківска ч. 188.

В кожному разі вказане садити садженці цілі й радше середні чим великі, а не краяні й малі. Матірна бульва — це збірник води й поживи для молодої рослини, що розвивається. Ясно, що в малій бульві й води й поживи теж буде мало. Так теж буде й у краяній бульві, а при тому ще в місцях перекрою оселюються бактерії ріжних хоріб. Якщо вже конче краяти, то до садження треба призначувати вершкову частину, бо вона має краще розвинені очка, а пупкову частину призначується для інвентаря. Надто малі бульви не вказані ще й з того огляду, що вони недозрілі, мають слабо розвинені очка, а в додатку часто походять від хорих рослин. Ясна річ, що коли будемо дальше їх садити, то можемо поширити в себе небезпечну картопляну хоробу.

ДБАЙМО ПРО ВИСОКИЙ ВРОЖАЙ ПАШНИХ БУРЯКІВ

Хто хоче мати багато молока в зимі, повинен управляти пашні буряки, котрі як сочиста паша, впливають на молочність корів в зимовій порі. Числячи денну давку буряків для дорослої штуки на 25 кг., треба заосмотритись в відповідну скількість цієї паші, яка виносить менше більше 50 кірців на одну корову.

В інтересі кожного господаря є одержати з якнайменшої поверхні поля якнайбільшу, зглядно потрібну скількість буряків, а решту поля використати під інші рослини. Врожай буряків може вагатися в широких границях від 400 до 1000 кірців з 1 гектара.

Для осягнення якнайбільшої видайности пашних буряків конечні є: відповідний ґрунт, глибока орка, погноювання обірником в осені, відповідна управа рілі на весну, старанне плекання в часі росту і достаточне додаткове погноювання.

За виїмком сухих пісків і мокрих земель — пашні буряки можна управляти майже на всіх землях, найбільше однак відповідає земля багата в порохняку і вапно, при відповідному доступі воздуха, і боронована. Відтак в разі захопчення поля, очищуємо пружиновим культиватором і боронами. Восені погноюємо поле добре перегнилим обірником і приорюємо до середної глибини, а рівночасно підчас орання пускаємо поглублювач в борозну. Вчасно весною поле волочимо чи боронуємо, а відтак по зрушенню пружиновим культиватором, знова боронуємо і сейчас в свіжу землю сіємо буряки.

Окрім погноювання обірником конечно є погноювати помічними погноями. Давнійше погноювали тільки салітрою. Тепер вживають інший спосіб: 3—4 дні перед посівом, чи садженням дається на 1 га біля 100 кг азотняку 21% і тільки ж само супертомасини 30%, або замість азотняку і супертомасини біля 250 кг супертомасини азотнякової і 200—300 кг соли потасової 20%. Замість вапневої салітри можемо уживати ту саму кількість салітру. Якщо сіємо буряки в полі без обірника, то кількість помічних погноїв треба уживати о половину більшу.

Буряки сіється в середині або другій половині квітня, як земля дещо огріється. Сіяти треба не за глибоко: в часі вогкої погоди на 1 цм, в часі сухої найглибше на 2 цм. При сівбі сівалкою відступ між рядками виносить біля 50 цм. В малих господарствах сіється буряки найчастійше ручно, в рядки визначені значником у відступі 50 цм, даючи в ряді що 30 цм по 4—6 клубків насіння в заглублення зроблене ложкою присипаючи землею і притискаючи. На розсаду сіється вчасніше. Флянцовані пашні буряки висаджується від другої половини травня. Управа підчас росту повинна бути якнайстаранніша, якщо визначаться буряки в рядах, треба між ряди змотикувати дати першу давку салітри. Прориває треба тоді, коли рослина має 3 листки. По прориві нищиться буряни, спухчується землю мотикою, бо буряки не люблять заскорупілої землі.

УРИВОК З ЛИСТА:

.....пришли мені в листі паперців "Калина", бо у нас таких добрих нема.

Ню-Йорк, 21. II. 1938. Твій Петро.

РІЙ ЛЬВІВ Руська 20.
купує та переробляє віск на вощину. Доставляє цукор для підгодівлі бджіл.

БІРЖА

Ціни за 100 кг. люзом льоко вагон — стація навантаження:

Однорідна пшениця	25.00—26.00
Збірна пшениця	24.75—25.75
Жито стандарт I.	19.00—20.00
Жито стандарт II.	18.75—19.75
Пашний ячмінь	15.00—15.50
Ячмінь 650	15.75—16.25
Легко задощ. овес 450	17.50—18.00
Незадощений овес 450	18.50—19.00
Жовта кукурудза	17.50—18.00
Червона кукурудза	20.00—21.00
Фасоля Корона ручно вибрана з мішком	50.00—51.00
Краса рафована фасоля	23.00—24.00
Гречка 90%	16.50—16.75
Просо	17.00—17.50
Червона конюшина	95.00—100.00
Червона конюшина вільна від канянки	105.00—110.00

Тенденція спокійна.

Маслосоюз платив за 1 кг. масла десерового бльокового без опакування 3.45 зл.; за 1 кг. масла десерового бочкового з опакуванням 3.50 зл.; літра молока 18—19 гр.; копа яєць 3.40 —— зл. Тенденція здержана на всі артикули.

Для П. Т. Урядів Парохіяльних і Товариств
ПЕЧАТКИ МОНОГРАМИ, ТАБЛИЦІ
виконує найдешевше перше й одиноке українське
ритівниче заведення
Володимир ЯРОШ
Львів, вул. Сенкевича 3.

БЕРЕЗЕНЬ 1938.

Стиль н.	Стиль ст.	Дні	СВЯТА греко-катол.
27	14	Н	З посту Хр. Вен.
28	15	П	Агапія
29	16	В	Савина і Юл.
30	17	С	Алексія чол. Б.
31	18	Ч	Кирила Єрус.
1	19	П	Березень. Хриз.
2	20	С	Івана муч. Сергія

СОНЦЕ сходить 27. ц. м. в год. 5.14, заходить в год. 17.47.

МІСЯЦЬ сходить 27. ц. м. в год. 2.56, заходить в год. 13.14. Нів 31. ц. м. в год. 19.52.

Ц І К А В І Д Р І Б Н И Ц І

ПРОВІЗОРИ-СВІЧКОРОБИ! Коли Ви хочете самі виливати для Братства світло, купіть земний віск у фабриці „**КЕРОС**“, **Львів 15, вул. Окружна 108 а.** Фабрика продає кілька дуже гарного і доброго земного воску по один золотий і пять десять сотиків, при більших замовленнях оплачуємо кошти пересилки. Напишіть картку, а одержите безплатну пробку.

ЯКІ СВЯТІ Є ОПІКУНАМИ РІЖНИХ ФАХІВ?

42 роди фахів має на Заході таких Святих — своїх опікунів: пекарі — св. Вініфреда, фризієри — св. Людвика, городники — св. Дороту, книгарі — св. Івана, пивовари — св. Фльоріяна, щіткарі — св. Антонія, малярі — св. Лукіяна, ткачі — св. Павла, столярі — св. Йосифа, перевізники і моряки — св. Христофа, рибалки — св. Петра, золотники — св. Евгенія, капелюшники — св. Вільгельма, рільники — св. Ізидора, пасічники — св. Зосима, ловці — св. Губерта, правники — св. Івона, шлюсарі — св. Прота, млинарі — св. Арнольда, гірники — св. Варвару, музики — св. Цецилію, малярі — св. Луку, шпилькарі — св. Севастіяна, гончарі — св. Гавденія, пастухи — св. Венделіна, шевці — св. Криспіна, оптики — св. Фрідоліна, кравці — св. Вонавентуру, грабарі — св. Клімента, екзекутори, коморники — св. Матея, подорожні — св. Рафаїла, шліфарі — св. Боніфатія.

Пес і рукавичка.

На львівськім ринку недавно трапилося таке: один редактор ішов читаючи по дорозі часопис і згубив рукавичку. За ним ішов один пан з великим псом на ремінці. Пес вхопив рукавичку з землі і ніс її аж до трамваєвого перестанку, де чекав редактор. Тут пес штуркнув редактора носом у ногу, звертаючи в цей спосіб увагу на рукавичку, яку він кинув йому коло ноги. Редактор у першій хвилині не зрозумів, чого хоче від нього пес, але зараз пізнав свою рукавичку. — Коли пса відповідно тресується, то можна виробити в нім замилування до порядку і навчити його багато корисних річей. Оскільки більше добра можна навчити дітей, коли тільки родичі хочуть направду навчити їх добра.

Пригода з медведиком.

В наших Карпатах під Чорногорою можна стрінути часом медведя. Одного разу два пастушки-гуцулики стрінули на стежці молодого медведика. Хлопці і медведик витріщили на себе очі і так довший час дивилися, не рухаючись з місця. Але медведик видно не належав до хоробрих, бо втік на смереку. Хлопці охолонули з першого страху і зачали медведика обкидувати камінням. Поставали собі з двох сторін грубої смереки і кидають. Хитрий медведик, як хлопець кидав з лівої сторони, то він втікав на правий бік, а як з правої і то тікав на лівий бік смереки. Коли медведик дістав камінцем, то лапався за ударене місце одною лапою і тер, а другою держався смереки. Аж несподівано оба хлопці кинули рівночасно камінцями й оба вцілили медведика. Зойкнув медведик, вхопився обома лапами за два болючі місця, — і — бабевх зі смереки вділ, у пропасть. Побігли за ним оба хлопці, але заки дібралися до яру, по медведикові вже й слід застиг...

З наших парохій

У ЛЬВОВІ-ЛИЧАКОВІ відправлено триденне Богослуження з нагоди 200-ліття існування набоженства до Серця Христового на українських землях. Вірні брали живу участь у відправах і науках, які закінчено 20. ц. м. цілоденною адорацією Найсв. Тайн, наукою, молебном і суплікацією. В тому ж дні ввечорі відбулися сходини похоронного братства „Доброї Смерти“, а також рідношкільна анкета у справі будови нової школи. Дня 13. ц. м. відбувся в читальні Просвіти „Вечір Лесі Українки“.

ЗБОЇСКА. (Львівщина). В річницю відновлення читальні уложено плян праці, який виконується. „ЯЛИНКА“ для бідної дітвори заосмотрила 30 дітей у видатніщі дарунки. СВЯТОЧНІ СХОДИНИ ДЛЯ ВШАНУВАННЯ ГЕРОЇВ ЗПІД КРУТ, по панахиді в парохіяльній церкві і промові виголошеній о. Куликом, засвідчили про розуміння і належне доцінювання цеї події Збоїщанами. ПРОСФОРА обєднала членів Просвіти і Рідної Школи при святочно прикрашенім столі: півтора сотки громадян, а в тім Преосв. КИР НИКИТУ, ВП. П. Каштанюків, і б. інших гостей. Парох і голова читальні о. Кулик поблагословив просфору. Преосв. Кир НИКИТА виголосив пригарне слово. Ухвалено приступити до будови читальняної домівки в Нових Збоїсках, при ласкавій допомозі ІХ ЕКСЦ. МИТРОПОЛИТА і Вп. о. Пароха св. Пятниць через відступлення площі під намірену будову. Виставки (як „Невольник“, „Чорноморці“ і ін.) та реферати відбуваються що-неділі.

ВЕРБІЖ, коло ЛЬВОВА. Кружок „Сільського Господаря“ уладив спільну просфору для 80 своїх членів; о. парох виголосив гарну промову. На „Рідну Школу зібрано 4.55 зл.

ДОБРОПОЛЕ, пов. БУЧАЧ. Заходом чит. „Просвіти“ відбулася спільна просфора, що причинилася до скріплення єдности в громаді. При цій нагоді зібрано 5 зл., які поділено по половині на українських інвалідів і „Рідну Школу“.

ПАРОХІЯНИ с. ВЕРЕШИЦІ дякують Всеч. о. Ор. Гуглевичеві за його жертвенну працю в їх парохії і передають щирі бажання успіхів на новому місці.

ЖЕРТВИ:

БІЛА — ЧОРТКІВ з нагоди св. Служби Божої в наміренні Ексц. Митрополита 12.60 зл. на шпиталь ім. Митр. Шептицького.

ЯСТРЕМБОВО к. ТАРН. Братство Найсв. Тайн з нагоди своєї св. Служби Божої 4.30 зл. на українських інвалідів.

ДОБРОСТАНИ: На „Рідну Школу“ зложили: мужчини на забаві 2.44 зл.; гості на весіллі СТ. МАРТИНИК 2.60 зл.; та ІВАН ГРИНЬКІВ (кооп. крамар) з нагоди власного весілля 3.00 зл.

МАРКОПІЛЬ: на „Рідну Школу“ і політичних вязнів гості на весіллі МАРІЇ КУЧУРНИЦЬКОЇ 2.10; ЗОФІЇ РІЗНИК 1.20; і АННИ ДЗВІННИК 3.20 зл.

РУДНИКИ: Й. Карваш на хорого підстаршину У. Г. А. 3.00 зл.

ВАНЬОВИЧІ: Бартовська на хорого підстаршину У. Г. А. 3.00 зл.

ХОДОРІВ: М. Тарнавська на хорого підстаршину У. Г. А. 2.00 зл.

ПІДНІСТРЯНИ: Ю. Клєцан на хорого підстаршину У. Г. А. 3.00 зл.

ЧОЛГАНИ: о. Зубрицький на хорого підстаршину У. Г. А. 1.00 зл.

З І СПОРТУ

УКРАЇНА — ГАСМОНЕЯ 5:1 (1:1)

Перші цьогорічні товариські змагання в копаному мячі між Україною і жидівською Гасмонеєю у Львові 20. ц. м. закінчилися високою виграною України. Ворота для України стрілили Мікльош 2, Краєвський, Магоцький і Богурат по 1. Воротар України Босий оборонив багато небезпечних стрілів. Публики коло 3.000.

Добре, що в Вашій місцевості так масово читають часопис „Христос Наша Сила“, але не забудьте поширити той часопис теж у сусідніх місцевостях і в околиці!

Пошукуємо добрих кольпортерів нашого часопису і книжечок. Кольпортери повинні мати поруку свойого отця пароха, або місцевого Товариства. — Адміністрація часопису „Христос Наша Сила“.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.20 зл., РІЧНО 2.40 зл., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7. II. пов. Тел. 294-56. — Видає „Мета“, Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово“, Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.